

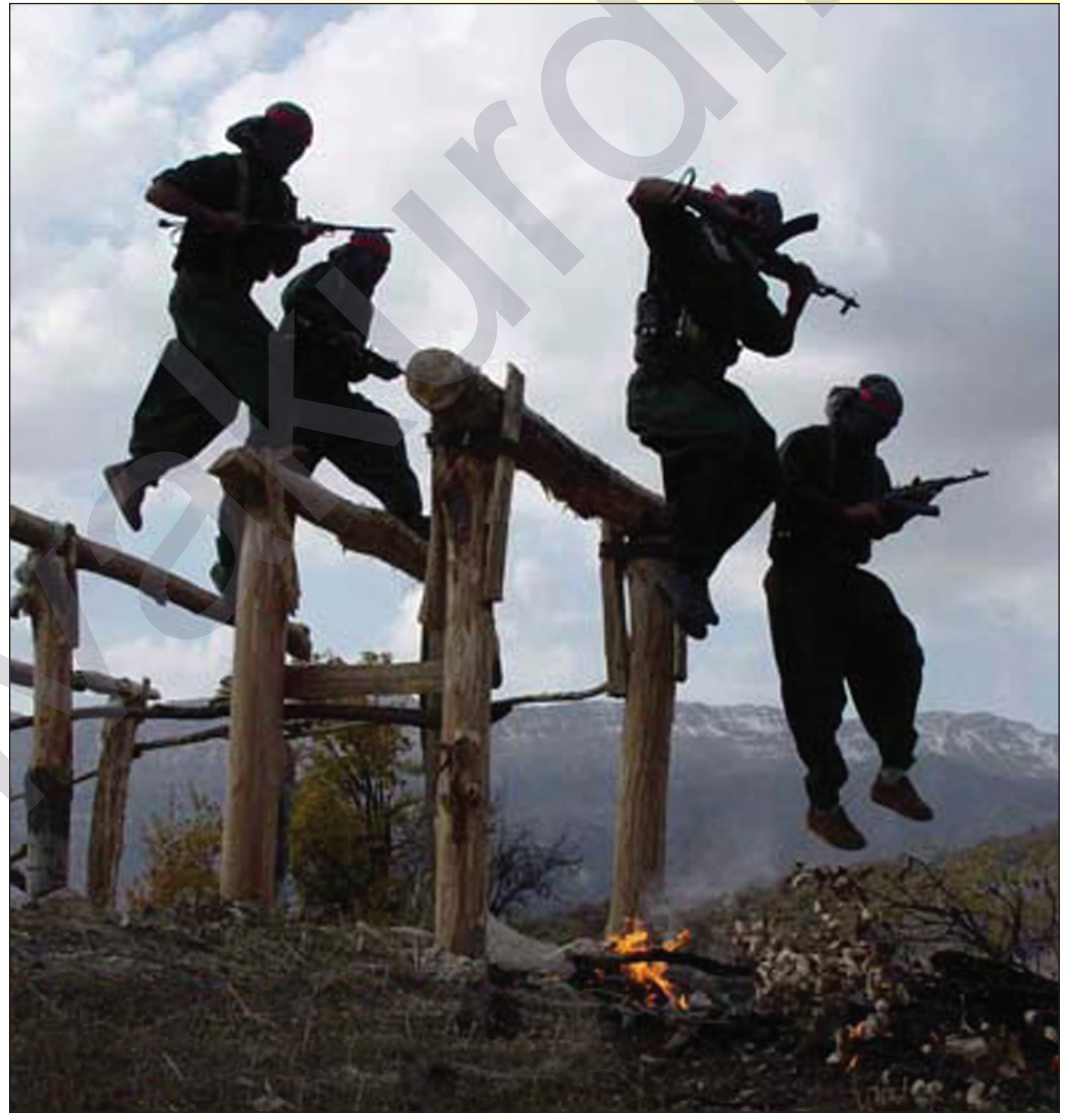

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 25 / Sayı: 293 / Mayıs 2006

Devletinki topyekun savaşa bizimki topyekun direniştir

Türkiye'deki tüm politikalar Kürt sorununun ipoteği altındadır

● Çeteleşme ve faili belli olmayan cinayetlerin işlenmesi bir kez daha göstermiştir ki Kürt sorunu çözülmeden Türkiye'de derin devletin de çeteleşmenin de ortadan kaldırılması söz konusu olamaz. Çünkü devletin bölüneceği, parçalanacağı kaygısı, bütün kaygıların üstüne çıkmaktadır. Bu kaygının temelinde de Kürtlerin ayrılıp Türkiye'den kopacağı sendromu bulunmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu gibi büyük bir imparatorluğun dağılmasının taze anıları da dikkate alınır, bu paranoyak durum anlaşılabilir. Bu nedenle de Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırarak antidemokratik, despotik, inkarcı, imhacı yasalar manzumesi ve uygulamalarını kendileri için zorunlu görmekteyiz.

10'da

Devletinki topyekun savaşa bizimki de topyekun direniştir

● Türkiye siyaseti bir krize girdi. Tümüyle Kürt sorunuyla kilitlendi. Adeta çıkmaza düştü. Bir çözüm gerekli kendileri için. Yine biz ön açıcı olduk. Demokratik çözümün önünü açtık. Fakat onu da doğru anlamadılar, doğru yaklaşmadılar, gerekli iradeyi göstermediler. Bütün olumlu yaklaşımlarımıza, demokratik çözümleyici çabalarımıza ters yanıt verdiler. Topyekun savaşı dayattılar. Biz de ona karşı direnişi dayattık. Seninki topyekun savaşa, bizimki de topyekun direniştir dedik. Halk olarak, kadın, erkek, genç, ihtiyar, çocuk demeden direnişe geçtik. Önderlik direnişe geçti. Terk etmemecesine mevziye yatmış durumda. Onlarca yıl geçse de bu mevziden kimse bana geri adım attıramaz diyor. Bu kararlılık bütün halka ve örgüte yansdı.

2'de

PKK sosyalizmi ısrarla savunmanın adıdır

ABDULLAH ÖCALAN

Günümüzde PKK sorunu, her zamankinden daha fazla bir enternasyonal sorun durumuna gelmiştir. Öyle anlaşılıyor ki PKK, reel sosyalizm bunalımının gelişmeye başladığı ve bunalımdan çıkışın henüz pek mümkün görülmediği bir dönemde, sosyalizmin özünü kavramada, ona inanmada tutarlı olmanın ve bunu bu bunalım döneminde her türlü savrulmaya karşı ısrarla savunmanın özgün adıdır. Hiç şüphesiz PKK'nin oluşumunda ulusal özellik, toplumsal özellik ağır etkide bulundu. Fakat PKK sadece bu değildir, PKK'yi yalnız Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal özelliklerle karakterize etmek, büyük bir yanılgıdır. PKK'yi karakterize edecek olan özgün sosyalizm anlayışıdır. Daha doğrusu, reel sosyalizme eleştirel yaklaşımıyla, sosyalizmin esaslarına doğru bağlanma arasında yürüttüğü mücadeledir.

Bu iki temel özellik PKK'yi giderek günümüzde bir gerçek haline getiriyor, bir parti kimliğine kavuşturuyor. Bir parti, özellikle dar mahalli bir sınırdan sıyrılmak istiyorsa, -ki günümüzde dar mahalli kalmak dta pek o kadar

mümkün olmadığına göre- adına yarasız çağdaş bir parti olmak istiyorsa, ulusal toplumsal özellik kadar enternasyonal özelliği de yakalamak zorundadır. Eğer PKK, 1970'lerde enternasyonal özellik olarak, reel sosyalizmin artık iyice bayatlamış dogmalarını, uygulamalarını esas alsaydı, değil bugüne gelmek, daha doğusunda bitmeye mahkum olurdu.

16'da

İçindekiler

2006 yılını şimdiden kazanan hareketimiz büyük bir mücadele gücü olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır

5'te

Apocu gerilla yenilmezdir

7'de

Önderlikte kararlaşma PKK'lilikte ısrar kazandıracaktır

13'te

"Kendini savunmayı bil"

14'de

Şehitlere bağlılığı şehitlerden öğrenelim

19'da

Güneşin sarısından çalınmış gözlerin

21'de

Kısa anlardan izler (Gerilla anısı)

23'te

Sosyalizm toplumsal yaşamın özünün ideolojisi ve sistemidir

26'da

Devletinki topyekun savaşa bizimki de topyekun direniştir

Meşru Savunma Komitesi

Siyasal duruma, içinde bulunduğumuz dönemin özelliklerine ilişkin aslında çok şey söylenebilir. Fakat çok tartıştığımız bir husus. Böyle çok anlaşılmayan bilinmeyen bir durum da söz konusu değil. Biz inanıyoruz ki nerede olursa olsun tüm arkadaşlarımız, örgütlerimiz, tüm gerilla birimleri günlük gelişmeleri mümkün olduğu kadar izliyorlar, tartışıyorlar, değerlendiriyorlar. Dolayısıyla süreci anlamada ve bu süreçte doğru yaklaşımın neler olduğunu, sürecin kendilerine yüklediği görev ve sorumlulukların neler olduğunu bulmada çok zorlanılmıyordur. Zaten haberi yaratan gerillanın kendisidir. Dolayısıyla haber kendileridir. Onun için de kendilerini anladıkları, yaptıklarını tartışıp değerlendirdikleri ölçüde, siyasal süreci doğru anlıyorlar, çözümlüyorlar, görev ve sorumluluklarının bilincine doğru ulaşıyorlar demektir.

Bu bakımdan şunu netçe ifade edebiliriz: Bir siyasal durumdan, gelişmeden söz edeceksek, bunu 15 Şubat'tan günümüze kadar Kürt halkının kahramanca yürüttüğü mücadelede görmemiz gerekiyor. 15 Şubat'ta başlayan, 8 Mart'la ve Newroz'la devam ederek şehitler ayımıza kadar uzanan süreçte, halkın başta Kuzey Kürdistan olmak üzere tüm Kürdistan parçalarında ve yurtdışında geliştirdiği kahramanca direniş, aslında sadece Kürdistan'daki siyasal gelişmeleri değil, Ortadoğu'da yaşanan III. Dünya Savaşı'nın gidişatını da neredeyse belirliyor. Geçenlerde İstanbul'da bir terör toplantısı yapmışlardı. Dışımızdaki güçler bunu böyle ifade ettiler. Ortadoğu'yu birinci derecede etkileyen gücün PKK olduğunu, baş karşıtlarımız bizzat ifade ediyorlar. Özgürlük ve demokrasi mücadelemizin 2006 bahar hamlesiyle ulaştığı düzey kesinlikle budur.

Savaşmayı direnişi halktan öğrenmeliyiz

Hepimiz gördük; Kürt halkı gerçekten harikalar yarattı. Kürt gençliği, kadınları, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yaratıcı yöntemlerle nasıl yürütüleceğinin en büyük örneğini verdiler. Özellikle de Kürt gençliği, çocuk düzeyindeki insanlar, Apocu küçük generaller olma ünvanını eylemleriyle, direnişleriyle, şahadete giden ve zindana düşen gerçeklikleriyle bin kere, yüz bin kere hak ettiler. Şunu da söyleyebiliriz: savaşmayı gerçekten de halktan öğrenmeliyiz. Direnişi halktan öğrenmeliyiz. Ortadoğu halklarına, dünyanın demokratik yurtsever güçlerine sadece direniş ruhu aşılayan değil, demokratik mücadele yöntemlerini aşılardan, bu konuda eğiten bir konuma ulaştılar. Gerçek bir Kürt serhildanı, 2006 Newroz'u'nda böylelikle ortaya çıktı. Gerçekten de büyük bir Önderlik Newroz'u oldu. Bu anlamda 2006 yılının bir Önderlik yılı olduğu kesindir. Newroz'un Önderlik Newroz'u olarak kutlanması, 2006 yılını Önderlik yılı haline getirdi. Dolayısıyla bu yıla her zamankinden daha fazla Önder Apo'ya özgürlük mücadelesini siğdiracağız. 15 Şubat'ta halk bunu net ortaya koydu. Sadece daha geniş katılımlı kompoyu protesto eylemleri olmadı. Sadece biraz daha direnişçi, şiddet içeren mücadele olmadı. Aynı zamanda yeni bir mücadele sürecini, 15 Şubat komplosunu protesto eylemleri içerisinde halk ilan etti. Neydi bu? Uluslararası kompilonun reddedilmesiydi. Onu ifade eden İmralı sisteminin reddedilmesi, parçalanmasının

"Kürt halkı gerçekten harikalar yarattı. Kürt gençliği, kadınları, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yaratıcı yöntemlerle nasıl yürütüleceğinin en büyük örneğini verdiler. Özellikle de Kürt gençliği, çocuk düzeyindeki insanlar, Apocu küçük generaller olma ünvanını eylemleriyle, direnişleriyle, şahadete giden ve zindana düşen gerçeklikleriyle bin kere, yüz bin kere hak ettiler.

Şunu da söyleyebiliriz: Savaşmayı, direnişi halktan öğrenmeliyiz"

hedeflenmesi, artık İmralı sistemiyle, uluslararası komployla birlikte yaşamaya çağırın herkese açıkça ilan edilmesiydi.

Biz komploya karşı, 8. mücadele yılına kadar hep kompoyu teşhir ettik, protesto ettik, onu başarısız kılmaya çalıştık. 8. yıl farklıdır. 8. yıl mücadelesi değişik özellikler arz ediyor. Neyi ifade ediyor? Kompoyu artık parçalamayı, yenilgiye uğratmayı hedefleyen bir mücadele süreci içerisinde girmiş olmayı ifade ediyor. Halk bunu ilan etti. Hareketimiz de bu kararlılıktadır. Önder Apo da bu temelde yaklaşıyor sürece. Direniyor, mücadele ediyor. O da mücadelenin başında, bir militan gibi direnişini sürdürüyor. Bu bakımdan Newroz, bu ilanı en ileri düzeye vardiyan, Newroz sonrasındaki direnişler de bunu devam ettiren bir özellik taşıdı. Halk şunu ilan etti: Komployu parçalayacak, yenilgiye uğratacak. Artık komployla birlikte yaşamak istemiyor. Özgürlük ve demokrasi yaratmada kararlı. Bu mücadeleyi yürüten güç de kendisi. Öyle başkasına havale etmiyor. Ya da bir avuç gerilla gücü yürütmüyor. Bizzat halkın kendisi yürütüyor. Bu anlamda Önderliği, hareketi sahiplenme, yeni bir mücadele sürecini başlatma görkemli olmuştur.

Halkın direnişçi tutumu inkarcı sistemin hesaplarını bozdu

Üç aylık bahar hamlemiz büyük bir siyasal süreci ortaya çıkarmıştır. Neredeyse 2006 yılında hedeflediğimiz siyasal düzeyi bu üç aylık halk direnişiyi yarattık, sağladık. Şu an herkes Kürt sorununu tartışıyor. PKK'siz ve Önder Apo'suz Kürt yaratma, Kürt siyaseti yaratma arayışları büyük bir darbe yedi. Başarısız kılındı. Yine siyasal gündeme, başta Türkiye, İran olmak üzere Kürdistan ve Ortadoğu'yla ilgili hemen herkesin gündemine Kürt sorununun çözümü çok yakıcı bir biçimde dayatılmış bulunuyor. Aslında bu, bir yıllık mücadele ile ulaşılacak düzeydi. Biz ise daha bahar hamlesiyle buna ulaştık. Bu tempoyu doğru yöntemlerle ve başarılı bir biçimde de-

vam ettirsek, şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: 2006 yılında, en az 4-5 yıllık mücadele ile ulaşacağımız siyasal düzeyi bu bir yılda yaratabiliriz. Bahar mücadelemiz böyle bir düzeyi tutturmuş bulunuyor. Bu bir mübalağa değil, bir övgü de değil. Dost düşman herkesin gördüğü, ifade ettiği bir gerçek. Bu temelde dostlarımız yeniden güven kazandılar. Halk büyük bir moral aldı. İnancını tazeledi. Kendine güvenini yarattı. Tabii karşıtlarımız da büyük bir kaygı ve endişe içine girdiler. Kriz içinde diler. Bu gelişme karşısında kendi gerici varlıklarını nasıl ayakta tutacaklarının kaygılı arayışı içindedir. Zaten biliniyor, gördük. O büyük Newroz çıkışını hazmedemediler. Halkın bu coşkusu, moralini kırmak için Muş'taki katliamı düzenlediler. Sandılar ki Kürt halkı korkar, ürker, şehitlerine sahip çıkmaz, geriye çekilir. Böylece Newroz çıkışı tersine çevrilebilir. Oysa yarıldıklarını, halk anında gösterdi. Şehitlerine kahramanca sahip çıktı. Cenaze törenini, Newroz serhildanını devam ettiren daha büyük bir serhildana dönüştürdü.

Umduklarını bulamayınca, hesapları tutmayınca bu sefer cenaze törenlerine saldırdılar. Silahsız, demokratik eylem yapan halka polisler, özel timler açılarak silahlı ateş ettiler, katliamlara başvurdular. Bununla halkı sindirebileceklerini sandılar. Ama başta o Apocu küçük generallerin taşı, devrimci direnişçi olmak üzere halkın direnişçi tutumu, inkarcı sistemin bu hesabını da bozdu. Orada da başarısız kaldılar. Tersine, halk direnişinin bu kadar yaygınlaşması; Amed'de, Batman'da, Kızıltepe'den, İstanbul'a kadar, Kürdistan'ın dört parçasına, yine yurtdışına yayılarak sürmesi, onları daha da çok daralttı. En yakın dostları bile uyardılar. Dikkatli davranmaya çalıştılar. Üzerlerinde Kürt sorununu çözümlenmesi daha çok arttı.

O yöntemlerinin de tutmadığını görünce, ordularını Kürdistan'a kitleler halinde sürmeye yöneldiler. Biliniyor; zaten hazırlıkları vardı. Kış boyu onlar da hazırlanıyorlardı. Şimdi sadece güvenliği sağlayan güçler Türkiye'de kalmıştır. Onun dışında-

ki bütün orduyu Kürdistan'a sürmüş bulunuyorlar. Özellikle de Irak ve İran sınır boylarına sürdüler. Sınır karakollarını jandarmadan komandoya devrettiler. Varolan karakollarının sayısını arttırdılar. Yeni karakollar oluşturdular. Gerillaya yönelik operasyonları bu temelde arttırdılar. Bununla da yetinmediler; İran'la da ileri düzeyde askeri ittifak yaparak, İran'ın da ordusunu Türkiye ve Irak sınırına sevk etmesini sağladılar. İki ordu birlikte Kuzey ve Doğu Kürdistan'da halka ve gerillaya yönelik baskı ve şiddet uygulamalarını, operasyonları yaygınlaştırdığı gibi, el birliği ederek, koordineli bir biçimde bazı güçlerle anlaşarak, Güney Kürdistan'ı, medya savunma bölgelerini de askeri bakımdan tehdit eden bir konuma girmeye başladılar. Bu temelde ABD ve diğer güçlerle de belli düzeyde tartışmalarının, ilişkilerinin, kısmi bir ittifaklarının olduğu söylenebilir.

ABD-İran görüşmeleri, Irak üzerinde yapıyordu. Öyle anlaşılıyor ki, bizim güçlerimizin bulunduğu alanlara top atışları yapma imkanı sağlamak için yapılan görüşmelerimiz bunlar. Türkiye, ABD ile bu temelde zaten çok yoğun görüşme halinde. Şunu söylemeye çalışıyor: Kürdistan üzerinde egemenlik sürdüren despotik ulus devlet statüsünü, yakın gelecekte kendilerinin üzerlerinde Kürt sorununu çözme baskısının artacağını görüyorlar. Zaten Kürt halkı Kuzey'de, Doğu'da, Batı'da, Güney'de geliştirdiği mücadele ile böyle bir dayatmayı, yani Kürt sorununun demokratik çözüm dayatmasını ileri düzeyde gündemleştirmiş durumda. Dış güçlerin de ABD'nin de çok yakın gelecekte böyle bir politikaya yöneleceğini hissediyorlar. Tabii ABD-İran gerginliği de bir çatışma düzeyine ulaşmış durumda.

Biliniyor; ABD, 11 Eylül'den sonra Afganistan'a müdahale etti. 2003 martında Irak'a müdahale etti, Saddam yönetimini devirdi. 2005 başından itibaren müdahalesini tüm Ortadoğu'ya yaydı. Suriye'de yönetimi ikiye bölmüş, birbiriyle çatıştırıyor. Türkiye ile yoğun bir siyasal mücadele halinde. Irak'ta, kendisinin kullanabileceği bir si-

yasi ortamı yaratma çabası içerisinde oldu. Şimdi 2006 baharında, Ortadoğu müdahalesini İran'a yönelik siyasal, askeri müdahale noktasında odaklaştırmış durumda.

ABD, Ortadoğu'nun diğer alanlarındaki ve dünyadaki siyasal çalışmalarının tümünü İran'a yönelik mücadele ekseninde yürütüyor. Herkesin İran'a karşı yürüttüğü mücadeleye destek istiyor. Bu durum Türkiye'yi de Irak'ı da Suriye'yi de zorluyor. İşte Azerbaycan'ı zorluyor. Hepsini İran'a yönelik mücadelede tutum almaya zorluyor. Özellikle bu, önümüzdeki süreçte Türkiye açısından daha belirgin hale gelecek. Geçmişte İran üzerinde ekonomik abluka uyguladı. Yine siyasal tecrit geliştirmeye çalıştı. Şimdi, 2006 başından itibaren sürecin askeri yönden ilerlediği tartışma götürmez bir gerçek. Adeta ekonomik, siyasal kuşatmayı askeri kuşatma haline getiriyor. Son, dışişleri bakanlığının Türkiye'den talebi de bu temeldedir; ABD-Türkiye-Irak ittifakını yaratmak istiyor. Tabii bunun İran ve Suriye karşıtı bir ittifak olduğu ortadadır. Yine bu ittifakın Kürtleri de içine almak istediği bir gerçek. ABD bu biçimde Irak ve Türkiye sahasını İran'a karşı saldırıda kullanmak istiyor. Türkiye'yi BOP'a katmak istiyor. Şimdiye kadar Türkiye buna cevap vermedi. Geçmişte, ABD saldırılarının geliştiği dönemde, Irak'a yönelik izlediği politikalara benzer bir politikayı bu ortamda da izlemeye çalışıyor, ama artık bunun sonu geliyor.

Kürt halkı imha sürecini direnişi ile karşılamıştır

Birçok çevre, ABD'nin 2006 ağustusunda ya da eylülünde İran hedeflerini vuracağını söylüyor. Bu yönlü savaş planlarının olduğu, artık basında sıkça ifade ediliyor. ABD-İsrail görüşmeleri bu temelde geliyor. Irak'ın, İran sınırına bu amaçla askeri güçler yığdığı basına yansıyor. Öyle anlaşılıyor ki ABD, Türkiye'den en geç Temmuz ayına kadar bu konudaki tutumunu netleştirmesini istiyor. Bu mücadeleye katılacak mı, katılmayacak mı?

Türkiye bu anlamda bir yandan bizim geliştirdiğimiz Kürt sorununa demokratik çözüm mücadelesi ile zorlanırken, diğer yandan ABD'nin İran'a yönelik saldırı politikasıyla da zorlanıyor. Çözüm bulması gerekiyor. Bu konuda bir karara ulaşması lazım. Eğer ABD'nin taleplerini reddederse, o zaman ABD ile tam çatışmalı duruma girecek. Çünkü Irak talebini reddetti, ardından büyük sorunlar yaşadı. Neredeyse ABD ile çatışmanın eşğine geldi. Şimdi ABD'nin İran'a yönelik talebini de reddetmesi, ABD ile Türkiye ilişkilerinin tümünden kopması anlamına gelecek. Bunu herkes açıkça söylüyor. En son Ermeni soykırımı çerçevesinde Fransa ile yaşanan tartışmalarda da birçok Türkiyeli çevre bunu açıkça ifade etti. Eğer ABD'nin taleplerine evet derse, o zaman İran'la savaşır hale gelecek. Bir de tabii Kürt sorununu çözmesi gerekecek. ABD, Türkiye-Irak-Amerika üçlü ittifakının içine Kürtleri de almak istiyor. Sadece Güneyli güçleri değil, Kuzeyli, Doğulu bütün Kürtleri katması gerekiyor. Katmazsa İran karşısında başarılı olamaz. Dolayısıyla Türkiye, ABD'nin taleplerini kabul ederse, Kürt sorununu da bir biçimde çözmesi gerekecek. PKK'yle de bir biçimde anlaşması gerekecek. Bunu gördüğü, önümüzdeki birkaç ay sonra böyle bir dış baskı ile çok daha ileri düzeyde karşılaşacağını anladığı için, o döneme ulaşmadan, bu bir iki ay içerisinde gerillayı ezmek, hareketimizi sınırlandı-

mak, marjinal bir konuma düşürmek, yani siyasi gündemi zorlayan, etkileyen, yönlendiren bir güç olmak çıkartmak istiyor. Eğer bunu başarır, yaz ortasına ABD'nin talepleri karşısında daha dirençli olacak. Yani ABD baskısından bir yerde kendisini kurtarmış olacak. İran karşılığında PKK pazarlığı yapılmasını ortadan çıkarmış olacak. Acaba bunu sağlayabilir miyiz hesabıyla, umuduyla tüm ordusunu İran'la birlikte bu biçimde savaşa seferber etmiş bulunuyor. Bu sevkiyatı ömrü bu bir kaç aylıktır; yaz ortalarına veya sonuna kadardır.

Şunu gördük: Önderlik üzerinden işkence, imha sürecini en ileri düzeye çıkardı. Ancak karşısında halkı buldu, gerillayı buldu, Önderliğin direnişini buldu. Halk üzerinde baskıları geliştirdi, halkın direnci ile karşılaştı. Gördü ki gerilla ezilmediği, etkisizleştirilmediği halkın getirilmesi mümkün değil. Şimdi bu biçimde asker sevk etmelerinin altında bu amaç yatıyor. İşte gerillayı biraz darbeleyebilir, ezebilirlerse gerillanın gücünü azaltarak halkı etkilemekten, siyasi gündem oluşturmaktan çıkartırlarsa, o zaman biraz rahatlamış olacaklar. Bütün hesapları, amaçları budur. Bunu sağlarsa da tabii ABD'nin pazarlığından çıkacaklar. Bu inkarcı sistemlerini biraz daha yaşatma imkanı bulacaklar.

İran da Türkiye'yi bu biçimde ABD'ye karşı çıkartıp, çatışma içerisine sokarsa, kendisini biraz rahatlatır sanıyor. Bu çerçevede ekonomik, siyasi işbirliğini askeri işbirliğine de varmış durumda. Aslında bu ittifakın içinde Suriye de var, ama Suriye kendi ilaç sorunlarıyla meşgul olduğu için çok etkili olamıyor, katılmıyor. Herhangi bir destek de veremiyor. Çok zor bir duruma düşmüş bulunuyor. Geriye, Türkiye ve İran'ın tabandan halkların, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi, üstten küresel sermaye güçlerinin saldırısıyla iyice sıkışmış olduğu bir ortamda birbirlerine sarılarak her türlü katliamı, şiddet uygulamasını, terörü tırmandırarak bu geri ömürlerini biraz uzatma arayışı, çabası kalıyor. Dikkat edilirse, durum biraz 'eşeğini dövmeyen semerini döver' hikayesine benziyor. ABD'nin baskısı karşısında fazla bir şey söyleyemeyince, her iki güç de dönüyor bütün öfkelerini Kürt halkından çıkartmaya çalışıyor. Olup bitenlerin sorumlusu olarak Kürt halkını görüyorlar. Kürdistan'ı elde tutarlarsa ABD karşısında güçlü olacaklarını hesaplıyorlar. Dolayısıyla da Kürdistan özgürlük hareketini ezmek için her türlü imha uygulamasına, katliama vahşice başvuruyorlar. Kürdistan'ı kim elinde tutarsa, Ortadoğu'yu onun yönlendireceği açık. Bu nedenle de mücadele, savaş çok büyük ölçüde Kürdistan üzerinde sürüyor. ABD'nin İran üzerinde gittikçe odaklaştığı müdahalenin de en temel alanlarından birisi, Doğu Kürdistan oluyor.

AKP iktidarını koruma uğruna genelkurmayı teslim olmuştur

Şimdi olağanüstü durum bu biçimdedir. 2006 yılının oldukça karmaşık siyasi olaylara sahne olması, olağanüstü bir siyasi ve askeri mücadeleye yılı olması, aslında bu anlama geliyor. Kürdistan'daki mücadele açısından böyledir, Ortadoğu'daki mücadele açısından da böyledir. Öyle anlaşılıyor ki ABD, bu 2006-2007 yılında ne yapacaksa yapacak. Daha sonra Bush yönetiminin devam etmesi zordur. Demokratlar da elbette bu siyaseti olduğu gibi izlemezler. Onlara daha çok kuruculuk rolü düşüyor. Demokratlar daha fazla sistem kuruyorlar. Ortadoğu'daki statükoyu yıkmaya görevini Bush yönetimi, cumhuriyetçiler üstlendi. Bu anlamda da Bush yönetimi tamamlanmadan ne kadar yıkmak istiyorlarsa, ona ulaşmak istiyorlar. Onu yaratma çabasındalar. Bu da 2006-2007 yılını içeriyor.

Bu bakımdan 2006 yılında giderek İran üzerinde askeri, çatışmalı durumun gelişeceğini beklemek lazım. Irak gibi olmayabilir, ama bir biçimde ABD-İran ilişkisi daha da gelişecek, tırmanacak, çatışmalı duruma varacaktır. ABD açısından bu bir

zorunluluktur. Bu, Kürdistan'da boşluk yaratıyor. Daha şimdiden ABD-İran gerginliği Doğu Kürdistan'da boşluk yaratıyor. Bu boşluğun Kürt halkı tarafından, Kürt özgürlük hareketi tarafından doldurulması için, Ahmedinecad yönetimi tıpkı Türkiye'deki gibi, onlarla birlik halinde halk üzerinde baskı ve katliam uyguluyor. Hiçbir muhalefete izin vermiyor. Küçük bir muhalefet Doğu Kürdistan'da olursa, bu boşluktan faydalanarak gelişme sağlar ve bizi yıkar kaygısı ve korkusu içindedirler. Bu anlamda oldukça daralması, çözümsüzlüğe kilitlenmiş bulunuyorlar.

Hem Türkiye siyaseti böyledir, hem İran siyaseti. Milliyetçi çizgide, her iki devlet de zaten bir ittifak halindedir. Mevcut islami yönetimler de böyle bir ittifak konumunu sürdürüyorlar. Türkiye yönetimi zaten geçen Ağustos ayından itibaren, topyekun savaş konsepti ile böyle bir sürece girdi. AKP tümüyle orduya teslim oldu. Aslında karar aşamasındaydı Türkiye yönetimi. Biraz iradeli bir liderliğe sahip olsaydı, yeni politik açımlar geliştirebilirdi. Biz hareket olarak, halk olarak demokrasinin gelişmesi yönünde, sorunların demokratik siyasi yöntemlerle çözümü yönünde büyük açılım yaptık, destek verdik. Türkiye siyasetinin bu yönde ilerlemesi için elimizden geleni yaptık. Fakat AKP hükümeti böyle bir siyasi irade gösteremedi. Böyle bir siyasi liderlik yapamadı. Tersine, iktidarını koruma uğruna genelkurmayı teslim oldu.

Kendi içlerinde yoğun bir tartışma yaşadılar. Aslında istihbarat örgütleri, emniyet, askerliğin içinde bazı çevreler, siyasi yönetim içinde bazı çevreler siyasal demokratik çözümün geliştirilmesinden yanındılar. Ama şiddet yanlısı, terör yanlısı rantçı güçler baskın çıktılar ve topyekun savaş konseptini bir devlet politikası olarak hakim kıldılar. Bu süreç günümüze kadar derinleşerek gelişti. Aslında Türkiye yönetimi hareketimize, halkımıza karşı Ağustos'tan bu yana böyle bir topyekun saldırı halinde. Çok değişik yöntemlerle bu saldırı yürütüyorlar. AKP artık bir hükümet olmaktan çıkmıştır. Aslında geçmişteki özel savaş hükümetleri gibi, özel savaş yönetiminin ekonomik ve diplomatik işlerini yürüten bir bürokrasi kurulu haline gelmiştir. Yoksa kesinlikle bir iktidar gücü değil. Mevcut savaş, böyle bir iç çatışmanın sonucu olarak da gelişti. Eğer topyekun savaş konsepti egemen hale geldiyse, demokratik çözüm siyasetine

yönelmedilerse, bunun yaşadıkları böyle bir iç mücadele ile bağı var. Yine son dönemlerde bu askeri hareketin tırmandırılmasının altında da iç politika etkenleri kesinlikle var. Daha çok ordu yönetimi bu askeri hareketliliği geliştiriyor ki, bunda ordunun siyasi yönetim üzerindeki etkisini koruma, sürdürme arayışı da var tabii. Bizim mücadelemiz, demokratik çözüm dayatmamız, ordunun siyaset üzerindeki etkinliğini azaltmayı öngörüyor.

AB'nin Türkiye üzerindeki dayatmaları, ordunun siyasi yönetim üzerindeki belirleyici etkisinin kırılmasına yöneliktir. Ordu bu bakımdan iyice zorlandı. Şimdi bu savaşı biraz da bunun için tırmandırıyor. Mevcut yarattığı savaş ortamında, siyasi yönetimi sıfırlayarak, kendisinin ekonomik ve diplomatik kurulu haline getirerek, siyasi yönetimi bizzat ele geçirmiş bulunuyor. Buna dayanarak devlet yönetimi, siyasi yönetim üzerinde ordunun etkinliği sürdürülmek isteniyor. Kürdistan'a dayatılan bu iç savaş konsepti, böyle bir iç politika kavgasının da sonucu oluyor. Aynı zamanda, Yaşar Büyükanıt'ın iktidar kavgasıyla da bağını insan görebilir.

Aslında onun genelkurmay başkanı olması tartışmalıdır. Birçok çevre çıkıyor. Şemdinli olaylarında görüldü ki, JITEM'in, kontrgerillanın ve her türlü çeteci uygulamanın arkasında Yaşar Büyükanıt ve ekibi var. Dolayısıyla onun genelkurmay başkanlığı tartışmalı konuma girdi. Bunu engellemeye yönelik bazı çıkışlar oldu. Mevcut savaş dayatması, ordunun Kürdistan'a sürülmesi, biraz da Yaşar Büyük anıt'ın genelkurmay başkanlığını garantilemek içindir. Dikkat edilirse, karargahını Gabar'a taşıyacağı, basına sızdırıldı. Yine geçen dönemde, ordunun operasyonları çok fazla abartıldı. Öyle ki adeta bir, beş rakıya yapıldı. Bunlar hep, Yaşar Büyükanıt kliği tarafından basının yönlendirilmesi anlamına geliyordu. Öyle yaparak, ortamı çatışmalı kılıp, hükümeti tümüyle geriletmeyi, Ağustos'a kadar bu durumu sürdürerek genelkurmay başkanlığını garantilemeyi amaçlıyor. Buna genelkurmay da dayanamadı. Dikkat edilirse genelkurmay başkanı iki hafta önce bu abartıları önleyecek açıklamalar yaptı. Kürdistan'a asker sevkiyatlarının normal, olağan, her yıl bahar sürecinde yaptıkları sınır operasyonlarının bir tekrarı biçiminde olduğunu açıklayarak, bu tansiyonu düşürmeye çalıştı. Yaşar Büyükanıt kliğinin abartılarını önlemek istedi. Onların arasında da bir yaklaşım farklılığının oldu-

ğu açık. Ancak büyük bir çelişki ne kadar var, onu bilemiyoruz. Böyle bir durum olmayabilir de. Sonuçta bu durumla Yaşar Büyükanıt genelkurmay başkanı olmayı garantilemek istiyor.

Türkiye halkıyla ittifak kurma çabası içinde olacağız

İktidar hesapları var, iç politika hesapları var, fakat şu bir gerçek: Bu iktidar hesapları üçüncü, dördüncü planda gelen hesaplar tabii. Esas olan, gerillayı ezmek, bu temelde Kürt sorununu bastırarak rejimin, inkar ve imha sisteminin ömrünü uzatmak istemesidir. Esas amaç budur. Bu konuda yanılmamalıyız. Şimdi bunu başarır, Türkiye yönetimi, inkar ve imha sistemi, ömrünü biraz uzatabilecek. Önümüzdeki aylarda, yaz ortasına kadar başlattığı askeri hareketle gerillayı ezmek ve Kürt sorununu bastırma hedefini başarmazsa, o zaman Türkiye daha ağır bir siyasi krizine girer. Zaten şimdiden bu kriz başlamış bulunuyor. Cumhurbaşkanlığı seçimi tartışmasıyla, erken seçim tartışmalarıyla başlamıştır.

Daha dün, yeni Türk lirası yüzde on beş oranında değer kaybetti. Tartışıyorlar, ama hiç kimse doğruyu ifade etmiyor. Bunun yaşanan savaşla bağı görmüyor, ifade etmiyor, görmezden geliyor. Hatta hedef şaşırtarak, sözde sert tartışmalar yapıyor. O yalancı bir duruştur. Gerçek, Türkiye kamuoyundan ve halkından gizlenmeye çalışılıyor. Oysa paranın değer kaybetmesi savaşla bağlıdır. Savaş sürdükçe de daha fazla kaybedecektir. Yeni Türk lirası da eski Türk lirası gibi pul olup gidecek. Bu kesindir. Bu bakımdan, doğru yolun Türkiye'nin kendi siyaseti ile çözüm üretmesi olduğunu Önder Apo hep söyledi. Hareketimiz bu konuda oldukça olumlu yaklaşım gösterdi. Fakat bu rantçı, despotik, şoven milliyetçi çevreler, bunu kabul etmediler. Kendi dar çıkarlarını Türkiye'nin çıkarları yerine koydular. Savaşta beslenmek için böyle bir savaşı dayattılar. Bunun da sonuna gelmiş bulunuyorlar. Eğer bu 2-3 ay içerisinde ordunun bu saldırılarını gerilla başarısız kılar, ki bunu sağlayacağı kesindir çünkü gerilla için en elverişli bir dönem açılmıştır - o zaman yaz ortalarından itibaren Türkiye'nin ekonomik ve siyasi krizinin çok daha derinleşeceği kesin. Böyle bir sürece giriyoruz. Bu derinleşmeden ne çıkar bilemiyoruz. Biz her zaman çözüme açık olduk.

KONGRA GEL Genel Kurulu, bu geliş-

meler karşısında geçen yıldan beri izlediğimiz siyasetleri hatalı bulmadı. İzlenmesi gereken siyasetler olarak tespit etti. Fakat uygulamada zayıflıklarımız var. Ciddi eksiklerimiz ortaya çıkıyor. Etkili politik uygulama yapamıyoruz. Diplomatik çalışmalarımız yetersiz. Bunların giderilmesi, belirlenmiş politikalarımızın etkili uygulanması kararını aldı. Bu temelde, Türkiye'ye yönelik çift yanlı ateşkese ve demokratik siyasal çözüme her zaman açığız. Ancak topyekun saldırılar karşısında da onu bozacak bir meşru savunma direnişi temeline, yine ideolojik siyasi mücadeleyi geliştirecek hazırlığa, potansiyele de sahibiz. Onun için Kürt siyasetini en geniş ittifaklar temelinde yürütüyoruz. Daha da genişleteceğiz. Önümüzdeki süreçte, dışımızdaki güçleri de bir biçimde işine katan yeni kampanyalar geliştireceğiz. Yine Türkiye halkıyla, demokratik güçlerle en ileri ittifak kurma çabası içinde olacağız.

İran için de şunu ifade etti KONGRA GEL: İçine girdiği süreç ters bir süreçtir. Kürt halkının öfkelerini üzerine çekmesi, İran açısından yapılacak en büyük politik hata olacaktır. Bundan vazgeçmesi için, Yürütme Konseyimiz ve KONGRA GEL Genel Kurulu uyardı. Bunu sağlamak için de tabii saldırılar karşısında meşru savunma konumunu geliştirmeyi, gerillayı büyütme, misilleme temelinde bir meşru savunma duruşunu kararlılıkla sürdürmeyi, bu temelde halkı örgütleyerek, demokratik konfederalizmi inşa temelinde demokratik eylemliliği geliştirmeyi uygun buldu.

Suriye ise bir yeniden kuruluş sürecine giriyor. Artık Esat yönetiminin sonu gelmiştir. Dikkat edilirse, yönetim ortadan ikiye bölünmüş. Bir tarafı Fransa'ya almışlar, mevcut yönetimi kötülemek için kullanıyorlar. Fransa'dakilerin dayanılacak bir yanı yoktur. Suriye'nin 35-40 yıllık geçmiş pratiğinin sorumlusu onlardır. Dolayısıyla geleceği onlar yaratamaz. Suriye yeniden yapılacak. Mevcut yönetim aşılacak. Eğer Esat yönetimi hala iş başındaysa, yerine konacak güçlerin bulunamamasından kaynaklanıyor bu. Bunun arayışı da sürüyor. Eğer bulurlarsa, buldukları an mevcut yönetimi değiştireceklerdir. Bu anlamda Güneybatı Kürdistan'da halkın, demokratik konfederal örgütülüğünü geliştirip irade olmayı sağlarken, aynı zamanda Suriye'nin bu yeniden kuruluş sürecine etkili katılma, bütün güçlerle bu temelde ilişkilendirme, yeniden yapılanmanın Suriye ölçüsünde en ileri demokratik ilkeler çerçevesinde olmasını sağlama yolunda çalışmayı, dönemin doğru politikası olarak tespit etmiş durumdayız. Siyasetimizin esası, çok fazla çatışmaya girmeden, esas olarak pozitif eylemlilikle halkın örgütülüğünü geliştirme, Suriye'nin yeniden yapılanmasının demokratik konfederalizmi öngöreceği şekilde gelişmesini sağlama çabasını sürdürmedir.

Kürt halkının geleceği için bir ulusal stratejiye ihtiyaç vardır

Şimdi iç politika açısından da Güney'de, KDP ve YNK'nin durumu dikkatle izlememizi gerektiriyor. Onlar yeni bir hükümet oluşturdular. Irak yönetiminde daha etkili hale geldiler. İç çatışmaların olmayacağını söylüyorlar. Bunu önemli buluyoruz. Artık Kürdistan'da iç çatışma döneminin sona erdiğini ilan ettiler. Anlamlıdır, önemlidir. Fakat yetersizdir bizce. İçinde yaşanan süreçte hiçbir Kürt ulusal gücünün tutumu, iç çatışmaya girmeme kararı ile sınırlı kalmaz. Bu yeterli değildir. Kürt halkının geleceği için hem ciddi tehlikeler var hem de önüne büyük fırsatlar, imkanlar çıkmış durumda. Tehlikeyi önleyecek, fırsatları değerlendirecek bir siyasetin izlenmesi gerekiyor. Bu da yalnızca iç çatışmaya girmeme siyaseti olamaz. Bir ulusal stratejiye ihtiyaç var. Parçaların birbirini zayıflatan değil, güçlendiren haline geldiği, örgütlerin birbirini zayıflatan değil güçlendiren haline geldiği, birbirleriyle ayrılıkların demokratik yarış düzeyinde olduğu, ama ortak bir Kürt stratejisinde de bir-

“Kürt halkının geleceği için hem ciddi tehlikeler var hem de önüne büyük fırsatlar, imkanlar çıkmış durumda. Tehlikeyi önleyecek, fırsatları değerlendirecek bir siyasetin izlenmesi gerekiyor. Bu da yalnızca iç çatışmaya girmeme siyaseti olamaz. Bir ulusal stratejiye ihtiyaç var. Parçaların, örgütlerin birbirini zayıflatan değil, güçlendiren haline geldiği, ayrılıkların demokratik yarış düzeyinde olduğu, ama ortak bir Kürt stratejisinde de birleşildiği bir düzeyin yaratılması en doğrusudur”

2006 YILINI ŞİMDİDEN KAZANAN HAREKETİMİZ BÜYÜK BİR MÜCADELE GÜCÜ OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLAMIŞTIR

2005 Newroz'u'nda Reber Apo'nun demokratik Konfederalizmi ilan etmesi, KONGRA GEL III. Olağanüstü Genel Kurulu'nun temel perspektifini oluşturmuştur. III. Olağanüstü Genel Kurulla, Koma Komelên Kurdistan Sözleşmesi onaylanarak, Özgürlük hareketinin mücadele çizgisinde yepyeni, hamlesel bir dönem başlatılmıştır. Güçlü mirasımız, kültürümüz ve tüm maddi manevi değerlerimizin temsil gücü Önder Apo, bize böylesi bir çıkışı yaptırmıştır.

III. Genel Kurulumuz bu perspektif üzerinden tartışmalar yürüterek, kuvvetler ayırımına dayalı yeni bir sistem ve örgütlenme modeline kavuşmuştur. Bu, klasik devlet tipi örgütlenmelerde olduğu gibi bir ayrışma değil, aksine devletçi, hiyerarşik, sınıflı toplum örgütlenmelerini hem model olarak aşmak, hem zihniyet olarak değiştirmektir. Yasama, yürütme ve yargının ayrışması, demokratik sistemlerde vazgeçilmezdir. Bazı devlet modellerinde bu kuvvetlerin birbirleriyle ilişki ve işleyiş hukuku farklı olsa da dünyada giderek yeni model arayışları, yeni biçimler ortaya çıkarmaktadır. Zihniyeti devletçi, iktidarcı olan tüm modellerin biçimi ne olursa olsun, demokrasiyi geliştiremeyeceği bir gerçektir. Biz de demokratik ekolojik toplum hedefi temelinde, konfederal sistemi inşa çalışmalarına son bir yılda ciddi bir düzeyde bunun alt yapısını oluşturarak, arayışımızı 21. yüzyılın çağdaş ve modern sistemini hayata geçirme çabasıyla önemli bir süreçte taşındık ve çok yönlü toplumsal gelişmelere yol açtık.

Koma Komelên Kurdistan (KKK) sistemi, halkın tabandan başlayarak kendi demokratik iradesini örgütlenme çalışmasıdır. Demokratik konfederalizm; herhangi bir siyasal düzenleme değil, halkın siyasal, hukuki, kültürel, meşru savunma, ekonomi, sosyal vb yaşamın tüm alanlarında devlete muhtaç olmaktan çıkarılarak; eşitlik, özgürlük ve adalet temelinde yeniden yapılandırılması, yani komün örgütlülüğüne kavuşturulmasıdır. Bu, teknik olarak bazı örgütlülüklerin yaratılması ve birliği değildir. Devletçi, iktidarcı ve savaş eksenli olmayan paradigma temelinde, halkın tüm kesimlerinin kendilerini ifade edebilme gücünü ve örgütlü birliğini yaratmasıdır. Köyde, kasabada, mahallede, özgür bireylerden oluşan özgür yurttaş meclislerine dayanır. Demokratik bir ulus yaratmayı hedefler. Halkın demokrasisi konfederal temelde yaratılmadan, demokratik ulus da yaratılmaz. Bu, köklü bir zihniyet devrimini, halkları birbirine kırdırmanın ideolojisi olan milliyetçiliğe ve ulus devlet politikasına karşı mücadeleyi gerekli kılar, halkların birliğini ve eşitliğini savunur.

KKK sisteminin inşası, hareketimizin 1 Haziran 2004'te başlattığı siyasal ve örgütsel hamlenin açığa çıkardığı zemin üzerinden sağlanmıştır. 1 Haziran Hamlemizin kazanımları temelinde geliştirdiğimiz mücadele sürecinin, 2005 yılının son aylarında tırmanarak, 2006 yılını olağanüstü özellikler taşıyan bir mücadele yılı haline getirmesi, IV. Genel Kurulumuzun başarısının da temelini oluşturmuştur. Önderliğimiz de hareketimizi ve halkımızı sürekli bu süreçte hazırlamak istedi. Biz de her alanda buna göre kendimizi hazırlamak için, çalışma planlarımızı ve pratiğimizi geliştirme çabası içerisinde olduk. Dolayısıyla KONGRA GEL IV. Genel Kurulumuz, hem bu olağanüstü mücadele yılının temel özelliklerini çözümlenmeye, değerlendirmeye, gerekli karar ve planları oluşturmaya çalıştı hem de olağanüstü koşulların bir toplantısı biçiminde gerçekleşti. 2006 olağanüstü mücadele yılının görevlerini belirleme, kararlaştırma ve pratikleştirecek bir iradeyi ortaya çıkarma çalışmasını bu temelde yürüttük. Bu yaklaşımla, 17-22 Nisan tarihleri arasında, her sahadan gelen delegelerin katılımıyla, IV. Olağan Genel Kurul Toplantı-

mızı yoğun siyasal, askeri saldırıların gerçekleştirildiği bir dönemde, başarıyla ve güçlü bir kararlaşmayla tamamladık.

Geçen yıl gerçekleştirdiğimiz III. Genel Kurul Toplantısı, daha çok KKK sisteminin kuruluşunu gerçekleştiren bir toplantı niteliğindedir. Demokratik konfederalizmin temel ilkelerini ve özelliklerini tanımlamış, kararlaştırmıştı. Mücadele geleneğimizde bir ilki ifade eden kuvvetler ayırımı temelinde, KKK sistemi içinde örgütlü olan bütün güçlerin, demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasına göre yeniden örgütlenmesi ve bunlar arası ilişki kadar, yurttaşların sistem içerisindeki rolünü tanımlayan KKK Sözleşmesi ve KONGRA GEL iç tüzüğünü belirlemiştir. Bu temelde, 2005 yılı boyunca bütün kurum ve örgütlerin sözleşmeye dayalı olarak kendini yeniden yapılandırma süreci geliştirildi. Yıl boyu çok sayıda kongre, konferans ve değişik düzeylerde toplantılar yapıldı. Bu toplantılarla her kurum ve örgüt, sistem içindeki tanımına uygun bir biçimde kendini yeniden yapılandırdı. Buna bağlı olarak, 2005 yılında sistemi ortaya çıkartma temelinde pratik mücadeleyi, demokratik direnişi geliştirme ve demokratik halk örgütlülüğünü ortaya çıkartma yönünde bir çalışma süreci içerisinde olmayı esas aldık.

IV. Genel Kurul Toplantımız ise, sistemin kuruluş sürecini tamamlama ve esas olarak da açığa çıkan pratiğin sorgulanması ekseninde, önümüzdeki süreçte yapılacakları tartışan bir toplantı oldu. Sözleşme ile iç tüzüğe ilişkin değişiklik önerileri ve bazı kanun teklifleri, olağanüstü süreç nedeniyle gündeme alınmayarak, ara dönem toplantısına ertelendi. Sistemin ilke ve özelliklerinin ortaya çıkarılması, pratikleşmemiz açısından yeterliydi. Dolayısıyla IV. Genel Kurul Toplantısı sistem tartışmalarından ziyade, 2005 pratiğini değerlendirerek yeni sürecin görevlerini belirleme, kararlaştırma ve bu temelde pratiğe yönelmeyi daha doğru buldu.

Genel Kurulumuzun hem siyasal hem de örgütsel tartışmalarında, KKK sisteminin uygulanmasının sadece bölgesel sorunların değil, evrensel sorunların da çözümünü kapsadığı bir kez daha vurgulandı. Bu nedenle KKK sistemi ve sözleşmesindeki örgütlenme modeli, özünde 'evrensel düşün, yerel uygulama' yaklaşımını içermektedir.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

Gerek Ortadoğu gerekse de uluslararası alanda yoğun ve karmaşık bir siyasal mücadele sürecini yaşıyoruz. Hem Kürdistan hem de Ortadoğu'da gittikçe derinleşen bir siyasal, askeri mücadele süreci yaşanıyor. IV. Genel Kurulumuz, bu sürecin kapsamlı değerlendirilmesini temel bir gündem ile gerçekleştirdi. Hem ABD müdahalesinin ulaştığı noktayı ve bundan sonraki olası gelişme düzeyini hem de onunla çelişki, çatışma içerisinde olan ulus devlet statükoculuğunun durumunu çözümlenerek, gelişmeleri değerlendirmeye çalıştı. Bunlarla birlikte, 2005 yılı boyunca yürüttüğümüz mücadelenin ortaya çıkardığı siyasal sonuçları, Özgürlük hareketimizin Kürdistan'ı ve Ortadoğu'yu politik olarak etkileme düzeyinin tespitini yaparak, yeni politik ve örgütsel adımlarını belirledi. Bu çerçevede, hamlesel düzeyde bir mücadele süreci içerisinde girerken, hem içinde bulunulan siyasal ortamın çözümlenmesini yaptı hem de izlememiz gereken politikaları, taktikleri belirginleştirdi, kararlaştırdı. Böylece hareketimiz, daha net, daha bütünlüklü düşünen, daha kararlı, daha etkili pratik yürütecek, politika yapacak bir konuma geldi.

İçinde bulunduğumuz sürecin olağanüstü olduğu, bizim yürüttüğümüz özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişiminden kaynaklandığı gibi, dışımızdaki güçlerin tutum ve politikalarından da kaynaklanmaktadır. Dolay-

ısıyla olağanüstü süreçlerin olağanüstü yaklaşımlar gerektirdiği gerçeğini her zaman dikkate alarak, içinde bulunduğumuz süreci anlamaya ve üzerimize yüklediği görevleri yerine getirmeye yönelmemiz gerektiği açıktır.

Görülüyor ki Kürdistan ve Ortadoğu'da çelişki ve çatışma durumu derinleşerek devam edecektir. Bu nedenle KONGRA GEL IV. Genel Kurulu, süreci olağanüstü olarak değerlendirmiş ve bu sürece cevap olacak dört aylık bir olağanüstü dönemi tanımlayarak, bu dönemde esas alınıp yürütülecek bir çalışma planı ortaya çıkarmıştır. Bu olağanüstü çalışma planının esaslarına uygun olarak, en başta Türkiye ve İran yönetimlerinin koordineli bir şekilde geliştirdikleri topyekun saldırıyı boşa çıkartmak, Özgürlük hareketimizi ezme, parçalama ve bu temelde tasfiye etme amaçlarını başarısız kılmak esastır.

Bunun için meşru savunma çizgisinde demokratik direnişi geliştirmek, halkın demokratik eylemliliğini her alanda örgütleyip yaygınlaştırmak zorunludur. Diğer yandan ABD ve AB'nin geliştirmeye çalıştığı, Önder Apo'yu ve PKK'yi Kürt halkından ayrı tutma, kopartma politikalarına karşı da etkili bir siyasal, diplomatik mücadele vererek, bu politikaları da başarısız kılmak ve dönüştürmek son derece önemli olmaktadır. Bunun yanı sıra başta ABD ve AB olmak üzere bazı devletler hareketimizi terör listelerine alarak, halkımızın meşru özgürlük mücadelesine tecrit ve marjinalleşmeyi dayatmaktadır. IV. Genel Kurulumuz, söz konusu güçlerin bu politikalarından vazgeçmelerini Kürt sorununun barışçıl ve demokratik çözümü için önemli bir kriter olarak ele almış; Önderliğimizin, halkımızın ve hareketimizin iradesine saygı gösteren bütün güçlerle diyaloga her zamankinden daha fazla açık olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

Tüm bunları sağlayabilmek için, Kürt halkının kendi meşru savunma politikası ile birlikte demokratik örgütlülüğünü demokratik konfederalizm ilkeleri temelinde geliştirmesi, bütün parçalarda ve yurtdışında, köyde mahallede, komünal temelde demokratik halk örgütlülüğünü yaratması esastır. Halkın örgütlenmesine dayalı olarak güçlü ve başarılı bir direniş ancak böyle yürütülebilir.

Yine geniş Kürt ulusal güçlerini bu süreç-

cin gerektirdiği ortak stratejide birleştirmek için çalışmak da büyük önemdedir. Bu bakımdan başta Kuzey olmak üzere tüm Kürdistan parçalarında ulusal güçlerin demokratik siyasal strateji çerçevesinde birleşmesi için çaba harcanması, özellikle KDP ve YNK'nin ulusal demokratik bir siyasete çekilmesi son derece önemlidir. Bu temelde, IV. Genel Kurulumuz geçen yıl yaptığı Ulusal Konferans çağrısını yinelemiştir.

Demokratik direnişi geliştirme, halkın konfederal örgütlülüğünü yaratma, ulusal birliği ve dayanışmayı sağlama ve topyekun saldırılar karşısında direnişi yükseltme temelinde Kürt sorununun demokratik çözümüne hazır olmak, demokratik çözümden yana olan güçlerle artan ilişki ve ittifakı geliştirmek ve bu temelde Kürt sorununun demokratik çözümünün önünü açmak esas olmaktadır. Bunlar, bütün parçalarda ve yurtdışında özgürlük güçlerimizin yürüteceği temel görevler durumundadır.

IV. Genel Kurulumuz, devletçi, ataerkil ve cinsiyetçi topluma karşı tarihte ilk kez gerçekleştirilmeye başlanan KKK sistemini birçok açıdan ele alıp değerlendirerek, sistemin tamamlanması kararlılığını ortaya koymuştur. Ancak KKK sistemi, felsefesi, ideolojisi ve örgütsel yapılanmasıyla bugüne kadar bilinen sistemlerden oldukça farklıdır. IV. Genel Kurul'da bu yeni sistemi uygulamada ve ona göre örgütlenmede yaşadığımız sorunlar, inşa sürecinin sorunları olarak değerlendirilmiş ve özünde gelişmeyi ifade eden sorunlar olduğu sonucuna varılmıştır.

Sistemimiz kendisini son bir yıl içinde yasama, yürütme ve yargı biçiminde örgütlemiştir. Ancak KKK'deki kuvvetler ayırımının, geleneksel burjuva mantığını aşan bir içerikte olduğu, yapılan kapsamlı değerlendirmelerle bir kez daha ifade edilmiştir. İlk kez böyle bir ayırma ve işbölümüne gidildiği için, bu kuvvetlerin tecrübesizlik ve yer yer de eksik kalan pratikleri nedeniyle, burjuva sistemden farkının derinlikli konulaması yaşanabilmiştir. Oysa ki KKK sisteminde kuvvetler ayrılığı, güç odaklaşmaları ve bunların birbirini zorlaması biçiminde değil, dayanışma, eşgüdüm, bağlayıcılık ve birbirini tamamlama temelindedir.

Hareketimiz, Kürdistan Ulusal Meclisi

(KUM) ile ilk deneyi yapılan meclis çalışmalarından, KKK sistemi içinde Kürdistan Halk Meclisi'ni ifade eden KONGRA GEL sürecine kadar çok önemli deneyler kazanmış olsa da Önderliğimizin perspektifleri temelinde formüle edilen KKK sisteminin yeni olması, beraberinde bunu anlama ve kavrama sorunlarını da getirmiştir. Buna rağmen geçen bir yıl içinde sistemi oturtma ve pratikleştirmede belli bir çabanın sergilendiği IV. Genel Kurulumuz tarafından belirtilmiştir.

KKK sisteminin ilanı ardından pratiğe giriş yaptığımız ilk süreçlerde örgütsel ve kadrosal tecrübenin zayıflığı, alınan kararların tartışma düzeyinde kalmasına yol açmıştır. Pratiğe damgasını vuran, sisteme göre örgütlenmek yerine, daha çok alışlagelen tarzların sürdürülmesi olmuştur. Yine anlama sorunları ve buna bağlı olarak gelişen değişimi doğru kavramama, öz ve biçim arasında ciddi çelişkiler yaratmıştır. Bu projenin hayat bulması için teorik izahın güçlülüğü, yeterliliği kadar, pratikleşmek de aynı gücü ve yeterliliği gerektirmektedir. Bu nedenle IV. Genel Kurulumuz, sistemin oturması için tüm örgüt gücüne, gerekli çabanın sergilenmesi yönündeki çağrısını yenilemiştir.

KONGRA GEL IV. Genel Kurulumuz, oldukça kapsamlı olarak KKK sisteminin hayata geçirilmesine yönelik tartışmalar yürütmüş, bir yıllık pratikte ortaya çıkan sistemsel boşluk ve yetersizlikleri güçlü bir şekilde değerlendirmiştir. Yasama, yürütme ve yargı organlarının ayrışması için tüm örgüt gücüne yeni bir adımdır. Bununla birlikte, ilişkilendirme hukuku konusunda son bir yıllık pratikte ortaya çıkan yetersizliklerin çözümünü ortaya koymak da oldukça heyecan verici yeniliklere yol açmıştır. KKK'nin diğer organlarıyla tamamlayıcılık ilkesi temelinde işlevselleşmesi, genel anlamda demokratik konfederalizmin gelişimi ve dönemsel bir görev olarak halk iradesinin temsilini bulması için önemli bir yoğunlaşmayı ve buna paralel bir pratikleşmeyi zorunlu kılmaktadır.

KKK sisteminde Kürdistanı tüm halkların demokratik meclisi olan KONGRA GEL'in toplumsal ayağının önümüzdeki süreçte güçlü oluşturulması, dolayısıyla halkın sorunlarını gündemine alma gerekliliği, KKK sisteminde tanımlanan yurttaşlık hukukunun kav-

“Koma Komelên Kurdistan (KKK) sistemi, halkın tabandan başlayarak kendi demokratik iradesini örgütlenme çalışmasıdır. Demokratik konfederalizm; herhangi bir siyasal düzenleme değil, halkın siyasal, hukuki, kültürel, meşru savunma, ekonomi, sosyal vb yaşamın tüm alanlarında devlete muhtaç olmaktan çıkarılarak; eşitlik, özgürlük ve adalet temelinde yeniden yapılandırılması, yani komün örgütlülüğüne kavuşturulmasıdır”

ratılması zorunluluğunu da gündeme getirmektedir. KKK yurttaşları, genel meclis üyeleri ve halkımızın yasama, yürütme ve yargı faaliyetlerine olan yabancılığını gidermek amacıyla, çeşitli araştırma inceleme faaliyetlerinin yanı sıra, yoğun eğitim, aydınlatma ve propaganda çalışmalarının yürütülmesi ve bu sorunun en kısa sürede çözülmesi temel hedefimiz olarak belirlenmiştir. Halkın geleceğini bugünden kendi kararlarıyla belirleyerek derinleşmesinin yolu ise, bu alanı en doğru şekilde işletmekten ve pratikleştirmekten geçmektedir. Halkı kendi adına verilecek kararlara daha etkili katabilmenin yolu da hızlı örgütlenmekten geçmektedir. Bu geliştiğe, Demokratik Ulusal Meclis olan KONGRA GEL anlam bulacaktır. Kendi meclisini gözlemleyen ve katılan bir halk gerçekliği de demokratik ve komünal değerlerimizin güçlenmesine vesile olacaktır.

Kürdistan halkı adına karar alınması, sözleşme esaslarına göre yürütme organlarının denetlenmesi, tüm toplumsal alanlara dönük proje hazırlanması ve pratiğin planlanmasının yapılmasında en önemli görevler ise yasama ve çalışma organları olan 11 daimi komisyona düşmektedir. IV. Genel Kurul'da, Meclis Divan Başkanlığı ve 11 daimi komisyon, bir yıllık yeni pratik ve örgütsel planlamaya gitmiştir. KONGRA GEL, 'KKK sistemi üç kuvvetiyle halklaştıkça, sistem toplumsal bir model haline gelecektir' perspektifiyle, bu genel kurulunda da kendi kimlik tanımlamasında halkın katılımını temel şart olarak belirlemiştir.

KKK sistemini uygulamada şüphesiz sistemin yeniliği kadar, geçmişin hiyerarşik zihniyet yapılanmasının da beraberinde getirdiği zorluklar vardır. Son bir yılda KKK bileşenleri, gerek eğitim gerekse eleştiri ve özleştirme gibi girişimlerle eski tarz yerine, bağlayıcı ilkeler temelinde kuvvetler ayrılığının zorunluluğu konusunda önemli bir inka düzeyine ulaşmışlardır. Bu gelişme sürdürüldükçe, demokratik örgütlenme modelimiz her geçen gün kimliğini daha da pekiştirecektir.

Son bir yıl içinde, daha çok KKK yürütme, yasama ilkeleriyle, komisyonlar ve komiteler arası hukukun pratik işleyişi geliştirilmeye çalışılmıştır. IV. Genel Kurulumuz, Meclis II. Ara Dönem Toplantısı'nda KKK Sözleşmesi'nde yasama, yürütme ve yargı ilişkilerini belirleyen yönetmeliklerin yeterince pratikleşmesini eleştirmiştir. IV. Genel Kurulumuz'da yasama-yürütme arasındaki işleyiş ve ilişki hukukunun oturtulmasının önemine dikkat çekilerek, bu konuda yaşanan sorunların aşılmasının gerekliliği vurgulanmıştır. Diğer yandan KKK Sözleşmesi'nin önümüzdeki süreçte "Yurttaşlar Anayasasına" dönüşebilmesi için, bunun halka taşınması, tanıtılması ve halkın görüşleri temelinde yeniden ele alınması hedeflenmiştir.

Her ne kadar meclis divan başkanlığı ile yürütme konseyi başkanlığı arasında karşılıklı ve düzenli bir bilgi akışı sağlanarak, divan üyeleri, yürütme konseyi toplantılarına katılmışsa da yasama konusundaki çalışmalar yeterli ve etkili olarak yürütülemediği. Bu durum, mücadele geleceğimizin yürütme eksenli çalışma alışkanlığından kaynağını alsın da komitelerin, divan başkanlığına bağlı çalışan komisyonları projelerle beslememesi de yasama çalışmalarının işlevsizliğinde önemli bir etkidir. Buna rağmen meclis ara dönem toplantılarında yeniden toplumsal kuruluşun gerçekleşmesine dönük bazı kanun tasarıları hazırlanarak, eğitsel amaçlı broşürler de yayınlanmıştır.

Komitelerin ve daimi komisyonların KKK Sözleşmesi, KONGRA GEL iç tüzük ve yönetmeliklerinde belirlenmiş fonksiyon ve işlevlerini yeterince anlamamaları, sistemin oturtulmasında daha ileri bir düzeyin yakalanmasını engellemiştir. IV. Genel Kurulumuz bu yönlü eleştirel ve özleştiril tartışma düzeyi ve çözüm perspektifi, gelecek bir yıllık pratikleşme açısından aydınlatıcı, kavratıcı ve yol gösterici olmuştur.

IV. Genel Kurul'un bu tespitleri ışığında, ihtiyaçlara cevap verecek yeterli bir pratikleşme düzeyini açığa çıkarabilmek için, hem meclis divan başkanlığı ile daimi komisyonlar hem de yürütme konseyi toplantılarında komisyon ve komitelere nicel ve nitel takviyelerin yapılması kararlaştırılmış, Demokratik

Toplum Koordinasyonları kapsamında Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışında toplumsal alan örgütlenmesini, bir yıllık planlama doğrultusunda düzenlemeye tabi tutmuştur.

Genel kurulumuz, komisyon ve komitelerin bir yıllık proje, planlama ve kanun tasarını tartışarak bir karara ulaşmıştır. Buna göre Bilim ve Aydınlanma, Basın, Sosyal Kesimler, Kadın Katliamlarına Yaklaşım Belgesi, Kültür, Siyasal, Dil ve Eğitim, Meşru Savunma alanlarına dönük hazırlanan projeler ve yürütme konseyinin bir yıllık planlaması siyasal ve örgütsel stratejimize denk düşecek tarzda gerekli değişiklikler yapılarak onaylanmıştır. Ayrıca, gündemde olup acil olmayan ve daha çok sisteme ilişkin yasa tasarıları Meclis Ara Dönem Toplantısı'na havale edilmiştir.

Yasamanın temel planlaması ise önümüzdeki süreçte meclis faaliyetlerinin tanıtımı olarak belirlenmiştir. Medya Savunma Alanları'ndan başlanarak, halkla ilişkilendirme ve meclise yönelik enformasyon kurumlarının oluşturulması için çeşitli düzenlemelere gidilmiştir. Meclis tanıtımının sadece halka dönük değil, aynı zamanda KKK'nin bütün bileşenleri içerisinde yapılması, sistemin kavratılması açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çerçevede yasama organlarının KKK sistemini, özellikle de KONGRA GEL'i tanıtmak için yurtiçi ve yurtdışında çeşitli enformasyon faaliyetleri yürütmesi karar altına alınmıştır.

KKK sözleşme hükmü gereği, iki yılda bir seçimlerin yapılabilmesi için, IV. Genel Kurul Toplantısı'nda Kürdistan ve yurtdışındaki nüfus dağılımı dikkate alınarak, 9 kişilik Yüksek Seçim Kurulu seçilmiştir. Bu oluşum, seçimler konusunda en yüksek organ olup, çalışmalarını bağımsız bir biçimde yürütmekle görevlendirilmiştir. Yeni meclis adaylarının seçilmesi için, önümüzdeki bir yıl içinde seçim takvimini belirleyerek, kendi denetimindeki tüm alanlarda seçimlerin sözleşmeye uygun olarak yapılmasını sağlayacaktır.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

Siyasal ve örgütsel duruma özetle bakış bile açıkça göstermektedir ki tarihi önemdeki görev ve sorumluluklarla yüz yüzeyiz. Bu görev ve sorumlulukların öncelikle kadrolar tarafından görülmesi ve yerine getirilmesi gerektiği açıktır. Mücadelemizin, içinde bulunduğumuz tarihi aşamayı başarıyla sonuçlandırmasında bu duyarlılık büyük önem arz etmektedir. Tüm gelişmeleri bu çerçevede değerlendirmek ve buna denk bir yaklaşım göstermek hayati önemdedir.

İçinde bulunduğumuz olağanüstü mücadele koşullarında, görev ve sorumluluklarımızın başarı ile yerine getirilmesinde esas sorumluluğun kadrolara, parti kadrolarına ait olduğunun bilincindeyiz. Bir süredir kadrolarımızın bu sorumluluğun gereğini tam olarak yerine getiremedikleri bilinen bir gerçektir. Çünkü uluslararası komplo ile Önderliğimizin esaret altına alınmasından bu yana, hareketimizin kadroları yoğun bir ideolojik ve psiko-

lojik saldırının hedefi haline getirilmiştir. Bu çerçevede geliştirilen iç ihanet, saldırılarıyla hareketin tasfiyesini amaçlamış, öncelikle kadro çizgisini muğlaklaştırma ve hareketin militan kadrosunu düşürmeyi hedeflemiştir.

Son üç yıldan bu yana uluslararası komplo çerçevesinde geliştirilen bu saldırılara karşı, hareketimizin ve kadrolarımızın Önderliğimizin perspektifleri doğrultusunda geliştirdiği ideolojik mücadelede önemli bir netleşme düzeyi yakalanmıştır. Bu mücadelenin zirvesel bir sonucu olarak, 2005 baharında PKK'nin yeniden kuruluşuyla hareketin temel doğrultusu ve kadronun yaşam çizgisi kesin bir biçimde netleştirilerek, kadronun mücadelede daha etkili rol oynamasının önü açılmıştır.

Diğer önemli bir husus ise Önder Apo yeni bir paradigma geliştirmiş ve hareketimiz bu temelde stratejik değişimi, yeniden yapılanmayı yaşamıştır. Yani felsefik, ideolojik olarak köklü bir yenilenme, yeni bir siyasi programın ortaya çıkartılması, stratejik değişimin yaşanması ve örgüt yapımızın yeniden yapılandırılması gerçekleşmiştir. Bütün bunlar herkesten daha fazla ve öncelikle kadrolarla ilgili konulardır. Dolayısıyla komplo ve provokasyonun şu veya bu düzeyde etkilemeleri, yeni paradigmanın özümsememesi, kendini hızlı, güçlü bir biçimde yenilememe, hareket ve süreçle güçlü bir biçimde bütünleşememe, mevcut zayıflıkların, yetersizliklerin, parçalı duruşun nedeni olmuştur. Bunun sonucunda kadro yapısında bir zayıflama, bireycileşme, kendine görelilik, yoldaşlarını beğenmeme, örgüte gelmeme baş göstermiş; kısaca kadro öncülüğü ve misyonunu yerinde, zamanında, etkili ve örgütlü bir biçimde yerine getirememe gibi durumlar yaşanmıştır. Köklü bir yenilenme ve değişim sürecinde bulunan hareketimiz açısından kadroların değişimi doğru anlaması önemli bir husustur. Oysa geçen süreçte bir yandan değişimi dar ele alıp kavrayamama, değişime gerektiği gibi kendini katmama yaşanmış, eskide ısrar diyebileceğimiz bir duruş kendini göstermiştir. Bunun yanında, değişimi ve yeniden yapılanma sürecini, demokratik konfederal örgütlenmeyi çok başlılık ve örgütsüzlük gibi algılama, demokrasiyi bireyciliğin ve keyfiyetçiliğin zemini haline getirme yaklaşımları ve arayışları da görülmüştür.

Hareketimiz, bu temelde bir süreden beri PKK kadrosunun Önderlik çizgisinde gelişimi ve bir düzelenin gerçekleşmesi için önemli bir çaba içerisinde. IV. Genel Kurulumuz da bir kez daha tüm arkadaşlarımızı ciddiyete davet etmiş, yaşanan sorunları hızla aşma, hareket ve süreçle kendilerini yenileme temelinde bütünleşmeye çağırmıştır.

Çok açık ki henüz demokratik konfederalizmin özümsemesinde yetersizlikler vardır. Bu nedenle 'Bir Halkı Savunmak' kitabının iyi özümsemesi ve KKK sisteminin kavranması, bunların somuta nasıl uyarlanacağını yaratıcı bir temelde çözümlenmesi, Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışındaki çalışmalarımıza bu temelde yaklaşılması önemlidir. Yenilenme ve değişim bu temelde olmalıdır.

Örgüt çalışmasını ve mücadeleyi buna uygun geliştirmek gerekmektedir. Bu mümkün-dür ve imkanları da fazladır. Bulduğumuz her alanda çalışma ve örgütlenme imkanları azalmamış, demokratik konfederalizm çizgisiyle daha da artmıştır. Ciddi tehlikelerle karşı karşıya olursa da diğer yandan önemli fırsat ve imkanların da yakalandığı bir süreçteyiz. Bu olağanüstü mücadele döneminde tehlikeleri bertaraf etmek, imkanları iyi değerlendirerek, özgürlük ve demokrasi mücadelemizi kalıcı başarılarla ulaştırmak için ihtiyaç duyduğumuz militan ruh, kavrayış gücü, yaratıcılık ve fedakarlık Önderlik gerçekliğimizde, direniş tarihimizde ve binlerce kahraman şehidimizde temsilini bulmaktadır.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

IV. Genel Kurulumuz kapsamlı bir siyasal ve örgütsel durum değerlendirmesi ardından, önümüzdeki mücadele yılının görevlerini büyük hedefler temelinde kararlaştırıp planlamıştır. Biz bu olağanüstü mücadele yılını olağanüstü yaklaşımla giriyoruz. Bu da esas olarak saldırılar karşısında meşru savunma çizgisinde kendi savunmamızı güçlendirmekle birlikte, bütün alanlardaki çalışmaları hamle düzeyinde ele alıp, yürütmeyi ifade etmektedir. Dolayısıyla bir yandan saldırıları güçlü bir direnişle boşa çıkarmayı, diğer yandan her alanda hamlesel bir çıkışı esas alıyoruz. Bu temelde bütün çalışmalarını varolanı büyütecek, en azından ikiye katlayacak bir hedefle ele almak, böyle bir hamlesel yaklaşımla yeni dönem görevlerine yönelmek gerekmektedir.

Öncelikle geçen yıl yürüttüğümüz Önderlik referandumu ardından, bu yıl da 'Önder Apo'ya Özgürlük' kampanyasını çok yönlü ve etkili bir biçimde geliştirme kararımız vardır. 'Önder Apo'ya özgürlük' kampanyamızı, geçen yıl referandum temelinde yürüttük. Bu yıl ise 'Adil, Yeniden Yargılama Kampanyası' biçiminde yürütmeyi amaçlıyoruz. Bu çalışmanın bir imza kampanyasından ziyade, Önderliğin özgürlüğü ekseninde her alanda gelişecek zengin ve yaratıcı etkinliklerle, diplomatik çalışmalar temelinde geliştirilmesi öngörülmektedir.

Bununla birlikte, IV. Genel Kurul Toplantımızda Kürt özgürlük hareketini geliştirecek siyasal amaçlı değişik kampanyaların yürütülmesi de hedeflenmiştir. Buna bağlı olarak Kürtçe anadil kampanyası ve bunun anadilde eğitim ve Kürtçe'nin ikinci resmi dil olması biçiminde çok yönlü geliştirilmesi kararı alınmıştır. Bu, daha çok içe dönük bir kampanya biçiminde yürütülecektir. İncarıkı sistemi aşmak için, "anadilde eğitim istiyorum" şiarıyla bir demokratik eylemlilik sürecini geliştirmek esastir; diğer yandan bizzat Kürtçe okuma yazma kursları açarak, köyde, mahalde, Kürdistan'ın her alanında toplumun Kürtçe okuma yazma öğrenmesi için yoğun bir çalışma yapılması öngörülmüştür.

IV. Genel Kurulumuz birçok toplumsal sorunu da ele ararak tartışmıştır. KKK'nin

bütün bileşenleri, Kürdistan'ın dört parçasında ciddi bir sorun ve tehlike boyutuna ulaşan kadın katliamlarına karşı daha aktif ve kapsamlı mücadele etme kararlılığına ulaşarak, mücadelenin 'Kadın katliamı barışın, demokrasinin, kültürün ve yaşamın katliamıdır' şiarı çerçevesinde geliştirilmesini benimsemiştir.

Bu genel görevlerle birlikte, Kürt halkını Önder Apo ve PKK'den koparmaya yönelik politikalar ve tutumlara karşı siyasal diplomatik alanda mücadele etmek de hayati bir önem taşımaktadır. Buna karşı mücadele etmek, süreci kazanmanın temel bir şartı olarak değerlendirilmiştir. Bu temelde bir diplomasi çalışmasının yürütülmesi ve geçmişe göre çok daha örgütlü, planlı, sistemli bir hale getirilmesi zorunludur. Tüm mücadele alanlarımız, bütünlük içerisinde ve sonuç alıcı bir diplomatik çalışmayı örgütlemek ve yürütmek durumundadır.

Özellikle Önder Apo'ya yönelik baskıyı, işkenceyi artıran, imha sürecini derinleştiren baskıcı yaklaşımlar karşısında, tüm halkımız çok yönlü tepkisini ortaya koyabilmelidir. Baskının artırdığı, görüşmelerin engellendiği süreçlerde anında, çok yönlü ve etkili bir tepki gösterilebilmelidir. Bu durum eylemsel çalışmalarımızın çok önemli bir boyutu olarak tespit edilmiş ve tüm KKK bileşenlerinin eylemsel çalışmalarını bu eksende örgütlemeleri kararlılığına ulaşmıştır.

Bunların yanı sıra basın yayın araçlarımızın bütün Kürdistan'a ve dünyanın her tarafındaki Kürt toplumuna hitap eden bir çerçeveye sahip olduğu; buna uygun bir propaganda ajitasyon çalışmasını örgütleyip yürütmenin önümüzdeki dönemin temel çalışmaları arasında yer aldığı, genel kurulumuzda önemle dile getirilen hususlar arasındadır. Basın yayın organlarımızın oldukça etkili, hitap edilen kitlelerin durumunu dikkate alan bir tarzda yürütülmesi, doğru bir yayın çizgisinin izlenmesi önem kazanmaktadır.

Genel kurulumuz, yayın politikasında demokratik konfederalizm çizgisini esas almanın önemine dikkat çekerek, Kürt halkının değerlerini, mücadelesini, beklentilerini, özelemlerini ölçülü bir biçimde yansıtmanın gerekliliğini özel olarak ele almıştır. Bu noktada ciddi yetersizlikler, dalgalanmalar ve parçalılığın yaşandığı dile getirilerek, yayın politikasında bilerek ya da bilmeyerek yaşanan bu pratikler ve farklı politikaların etkilenme durumları eleştirilmiştir. IV. Genel Kurulumuz bunların kabul edilebilecek durumlar olmadığını ortaya koyarak, kendimizi yansıtmanın, ifade etmenin, kitlelere taşırmanın aciliyetine vurgu yapmıştır. Başta Önderlik gerçekliğimiz olmak üzere gerillayı, halkı, direnmiş mücadelesini halka taşırarak, yeni devrimci demokratik kültür temelinde özgür bireyi ve özgür toplumu yaratmayı hedeflemek yayın politikamızın esasları olarak tespit edilirken, başkalarına benzeme, onları taklit etme, onlardan etkilenme yaklaşımı mahkum edilmiştir. Kendi farkımızı, dolayısıyla kimliğimizi esas alan, bunu geliştiren ve bu kimlikte yetkinleşen bir basın yayın ve ajitasyon propaganda çalışmasının en doğru ve gerçekçi çalışma olacağı belirtilerek, çalışmalarımızda bu temelde bir düzeltme, ilerleme ve etkinliğin yaratılması kararına ulaşılmıştır.

Çalışmalarımızın önemli ve temel bir ayağı da birçok alanı kapsayan örgütlenme çalışmalarıdır. Bunun başarısı için öncülüğün doğru ve yeterli örgütlenmesi, etkin işleyen, bütün çalışmaları koordine edebilen, denetleyebilen, sürükleyebilen bir tarza sahip olması ve kendi içinde etkin işleme önemlidir. Kadroların anlayış düzeltmesi ile birlikte tüm çalışmalara öncülük edebilecek bir örgütlülüğe kavuşturulması, dolayısıyla öncü kadro örgütlülüğünün hem tarz, üslup ve tempo hem de sistem bakımından öncülük edebilecek bir düzeye ulaştırılması önemlidir. Genel Kurulumuz, örgütlenme çalışmalarında öncelikle bunun gerçekleştirilmesini öngörmüştür. Her şeyden önce kadrolara anlayış kazandırmak ve kadroların gelişen ideolojik saldırılar karşısında korumak amacıyla daha etkili ve sonuç alıcı bir ideolojik mücadeleyi yürütmeyi, bütün boyutlarıyla netleşmenin sağlanmasını önemli bir husus olarak tespit etmiştir.

Meşru Savunma Komitesi Başkanı Duran Kalkan ile yapılan röportaj

APOCU GERİLLA YENİLMEZDİR

Serxwebûn: 2006 yılı hareketimiz için önemli bir yıl olarak tanımlandı. Yaşanan gelişmeler de bunu doğruluyor. Halk kendi cephesinden hamlesini yaptı. Topyekun savaşa karşı ve yılın kazanılması için gerilla nasıl bir hamle yapmalıdır?

Duran Kalkan: Öncelikle, Kürt halkının Newroz kutlamalarıyla zirveye ulaşan serhildanını kutlamamız, başarı dileklerimizimizi ifade etmemiz gerekiyor. Halkın kendi cephesinden gereklerini başardığı, Önder Apo çizgisinde özgürlük ve demokrasi mücadelesine sahip çıktığı, bunun için her türlü cesareti gösterip, fedakarlığı yaptığı tespiti çok doğru ve yerinde bir tespit. Kürt halkı özgürlük tarihini yazıyor. Halklar için yeni bir tarihsel gelişimin önünü açıyor. Gerçekten harikalar yaratıyor. Büyük bir dehaya, yaratıcı güce, değiştirip dönüştürücü enerjiye sahip olduğunu, güçlü bir potansiyelinin bulunduğu herkes gösteriyor.

Kürt halkı Önderliği ve özgürlük mücadelesiyle bütünleşmiştir

15 Şubat komposunun 7. yıldönümünde komployu lanetleyen gösteriler, 2006 yılı mücadelesinin başlatıcısı oldu. 2006'ya dair Önderliğimizin ve hareketimizin yaptığı değerlendirmeler, daha o zamandan doğrulandı. Halk, uluslararası komployu lanetlerken şunu açıkça ortaya koydu: 8. yılda, artık uluslararası komployu onun somut ifadesi olan İmralı sistemiyle birlikte yaşamak istemiyor. Bu sistemi reddediyor, uluslararası komployu lanetliyor. Bu tutumu hem mesajlarıyla hem de eylemleriyle çok somut biçimde gösterdi. Önder Apo'yu sahiplenme tutumuyla mesajını açıkça verdi. Daha sonraki süreç, bunun üzerinde adım adım gelişen bir süreç oldu. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları, bu halk serhildanı sürecini kadın cephesinden daha da güçlendiren, derinleştiren ve anlamlı kılan bir düzeyi

çektirmeyi öngördüler. Önder Apo'yla, PKK ile nasıl bir kopmaz bağ içinde olduklarını ortaya koydular. 2006 Newroz'u, gerçekten de Kürt halkının yeni bir çıkış Newroz'u oldu. Gerçek bir Önder Apo Newroz'u oldu. Yediden yetmişe Kürt halkı, Önderlik posterleri, demokratik konfederalizm bayrakları, Önder Apo'ya özgürlük ve Kürt sorununa çözüm isteyen pankartlar ile hangi talepleri esas aldığını herkese gösterdi. Sadece 2006'nın değil, özgürlük yürüyüşünün daha sonraki süreçleri üzerinde de etkiye bulunacak bir Newroz oldu. Gerçilik bunu kendine sindiremeyecek, önceden tahrik etmek istedi. Hareketimizin geliştirdiği tedbirler, halkımızın duyarlılığı bu tahrikleri kısmen önledi. Bir umutları da bu düzeyde bir Newroz kutlamasının gerçekleşmeyeceği noktasında idi. İlk elden hemen Newroz günü saldırı başlatıldı.

2005 Newroz'u'nda, Mersin'de bayrak provokasyonu genelkurmay merkezli şoven milliyetçi propagandası başlatıldı. Türk basını eliyle, 'PKK show, Apo show' biçiminde yorumlarla, Kürt halkının Newroz mesajlarını doğru anlayıp cevaplandırmak istemediler. Kürt halkının birlik içindeki özgürlük istemini hazmedemeyerek, onu ezilemek için tahrik ortamını yaratmaya çalıştılar. Bu, bir saldırının başlangıcıydı. Bunu giderek Muş'taki gerilla katliamıyla ilerlettiler. Aslında bu, tam bir provokasyon oldu.

Çok büyük bir olasılıkla Tayyip Erdoğan ile Yaşar Büyükanıt arasındaki görüşmede provokasyonun gerçekleştirilmesine hükümet tarafından onay da verildi. Sadece gerillaya yönelik saldırıyla da kalmadılar, gerilla cenazelerine sahip çıkmak isteyen halka, cenaze merasimlerine yönelik çok çirkin polis saldırıları gelişti. Newroz'da halkın ortaya koyduğu büyük coşku ve birliği saldırıyla kırarak, pasifize etmek arayışı içinde oldukları belliydi. Buna karşı halk gerçekten direndi. Bir hafta boyunca, başta Amed olmak üzere, Batman, Hakkari, Kızıltepe'den İstanbul'a kadar bütün alanlarda Kürt halkı çocuk, genç, yaşlı

neceğini, örgütlü bir direnişi sergileyeceğini gösterdi. Bir de bunu bütün Kürdistan'a yaydı. Demokratik eylemlilikte yeni biçimler geliştirdi. Bu da gericiliğin hesaplarını bozan önemli bir etken oldu.

Gördüler ki halkı sindirmek, pasifize etmek, ezmek öyle kolay değil. Dış bir karşı koyuş mücadelesi var. Bu temelde topyekun savaş konsepti saldırılarını daha da uzun vadeli kılan, kapsamlılaştırılan bir yönelim içerisine girdiler. Türkiye devleti bu saldırı durumunu yayarak, derinleştirerek sürdürmeye çalışıyor. Bu mücadele durmamıştır, kesilmemiştir. O günden itibaren askerî hareketliliği geliştirmeye yönelerek, hemen hemen Türk ordusunun tümünü, bütün ağır silahlarını Kürdistan'a sevk ettiler. Bu sevkîyat bir buçuk aydır sürüyor. Newroz'dan bu yana da çok daha kapsamlı hale getirilmiş durumda. Botan, Hakkari, Van, Serhat alanına, yine içte Amed, Dersim dağlık alanlarına Türk ordusunun çoğu kaydırılmış durumda. Bununla da yetinilmiyor, benzer bir yönelimi İran devleti de sürdürüyor. Öyle anlaşılıyor ki bu konuda, Türk ve İran devletinin çok ileri düzeyde anlaşmaları var. Türkiye'de AKP'nin hükümette olması, İran yönetimiyle her türlü anlaşma yapmalarına imkan veriyor.

Kürt halkı Newroz gibi yeni bir miladi çıkışı PKK ile yeniden başlattı

Öyle anlaşılıyor ki Türk ordusu, AKP'yi bu nedenle hükümette tutuyor. Cumhuriyet ideolojisine karşı olmalarına, genelkurmay ve cumhurbaşkanlığının görüşleriyle birçok noktada çelişmelerine rağmen AKP'nin hala hükümette tutulmasının altında yatan temel etkenin İran'la kolay anlaşma yapabilmek olduğu anlaşılıyor. Bu anlamda, AKP eliyle İran yönetimiyle çok yönlü anlaşma yaptıkları nettir. Birçok gizli anlaşmanın var olduğu söylenebilir. Zaten AKP'nin çeşitli İrani çevrelerle geçmişten gelen gizli ilişkileri vardı. Hatta sadece İrani değil, Afganistan'daki, yine Arabistan'daki islami çevrelerde de çok yönlü ilişkileri var.

El-Kaide'nin bazı kollarıyla bizzat Tayyip Erdoğan'ın çekilmiş resimleri bulunuyor. Dolayısıyla Türkiye'nin inkar ve imha rejimi, böyle bir parti gücünü Kürt halkına, Özgürlük hareketimize karşı yürüttüğü saldırıda kullanmak istiyor. Bu temelde İran'la yapılmış anlaşmalar var. İran da eş zamanlı olarak ve benzer bir biçimde ordusunu Maku'dan Süleymaniye sınırlarına kadar, bütün sınır hattına sevk etti. Ağır silahlar taşıdı. Birçok alanda iki ordu ittifak halinde. Son günlerde giderek artan bir biçimde gerilla güçlerimize karşı ortak saldırılar geliştireyorlar.

Urmiye'de, Xoy'da, Salmas'ta Türk ordu temsilcilerinin olduğu, Türk ve İran sularının ortak planlar yaptıkları, gerillaya karşı operasyonları birlikte planlayıp, koordine ettikleri yönünde bilgiler geliyor. Ki bunlar doğrudur. Nitekim İran ordusu saldırıyor, ama Türkiye'ye yönelik yürütülen çalışmalarımıza darbe vurmak için saldırıyor. Bu çalışmalarımızın İran'la hiçbir ilişkisi yoktur. Kendisine yönelik herhangi

bir zararı yoktur. Anlaşılıyor ki bu saldırıyı yapanlar, Türkiye yönetimidir. Bu çerçevede savaşın daha da tırmandırılmak istendiği, iki devletin gerillayı ezme temelinde, bölge çapında ABD karşısında durmayı hedeflediği anlaşılıyor. Bu, giderek netleşen bir durum olmuştur. Saldırıları 15 Şubat'tan Newroz'a kadar halka, Newroz sonrasında ise giderek gerillaya yönelik operasyonlarla sürdürülüyor. Zaten kış boyunca Amed'de, Dersim'de, Botan'da operasyonlar hiç durmadı. Kar kış demeden sürekli saldırı içinde oldular. Birçok askeri güç, metrelerce karın içerisinde gerillaya yönelik operasyonlara sürüldü.

Muş'taki 14 HPG gerillasının katledilmesi ardından operasyonlar her alana yayılmış durumda. Kuzey Kürdistan tam bir savaş alanı haline getirildi. Bu, sadece Kuzey'de de sınırlı kalmıyor. Doğu Kürdistan'ın da kuzey bölgeleri, yani Kuzey ve Güney Kürdistan'la sınır olan alanlar, benzer bir biçimde giderek artan çatışmalara sahne oluyor.

Şu ortaya çıkıyor: Bölgenin ulus devlet statükoculuğu, özellikle de Kürdistan üzerinde hakimiyet sürdüren devletler inkar ve imha çizgisinde ittifaklarını geliştirerek, Kürt halkının özgürlük istemlerini kesinlikle ezme, bastırmayı hedefliyor. Kürt sorununu demokratik yöntemlerle çözmeye, Kürt halkının ulusal demokratik iradesini tanıma, dolayısıyla Kürt halkıyla bu temelde sorunlarını çözüp birlik olma, kendilerini bu biçimde güçlendirme siyasetinde değiller. Tam tersine, Kürt özgürlük hareketini ezerek, halkı sindirerek, mücadeleyi bastırarak Kürdistan üzerinde egemenlik kurup, Ortadoğu'ya, kendilerine yöneltilen müdahaleler karşısında askerî, despotik tarzda egemenliklerini sürdürüyorlar. Bu onların izledikleri siyasettir. Son gelişmeler bunu iyice netleştirmiş durumda. Bu durum da mücadelenin her alanda yaygınlaşacağını, şiddet ve savaş yönünün öne çıkacağını gösteriyor. Türkiye ve İran'ın ordularını tümüyle harekete geçirip, ezme siyasetini temel bir siyaset olarak belirlemiş ve benimsemiş olmaları, Kürdistan'ın kuzeyinde ve doğusunda giderek tırmanan bir savaşın yaşanacağını ortaya koyuyor. Kürt halkı için başka bir seçenek yok. Özgürlük ve

demokrasi taleplerini başka bir yolla dile getirmenin ve gerçekleştirmenin imkanları da tükenmiş oluyor. Halkın demokratik direnişini her yönden geliştirmek başka elbetteki bir tutumu olamaz. Çünkü başka çare kalmamıştır. Kürt halkının teslim olması asla beklenemez.

Önder Apo'nun bilinciyle şekillenmiş, otuz yılı aşkın bir mücadele içerisinde kendisini yeniden var etmiş bir halkın, özgürlükten, demokrasi arayışından vazgeçmesi, köleliği, teslimiyeti kabul etmesi mümkün değildir. Bu konuda halkın kararlı ve net bir tutumu var. Ya özgür yaşam ya ölüm. Olacaksa yaşam özgür, demokratik olacak. Böyle olmayacak bir yaşamı yaşamayacak. Kölelik çağına, PKK ile, Önder Apo'yla kesin bir son vermiş oluyor. Kürt halkı, tıpkı Newroz gibi yeni bir miladi çıkışı PKK ile yeniden başlattı. Bu nedenle Türk ve İran devletlerinin, özgürlük iradesini ezme için ideolojik, siyasi saldırılarını ortaklaşa askeri boyuta taşımaları da Kürt halkının direnişini engelleyemeyecektir. Sadece direniş alanlarını ve yöntemlerini güçlendirmiş oluyor. İdeolojik mücadele, propaganda savaşı bu temelde sürdürüldü; halkın demokratik eylemliliği, serhildanı her alanda geliştiği gibi, askerî mücadele de çok yönlü gündeme giriyor. Türk ve İran ordularının saldırıları karşısında, Kürt halkının meşru savunma direnişini çok yönlü geliştirmesinden, kendini savunmasından başka bir yol ve yöntemi kalmamıştır. Bu bakımdan 2006 yılında, sürdürülen özgürlük mücadelesi içerisinde gerillanın meşru savunma kapsamında geliştireceği aktif savunma direnişinin yeri ve anlamı daha da öne çıkıyor ve etkinlik kazanıyor.

Ulusal diriliş devrimi gerilla temelinde başarılı

Kürdistan'da özgürce nefes almak, demokrasiyi dillendirmek, Kürt kimliğine sahip çıkmak gerillayla mümkün oldu. Demokratik siyasetin yolu gerilla direnişiyse açıldı. Ulusal diriliş devrimi gerilla temelinde başarılı. Diriliş devriminin kazanımlarının korunması, gerillanın varlığı temelinde oldu. Bütün saldı-

“Önder Apo'nun bilinciyle şekillenmiş, otuz yılı aşkın bir mücadele içerisinde kendisini yeniden var etmiş bir halkın, özgürlükten, demokrasi arayışından vazgeçmesi, köleliği, teslimiyeti kabul etmesi mümkün değildir. Bu konuda halkın kararlı ve net bir tutumu var. Ya özgür yaşam ya ölüm. Olacaksa yaşam özgür, demokratik olacak. Böyle olmayan bir yaşamı yaşamayacak. Kölelik çağına, PKK ile Önder Apo'yla kesin bir son vermiş oluyor”

yakaladı. Kürt kadınları özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncü gücü olduklarını, özgürlüğe aşk düzeyinde bağlı olduklarını, Önder Apo'nun özgürlük çizgisinde her türlü mücadeleyi yürütme gücüne sahip olduklarını gösterdi. Özgürlük ve demokrasi mücadelemizin daha güçlü gelişeceğini ve mutlaka başarıya ulaşacağını adeta ilan ettiler. Büyük bir güvenceye sahip bulunduğunu anlattılar. Newroz kutlamaları ise bütün bu gelişmelerin zirvesi oldu. Kuzey Kürdistan'ın bütün kentlerinde, Türkiye metropollerine yayılmış Kürt toplumunun bulunduğu her alanda, milyonlar halinde kutlamalar oldu. 8-10 milyon insan buna katıldı. Bir halk, gerçekten de nasıl bir coşkuyu yaşadığını, ne istediğini, ne için mücadele ettiğini çok net ortaya koydu. Doğrudan demokrasinin en temel göstergesi budur.

Verdikleri mesajlar netti; barış, özgürlük, demokrasi istedikler. Kutlamalarını büyük coşku, sevinç içerisinde, barışçıl yöntemlerle yaptılar. Bunu özgür iradeyle ger-

herkes topyekun demokratik direniş içerisinde oldu. Kürt gençleri, çocukları özgürlük istemlerini ve mücadelecî güçlerini çok somut ortaya koydular. Her türlü bedeli ödemeye, mücadeledede en üst yaratıcılığı göstermeye hazır olduklarını ortaya koydular. İnkâr ve imha sisteminin bastırırız, vururuz, sindiririz biçimindeki umutlarını kırdı. Bedeli büyük ve ağır oldu. Çocuklar katledildi, evler kursunlandı. 15 civarında çocuk, genç, yaşlı insan katledildi, yüzlerce yaralandı. Binlerce tutuklu var, işkence altındalar. Hala başlatılan saldırı sürdürülüyor. Fakat bu saldırılar cevapsız kalmadı. İnkâr ve imha sisteminin hesabı, umudu; kendisi saldıracak, ezecek, ama kendisine karşı bir şey yapılmayacak yönündeydi. Oysa halkın duruşu böyle değildi ve bu beklenti kırıldı. Polis, asker saldırısına karşı gençler ve halk, demokratik direniş üst seviyeye taşıdı. Gerçek serhildanı geliştirdi. Kendi direnişini ortaya koydu. Saldırıları karşısında durmayacağını, saldırıların cevapsız kalmayacağını, dire-

rlar karşısında halkın özgürlük mücadelesinin savunulması, korunmasının yanında, demokratik siyasi mücadelenin önünün açılması da ancak gerilla mücadelesiyle oluyor. Halkın nefesinin tıkatılmak istendiği bir ortamda, elbetteki halkın, özgürlüğün, demokrasinin sesi yine gerilla olacak. Bu anlamda, gerillanın meşru savunma direnişinin, demokratik siyasetin önünün açılmasında temel bir rolünün olduğu açık bir gerçektir.

Gerilla, 1 Haziran Atılımı ile halkın demokratik siyasi hareketinin bastırılmak istenmesi karşısında bir savunma tutumunu ortaya koydu. Demokratik siyasi çözümden başka bir yolun olmadığını, farklı arayış içinde olanların yanıldığını göstermek istedi. Gerillanın ezildiği, PKK'nin güçten düştüğü, Kürt halkının örgütsüz, iradesiz kılındığı, direniş mücadelesini yürütemeyeceği, artık özgürlük ve demokrasi çizgisinde herhangi bir hak istemeyeceği yönündeki, çok değişik çevre-

birli davranış içinde de olduk. Fakat gördük ki biraz kendini toparlayınca, Türkiye devleti saldırı yapmaktan başka bir şey düşünmüyor. Öyle Kürt halkını, kimliğini tanımak, Kürt inkarından vazgeçmek, dolayısıyla Kürt sorununu çözmek gibi bir niyeti yok. Tek düşüncesi ezmek, katliam, imhadır. Bunu, 2006 Newroz'u'ndan sonraki saldırılarında çok net gösterdi. Halk barışçıl kutlamalar yapıyordu, gerilla hareket halinde değildi. Tek yanlı olarak, halka ve harekete karşı saldırıda bulundu. Şimdiye kadar bu saldırılarda 60'a yakın şehit vermiş durumdayız. HPG, üç aylık bilançoyu açıkladı; kırk şehit verdiğini belirtiyor. Halkın 15'ten fazla serhildan şehidi var. Dolayısıyla tek yanlı saldırılarla, 55-60 arasında şehit verdik. Henüz gerilla harekete geçmiş değil, halk da barışçıl, demokratik direniş yapıyor. Öyle zor, şiddet kullanma durumu yoktur.

Dolayısıyla hareket halinde olmayan gerillaya, barışçıl direniş yapan halka

tini boşa çıkartmak, kırmak, dolayısıyla İmralı sistemini parçalamak, Kürt sorununu demokratik çözümünün önünü açmak üzere demokratik direnişi her alanda yayıp geliştirme yılı olacaktır.

– *Halk serhildanlarının başladığı dönemde, önce halka bir yönelim oldu. Türkiye ve İran'da halk hamlesi sırasında, sivil insanlara saldırı oldu. Bu topyekun savaş karşısındaki hazırlıklarınız nedir?*

– Yılbaşından bu yana yaşanan gelişmeleri geçen yıllara da atıf yaparak değerlendirmeye çalıştık. Günümüzde ulaşılan durumu da ifade ettik, tanımladık. Kuzey Kürdistan'da her alanı kapsayan bir savaş düzeyi ortaya çıkmış bulunuyor. Sadece Kuzey'de de değil, neredeyse Doğu Kürdistan da bu duruma geliyor. Böyle bir olasılık, 2005 sonundan itibaren değerlendirdiğimiz olasılıklardan biriydi. Kasım 2005 sonunda yapılan HPG Ge-

tan'da çatışmalı durumu esas alan bir politik yaklaşım bu devletler düzeyinde hala görülmüyordu. Bu da çözümden çok, çatışmalı durumun Kürdistan'da gelişeceğini gösteren bir etkidir.

2006

çetin bir mücadele yılı olacak

Böylesi uluslararası ve bölgesel koşullara ek olarak, Türkiye yönetiminde de Kürt sorununu kabul etme ve çözmek anlamında bir ideolojik duruş, siyasi irade ortaya çıkmamış, gelişmemişti. Türkiye böyle bir siyasi iradeyi gösterecek liderlikten yoksundu. Tam tersine, bu inkar ve imha çizgisinde topyekun savaş geliştirme konseptinde karar kılınmış, birleşmişlerdi, gönüllü ya da zorla olabilir, ama böyle bir birlik yaratılmıştı. Çeşitli çevreler çıkarlarını böyle bir çatışmada görüyorlardı. İrkçı soven milliyetçiliğin böyle bir saldırı konseptine temel oluşturmasının yanında, bir de asker sivil değişik yönetim çevrelerinin çıkarlarını savaşta görme gibi durumları vardı.

Ordu siyaset üzerindeki etkinliğini ancak gerginlik yaratarak, savaşı tımandırarak sürdürebilirdi. O açıdan askeri yönetim, demokratik çözümden yana değil, Kürt halkının bastırılmasından yana bir politik tutum içindeydi. Yine AKP hükümeti de rant kapılarını elde tutmanın yolunun Kürdistan'da savaşın tımandırılmasından geçtiğini görüyordu. Öyle olmaz da çözüm yönünde bir irade gelişirse, bunun AKP hükümetiyle olmayacağı, derin devlet denen gücün böyle bir politik süreci AKP iktidarıyla yürütemeyeceği açıktı. Ancak kendi ideolojik, siyasi çizgisine uygun partileri iktidara getirerek öyle bir süreci yürütebilirlerdi. Dolayısıyla Kürt sorununun kabulü ve çözüm arayışına girmesinde, AKP'nin iktidarı elden kaybetmesi durumu görülmüyordu. İktidarı kaybetmemek, rant kapılarını elde tutmak için, onlar da savaşı tımandırarak konumdaydılar. Kızıl Elmacılar denen o soven milliyetçi çevreler her fırsatta çatışmayı tahrik ediyorlardı.

Bütün bunlar birleştiğinde, 2006 yılında gelişmelerin daha çok savaş ve şiddet yönünde olacağını değerlendirmek mümkün oluyordu. Bütün veriler, olayların savaşın tımanması, yayılması, gerillaya ve Kürt halkına yönelik imha amaçlı saldırıların artması, Önderlik üzerindeki imha sürecinin daha da derinleştirilerek sürdürülmesi yönünde gelişeceğini gösteriyordu. Dolayısıyla bunun dışındaki ihtimalleri de dikkate almakla birlikte,

en çok bu ihtimali öne çıkartarak, hareketimiz ve özel olarak HPG hazırlıklarını bu temelde yürüttü. Çalışma planını buna göre oluşturdu. Tek yanlı olunmadı. Bütün ihtimaller dikkate alındı. Çatışma ihtimalinin derinleşmesi, yaygınlaşması en güçlü olasılık olmasına rağmen, barışçıl ve demokratik çözüm ihtimaline karşı da her zaman hazırlıklı olmak öngörüldü.

Yine, demokratik çözümü geliştirebilmek için ne tür çabalar harcanabilir yönünde arayış içinde olundu. Ama topyekun savaş kapsamında imha amaçlı saldırıların geliştirilme olasılığına karşı da bu saldırıları boşa çıkartacak bir düzeyi tutturabilmek; gerekli teorik, örgütsel, pratik hazırlıkların yapılması için çaba harcandı. Hareketimizin kış boyu çalışmalarına yön veren anlayış bu oldu. Bu temelde başta gerilla olmak üzere tüm hareketimiz, çok yönlü hazırlık çalışması yürüttü. Her şeyden önce zihniyet olarak, psikolojik olarak böyle bir sürece hazırlanma yönünde çalışmalar yürütüldü. Hem hareketin hem de halkın böyle bir ortama psikolojik ve anlayış düzeyinde hazırlanması sağlandı. Yine eğitim çalışmalarını bu temelde yürütüldü. Böyle bir direniş döneminin gerektirdiği cesareti, fedakarlığı, ruhu, dirençliliği ortaya çıkartacak bir eğitim, bütün alanlarda çok yaygın bir biçimde sürdürüldü. Bütün gerilla güçleri –Kuzey'de, Güney'de– okullarda, birlik-

lerde böyle bir yaklaşımla eğitildi. Böyle bir mücadele sürecinin gereklerine göre –psikolojik ve anlayış bakımından– tüm güçlerin hazırlanması sağlandı. Bu anlamda çok güçlü bir cesaret, dirençlilik ortaya çıkarıldı. Apocu fedai çizgisi gerillada hakim kılındı. Ondan da öteye, tüm harekete ve halka hakim kılınan böyle bir ruh ve çizgi oldu. Bunun geliştirilmesinde, zindanlarda kendini yakarak direnen, yine sokakta serhildana kalkan insanlarımız öncül rol oynadılar. **Serdar Arı, Veysel Kaya** gibi militanların direnişi etkili oldu. Bütün bunlara damgasını vuran da **Vijan** arkadaşımızın şubat başında tüm gerillayı ve halkı gerçeğe çekmeyi, direniş sürecine hazırlamayı hedefleyen o büyük direniş, bu gelişmelerin sağlanmasında temel yönlendirici güç oldu. Dönemin militanlığının nasıl olması gerektiğini, döneme dayatılması gereken cesaretin ve fedakarlığın hangi düzeyde olması gerektiğini bu direnişler ortaya koydu. Dolayısıyla gerçek bir fedai çizgisi tüm gerillada, halkta harekete geçti.

Bu, büyük bir zihniyet yenilenmesine, psikolojik sağlamlaşmaya, düşünce derinliğine götürdü, örgütsel toparlanma ve birliği ortaya çıkardı, güçlü bir duruş yarattı. Özgürlük ve demokrasi için kendini fedai çizgisinde mücadeleye sevk eden binlerce militan kadro, gençlik ve bir halkı ortaya çıkardı. Bu, Kürt halkının ve özgürlük öncülüğünün yaşadığı bir gerçektir. En büyük hazırlık budur. Mücadelede en çok rol oynayacak, tayin edici rol oynayacak gelişme bu oluyor. Buna dayanarak güçlü bir hazırlık içinde olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Çünkü son tahlilde savaşın, mücadelenin kaderini savaşın belirler. Savaşın, savaşın amaçlarına, gereklerine inanması, motive olması, savaş fedai düzeyinde katılabilme gücü verdi. Bu noktada HPG'nin, hareketimizin, halkımızın hazırlık düzeyi mücadele tarihimizin ulaştığı en üst zirvelerden birini ifade ediyor. Tam bir fedai düzeyi, fedailişme durumu ortaya çıkartılmıştır. Bunun dışında örgütsel, pratik hazırlıklar da yürüttük. Örgüt olarak hazırlıklıyız. Mevzilenme düzeyimiz geçen yıllardaki gibi değil. Bu, büyük ölçüde aşıldı. Ortaya çıkan gelişmelerin, yaşanan mücadelelerin gereklerine göre bir örgütsel duruş, mevzilenme, yaşam ve çalışma tarzını ortaya çıkardık. Tümyle bize yöneltilmiş saldırılar karşısında geliştirdiğimiz direnme savaşının gereklerine göre bir örgütsel yapılanmayı sağlıyoruz. Bu, bütün hareket açısından böyledir. Gerilla tümyle böyle bir konuma ulaşmış bulunuyor.

Geçen yıllardaki mevzilenme, üslenme, çalışma tarzı aşıldı. Artan saldırılar karşısında, bizi başarılı bir direnişe çekecek gerilla tarzında tam bir derinleşme ortaya çıkartılmış durumda. Bunlar da önemli bir hazırlık düzeyidir. Karşıt güçler ne tür saldırılar yapabilir? Onları değerlendir; o tür saldırılar karşısında onları boşa çıkartacak direnişler nasıl olmalı, bunları planlayan, buna göre teknik, askeri hazırlıkları yapan durumumuz vardır. Güney'de, yine Kuzey'in önemli sahalarında bu tür hazırlıklar var. Buna göre donanım, bir örgütlenme gerçekleşmiş durumda. Kuşkusuz, imkanlarımızdan kaynaklı eksiklikler, zayıflıklar olabilir. Her şeyi istediğimiz gibi yapma imkanı olmuyor, ama inkar ve imha sisteminin bizi ezmek için saldıracağını önceden değerlendirerek, bütün bu saldırıları kırarak direnişini nasıl ortaya çıkartacağımız sorusunu sorup, buna göre bir psikolojik, ideolojik, örgütsel, teknik ve askeri hazırlık düzeyini ortaya çıkarmış bulunuyoruz. Elbette mücadelenin bedeli olacak, kayıplar vereceğiz, ama hazırlık düzeyimiz başarıyı garantilemiş durumdadır. Saldırıları hangi boyutta olursa olsun onları kırarak, boşa çıkartacak, dolayısıyla topyekun savaş konseptini yenilgiye uğratabilecek, başta Türkiye devleti olmak üzere Kürt sorununa ilişkin herkesi Kürt halkının özgürlük ve demokrasi iradesiyle anlaşmaya zorlayacak bir gelişme düzeyi vardır. Halk her türlü saldırı karşısında kahramanca direniyor. Bunu 15 Şubat'ta, 8 Mart'ta, Newroz sonrası saldırılar karşısındaki direnişte gösterdi. Gerilla bu-

lerden gelen görüşlerin yanlış, gerçekleri çarpıtan görüşler olduğunu ortaya koydu. Önder Apo'nun gücünü, Kürt halkının, özgürlük hareketimizin birliğini, örgütlülüğünü herkese gösterdi.

Kürt halkının özgürlük iradesiyle bir demokratik çözüm olmalı. Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın bütün çağrılarına rağmen karşı taraftan imha ve saldırıdan başka bir şeyin gelmemesi, 2005 yılındaki mücadeleyi ortaya çıkardı. Özellikle bayrak provokasyonu çerçevesinde, genelkurmay merkezli topyekun savaş konseptinin oluşturulup, saldırıya geçmesi, gerillayı ve halkı çok yönlü bir direniş içine girmeye zorladı. 2005 yılının ilk yarısında geliştirilen direniş ne kadar büyük siyasi gücünün olduğu ortaya çıktı, Türkiye siyasetini sarstı, salladı. AKP hükümetini ilk defa gerçeklerle yüz yüze getirdi. Bunun karşısında Tayyip Erdoğan'ın bazı açıklamaları oldu. Bir çıkış olabiliirdi. Eğer sahip çıkılırsa, derinleştirilirse, bir çözüm planı haline getirilseydi, o açıklamalar Türkiye'yi bir yöne götürebilirdi. Fakat daha sonra görüldü ki, zorlama karşısında aklına geldiği için söylenmiş sözler oluyor. Ciddi bir anlayışa ve felsefeye dayanmıyor. Gerçek bir siyaset değil, herhangi bir alt yapısı yok. Daha çok da Özgürlük hareketini, halkı aldatmaya, beklenti içine sokmaya yönelik bir davranış olduğu, pratikte ortaya çıktı. Zaten hemen 23 Ağustos tarihli MGK Toplantısı'nda hükümetin eğilimi bastırıldı. Bir muhtıra verildi, aslında bu bir darbe gibidir. Ondan sonra topyekun savaş konsepti çok yönlü olarak derinleştirildi.

Biz hareket, Önderlik ve halk olarak, gerçekleri görmeleri için zaman da tanıdık, çağrılar da yaptık. Tek yanlı topyekun savaş konsepti temelindeki saldırılara rağmen, onun bedelini ödeyerek, sa-

“Hareket halinde olmayan gerillaya, barışçıl direniş yapan halka karşı devlet saldırılarının bilançosu oldukça ağırdır. Bu, devlet siyasetini ortaya koyuyor. Kürt halkına ve özgürlük hareketine de direnmek, direnişi çok yönlü kılmak, derinleştirmek ve yaymak kalıyor. Bu saldırılar karşısında direnmeyi halk da gerilla da çok daha akıllı, yöntemli bir biçimde geliştirecektir. Hiç kimse başka bir şey bekleyemez. Çünkü başka bir yol bırakılmamıştır”

karşı devlet saldırılarının bilançosu bu kadar ağırdır. Bu, devlet siyasetini ortaya koyuyor. Dolayısıyla Kürt halkına ve özgürlük hareketine de direnmek, direnişi çok yönlü kılmak, direnişi derinleştirmek ve yaymak kalıyor. Bizim kararımız budur. Bu saldırılar karşısında direnmeyi elbetteki halk da gerilla da çok daha akıllı, yöntemli bir biçimde derinleştirerek, geliştirecektir. Hiç kimse başka bir şey bekleyemez. Hiç kimse gerillanın ve halkın direnişten başka yol izleyeceğini düşünemez. Çünkü başka bir yol bırakılmamıştır. Bazı çevreler ateşkes olsun, gerilla sussun, diyor. Sanki öyle bir tercihimiz varmış gibi gösteriliyor, halbuki öyle bir durum yok. Devlet gücü tek tarafı olarak saldırı halindedir. Dolayısıyla varolmak, yaşamak için direnmekten başka yol yok, kendini var etmenin başka yolu yok. Onun için de halk elbette direnişini geliştirecek. Saldıran, çözüm geliştirmeyen taraf ortada. Buna karşı demokratik direniş sürdürerek, kendi varlığını, özgürlüğünü elde etme konumunda. Yani direniş kararı nettir, kesindir. Başka yolla sorunlarını çözemiyor, ifade edemiyor. Madem ki inkar ve imha güçleri saldırıyı esas alıyor, imhayı öngörüyor, Kürt halkı için de direnmekten başka yol kalmıyor. Bu direniş halk olarak da gerilla olarak da sürdürülecektir. Bu anlamda 2006 yılı, topyekun savaş konsept-

nişletilmiş Meclis Toplantısı, bu durumları değerlendirmişti. Hem kapsamlı bir siyasi değerlendirme yapmış hem de 2005 yılında yaşanan gelişmeleri değerlendirerek, 2006 yılına dair gelişmelerin ne olabileceğini ortaya koymaya çalışmıştı, olasılıkları tanımlamıştı. Çalışmalarını da buna göre planlamıştı. Bunların içerisinde en önde ve en güçlü olasılık olarak yer verdiği; devletin topyekun savaş kapsamında ilkbahardan itibaren halka ve gerillaya yönelik saldırılarını geliştirmesi ihtimaliydi. Yani şimdi ortaya çıkan durumu daha altı ay öncesinde hareketimiz, yine özel olarak HPG yönetimi değerlendirmişti, çözümlenmişti, güçlü bir ihtimal olarak öngörümüştü. Çünkü bölgede yaşanan çatışma durumu, böyle bir ihtimali canlı kılıyordu. Bölgede üçüncü dünya savaşıyla yürütülen çatışmalar yaygınlaştırılıp, derinleştiriliyordu. Henüz yeniden yapılanma aşamasına gelmemişti. Varolan sistemi parçalayan bir mücadelenin, yayılıp derinleştirilerek sürdürülmesi durumu yaşıyor. Dolayısıyla bunun, mücadelenin derinleştirilmesi, yaygınlaştırılması olarak Kürdistan'a yansıtacağı açıktı. Diğer yandan Kürt sorununun çözümü için bir uluslararası çerçeve oluşmamıştı. Ne ABD ne Avrupa siyaseti Kürt sorununa çözüm planı içeriyordu. Kürt sorununda çözümsüzlüğü içeren, Kürdis-

tünüyle bir fedailişme durumunu yaşıyor. Şimdiye kadar aslında savaşın tırmanması için bir duruş gösterdi, Önder Apo'nun çağırısına uydu.

Çözüm için direnişin geliştirilmesi gerekli. O zaman böyle bir direniş içerisinde girebilecektir. Artık her şey gerillanın avantajlı olduğu bir duruma gelmiştir. Şimdiye kadar birçok dezavantajlı yönler vardı. Yaşanan kayıplar biraz da bu pozisyonun kaynaklandı. Şimdi bunlar aşılmıştır. Her bakımdan gerilla avantajlı pozisyona geçmiştir. Düşman gerçekliği netleşmiş, mevsim elverişli hale gelmiştir. Bundan sonra konuşacak olan gerilla, Kürt halkı olacaktır. Kürt halkını, gerillayı, özgürlük mücadelesini ezeceğini ve böylece Kürt sorununu bastıracağını sanan, umut eden güçlerin nasıl bir yanlığı içinde olduklarını önümüzdeki aylarda yaşanan gelişmeler gösterecektir. Geçmişte de Kürt halkı ve gençliği gösterdi. 2006 yılında da çok açık ve net bir biçimde gösterecektir. Tabii ki bedeli ağır olacak, herkes de bu ağır bedeli ödemeye hazır olacak. Biz öyle olmasını istemedik. Bedeller ödenmesin, uygar yöntemlerle, demokratik yollarla sorun çözülsün dedik, ancak gördük ki inkarcı ve imhacı güçler bunu istemiyorlar. Ezmekten başka bir şeyi aramıyorlar. Dolayısıyla savaşı tercih eden, kararlıştıran, çatışmalı durumu geliştiren onlar oluyorlar. Biz özgürlük için bu çatışmalı durumun üzerimize yükleyeceği bedeli ödemeye hazırız, ama saldıran, Kürt halkını imha etme hesapları yapan güçler de bunun karşısında bedel ödemeye hazır olmalı. Sonunda gelecekleri yer de Kürt halkının iradesini tanımak olacaktır. Önder Apo'nun demokratik çözüm çizgisini tanımak, kabul etmek ve o temelde bir çözüm aramak olacaktır. Çok yakın gelecekte tüm güçleri böyle bir çizgiye çekebileceğimize dair inancımız güçlüdür.

– *Yılın başarıyla tamamlanması, mücadelenin kazanılması konusunda HPG'nin durumu nasıl olmalıdır?*

– HPG başarılı olabilmek için kendi pratiğinden ders çıkartmak durumunda. 15 yıllık kesintisiz gerilla pratiği var. Ama daha çok da 1 Haziran 2004 atılımının geçen iki yıllık süredeki pratiğinden ders çıkartılması büyük önem arz ediyor. HPG'nin başarılı olmasının sırrı burada gizlidir. HPG, son altı ayda bunu gerçekleştirmek için yoğun bir çaba içerisinde oldu. Özellikle kasım sonunda gerçekleşen Genişletilmiş HPG Meclis Toplantısı'yla böyle bir sürece girdi. Buradan çıkan sonuçların doğru ve etkili bir biçimde hayata geçirilmesi gerekiyor. Bu konuda net, kesin, kararlı olunmalıdır. Zayıf yaklaşımlar olmamalıdır. Güncel duruma bakılarak hareket edilmemelidir. Genel durum çözümlenip, onun gerektirdiği kararlar, tarz, taktik belirlenip uygulanmalıdır. Bu belirlemeler yapılmıştır. Hiç tereddütsüz, başka yaklaşımlar içinde olmadan, sağa sola eğilip bütölmeden ortaya çıkan sonuçları, geçmişten çıkarılan dersleri, bu temelde oluşturulan kararları, bütün komuta yapısı ve savaş güçleri hayata geçirmeli. Bu konuda bazı zayıflıklar oluyor. Düşman biraz fırsat verince, kararlarımız yanlışmış gibi, rehavete girmeyi ifade eden tutumlar görülüyor. Oysa bu tutum yanlış. Sonuçlarını da acı bir biçimde ödüyoruz. Düşman bu taktiği çoğu yerde uyguluyor; bizi gevşetiyor, imkanlar varmış gibi sahte ortamlar sunuyor. Daha fazla bilgi sağlayarak, hazırlık yaparak ve kontrol altına alarak vurucu saldırı yapıyor. 'Burada koşullar farklı, biraz imkanlar var, bugün operasyon yok, farklı davranabiliriz' denmemelidir. Her an, her yerde topyekun savaş konse-

ptinin amaçları, yöntemleri nelerdir, bunun karşısında doğru gerilla duruşu nedir diye yoğunlaşarak, bu bilinçle hareket edilmelidir. Düşmanın topyekun savaş konseptini boşa çıkaracak gerilla duruşu, taktiği her yerde, yaşamın her alanında, her zaman hayata geçirilmelidir. Bu, gaffeti, duyarlılığı önleyebilir, düşmana fırsat verecek zayıflıklar göstermemizi aşırtabilir. Bu konuda çok duyarlı ve kararlı olunması, kendi kararlarımıza sahip çıkan, sadık kalan, onları uygulayan bir tutum içinde olunmasını gerekli görüyoruz.

Diğer önemli bir husus da düşmanın taktiklerini çözümlenektir. Düşmanı anlamak, görmek, bunu genel planda yapmak, bir de günü gününe düşman saldırılarının taktiğinde, tarzında ortaya çıkan değişiklikleri çözerek, onları bu temelde izleyip gerekli bilgileri sağlayarak, buna göre onları boşa çıkartacak bir hareket tarzına kendini ulaştırmak oluyor. Bu konuda da 'düşman ne yaparsa yapsın o beni ilgilendirmez, ben kendi hareket tarzıma bakırım' diyemeyiz. Birçok yerde böyle yaklaşımlar var, bu yanlıştır. Yine şunu da diyemeyiz: 'Geçen yıl düşman böyle yapıyordu, her zaman bunu yapar, bu yıl da bunu yapar, dolayısıyla ben de ona göre şunu yaparsam, boşa çıkar.' Türk ordusu da geçen yılın derslerini çıkarmaya çalıştı. Onlar da kış boyu hazırlandılar, kendilerini eğitmeye çalıştılar. Bizim taktiklerimizi çözerek, onları nasıl aşacaklarını arayışı içinde oldular. Bu anlamda kendileri yeni tarz, taktiği geliştirmişler. Onları görüp, anlamamız, onları boşa çıkartacak bir hareket, yaşam, örgütlenme tarzını mutlaka ortaya çıkartmamız lazım.

Türk ordusunun önemli bir taktik yenilenmesi var. Son bir iki aydır yaptığı operasyonlardan da bu anlaşılıyor. Geçen yıl bizim temel hareket tarzımız, eylemliliğimiz daha çok tuzaklar biçiminde oldu. Bunun karşısında Türk ordusunun temel taktiği ise, birlikler hakkında bilgiler alarak, nokta tespiti yapıp, eğitilmiş güçlerle ani saldırılar biçiminde o noktayı vurup, geri çekilme biçiminde oldu. Dersim, Amed, Botan ve birçok alanda yıl boyu bu taktiği uygulayarak, birçok birime darbe vurdular.

Burada iki önemli nokta vardı: birincisi, gerillanın bulunduğu yeri tespit etmek, bunun için gerekli istihbaratı toplamaktır. İstihbarat bilgilerini, gerillanın hareket tarzından, halkla ilişkilerinden, teknik iletişim araçlarının kullanımından çıkarıyorlardı. Çok değişik yöntemlerle gerillanın bulunduğu yeri tespit etmeye çalışıyorlardı. İkincisi, çok hızlı ve ani saldırı yapıp, vuracak kabiliyete, hareket tarzına, eğitime, teknik donanımına sahip birlikleri uygun yerlere konuşlandırmak oluyordu. Bunu da baharla birlikte her alanda sağladılar. Bu temelde bir taktik izlediler. Bu taktiği fırsat buldukça yine de izliyorlar. Ama Türk ordusu gerillayı bununla ezemediğini, gerilla karşısında etkinlik kurmadığını 2005 yılı pratiğinde gördü. Dolayısıyla bunu aşan bir taktik anlayışı kendisini ulaştırmaya çalıştı. Şimdi bu yıl, bu taktikle hareket etmiyor. Çünkü buna karşı bizim tedbirlerimiz gelişti. Geçen yılki gibi gerilla birliklerinin yerini tam olarak tespit edemiyor. Diğer yandan küçük bir güçle salt bir noktada istediği sonucu alamıyor. Biz istihbaratı önlemede, saldırıları boşa çıkarmada belli bir gelişmeyi yaşadık. Bu durumda etkili olabilmek için yeni bir tarz geliştirdiği anlaşılıyor ve şimdi daha geniş güç kullanıyor. Onun için bütün orduyu Kürdistan'a sürdü, her tarafı tutmaya çalışıyorlar. Öncelikle araziye tutuyorlar. Botan'da, Zagros'ta, Amed'de, altı aylık süreç içerisinde, yani eylül sonuna kadar bütün tepeleri tutacaklar, her yerde konuşla-

nyıyorlar. İkincisi, tam noktayı tespit edemese de gerilla birliğinin bulunduğu alanın dar tespitini yapıyor. Bunu cihazları izleyerek, izleri takip ederek, çeşitli halk çevrelerinden bilgi edinerek yapıyor. Operasyona hazırlanmış birlikleri var. Onu yaptığı zaman, bu alanı kuşatacak şekilde havadan indirmeler yapıyor. Gerilla birliğinin bulunduğu yeri dar kuşatmaya alıyor. Ondan sonra araziye bütün derinliğiyle taramaya geçiyor ve mutlaka açığa çıkartıyor. Üç beş saat içerisinde açığa çıkartınca, hazırlanmış teknik gücüyle teması sağlayarak, gerilla birliğini imha etmeyi hedefleyen bir taktik izliyor. Muş'ta, Botan, Gabar, Bestler, Cudi'de uygulanan operasyon taktikleri böyledir. Dersim'de de bunu uyguluyorlar.

Gerilla her türlü saldırıyı boşa çıkartacak güçlü bir savaş birimidir

Birincisi, 2006 yılı için genel taktik olarak böyle bir tarzın geliştirildiği anlaşılıyor. Bunu doğru anlamamız gerekiyor. Bunun için gerillanın daha az bilgi vermesi gerekiyor. Demek ki düşman istihbaratını daha aza indirmeli. İkincisi, kendisini daha da küçütmeli ve yaymalıdır. Bu, hız ve hareket kabiliyetidir. Üçüncüsü, daha çok ve hızlı hareket edebilmelidir. Örneğin böyle bir operasyon başladığı anda, alanı terk etmelidir. Küçük bir birlik olursa, duyarlı olursa ve bir de hız gücü fazla olursa, bunu gerçekleştirebilir. Böylece operasyonu boşa çıkartabilir. Bizim bu tarzı da boşa çıkartacak yöntemimiz var. Gerilla her türlü saldırıyı boşa çıkartacak güçlü bir savaş birimidir. Gerillayı her bakımdan derinleştiriyemi esas almak hayati önem taşıyor.

Bir husus üzerinde daha doğru hareket gerekli; gereksiz yere hareket etmemek lazım. Gereksiz yere hareketler, arazinin tutulduğu yerde gerillanın açığa çıkmasını ve saldırıya maruz kalmasını sağlar. Buna düşmemek gerekiyor. Diğer bir nokta da tankları yeniden yerleştiriyorlar. Her alana termal kameralı tanklar getirdiler. Aylarca Kürdistan'a taşınan tanklar Güney Kürdistan'a girmek için değildi. Hepsini termal kameralı tanklardır. Bütün coğrafyaya yayılacak, bütün geçit noktalarını, boğazlarını, geçiş hatlarını termal kameralarla tutarak, gerillanın hareket kabiliyetini ortadan kaldırmak istiyorlar. Gerillayı onunla kontrol altına alarak, açığa çıkartıp, vurmaya hedefliyorlar. Bu tanklar konusunda geçmişten önemli bir birikimimiz var. Yeni arkadaşlar bilmeyebilirler, ama hızla herkesi bu konuda eğitmek lazım. Termal kameralar, kapsama alanına giren vücut ısıyı fark ediyor. O

da lazere bağlıdır. Gece gündüz nişan alma sistemi var. Tank ona bağlı hareket ediyor. Tankla nişan alıp, insanı vuruyor. Bu nedenle hareket tarzımızın yeniden düzenlenmesi gerekiyor. Eski yollardan geçilemez, eskisi gibi hareketli olunamaz. Yine görüntü vermemek, tank menziline girmek önemli. Özellikle sınır hatlarında, yine Zagros, Botan ve Dersim gibi önemli geçitlerin bulunduğu arazilerde buna dikkat etmemiz gerekiyor. Farklı yollar bulmak, araziden hareket etmek gerekli. Nereelerde tanklar var bilgi almak ve ona göre hareket etmek lazım. Yoksa bu da kayıp verdirir. Bir de bu termal kameranın işlemeyeceği yönler neler? İnsan ona karşı kendisini nasıl savunabilir? Onları araştırarak, o yönlü tedbirler geliştirmek gerekiyor.

Benzer biçimde düşman da birçok yöntem geliştiriyor. Biz de izlemeli, dikkatli olmalıyız. Ordunun geliştireceği her taktiğin boşa çıkartılma yöntemi vardır. Önemli olan bizim de inceleyebilmemiz, izlememiz, onu boşa çıkartacak yöntemleri bulma yaratıcılığını ve uygulama kabiliyetini gösterebilmemizdir. Gerillanın buna ulaşması lazım. Özellikle gerilla komutanlarının, görevlerinin gereğini yerine getirerek yaratıcı ve dikkatli olması lazım.

Türk orduda altı ay süreyle izinlerin kaldırıldığı basına yansdı. Biz de önümüzdeki bu altı ayı olağanüstü dönem olarak tanımladık. KONGRA GEL, önümüzdeki dört ayda izlenecek taktiklerin, tarzların ne olması gerektiğini içeren, olağanüstü durum kararı biçiminde bir karar belirlemiş durumda. Siyasal, örgütsel, askeri alanda saldırıları boşa çıkartmanın yol yöntemlerini bulabiliriz, çözümsüz değiliz. Öyle anlaşılıyor ki Türk ordusu da bu altı ayı, topyekun saldırı süreci olarak tanımlıyor. Türk ordusu geçmişte buna, 'ayaklanmaya karşı koyma konsepti' diyordu. Her zaman vardır ve Kürt ayaklanmaları karşısında, Osmanlı'dan beri gelen bir askeri konsepttir. Bu konsepti ilk olarak 1985 yılında gerillaya karşı uyguladılar. 1994'te daha kapsamlı uyguladılar. Ara yıllarda da uyguladıkları oldu. Bunları geçmişte gördük, bir tecrübe de oldu. Şimdi topyekun savaş konsepti deniyor buna. 2006 yılında altı aylık süreyle böyle bir konsepti yaygın bir biçimde uygulamaya koyma kararı ortaya çıkmış durumda. Bizim de bunu boşa çıkartacak bir hareket ve mücadele tarzına sahip olmamız lazım. Bu konsepti teşhir ediyoruz, yoğun bir propaganda mücadelesi yürüteceğiz. Yine diplomatik çalışmalar yürüteceğiz. Bütün terör yasalarına rağmen, halk serhildanları gelişecektir. Gerillanın da askeri alanda topyekun savaş konseptinin gereklerini görmesi, taktiklerini çözmesi, onları boşa çıkartacak taktiği geliştirerek bir mücadele yürütmesi önemlidir. Şimdi esas olan bu saldırıyı boşa çıkartmaktır. Gereksiz saldırılardan

uzak durmalıyız, çatışmalara girmemeliyiz. Kendimizi hedef yaptırmamalıyız. Kendimizi savunarak, en iyi savunmayı aktif savunma bilerek, ama esas itibarıyla, bu topyekun savaş konseptini, bu temelde ordunun tümünün harekete geçmiş olması durumunu boşa çıkartacak bir tarzı izleyerek, mücadele yürütmeliyiz. Esas olan orduyu boşa çıkartmak ve hedef olmamaktır. Bunun gerektirdiği yaşam, hareket tarzını gösterebilmeliyiz. Birincisi kendimizi hedef yaptırmamak, ikincisi düşmanın hareketini sınırlandıracak bir aktivite içinde olmak gerekiyor. Direniş çizgimiz bu. Meşru savunma savaşını derinleştirme ve yoğunlaştırma olarak tanımımız da buydu.

Yanlıştır anlaşılmalı; saldırıları her alanda geliştirerek, düşmanı ezeceğiz diye bir savaş anlayışımız yoktur. HPG Meclis Toplantısı'nın meşru savunma savaşında derinleşme ve yoğunlaşma olarak aldığı karar doğru anlaşılmalıdır. Bu temelde kendimizi hedef yapacak saldırılardan sakınmamız lazım. Meşru savunma savaşında bir adım daha ilerlemek bu anlama geliyor. Yani meşru savunma savaşında derinleşmek, yoğunlaşmak ve yaygınlaşmak. Bunun da birinci ilkesi, kendimizi düşmana hedef etmemek, askeri hareketi boşa düşürmek. İkincisi, uygun misilleme saldırılarıyla düşman hareketini sınırlandırmak, korkutmak. Bu iki ilke doğru uygulandığı, yaratıcı yöntemlerle hayata geçirildiği ölçüde gerilla başarılı olacaktır. Bu temelde taktikte derinleştikçe gerillanın başarısı kesindir. Düşman daha şimdiden önemli ölçüde boşa düşmüş durumda. Daha çok psikolojik savaş yürütüyorlar. İran'dan, Amerika'dan destek alıyoruz, herkes arkamıza gibi bir psikolojik saldırı halindedir. Bununla bir yandan bizim moralimizi düşürmeye çalışırken, bir yandan da kendilerinin çok düşük olan moral düzeylerini bu tür propagandalarla yükseltmeye çalışıyorlar. Bunlardan de anlaşılıyor ki öyle bir üstünlükleri yok. Zayıf durumdadır. Gerilla, hedef olmama ve düşmanı sınırlandıracak aktif savunma içinde olma ilkelerinde derinleştikçe, bu topyekun saldırıyı boşa çıkartacağı kesindir. Onun boşa çıkartılması ise, İmralı sistemini parçalayacak, dolayısıyla uluslararası komponun topyekun saldırı konseptini de kırarak bir siyasi durumu ortaya çıkartacaktır. Buna inanıyoruz. 2006'nın yaz sonlarında Kürdistan'da, Türkiye'de yepyeni bir siyasi durum ortaya çıkacaktır. Bu da despotik ulus devlet yapılanmasının parçalandığı, kırıldığı, halkların iradesinin geliştiği, genelde de Önder Apo'ya özgürlük, Kürt sorununa demokratik çözüm şiarının daha fazla pratikleştiği bir siyasi gelişme durumu olacaktır.

Bu temelde tüm HPG güçlerini taktikte derinleşmeye, daha çok duyarlı olmaya, daha çok moralli ve aktif hareket etmeye çağırıyor, üstün başarılar diliyoruz.

“Çözüm için direnişin geliştirilmesi gerekli. Biz özgürlük için bu çatışmalı durumun üzerimize yükleyeceği bedeli ödemeye hazırız, ama saldıran, Kürt halkını imha etme hesapları yapan güçler de bunun karşısında bedel ödemeye hazır olmalı. Sonunda gelecekleri yer de Kürt halkının iradesini tanımak olacaktır. Önder Apo'nun demokratik çözüm çizgisini tanımak, kabul etmek ve o temelde bir çözüm aramak olacaktır”

Türkiye, Danıştay'a yapılan saldırı sonrasında yeni bir siyasal sürece girdi. Danıştay saldırısının esas olarak AKP hükümetini düşürmek ya da bazı politikalara zorlamak olduğu konusunda ortak bir düşünce var. Danıştay'a saldırı yapan kişinin, 'ben bu işi türbanın yasaklanması konusunda yaptım' demesi, ister istemez dikkatleri hükümete doğru çevirdi. Nitekim vurulan yargıcın cenaze töreninde ve Anıtkabir'de yapılan yürüyüşte hükümetin protesto edilmesi, bakanların protestocuların elinden zor kurtarılması, esas amacın hükümet üzerinde yapılan hesaplarla ilgili olduğunu gösterdi.

Bu saldırının esas olarak içerideki temel sorunlara çözüm bulunmamasıyla bağlantılı olduğu açıktır. Ama salt iç siyaset üzerinden tartışmak, soruna yüzeysel yaklaşmak anlamına gelir. Eğer bugün Ortadoğu üzerinden dünya dengeleri kurulmak isteniyorsa ve bu coğrafyada Türkiye'nin siyasi önemi de varsa, o zaman soruna daha boyutlu bakmak, irdelemek önem kazanmaktadır.

AKP hükümetinin iktidar yolunu ABD açmıştır

AKP hükümetinin iktidara gelişinde ABD'nin rolü olduğu biliniyor. ABD, Ortadoğu'ya müdahale ettiği süreçte, Türkiye'de kendisiyle uyumlu çalışacak islami bir hükümetin varolmasının müdahalesini kolaylaştıracağını görerek, Ecevit, Bahçeli ve Yılmaz hükümetini krize sokmuş, arkasından da AKP hükümetinin iktidara gelmesinin yolunu açmıştır. Eğer Türkiye'de islami bir hükümet olmasaydı, ABD'nin Irak'a müdahalesiyle birlikte

sından tehdit pozisyonunda bulunan Türkiye'nin desteklenmesi, ancak bu gerçeklikle açıklanabilir.

ABD, Ortadoğu politikasına destek olması açısından AKP hükümetine önemli roller biçmişti. AKP'nin de Türkiye'deki klasik iktidar blokları karşısında zorlanmamak, ayakta kalmak için bu desteğe fazlasıyla ihtiyacı vardı. AKP de Batı tarafından desteklemeyen bir islami hükümet'in Türkiye'de ayakta kalamayacağını biliyordu. Bu nedenle başta ABD'nin, yine Avrupa'nın ne istediğine, ne söylediğine bakmaya çalıştı. İktidara gelmeden önce, ABD ve Avrupa'nın bu doğrultudaki isteklerine cevap vereceği konusunda sözler verdi. Ancak AKP iktidarı, Avrupa ve ABD'ye bu yönlü politi-

çikarına görmediğinden, böyle bir yola başvurmadı. Hatta zaman içerisinde Türkiye üzerinden müdahale yapılmayışının, kendisi için yararlı olduğunu bile düşünmeye başladı.

Türkiye'yi tamamen müdahalenin parçası haline getirerek, Ortadoğu siyaseti için kullanmayı düşünüyordu. Bunun getireceği bazı avantajlar olabirdi. Daha sonra ABD ve Koalisyon Güçleri içerisinde önemli bir kesim, Türkiye'yi bu işin içine katmamanın daha yararlı olduğunu düşünmeye başladı. Özellikle de Kürtlerle ilişkisi olan, Ortadoğu'da Kürtleri kullanmak isteyen çevreler, Türkiye üzeri müdahale etmemenin aslında kendilerine zarar değil, fayda getirdiğini de düşünmeye başladılar.

çok boyutlu politika ve stratejik derinlik gibi adlar verilse de bunlar esasında Türkiye Cumhuriyetinin eskiden beri izlediği politikaların yeni bir renge kavuşturulmasından başka bir şey ifade etmiyordu.

Birçok tarafı idare etme politikası, dünya dengelerini yeniden düzenlemek isteyen ABD'nin bölge politikalarıyla çelişen bir durumu ortaya çıkardı. Soğuk savaşın hakim olduğu iki kutuplu bir dünyada bu yönlü politikaların bir anlamı olabirdi. Ama ABD'nin kendini Ortadoğu'da etkin kılmak istediği, bu temelde yaptığı müdahalenin ciddi zorlanma yaşadığı bir süreçte, Türkiye'nin bu çok yönlü politikalarının ABD'nin politik doğrultusuyla paralel olmadığı görüldü. Her ne kadar Türkiye'yi çok fazla zorlamak

tekim İran, uzun süre Irak'taki hükümetin kuruluşunu engelleyerek ABD'yi zorlamış, sonunda İbrahim Caferi'nin başbakanlıktan vazgeçmesini sağlayarak, belli bir yönüyle ABD ile uzlaşma içerisine girmiştir. ABD'nin özellikle nükleer silah konusunda İran'ı çok sıkıştırması ve AB'nin İran'ın üzerinde baskı kurmasını sağlatmasını bu çerçevede anlamak gerekir. İran üzerinde bu yönlü baskılarını artırarak İran'ı kendi politikasına çekmeye çalışırken; Türkiye'yi de tümünden kendi politikasına entegre etmeden Irak'ta başarı sağlamanın kolay olmadığını görmekteydi.

Son zamanlarda, ABD'nin AKP'den vazgeçtiği, AKP'yi sıkıştırmak istediği basına sık sık yansdı. Hatta AKP hükümeti ve danışmanları o kadar telaşlanmıştı ki, Beyaz Saray'da yaptıkları görüşmede Cüneyt Zapsu -başbakanı kastederek- 'bu adamı kullanın' biçiminde siyasi ve diplomatik teamüllere uygun olmayan çok fazla teslimiyetçi, işbirlikçi bir tutum ortaya koymuştur. Bundan da anlaşılıyor ki AKP hükümeti kendisini dışarıdan da sıkıştırılmış hissetmektedir.

Batı'nın AKP hükümetine karşı soğuk yaklaşımının altında köklü nedenler vardır. Aslında Türkiye'deki ılımlı islam, içe ve dışa karşı takkiye yapan bir harekettir. Türkiye'de müslüman demokrat olduğunu iddia edenler, İslam'ın reforme edilmesi ya da demokrasiye duyarlı hale getirilmesi sonucu ortaya çıkmamışlardır. Daha çok da siyasi dengelerden ve kaygılardan kaynaklı bir ılımlılık söz konusudur. İslamı reforma uğratan, demokratikleştiren köklü bir değişim olmadığı için, ister ılımlı ister radikal olsun her hükümet, tamamen dogmatikleşmiş islamın güçlenmesine yol açmaktadır. Bu durum da ABD'yi

TÜRKİYE'DEKİ TÜM POLİTİKALAR KÜRT SORUNUNUN İPOTEĞİ ALTINDADIR

Türkiye karışıklıklar yaşar, çok sert tepkiler ortaya çıkabilirdi. Türkiye'de ortaya çıkacak böyle bir istikrarsızlık durumu ve bu istikrarsızlığın islami güçler tarafından yaratılması, ABD'nin Irak'taki müdahalesini daha başından sabote edecek bir durum yaratılabirdi. Bu açıdan Ortadoğu müdahalesini planlayanlar Türkiye'nin desteğini almayı önemli gördükleri gibi, islami çevreler tarafından istikrarsızlaştırılacak bir Türkiye'nin gerçekleştirilecek müdahaleye zorluk çıkaracağını düşünerek, mevcut hükümeti çıkarlarına uygun görmüşlerdir.

Ortadoğu gibi islam dininin etkili olduğu bir coğrafyada, Türkiye gibi laik bir ülke her zaman Batı'nın, özellikle de İsrail'in tercihi olmuştur. İsrail ve Batı, Türkiye'de islamcılığın geriletilmesini kendi stratejik hedefleri açısından çok önemli görmüşlerdir. Türkiye'de baskıcı, despotik yanlarına rağmen, islami referans almayan laik iktidarlara desteklemişlerdir. Bu nedenle de Türkiye'deki iktidar bloğunun imdadına en zor dönemlerinde ABD, İsrail ve Avrupa yetişmiştir. Son yüzyılda Türkiye halkı ve Kürt halkı üzerinde ağır baskılar yapan, komşuları aç-

ka izleyeceği ve küresel kapitalizmin çıkarlarına uygun yeni bir Ortadoğu yaratılmasında rol alacağı sözünü vermişken, giderek ABD ve Avrupa'nın kendisine verdiği role uymayan tutumlar sergiledi. Her şeyden önce Türkiye üzerinden Irak'a askeri müdahalenin mecliste onaylanmaması, ABD-Türkiye ilişkilerinde önemli soğukluklar yarattı. Bunun Türkiye-ABD ilişkilerinde uzun süre güvensizlikler ortaya çıkardığı görüldü. ABD, ortaya çıkan bu duruma rağmen AKP'ye desteğini sürdürmeye devam etse de AKP hükümeti konusunda sürekli bir kuşku taşıdı. Özellikle askeri kanat, ilk dönemlerde Türkiye'ye çok soğuk yaklaştı. Nitekim Türk askerlerinin kafasına çuval geçirme olayı bu yaklaşımın bir sonucu olarak ortaya çıktı. ABD müdahalesinin kısa sürede askeri hedeflerine ulaşması nedeniyle bu tepki ve öfke çok uzun sürmedi. ABD, bölgedeki çıkarları nedeniyle Türkiye'yi dışlamayı kendi yararına görmedi ve gerilimi azalttı. Eğer ABD böyle bir kaygı taşımaysaydı, herhalde Türkiye'yi sıkıştırır, daha zor duruma düşürebilirdi. Ne var ki Türkiye'nin bunu kendi

ABD Türkiye'nin çok yönlü idare etme politikasından rahatsızdır

ABD ve müttefikleri Türkiye'nin müdahaleye katılmamasının getiri ve götürülerini böyle değerlendirirken; Türkiye de benzer biçimde, müdahaleye katılmamanın kendisine sağladığı avantaj ve dezavantajları değerlendirmeye ve buna göre politika izlemeye başladı. Türkiye, özellikle müdahaleye katılmamanın Ortadoğu'da ve bölge ülkelerinde yarattığı olumlu etki pozisyonunu kullanmaya çalıştı. Özellikle İran ve Suriye ile ilişkilerini daha fazla düzeltme yoluna gitti. Yine müdahaleye aktif katılmamasının getirdiği pozitif etkileri Arap dünyasında değerlendirmeye çalıştı.

Eğer AKP hükümeti ABD müdahalesine katılsaydı, Ortadoğu'da tümünden yeni bir süreç başlayacaktı. Türkiye böylesi bir durumda, ABD ve müttefikleriyle birlikte Ortadoğu'da etkili olmaya çalışacaktı. ABD'den, müdahaleye katılmanın karşılığında, bölge politikasında etkin olmayı isteyecekti. Ayrıca ABD'ye, Kürt özgürlük hareketinin ezilmesine destek vermesi için, bugünkünden daha fazla dayatmada bulunacaktı. Bunun karşılığında da İran, Suriye ve Arap ülkeleriyle ilişkilerini daha gerilimli hale getirecekti. ABD'nin yanında yer alarak müdahaleye katılmayınca, bunun Arap dünyasında ve İran üzerinde yarattığı pozitif etkiyi kullanmaya yöneldi. Hem ABD'yi hem de bölge ülkelerini idare eden bir politika izlemeye çalıştı. Aslında Türkiye'nin stratejik konumundan yararlanma doğrultusundaki politikasını yeni biçimde devreye soktu. Her ne kadar

istemese de onun bu iki tarafı da idare eden politikasından ABD'nin memnun olmadığı açıktır.

Müdahale sonrası Güney Kürdistan'da gelişen oluşumdan rahatsız olan Türkiye'deki siyasal güç odakları, uzun bir süre ABD'nin Irak politikası ve Güney Kürdistan'da oluşan federasyon karşısında olumsuz bir tutum içinde oldular. Ancak Türkiye, 1 Haziran hamlemizden sonra, klasik imha ve inkar politikasındaki yaklaşımını tekrar devreye soktu. Kendisini ABD'nin Irak politikasına yakınlaştırdı, yine Güneyli Kürt örgütlerine yaklaşılarak, hareketimizi kuşatmaya almaya yöneldi. Türkiye, hareketimizi bu yönlü kuşatmaya almak isterken, kuşatmayı tamamlamak açısından İran ve Suriye'yi de işin içine katmak istiyordu. Nitekim 1 Haziran hamlesinden sonra İran'la ilişkilerini arttırmaya, resmi olmayan ilişkilerini hızlandırmaya başladılar.

Türkiye, Güney Kürdistan federasyonuna daha yumuşak yaklaşarak, gayri resmi olarak kabul etmiştir. Irak politikası konusunda ABD'yle uyumlu hale gelmiştir. Ancak ABD'nin, Türkiye'nin İran, Suriye ve HAMAS'la ilişkilerinden rahatsız olduğu bilinmektedir.

ABD, Irak'taki sıkışmasını ortadan kaldırmak için kısa sürede sonuç almak istemektedir. Daha doğrusu ne kadar kısa sürede sonuç alırsa, kendisinin stratejik çıkarlarının daha fazla korunacağını hesaplamaktadır. Bu nedenle de Irak'ta sonuç almasını hızlandıracak politikaları devreye sokmuştur. Bunlardan birisi Türkiye'yi kendi politikasının bir uzantısı haline getirmek, diğeri de İran'ı sıkıştırarak, Irak politikasına engel olmaktan çıkarmak istemesidir. Ni-

zorlayacak bir gelişme ortaya çıkarmaktadır. ABD ve AB bunu da görmüştür. Demokratikleşmeyen, reformların gerçekleştirilmediği bir ortamda, ılımlı da olsa islami güçler, AB ve ABD'ye karşı olan islamın örgütlenmesine zemin sunmaktadır. Bu görüldüğü için, son zamanlarda AKP'ye karşı AB ve ABD soğuk yaklaşımlar içerisine girmiştir. Hatta Türkiye içinde klasik iktidar bloklarının iddia ettiği, 'acaba gizli gündemleri mi var?' biçimindeki kuşku, ABD ve Avrupa tarafından da dile getirilmeye başlanmıştır.

Türkiye yeni tercihlere zorlanmıştır

Türkiye'nin, PKK'yi bastırmak için İran ve Suriye ile ilişki kurması, hem Ortadoğu'daki statükocu hem de değişim isteyen güçleri birlikte idare etmek gibi bir cambazlığı yapmaya soyunması, ABD'de ciddi rahatsızlıklar yaratmıştır. Bu nedenle de Türkiye'yi sıkıştırıp, tercihini netleştirmeye yöneltecek politik araçlarını devreye sokmuştur. Bir taraftan AKP'ye verdiği desteği çekebileceği izlenimi verirken, diğer taraftan AKP'ye alternatif olacak güçlere de çeşitli yollardan göz kırparak, AKP'yi sıkıştırma yoluna gitmektedir. 1950'lerden beri NATO, Avrupa ve ABD yanlısı olan klasik iktidar blokları, bazı politikalar konusunda kuşku ve tereddüt içinde olsalar da ABD'ye, 'Ortadoğu'da askeri olarak stabilizasyon, Ortadoğu'daki politikalarının uzantısı olabiliyiz' mesajlarını göndermeye başlamışlardır.

ABD'nin Türkiye'yi net tercihlere zorlama yaklaşımı, ister istemez Türkiye'de-

“Türkiye'deki ılımlı islam içe ve dışa karşı takkiye yapan bir harekettir.

Türkiye'de müslüman demokrat olduğunu iddia edenler, İslam'ın reforme edilmesi ya da demokrasiye duyarlı hale getirilmesi sonucu ortaya çıkmamıştır. Daha çok siyasi dengelerden ve kaygılardan kaynaklı bir ılımlılık söz konusudur. İslamı reforma uğratan, demokratikleştiren köklü bir değişim olmadığı için, ister ılımlı ister radikal olsun her hükümet, tamamen dogmatikleşmiş islamın güçlenmesine yol açmaktadır”

ki siyasetin de hareketlenmesini berabere getirmiştir. Türkiye'de iç siyasetinin birdenbire ısınmasının altında yatan gerçek; Türkiye'nin yeni tercihlerle zorlanmasıdır. Her ne kadar AKP'nin, cumhurbaşkanlığına kendisini seçeceği biçiminde gerekçeler ortaya konulsa da bunlar yüzeydeki görüntülerdir. Artık AKP de anlamıştır ki kendisi bu cumhurbaşkanını seçtiremeyecektir. Kendi içinde bir cumhurbaşkanı seçtirmesinin getireceği sonuçların farkındadır. Bu nedenle kendisine bağlı bir cumhurbaşkanı seçtirmekten çok, kendisi açısından az engel olacak bir tercih yapmayı uygun görecektir. Nitekim daha şimdiden bunun mesajlarını vermiş bulunmaktadır.

Türkiye iç siyasette sıkıntı yaşarken, ABD ve AB'nin rahatsızlıkları artmış bulunmaktadır. AB de Türkiye'nin AB müktesebatına uygun reformlardan vazgeçerek, statükoda ısrar etmesinden; bölge statükocu güçleriyle ABD arasındaki dengelere oynayıp, bu durumu AB'ye karşı koz olarak kullanmasından rahatsızdır. Bu rahatsızlığını son zamanlarda açıkça dillendirmektedir. Türkiye'de reformların gevşediği vurgulanmaktadır. Ancak sözkonusu reformlar, Kürt sorunuyla ilgili olmaktan çok, esas olarak Avrupa'yla bütünleşme eğilimi konusunda atılan adımların zayıflamasıdır. AKP konusunda ABD'nin ve Avrupa'nın rahatsızlığını gören güçler Danıştay'a saldırı yaparak, AKP'yi zor duruma düşürmek istemişlerdir. Bu, içeriden mi yapılmıştır, yoksa dış istihbarat güçlerinin de manipülasyonu var mıdır, bunları kesin ortaya koymak mümkün değildir. Ancak AKP hükümetinin zor duruma düşürülüp, seçime götürülmek istendiği ya da AKP'nin tümünden teslim alınmak istendiği görülmektedir. Danıştay'a saldırı sonrası ortaya çıkan süreçte, özellikle iki gücün hedeflerine yakın bir siyasal atmosfer oluşmuştur. Bunlardan biri ABD'dir. AKP'nin sıkışması, zayıf bir hükümet haline gelmesi, ABD politikalarının kabul ettirilmesini kolaylaştırmıştır. Diğer taraftan klasik iktidar blokları, AKP'nin düzeni koruyamadığı, Kürt özgürlük hareketini engelleyemediği, ekonomik gelişmelerin yeniden negatife döndüğü yönünde politikalarla hükümeti zorlanmaktadırlar. Her ne kadar yakalanan kişinin derin devlet içindeki belirli güç odaklarının etkisinde olduğunu ortaya koyan bilgilere ulaşılmışsa da bu durum bile AKP'nin pozisyonunu güçlendirmeye yetmemiştir. Tetikçinin arkasındaki güçlerin milliyetçi güçler olduğu ve klasik iktidar bloklarıyla paralel düşündükleri doğrultusundaki bilgilerin ortaya çıkması, AKP'yi belirli düzeyde rahatlatmıştır. Ancak bu durum, başta ordu olmak üzere klasik iktidar bloklarını da rahatsız etmiştir. Dolayısıyla AKP'ye karşı duruşlarını daha da sertleştirmişlerdir. Belki dillerini çok sertleştirmeyecekler, ancak AKP'yi saf dışı edecek her türlü yöntemi deneyeceklerdir.

Şemdinli olaylarının örtbas edilmesi Danıştay saldırısını planlayanları cesaretlendirmiştir

Bu cinayetin AKP'yi düşürmek için klasik asker, sivil bürokrat iktidar bloğuna yakın çeteler tarafından yapıldığı doğrultusundaki eğilim güçlenmiştir. Bu durum, demokratik güçlerin on yıllardır dillerinde tüy bitircesine ısrarla tek-

rarladıkları söylemleri güçlendiren ve kanıtlayan bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Sol, sosyalist ve demokratik güçler yıllardır, Türkiye içinde bir derin devlet olduğunu, bunların komployla, provokasyonla iktidarlarını sürdürmeye gerekçe yarattıklarını, kendi iktidarlarını sürdürmenin kurbanı olarak da halkı seçtiklerini defalarca vurgulamıştır. Daha önce 1978 Maraş ve 1 Mayıs 1977 katliamı ve diğer karanlık provokasyonlar konusunda yapılan değerlendirmelerde, bunların devletin içindeki kontrgerillanın işi olduğu, kontrgerillanın bu eylemlerle ülkede istikrarsızlık ve kaos yaratarak, baskıcı rejimlerine gerekçe yapmak istediği çok boyutlu ortaya konulmuştur. Bugünkü Danıştay saldırısının da aynı mantıkla yapıldığı görülmektedir. Bu olaydan sonra AKP'nin kendisini ayakta tutmak kaygısıyla bazı bilgileri kamuoyuna sızdırması, ister istemez derin devleti ve buna bağlı çeteleri zayıflatan, ürküten, ama demokratik güçlerin de elini güçlendiren bir siyasal psikolojik ortam yaratmıştır. Eğer bu psikolojik siyasal ortam demokratik güçler tarafından doğru değerlendirilir; bu tür eylemlerin, faili meçhul cinayetlerin, provokasyonların, komploların ortadan kalkması için başta

üzerine gidemeyen, hatta kontrgerillayla Kürt özgürlük hareketinin bastırılması konusunda uzlaşan, hükümettir. Hükümet önce, 'nereye giderse gitsin, oraya gideceğiz' derken, soruşturma ilerledikçe birkalim olayın açıklığı kavuşturulmasını, iddianameyi hazırlayan savcıyı bile koruyamamıştır. Böylece bu tür cinayetlerin ve provokasyonların üzerine gidebilecek bireylerin iradesi daha baştan kırılmıştır.

Bu çeteleşme ve faili belli olmayan cinayetlerin işlenmesi bir kez daha göstermiştir ki Kürt sorunu çözülmeden Türkiye'de derin devletin de çeteleşmenin de ortadan kaldırılması söz konusu olamaz. Çünkü devletin bölüneceği, parçalanacağı kaygısı, bütün kaygıların üstüne çıkmaktadır. Bu kaygının temelinde de Kürtlerin ayrılıp Türkiye'den kopacağı sendromu bulunmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu gibi büyük bir imparatorluğun dağılmasının taze anıları da dikkate alınır, bu paranoyak durum anlaşılabilir. Türk devleti Kürtlerin özgürlük mücadelesini bastırmak için her türlü yol ve yöntemi mubah görmektedir. Bu nedenle de Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırarak antidemokratik, despotik, inkarcı, imhacı yasalar manzume-

Kürt sorunu olmak üzere diğer sorunların demokrasinin gelişmesiyle ortadan kalkacağı düşünülmüş ve bu doğrultuda hareket edilirse, Türkiye'de demokrasi yolunda önemli adımlar atılabilir.

Ancak Türkiye'deki demokrasi güçlerinin böyle köklü bir mücadele gerektiren konulardaki zayıflıkları, yetersizlikleri düşünüldüğünde, demokrasi mücadelesinin de demokrasiye ulaşmanın da kolay olmayacağı gözükmektedir. Danıştay saldırısının ortaya çıkmasının nedeni, Şemdinli olaylarının üzerine gidilememesidir. Bırakalım üzerine gidilmesini, Şemdinli olaylarının iddianamesini hazırlayan savcının görevden alınması ve Şemdinli'de halka ateş açarak, iki yurtseverin ölümüne yol açan astsubayın serbest bırakılması, Danıştay saldırısını planlayanları da cesaretlendirmiştir. Dolayısıyla bu cinayetlerin sorumlusu Şemdinli bombalamalarının ve bölgedeki cinayetlerin

si ve uygulamalarını kendileri için zorunlu görmektedirler. Hatta bunu en büyük vatansızlık olarak değerlendirmektedirler. Kürtleri baskı altında tutmak için kullanılan her yol ve yöntem ne kadar kirli, ne kadar alçakça olursa olsun, ne kadar hukuk dışı olursa olsun vatansız eylem ve tutumlar olarak taktir edilmektedir. Burada eylemin niteliğine, biçimine bakılmaz. Önemli olan neye hizmet ettiğidir. Bu nedenle Kürtleri inkar etmek, imha etmek, asimile etmek Türkler için temel vatansızlık görevi olarak bilinmiştir. Bu şovenist zihniyet ilkokuldan başlayarak tüm okullarda çocukların beyinlerine sokulmuştur. TV'ler, radyolar, gazeteler, bütün yayınlar Türkiye'nin birliği, bütünlüğünü koruma ve bu konuda da Kürtler üzerindeki egemenliği, baskıyı, asimilasyonu meşrulaştırma üzerine inşa edilmiştir. Dolayısıyla Kürt sorunu çözülmediği müddetçe, Türk devleti legal devlet dışındaki illegal devlete, derin devlete ve çetelere göz yummak zorunda kalacaktır. Çünkü bunlar Kürt'e, PKK'ye karşı olduğunda vatansız olmaktadır. Ne kadar kirli ne kadar çirkin ne kadar adice, ahılsızca işler yapsalar da eğer Kürt özgürlük hareketine karşı yapılmışsa, Kürtlerin asimilasyon ve imhasına katkıda bulunmuşsa, bunlar vatansızlardır. Türkiye'deki derin devlet ve çete gerçeği böyle bir mantığa dayanmaktadır. Nitekim 1990'lı yıllarda PKK'ye karşı mücadele

“Türk devleti Kürtlerin özgürlük mücadelesini bastırmak için her türlü yol ve yöntemi mubah görmektedir. Kürtleri baskı altında tutmak için kullanılan her yol ve yöntem ne kadar kirli, ne kadar alçakça olursa olsun, ne kadar hukuk dışı olursa olsun vatansız eylem ve tutumlar olarak taktir edilmektedir. Burada eylemin niteliğine, biçimine bakılmaz. Önemli olan neye hizmet ettiğidir. Bu nedenle Kürtleri inkar etmek, imha etmek, asimile etmek Türkler için temel vatansızlık görevi olarak bilinmiştir”

eden herkese sınırsız ekonomik ve siyasi rant elde etme imkanı sunulmuştur. Kürt özgürlük hareketine karşı her şeyin kullanılması mubah olduğu için, en fazla rahatsız oldukları siyasi islamcı güçleri bile iktidara getirmişlerdir. Bunların gelişmesine ses çıkarmamışlardır. Bugün nasıl ki Başkan Apo'yu içeride tutmak için kişiye özel yasalar çıkarıyorlarsa; birçok yasa ve pratikleştirilen tüm politikalar da Kürtlerin esaret altına alınması, inkar ve imha siyasetinin sürdürülmesi doğrultusunda belirlenmektedir. Düne kadar halkımıza uygulanan bu zihniyet, bugün Önderliğimize uygulanmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'de derin devlet ger-

AKP hükümeti zaman zaman demokratikleşmeden, Kürt sorunundan söz etse de bir taraftan ideolojik nedenlerden Kürt özgürlük hareketine soğuk yaklaşmakta, diğer taraftan Güneyli güçler ve çeşitli işbirlikçi, milliyetçi Kürtlerle işbirliği yapıp, PKK'yi, Kürt özgürlük mücadelesini tasfiye etme gibi olamayacak bir projeyi pratikleştirmek istemektedir. Bu tür boş hayallerde ısrar ederek Kürt sorununun önünü tıkamakta, hareketimizi bastırmak için de birçok güce taviz vermek zorunda kalmaktadır. En kötüsü de milliyetçiliğe sarılarak, klasik iktidar odaklarına şirin görünmeye çalışmaktadır.

Klasik iktidar odakları, AKP'nin Kürt sorununu çözerek demokraside yol almasını kesinlikle istememektedirler. Eğer AKP Kürt sorununda adımlar atar, demokratikleşmede yol alırsa, bir taraftan demokratların ve Kürt halkının, diğer taraftan da dine inanmış islami kesimlerin desteğini alarak Türkiye'nin bundan sonraki temel siyasetini yönlendiren bir akım haline gelebilir. Bu nedenle mevcut klasik iktidar bloku, Türkiye'de demokratikleşme olacaksa da Kürt sorunu çözülecekse de bunun AKP eliyle olmaması gerektiği konusunda kesin bir kanaate varmıştır. AKP, Kürt sorununda belirtilen nedenlerden dolayı adım atmadığı gibi, adım atsa dahi engellenecek bir pozisyonadadır. Dolayısıyla AKP, bir taraftan kendi gerilikleri, diğer taraftan iç ve dış politikaların sıkıştırması altında giderek siyasal tükenişe doğru yol almaktadır. Herhangi bir siyasi iktidar, ülkenin mevcut sorunlarına çözüm getiremeyip tıkanır, ister istemez yerini başkasına bırakmak zorunda kalır. Anlaşıyor ki Türkiye'deki bazı kesimler, AKP'yi politika üretmez konumuna düşürmek istemektedir. AKP hükümeti de Türkiye'nin temel siyasi konularında cesaretsiz davranarak kendisini çıkmaza sürüklemektedir.

Demokrasi özürü aydınlar Danıştay'a saldırısının ortaklarıdır

Mevcut ortamda Kürt sorununun çözümü mümkün gözükmemektedir. Ortada Kürt sorununu çözecek hiçbir aktör bulunmamaktadır. Kürt sorununun çözümsüzlüğü demek, mevcut derin devlet ve çetelerin de varlığını sürdürmesini anlamına gelmektedir. Türkiye'de sadece bazı genel demokratik açılımlarla bu tür devlet anlayışını, çeteci örgütleri tasfiye etmek de mümkün değildir. Bazı çevreler Kürt sorunu çözülmeden bu çetelerin ortadan kalkabileceği, demokratikleşmenin olabileceği gibi çok derin bir yanılgıya sahiptir. Zaten bu yanılgı nedeniyle de demokratikleşmenin gerçek anlamda çözüleceği esas noktayı yakalayamamaktadırlar. Eğer Kürt sorununun çözümünü getirecek adımları atarlarsa, Kürt sorunuyla beraber birçok sorunun da çözüldüğünü görecektir. Ancak demokrasi kültürleri ve bilinçleri derin olmadığından, daha doğrusu şovenizmle sakatlandığından, Kürt halkının temel demokratik haklarını kabul etmeden ve bunlar pratikleşmeden demokratikleşme olur gibi bir zihniyetle hareket etmektedirler. Aslında bu tür demokrasi özürü aydınlar, yazarlar, toplumsal kesimler, sivil toplum örgütleri Danıştay'a saldırısının, yalnız Danıştay'a değil tüm saldırıların, komploların ortaklarıdır.

“Bazı çevreler Kürt sorunu çözülmeden çetelerin ortadan kalkabileceği gibi çok derin bir yanılgıya sahiptir. Ancak demokrasi kültürleri ve bilinçleri derin olmadığından, daha doğrusu bu bilinç şovenizmle sakatlandığından Kürt halkının temel demokratik hakları kabul edilmeden de demokratikleşme olur gibi bir zihniyetle hareket etmektedirler. Aslında bu tür demokrasi özürü aydınlar, yazarlar, toplumsal kesimler, sivil toplum örgütleri Danıştay'a saldırısının hatta yalnız Danıştay'a değil tüm saldırıların, komploların ortaklarıdır”

vokasyonların ortaklarıdır.

Bu gerçek görülmeden, Türkiye'de demokrasi mücadelesinin doğru yürütülmesi ve sonuç alınması mümkün değildir. Bu çevrelerin yaptığı, bataklığı kurutmak değil de sivrisinekle uğraşmaktır. Bataklık da Kürt sorununun çözümlülüğüdür. Kürt meselesini yok sayarak, demokrasi olabileceği gibi bir yaklaşımın gösterilmesidir. Hala Kürt kimliği, dili, kültürü kabul edilmemiştir, Kürt'ün kendi kimliğiyle siyaset yapması kabul edilmemiştir. Ancak buna rağmen sanki Kürt sorunu çözülmüş, demokratikleşme gelmiş gibi, Kürt halkının bırakılmı meşru savunmasına, demokratik meşru mücadelesine bile karşı çıkan ve buna karşı tutum takınan yaklaşımlar olmaktadır. Halbuki Kürt halkının sokağa dökülmesi, serhildan yapması bir engel değil, aksine, demokrasiye karşı direnen antidemokratik güçleri gereletecek bir mücadele biçimidir.

Kürt sorunu çözümediği müddetçe, iç ve dış siyaset gerçek dengelerine, sosyal ve siyasal zeminlerine oturmadan çok, Kürt halkının özgürlük talepleri karşısında korku üzerine oturacaktır. Bu da sağlıklı bir iç ve dış politikanın gelişmesini engelleyecektir. Kürt sorunu çözümediği taktirde, Türkiye hem içten hem de dıştan çekişme ve çatışma ortamına sürüklenecektir. Kürt sorununu çözmeyen bir Türkiye açısından içeride ve dışarıda çatışmalı bir dönemi beklemek abartı değil, mevcut siyasal durum ortaya çıkarttığı sonuç olacaktır.

İç ve dış politikalar, tümünden Kürt sorununun ipoteği altındadır. İpotek altında da kimse sağlıklı politika üretmez. Kürt sorununu çözemeyenler ister iste-

mez bastırma yöntemlerine başvurmakta, bastırma için de dış güçlerin desteğini almaya çalışmaktadır. Dış güçler de Türkiye'nin Kürt sorunundaki zaafını bildiği için, onu her türlü çirkin ve çatışmalı politikaların içine çekmektedir. Öyle ki bu politikalarından en çok zarar gören Türkiye olmaktadır. Belki Türkiye soğuk savaş koşullarında bu dengeleri idare ediyordu. Ya da iki kutuplu dünyadaki çekişmeler, Türkiye'ye bu imkanı veriyordu. Ancak şimdi Türkiye'nin iki kutuplu dünyanın bulunduğu dönemlerde benimsediği dış politikalarla ve bunun üzerine kurduğu dış dengelerle, ne bölgede ne dünyada etkili olması ne de iç istikrarı sağlaması mümkün değildir. Dolayısıyla Türkiye'nin önünde iki yol var; ya Kürt sorununu çözecek ve bunun getirdiği ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmeyle istikrara kavuşup, bölgede ve dünyada etkin yerini alacak ya da Kürt sorununu çözemeyen Türkiye, inkarcı ve bastırmacı politikasına devam edecektir. İnkarcı politikada ısrar etmek, sadece içerideki farklı güç odaklarının iktidarı ele geçirmek için girecekleri çatışmaları değil, bundan daha keskin biçimde, Türkiye'deki iktidar odaklarıyla Kürt özgürlük hareketi arasındaki çatışmayı da beraberinde getirecektir.

Türkiye'deki iktidar bloklarının geçmişteki gibi klasik bir biçimde kendisi dışındaki tüm güçleri etkisizleştirip, kendisini etkin kılması da mümkün değildir. Artık Türkiye'de bütünlüklü iktidar blokları yaratmak, bunun üzerinden siyaset yürütmek ve buna dayanarak Kürt halkını ezme kolay değildir. Bu durum ister istemez Türkiye'nin çatışmalar içerisinde zaman ve güç kaybetmesine yol açacaktır.

Çatışmalar bütün toplumsal kesimlere, bütün etnik ve dini kesimlere zarar verecektir. Bu kaçınılmazdır. Tabii ki hiçbir sosyal kesim bu zor ve bastırma yöntemine teslim olmayacak, direnecek; özgürlük ve demokrasiyi Türkiye'de yerleştirmek için gereken bedeli ödeyecektir. Sonuçta Türkiye'nin sosyal, siyasal yapısına uymayan iktidar blokları er geç tarih sahnesinden çekilecek, bunun yerine tüm sosyal, etnik ve dinsel toplulukların kendi demokratik kurumlaşmalarını gerçekleştirdiği, demokratik Türkiye ulusu çatısı altında özgürlük ve demokrasinin yaşandığı bir süreç girilecektir. Bu yönüyle Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi, 'Türkiye'ye özgürlük ve demokrasi' dayatması, yalnız Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamı için değil, Türk halkının da özgür ve demokratik yaşamı için verilen bir mücadele olacaktır. Kürt halkının demokrasi mücadelesi yalnızca Türkiye açısından değil, Türkiye'nin demokratikleşmesi temelinde Ortadoğu'nun demokratikleşmesine güç katacağı için, aynı zamanda Ortadoğu'nun da demokratikleşme ve özgürlük mücadelesidir.

Demokratikleşen bir ülkede dış ve iç provokasyon sonuç alamaz

Türkiye'de başka saldırıların olması istenmiyorsa, herkesin Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle güç birliği içerisinde girmesi gerekiyor. Kürt halkının özgürlük mücadelesi ve PKK karşısında durarak hiç kimsenin kazanacağı bir şey yoktur. Aksine, PKK yalnız Türkiye'de değil, Ortadoğu'daki bütün sorunların çözümü için en makul politika üre-

ten ve bu politikanın istikrarlı gelişmesi için yapılması gerekenleri ortaya koyan tek örgüttür, tek siyasal akımdır. PKK dışındaki siyasal akımlar ya milliyetçi devletçi, iktidarcı, sömürücü, baskıcı politik hareketlerdir ya da teslimiyetçi güçlerdir. PKK ise halkların kardeşliğini ve birliğini isteyen, sorunların çözümü için mevcut sınırlar içinde demokratikleşmeyi öngören, demokrasiye derinden inanmış, tamamen özgürlükçü bir harekettir. Ne dünyada gelişen evrensel demokratik değerlere karşıdır ne de Ortadoğu halk tarihinin bıraktığı değerleri inkar eden bir kültüre sahiptir. Aksine, kendi köklerindeki özgürlükçü ve demokratik değerlerle, dünyadaki özgürlükçü demokratik değerleri birleştirip sentezleyerek, Ortadoğu'da özgün bir demokratik ve özgürlükçü sistem yaratmak isteyen evrensel bir harekettir.

Danıştay'a saldırı, Türkiye'nin bütün toplumsal kesimlerini kapsayan demokratik uluslaşmayı başaramamasının sonucudur. Türkiye, demokratik uluslaşma yerine başka halkların asimilasyonu ve inkarı üzerine uluslaşma gerçekleştirmek istemektedir. Önderliğimiz buna alternatif olarak, diğer ulusların da kendini demokratik ulus haline getirdiği, ama çatı olarak demokratik Türkiye ulusunu öngördüğü bir ideolojik siyasi yaklaşımla, Türkiye'nin sorunlarının çözülebileceğini göstermiştir. Bu çözüm projesi, son 200-300 yıldır milliyetçi, devletçi uluslaşma temelinde zarar gören ve sorunlarını çözemeyen bütün Ortadoğu halklarının çözüm projesidir. PKK bu çözüm projesinin öncü gücüdür. KONGRA GEL yaptığı Genel Kurulda her türlü milliyetçi, devletçi çözümü reddetmiştir. Bu çözüm

İran ve Suriye açısından da defalarca tekrarlamıştır. Türkiye, İran ve Suriye'nin mevcut siyasi sıkışıklığından bugünkü politikaları ve yöntemleriyle kurulması söz konusu olamaz. Dış güçlerin dayatmaları ve iç provokasyonları etkisiz kılmanın tek yolu, demokratikleşmekten geçmektedir. Demokratikleşen bir ülkede ne dış ne de iç provokasyon ve komplolar sonuç alabilir. Aksine, dış güçler, bölge ülkelerinin demokratikleşerek bağımsız ve inisiyatifli tavır geliştirmelerinden korkmaktadır.

Danıştay saldırısının Türkiye'de ılımlı islami güçlerle, Kızıl Elmacı güçlerin çatıştığı, birbirini suçladığı bir olay olmaktan çıkılarak, Türkiye'de demokrasinin gelişmesine vesile olmasını diliyoruz. Çünkü Kızıl Elmacılar da bu olayı kendi iktidarlarını pekiştirmek için kullanıyorlar. İlimli islam da kendi iktidarını devam ettirmek için bu olayı kullanmaya çalışıyor. Her ikisinin de esas kaygısı, Türkiye'nin demokratikleşmesi değil, kendi siyasal ağırlıklarını korumaya yöneliktir. Bu açıdan eğer Türkiye'nin demokrasi güçleri bu iki gücün politikasına karşı durur, demokratik siyasal güçlerini birleştirirlerse, o zaman demokratikleşme imkanları eskiye nazaran artar. Bu bakımdan tüm etnik azınlıkların, dinsel kesimlerin, sosyal kesimlerin, islami inanışa sahip toplulukların demokratik birliğinin kurulup Türkiye'nin 21. yüzyıla hazırlanması, hatta 21. yüzyılda inisiyatif kazanacak bir hale getirilmesi görevi herkesin önünde durmaktadır. PKK ve KONGRA GEL bu görevin bilincindedir. Bunun için dün olduğu gibi, bugün de çalışmalarını ideolojik, politik ve eylemsel düzeyde yürütmeye devam edecektir.

2006 YILINI ŞİMDİDEN KAZANAN HAREKETİMİZ BÜYÜK BİR MÜCADELE GÜCÜ OLDUĞUNU BİR KEZ DAHA KANITLAMIŞTIR

Başararı 5'te

Bu amaçla ideolojik mücadele çerçevesinde kadro eğitiminin yapılması, mevcut koşulların en iyi biçimde değerlendirilmesi; Önderliğin yeni perspektifleri temelinde nitelikli kılınması ve süreklileştirilmesini doğru bir kadro politikasının geliştirilmesi için zorunluluk olarak vurgulamıştır.

Genel Kurulumuzda ayrıca varolan kurum ve örgütlerimizin demokratik konfederalizmin ilkelerine uygun olarak yeniden yapılandırılması, yani bununla çelişen ya da yetersiz kalan yönlerinin düzeltilerek, yeterli hale getirilmesi ele alınmıştır. Demokratik konfederalizm ilkeleri ile çelişen, yetersiz kalan yanların doğru belirlenmesi, gerekli değişikliklerin doğru ve yeterli yapılabilmesinin gerekliliği belirtilmiştir. Mevcut örgüt ve kurumlarımızın daha çok geliştirilmesine, işlevsel kılınmasına, bunu sağlayacak bir tarz düzeltmesine ve bu temelde reforme edilmesinin ihtiyacını vurgulayan Genel Kurulumuz, bir süre önce bu temelde başlatılan çalışmaların artık tamamlanmasını ve yeni sistemimize hizmet eden bir kurumsal yapının yaratılıp işletilmesini önemli bir görev olarak tespit etmiştir.

Bu anlamda demokratik konfederalizmin esasını ifade eden Özgür Yurttaş Meclisleri'nin geliştirilmesi örgütlenme çalışmalarımızın esasını oluşturmaktadır. Özgür Yurttaş Meclisleri'nin yerel sahalarda hızla geliştirilerek, halkın öz iradesinin, karar gücünün yaratılması ve bu meclise dayalı bir yürütme organının ortaya çıkartılması hedeflenmiştir. Meclislerin her alanda bürolaşmalar, komiteleşmeler biçiminde iş bölümünü geliştirerek, halkın en geniş kesimlerinin kendi yaşamı hakkında karar veren, örgütlü uygulamaya katılan düzeye getirilmesinin gerekliliği açıktır. Genel Kurulu-

muz konuyu bu temelde ele alarak, en geniş halk kesimlerini katacak, iradesini ortaya çıkaracak, dolayısıyla kitle tabanımızı katbekat geliştirmeyi sağlayacak bir Özgür Yurttaş Meclisleri çalışmasının yürütülmesinin kararlılığına ulaşmıştır.

Dar yaklaşma, varolanları örgütleyip, sadece işleyiş biçimini değiştirerek 'yeni bir örgüt yaratık' biçiminde kendimizi oyalama reddedilmiş; sistemimizin daha iyi işleme, daha geniş kesimleri karar ve uygulama süreçlerine katmak hedeflenmiştir. Herkese görev ve sorumluluk verilerek, pratik ve örgütsel çalışmalara katılım göstermelerinin sağlanması, en önemlisi de bu çalışmaların şimdiye kadar hareketimiz içinde olmayan kitlelere ulaştırılarak, onların da harekete katılması, dolayısıyla kitle tabanımızın genişletilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

KKK sistemini örgütlemek, özü itibarıyla toplumu demokratik temellerde yeniden inşa etmek anlamına gelmektedir. Dolayısıyla toplumsal yaşamın bütün alanlarında örgütlenmek, toplumun ihtiyaç hissettiği bütün sahalarda KKK sistemine göre çalışmalar yürütmek gerekmektedir. Bu anlamda özellikle toplumun inanç ve azınlık örgütlenmelerini yeniden ele almak, bu sahadaki gösterilen eski yetersizlikleri açacak bir örgütlenmeyle inanç ve azınlık örgütlenmelerini daha gerçekçi bir temelde örgütlemek ve toplumsal bir işleyişe kavuşturmak gerekmektedir. Özgür Yurttaş Meclisleri'nin örgütlenmesi, amaçları, çalışma tarzı noktasında daha çok yoğunlaşmak, mevcut tecrübeyi değerlendirerek başarılı bir halk örgütlenme çalışması sistemi olarak geliştirilmek esastır.

Kadın ve gençlik çalışmaları IV. Genel Kurulumuzda ele alınan diğer önemli çalışmalarındandır. Demokratik konfederalizmin öncü güçleri olarak kadın ve gençlik hareketinin kendi özgünlüğünde örgütlenmesi,

işlevsel kılınması, bu örgütlenmelerin geniş kitleleri içine alacak şekilde geliştirilmesi konusu özel olarak değerlendirilmiştir. Bir yandan kadın ve gençliğin kendi özgün örgütlülüğüne kavuşturulması, diğer yandan genel sistemle iç içe, iş bölümü dahilinde görevlerini yürütmelerini, kendi özgünlükleri çerçevesinde, kitlelerini örgütleyip, mücadelelerini geliştiren bir pozisyona ulaşmalarını acil ve önemli bir ihtiyaç olarak ele almıştır. Bu bakımdan kadın ve gençlik çalışmalarında varolan yetersizlikleri, varsa hataları düzeltmek; büyük bir istek, coşku ve bilinç açıklığıyla bu alan çalışmalarına önümüzdeki süreçte yüklenmek, en temel örgütlenme görevlerinden biri olarak tespit edilmiş; demokratik eylemliliğin geliştirilmesinin bu sahalardaki örgütlülüğün başarısına bağlı olduğu vurgulanmıştır.

Yürütmekte olduğumuz meşru savunma stratejisinin temel iki ayağından biri olan serhildan hareketini örgütleyip geliştirirken; bu stratejinin diğer önemli ayağının gerillanın yürüttüğü savunma savaşı olduğu bilinmektedir. IV. Genel Kurulumuz yürütülen savunma savaşında meşru savunma güçlerini her bakımdan destekleme ve büyütme, başarı koşullarını yaratmayı temel görevlerden biri olarak vurgulamıştır.

Bunun dışında ekonomik alan çalışmaları da önemle ele alınmıştır. Genel Kurulumuz, karşıt sistemin bu alana yüklediğini ve bizi bu alanda daraltarak marjinalleştirmeyi, tasfiye etmeyi öngördüğünü ifade etmiştir. Ayrıca ciddi yaklaşmanın önemi üzerinde durularak, düşman yaklaşımlarını, bu alana yönelik planlı saldırılarını görme ve bunları boşa çıkartmanın gerekliliği belirtilmiştir.

Ekonomik çalışmaları ciddi bir çalışma olarak yürütmeye ve bu noktada değerleri ısrarla sahiplenip, korumaya vurgu yapılırken; 'ne olursa olsun' demenin,

görmezden gelmenin kesinlikle en büyük hatayı yapma, değerlere ters düşme, hareketle farklı yaşamak anlamına geldiği, bu tür durumlara düşmenin ve göz yummanın kabul edilmeyeceği ifade edilmiştir.

Bunlarla birlikte, bütün çalışma alanlarında öz güce dayanma, demokratik konfederal sistemin kendi kendine yeterlilik ilkesini esas alma, tasarruf yapabilmek, sürekli üretimi geliştirmenin gerekliliği vurgulanmış, başka yerden destek almaya yerine, başka yerlere destek vermeye ön görmek ve bu tarzda bir çalışmayı geliştirmenin önemi üzerinde durulmuştur. Özellikle yaşam ölçülerinde mütevazı kalarak, değerlerin daha etkili kullanımına dikkat çeken Genel Kurulumuz, değerlerin korunmasında, doğru kullanılmasında bir çalışma disiplininin, sisteminin oluşmasını, gerekli duyarlılığın ve dikkatin gösterilmesini karar altına almıştır.

Değerli arkadaşlar ve yurtsever halkımız

IV. Genel Kurulumuz doğru ve derinlikli bir siyasal, örgütsel durum değerlendirilmesi ve kapsamlı görev planlamasını iddialı bir biçimde belirlemiş, pratikte gerçekleştirilmesi için tüm hareketimizin ve halkımızın önüne koymuştur.

Bu temelde, gerçekleşen IV. Genel Kurulumuz, güçlü bir kadrosal, örgütsel yenilenme yaratacak, geçmiş pratik sürecin eleştirel, özeleştirel değerlendirmesi temelinde derslerini yeni sürece taşıyarak, istekli, morali bir kadro ve örgüt yapısı ortaya çıkaracaktır. **Şehit Viyan**, gerçekleştirdiği eylemiyle bu dönemde Apocu militan kadronun nasıl bir ruha ve katılım düzeyine sahip olması gerektiğini ortaya çağrı olurken, esas alınması gereken dö-

nem militanlığının özüdür.

IV. Genel Kurulumuz pratikleşmek, daha çok çalışmak, iş başı yapmak, örgütü büyütecek, mücadeleyi geliştirecek başarılı bir pratiği ortaya çıkartmak için herkesin seferberlik ruhuyla, yarışcasına çalışacağı yeni bir başlangıç yaratacağına inanıyoruz.

IV. Genel Kurulumuzun ve sonrasında gerçekleşen yürütme konseyi toplantımızın planladığı ideolojik, siyasal, örgütsel, diplomatik ve meşru savunma çerçevesinde gelişen demokratik direniş hamlesini büyüterek, karşıt güçlerin saldırılarını boşa çıkarmak, mücadeleyi bir aşama daha ilerleterek, 2006 yılını bir gelişme, yükselme ve kazanma yılına dönüştürmek temel görevimizdir. 2006 yılının kazanılması, 2007 yılının başarı ve zafer yılına dönüşmesi için gerekli zeminin olgunlaştırılması anlamına gelmektedir. Bu nedenle tarihin bu önemli döneminde tüm kadro, sempatan ve çalışan yapımızın yüksek bir sorumluluk ve duyarlılıkla dönem görevlerine sahip çıkarak, sürecin önemine yaraşır bir yürüyüşün sahibi olması, tarihi bir gereklilik olarak kendini dayatmaktadır.

IV. Genel Kurulumuzun, tartışma, değerlendirme, netleşme ve kararlarıyla güçlü bir moral, motivasyon, Apocu ruhta yenilenme, yoldaşlıkta düzeltme, örgütsel yapıda bütünleşme; büyük bir coşku, çalışma azmi ve heyecanı ortaya çıkaracağını ve bu temelde büyük bir hamlenin kaynağı olacağına inanıyor, tüm halkımızı ve kadro yapımızı üstün başarı dileklerimizle selamlıyoruz.

– Önder Apo'ya Özgürlük, Kürt Sorunu-na Demokratik Çözüm!

– Biji Koma Komalên Kurdistan!

– Biji Rêber Apo!

ÖNDERLİKTE KARARLAŞMA PKK'LİLİKTE ISRAR KAZANDIRACAKTIR

Kürt halkının özgürlük mücadelesi, her dönemden daha çok kader belirleyen bir süreçte girmiştir. Önderlik ve PKK'de ısrarın kazandıracağı, halkımızın bu yıl gerçekleştirdiği görkemli serhildanlarla daha net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bu anlamda 1 Haziran Hamlesi temelinde geliştirilen mücadele, başta uluslararası komplo olmak üzere içteki çeteci tasfiyeciler kesimlere ve inkar, imha siyasetini sürdürmek isteyen Türk özel savaş rejimine karşı bir cevap olmuştur. 1 Haziran Hamlesi'nin yarattığı zemin üzerinden hem PKK'yi yeniden inşa çalışmalarını yürütülmüş hem de KKK'nin ilanı gerçekleştirilerek, Kürt halkının bulunduğu her sahada demokratik konfederalizm çalışmaları halkla buluşturulmuştur.

Halkımızın ve hareketimizin 30 yıllık birikimi sonucu oluşan legal demokratik sahada, Kürt siyasetine içten ve dıştan dayatılan tehlikeli oyunlar devam etmiştir. Bu anlamda Önderlik ve hareketimizi Kürt siyasal alanından koparmaya yönelik birçok taraftan müdahaleler gerçekleştirilmiştir. Özellikle Türkiye'deki siyasal alana yapılan müdahalelerin başında da ABD gelmektedir.

ABD Irak'taki son seçimlerden sonra Suriye ve İran'ı daha fazla gündemine almış bulunmaktadır. Ancak bu politikasını sürdürürken, gerek bölge dışındaki güçlerle gerekse de bölgedeki güçlerle ilişkilerini yeniden ele almakta ve değerlendirmektedir. Müdahalenin ilk adımında, daha çok her şeyi kendi başına yapma gibi bir tutum takınılarken, bunun zorlukları karşısında şimdi son derece pragmatik bir şekilde, daha farklı güçleri yanına almak için çaba harcamaktadır. Çin, Rusya ve Hindistan gibi güçleri en azından tarafsızlaştırmaya çalışırken, AB ülkelerini de yanına alarak Ortadoğu'daki müdahalesini derinleştirmek istemektedir.

Önümüzdeki süreçte ABD ile bölge statükocu güçleri arasındaki bu çelişki ve çatışmalı durum çeşitli biçimlerde süreceği gibi, üçüncü bir alternatif güç olarak, Reber Apo'nun önderlik ettiği Demokratik Konfederalizm Hareketiyle de çelişki ve çatışması sürecektir. ABD'nin bölge üzerinde güç olabilmesi için, bölgenin jeopolitiğinde önemli yeri olan ve gittikçe siyasal toplumsal bir güç haline gelen Kürtleri kazanması, stratejik açıdan önemlidir. ABD bir yandan inkar politikasında ısrar eden Türkiye politikalarını zorlarken, diğer yandan da Kürt toplumu üzerinde hakim olan PKK çizgisini zorlamaktadır. ABD, kendi çıkarları doğrultusunda Kürtler ve Türkleri birlikte götürerek, onları BOP'un iki etkin unsuru olarak yürütme amacını zorlamaktadır. Bu nedenle Türkiye'yi Kürt sorununa dayanarak sıkıştırmak ve kendisine muhtaç hale getirmek istemektedir. Diğer yandan da KDP YNK çizgisini Güney Kürdistan'da hakim hale getirerek ve bunu tüm Kürdistan parçalarını, Kürt toplumunun tamamını etkiler hale getirip hareketimizi marjinalleştirmeye çalışmaktadır.

ABD Kürt siyasetini denetim altına almaya çalışmaktadır

Kuzey sahasında, Kürt legal siyasetini PKK çizgisinden uzaklaştırarak kendi etkisine alma, işbirlikçi Kürt feodalitesini de yedeğine düşürerek, alanda dağılmış duran ilkel milliyetçi unsurları KDP ve YNK eliyle örgütlenme ve bu sahadaki Kürt siyasetini bir bütünlükten denetim altına alma çabaları görülüyor. Aynı çabalar AB ülkeleri tarafından da sürdürülmektedir. Özellikle de siyasal parti ve yerel yönetimler üzerinden Önderlik ve PKK'siz çözüm telkinleri sürekli yapılarak, bu alan üzerinde baskı oluşturarak hareketten ve halkımızın değerlerinden kopartılmak istenmektedir. En son, Avrupa Karma Parlamentosu Eş Başkanı Lagerdijk, siyasal parti ve Diyarbakır Büyükşehir

Belediyesi'ni ziyaretinde, bu istemlerini açıkça dile getirdi. Halkımızın Amed serhildanı ile başlatıp, tüm Kürt şehir ve Türkiye metropollerinde açıkça dile getirdiği "**Abdullah Öcalan siyasi irademdir**", "**PKK halktır, halk burada**" sözlerini duymazdan gelmiştir. Gerillalara yönelik kimyasal silah kullanan, inkar ve inkar politikalarında ısrar eden devlete karşı, en demokratik temelde tutum alan halkımıza dönük geliştirilen katliam ve tutuklamalara sessiz kalmıştır.

Avrupa'nın amacı; ülkelerinde mülteci olarak besledikleri kimi halk karşıtı şahısların Türkiye'de legal siyaset yapabilmelerinin önünü açmak için zemin hazırlamaktır. Bu anlamda Avrupa ve ABD'nin Kürdistan'da PKK çizgisine karşı duruşlarında yöntem farklılıkları bulunsada da özünde PKK çizgisinin Kürtler üzerindeki etkisini kırmak, legal Kürt siyasetini kendi denetimlerine almak, halkla PKK arasına, PKK ile Önderlik arasına girerek, bunları birbirinden izole etmek istemektedirler.

Türkiye'nin de Önderliğimiz üzerinde imhayı hedefleyen yönelimleri, halka saldırı, yoğun tutuklamalar ve HPG'ye yönelik aralıksız operasyonları göz önüne getirildiğinde, Kürt sorununu demokratik yöntemlerle çözmeye yönünde herhangi bir adımı atmayaacağı, tersine, çatışmayı boyutlandırarak sürdürüleceği görülmektedir. Önderliğimizin her türlü riski göze alarak başlattığı barış ve diyaloga dayalı çözüm girişimleri tümüyle karşılıksız bırakılmış, bu yönde atılan her adım ve geliştirilen her açıklama zayıflık olarak değerlendirilmiş, özünde inkar ve imha siyasetinde en küçük bir değişikliğe gidilmemiştir. Bu da Türkiye rejimini ciddi bir siyasal daralma ve çözümsüzlük içine sokmuştur.

İçinde bulunduğumuz yıl, özgürlük hareketi açısından büyük kazanımların imkanını ortaya çıkarırken; aynı zamanda Önderlik, PKK'siz çözüm arayışlarının da yoğunca dayatılacağı, Kürt siyasetini Özgürlük hareketinden koparma girişimlerinin devam edeceği bir yıl olacaktır.

ABD ve Avrupa'nın bu yönlü dayatmalarının, halkımıza ve hareketimize yönelik geliştirilen bunca operasyon ve tutuklamaların ardında devletin zorlanması kadar, Kürt sorununda gelişecek çözüm olasılığına karşı da Önderlik ve PKK'siz çözüm arayışlarına zemin hazırlama amacı yatmaktadır. Özellikle son dönemde, 'Abdullah Öcalan Kürtlerin temsilcisi olamaz', 'PKK, Kürt halkının temsilcisi değildir' açıklamaları, yine Erdoğan'ın DTP ile görüşmemesine yönelik öne sürdüğü, 'PKK'yi terör örgütü olarak ilan edin, ondan sonra görüşelim' sözleri, bunun açık göstergesidir. Bunlar da gösteriyor ki Türk devleti bir yandan yoğun baskı ve katliamları dayatırken, diğer yandan da işbirlikçi Kürt feodalitesini yedeğine alarak Kürt siyasetini hareketimizden koparma girişimlerini bir devlet politikası olarak sürdürmeye devam edecektir.

Kürt halkını PKK'den koparmak için Güney işbirlikçiliğini öne çıkararak, orayı adeta bir cazibe merkezi olarak lanse etmektedir. Öte yandan ise DTP ve yerel belediyeler üzerinde yoğunca baskı kurarken, KDP YNK ikilisinin legal ve illegal her türden çalışmasına zemin sunmaktadır. Amerika'nın bölgeye müdahalesi ile oluşan zemini fırsat bilen KDP YNK ikilisinin de Kürt feodalitesi ve onların temsilciliğine soyunan kimi marjinal parti ve şahsiyetleri arkalarına alarak, hareketimizin bin bir emekle yarattığı yurtsever potansiyel ve mevzileri ele geçirme, denetim kurma çabaları yoğunca devam etmektedir. Özellikle de Güney sahasına çektikleri Kuzeyli iş adamlarının eliyle, ilkel milliyetçi duyguları Kuzey sahasında etkin kılmaya çabalarını daha da yoğunlaştırarak açıklar.

Bütün bu gerçekler ışığında legal Kürt siyaseti ve örgütlenme düzeyine bakıldığında görülecektir ki demokratik legal alanın oluşması, hareketimizin ve halkımızın yo-

ğun mücadelesinin sonucudur. Kürdistan'ın siyasal yaşamında başında böyle bir imkan yoktu. Legal parti devlet ile Kürt halkı arasında bir alan yapılanmasını ifade etti ve onu ele alış birtakım özgünlükler taşıdı. En önemli özelliklerinden birisi, partinin sadece bir ideolojik yapılanmaya oturtulmamasıydı. Parti hem Kürdistan toplumunun tüm sınıflarını hem de ittifak politikası doğrultusunda Türkiye toplumunu kapsamayı hedefliyordu. Ayrıca, 1990'lı yıllar boyunca sertleşmiş savaş sürecini siyaset alanına kaydırma, süreci bu temelde yumuşatıp çözüme götürme yöntemi olarak da düşünülmüştü.

Legal partinin bu anlayışla ele alınması ve yürütülmesi hep bir mücadele işi oldu. Ciddi bir mücadele zemininde oluştuğu için, hemen hemen tüm ilgili güçlerin bir tür mücadele alanı oldu. Özellikle partilerin yürütücü kademeleri tarafından anlaşılması da eksik kaldı; ya belirtilen çerçevede yeterince mücadele yürütülmedi ya da yapılanma, genel hareket yapılanmasıyla karıştırılarak, dar bir zemine çekilmek istendi. Alanın demokratik siyaset zemini olarak değerlendirilmesinde yetersiz kalındı. Bu yetersizliklere rağmen hareket, Önderliğin öngördüğü demokratik siyaset perspektifini, alan üzerinde uygulamaya çalıştı. Belli bir demokratik partileşme geleneği de oluşturuldu. Sonuçta bu partileşmelerle de Kürt halkının direniş gücü örgütlü olarak sürdürülmüş ve tüm yetersizliklerine rağmen uluslararası komplo bu alanda da karşılanmaya çalışılmıştır.

Tüm yaptıkları ve yapamadıklarıyla birlikte ele alındığında, legal partileşme sürecimizin bir daralmayı yaşadığı ve sürece cevap veremediği 28 Mart seçim sonuçlarıyla da netleşince, Önderliğimizce ele alınıp değerlendirilmiştir. Legal partileşme alanının bir de paradigmal boyutu söz konusu olunca, yeni bir anlayışla yeni bir partileşme sürecine geçmek zorunlu hale gelmiştir. Yeni paradigma temelinde sadece destekleyen değil, inisiyatifli, iradeli, sürece öncülük edebilen, toplum odaklı partileşme çözüm olarak görülmüştür. Fakat yeni partileşmenin toplum odaklı, yerel halk demokrasisi örgütlülüklerine dayalı misyonu yeterince anlaşılmamıştır.

Ulusal demokratik birlik güçlendirilmelidir

Başından itibaren, partinin stratejik olarak oturtulmasından ziyade pratik hususlarda boğulma olmuş, bu da çatışma ve çelişki yaratmış, dolayısıyla hareketin gündemi daha çok bu hususlarla meşgul edilmiştir. Burada önemli olan, Önderliğin yeni perspektifini hayata geçirmesi gereken kadroların pratikte içinde girdikleri yetmezliklerdir. Önderlik yeterince izlenmemiş, anlaşılmamış ve perspektifinin öngördüğü yeni parti misyonu yeterince bilince çıkarılamamıştır.

Yaşanan tüm bu çelişki ve çatışmalar, yeni partileşme sürecinde oluşturulması gereken Önderlik eğiliminin dağılması, sürece hakim olamaması, pratik politika geliştirilememesi sonucunu doğurmuştur.

Partileşme sürecinin daha başlangıçta sekteye uğratılmasını, sıradan basit bir kadro yetmezliği olarak ele almak, yanlışlıktır. Elbette bir kadro yetmezliği söz konusudur. Ancak daha belirleyici olan, Önderliğimizin yeni partinin kuruluş misyonuna biçtiği önemden kaynaklı olarak içten ve dıştan dayatılan engellemelerdir. Yeni partinin kuruluş süreci hatırlanacak olunursa; gerek Avrupa gerekse de ABD konsoloslukları eliyle siyasal alan çalışması yürüten şahsiyetlerle birçok görüşme gerçekleştirilmiştir. Öyle ki, bu görüşmeler il il, ilçe ilçe gezilerek yapılmıştır. Tüm bu görüşmelerin içerik ve mahiyetine bakıldığında, Önderlik ve PKK'nin siyasal çizgisinden kopartma ve Güney eksenli yeni bir partileşme sürecini başlatma olduğu görülecektir. Türk basını da yeni partinin genişle-

me stratejisini baltalama ve partinin iç birliğine bozmaya dönük spekülasyon haber ve yayınlarına hız vermiştir. Gerek ABD ve Avrupa gerekse de Türkiye, siyasal alana yaptıkları müdahaleyle yeni partinin kuruluş amacını saptırmak, bu olmuyorsa, iç bütünlüğü bozarak partinin kuruluşunu zamana yaymak, bir bütün olarak da Önderliğin siyasal alandan tecridini sağlamak istediiler.

Önderliğin siyasal alandan tecrit edilmesi demek, Kürt siyasetine ilkel milliyetçiliğin hakim kılınması, demokratik toplum odaklı partileşmenin doğmadan bitirilmesi demektir. Böylece halkımızın kaderi, uluslararası emperyalizmin yedeğinde yaşatılmak istenen ilkel milliyetçi gerici çevrelerin siyasetine terk edilecekti. Halka halka uluslararası komplo nun devamı olan bu yönelimlere karşı başta Önderliğimizin imralı'dan geliştirdiği direniş olmak üzere, hareketimiz ve halkımız Önderlik direnişinde kilitlenerek bu süreci aşmıştır.

Önderlikte kararlaşma, PKK'lilikte ısrarın kazandıracağı bir kez daha kanıtlanmıştır. Genel kongreye giderken, iç sorunlarını tüketmiş; Önderliğin son savunmasına dayalı ve demokratik toplumcu partileşmeyi iyi veren bir program ve tüzüğü hazırladığı oranda, Kürt demokratik siyaseti üzerinde hesap yapan tüm güçleri alt edebileceğimiz ortadadır. Artık yeni partileşme üzerine yapılacak tüm tartışmalar, projenin derinleştirilmesi ve pratikleştirilmesi üzerine olmalıdır. Geçmiş süreçlerden kaynaklı şu veya bu sebepten ayrı düşen herkesi parti yapılanması içine çekerek, ulusal demokratik birliği güçlendirmeliyiz.

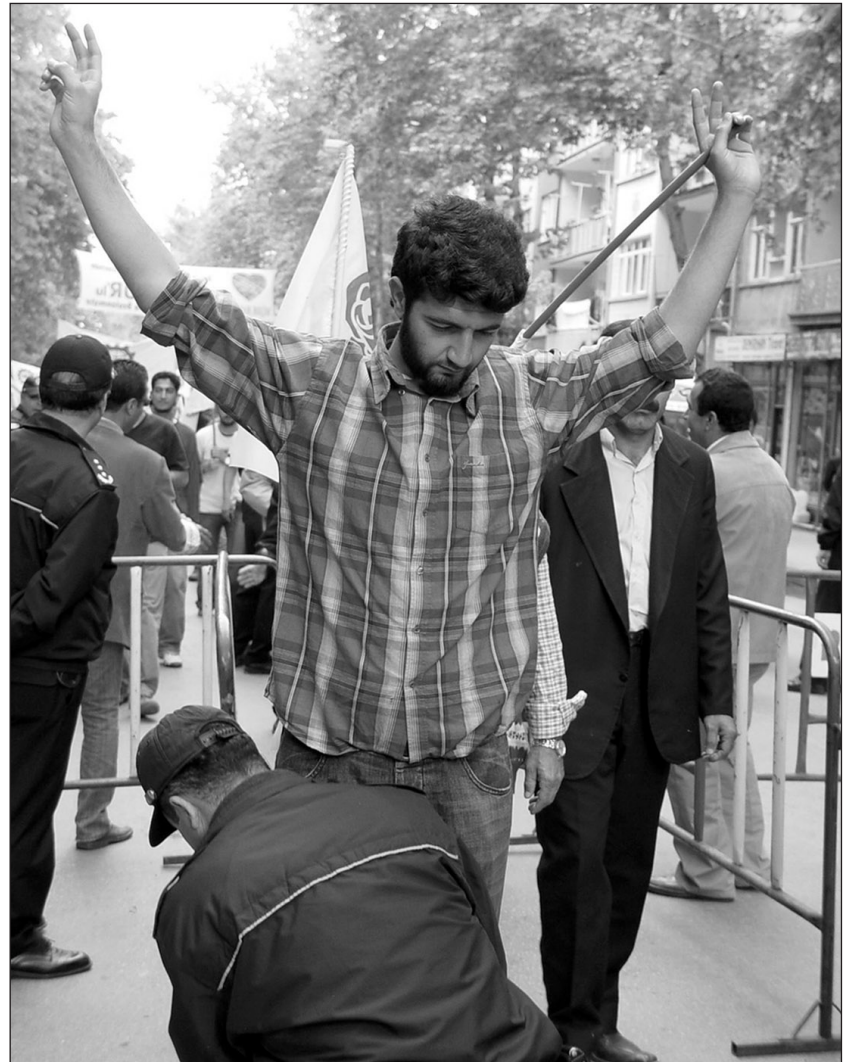
Özellikle son dönemde, siyasal partiye içten ve dıştan dayatılan hareketten koparma girişimlerine karşı duruşun olumlu olduğunu belirtmek gerekir. Bu türden tasfiyeciler eğilimlere karşı halkımızın cevabı ortadadır. Siyasi partiye düşen, görevde taban örgütlenmesini esas alarak, halkımızın demokratik örgütlülüğünü her alanda geliştirerek özgür yurttaş bilincini yaygınlaştırmak olmalıdır. Halkın öz meclislerine dayanılarak geliştirilen toplumcu siyaset anlayışının başarılı olmaması mümkün değildir.

Kendi kararlarını veren, kendini yöneten bir toplum, iktidar güçlerinden arındığı gibi, özgürlüğü, eşitliği ve kardeşliği yaşamın öz değeri olarak görür ve kendi toplumsal kuruluşunu gerçekleştirir. Böyle bir toplum üzerinde klasik siyaset ve iktidarlık yapmak

mümkün olmadığı gibi, tahakküm içeren her türlü girişimi kendisine saldırı olarak görür ve kendi öz savunmasını geliştirir. Bu açıdan özgürlükçü, demokratik Kürt siyaseti, iktidarı esas almadan kendisini toplumsal kuruluşu dayandırmalıdır. Bu nedenle özgürlükçü, demokratik Kürt siyaseti, dar ideolojik yaklaşımlara girmeden, kadın ve gençlik temsilcileri başta olmak üzere toplumun bütün kesimlerini içine alarak en geniş örgütlülüğü içermek zorundadır. Böylece demokratik ulus kuruluşuna da hizmet eder.

Demokratik toplumcu bir siyaseti en geniş kitlelere yayabilmek için, halkın hayatı sorunlarına da çözüm bulmak, demokrasi ve özgürlük sorunları kadar halkın sosyal sorunlarına da çare olmak, toplumcu siyasetin olmazsa olmazlarıdır. Bu nedenle bu konularda uygulanabilir projeler geliştirilmelidir. Devletin genelde tüm Türkiye halkları, özdele de Kürt halkı üzerinde uyguladığı 'açlık terbiye etme' siyasetinin Kürt toplumunu iradesizleştirerek, Özgürlük hareketinden koparma amaçlı olduğu unutulmamalıdır. Kürt halkının öz yeterliliğe dayalı demokratik komünal ekonomisini geliştirmek ve kapitalizmin oluşturduğu bireyci, kendisinden başka hiçbir şeyi düşünmeyen pazar zihniyetine karşılık, yardımlaşmayı ve dayanışmayı esas alan zihniyeti oluşturmak, bunu kendi programına yedirmek, özgür ve iradeli bir topluma giden temel bir strateji olarak ele alınmalıdır. Bu nedenle yerel yönetim örgütlülüğü olan belediyeçiliğin, toplumsal kuruluşu dayalı bir organizasyona kavuşmaması, toplumsal kuruluş çalışmalarının oturmasının önündeki temel engel olmaktadır. Kendisini halk meclislerine dayandıran, halkın kararlaşmalarını, taleplerini kendi karar ve talepleri haline getiren bir belediyeçilik anlayışı, özgür belediyeçiliğin kendisi olmaktadır. Sadece hizmet belediyeçiliğini esas alarak çalışmalarını yürütmesi sürece cevap vermeyecektir. Bu nedenle halkın ekonomik ve alt yapı sorunlarıyla ilgilendiği kadar, siyasal sorunlarının çözümüne de öncülük edilmelidir.

Kürt demokratik siyaseti üzerinde geliştirilmeye çalışılan oyunlara karşı Kürt halkının özgür iradesi olan Önderliğimizi ve hareketimizi aşıktan sahiplenmek kadar, aynı zamanda yeni paradigmanın içerdiği demokratik konfederalizm gerçekleştirilerek, Kürtler üzerinde oynanan oyunlar boşa çıkartılacaktır.

“KENDİNİ SAVUNMAYI BİL”

HALK SAVUNMA KOMİTESİ

Önderliğin geliştirmiş olduğu yeni paradigmanın temel değişim noktalarından birisi, zor ve şiddet kavramlarına yüklenen anlamın yeniden formüle edilmesidir. Bu paradigmaya uygun pratiğin ilk adımları da o güne kadar halk özgürlük hareketi adına mücadele eden, şiddet güçleri olan askeri güçlerin zoru ve şiddeti uygulamayı sınırlandırmaları, kendilerini çatışma sahalarının dışına çekmeleri ve silahların susturulması biçiminde geliştirildi. Önderliğin yeni paradigmasının ilk pratik adımı, 2 Ağustos 1999 geri çekilme kararıdır. Daha öncesinden geliştirmiş olduğu 1 Eylül 1998 ateşkes sürecini uzatması ve sürdürmesi de yeni sürecin temel dönüşüm adımlarıydı. Daha sonraki süreçte gelişen bütün çalışmalar ve çabalar, kendini bir savunma gücü olarak örgütleyen Özgürlük hareketinin, bütün alanlarda olduğu gibi silahlı bir tarzda varlığını koruduğu gerilla sahasında da yeniden örgütlenmesi, değiştirip dönüştürmesi ve meşru savunma savaşını yeniden örgütlenmesi temelinde gerçekleşti.

Yeni paradigmanın temel bir noktası da meşru savunma stratejisi temelinde gerçekleşen değişimdir. Halk adına yürütülen mücadelelerin devlete karşı geliştirmiş oldukları direnişlerinde kaybettikleri temel nokta, zor ve şiddet olgusunu savunma temelinde de olsa, sistemin araç, yol ve yöntemleriyle gerçekleştirmeleridir. Hatta bu hareketlerin hedefleri de egemenlikli sistemin hedeflerinin sınırlarını aşamıyordu. Bu hareketlerin yozlaşmaları, sapmaları ve giderek karşısında mücadele ettikleri sisteme benzeşerek, sonuçta bir biçimde ya devletleşmeleri, egemen hale gelmeleri ya da mevcut egemenlikli sistem içerisinde erimekten kendini kurtaramamalarının temel bir nedeni, zor anlayışlarıdır. Her ne kadar askeri ve siyasi anlamda bazıları zafere kazanıp iktidara gelseler de zor ve şiddetli anlama ve uygulama biçimleri egemenlikli zor sisteminden çok farklı olmadığı, bu sistemi o noktada aşamadıkları için, sistemin kendisi haline gelen, sistemi besleyen bir konuma düşmekten kendilerini kurtaramadılar.

Önderliğin geliştirmiş olduğu meşru savunma stratejisi temelindeki yeni paradigmasının sistemi temelden aşma noktalarından biri, zor ve şiddet olgusunu egemenlikli sistemin dışında yeniden anlamlandıran ve örgütlendiren bir tarzda formüle edilebilmiş olmasıdır. Yedi yıldır, meşru savunma stratejisinin anlaşılması ve pratikte uygulanması için çok yoğun bir biçimde tartışılmakta ve bu yönlü değişim dönüşüm önemli düzeyde kendisini örgütlenmiş bulunmaktadır. Bu örgütlenmenin üzerinde oturduğu bir bilinç var. Bu bilinç, daha önceki klasik zor ve şiddet anlayışını aşmaya dönük bir tarzda derinleştirilmeye çalışılmaktadır.

PKK'nin temel karakteri, yoğun saldırı ve imha altında bulunan bir halkın, son meşru savunma refleksi olarak ortaya çıkmasıyla bağlantılıydı. Kürt halkı kendisini ifade edecek başka bir alan bulamadığı için, PKK ile zor ve şiddet temelinde kendisini ifade etmek durumunda kaldı. Daha sonraki süreçlerde de çok yoğun saldırılar ve imha tehditlerinin gelişmesi, PKK'yi kendisini şiddet temelinde savunmak zorunda bıraktı. Bu da zor ve şiddet olgusunun giderek çok fazla kullanılması noktasına götürdü. Bu nokta, hareket içerisinde giderek yozlaşma yaratacak ortamı belirleyen önemli bir unsur oldu. Önderlik tarafından fark edilip buna müdahale edildi. Kürt egemen sınıflarının içimizdeki yansımaları olan sınıf etkileri, fetişleştirilen zor ve şiddet anlayışlarını kendi çıkarları doğrultusunda örgütleyerek, çetecilik biçiminde güç haline gelmeye başlayınca, buna karşı yoğun tedbirler alınmaya ve mücadele edilmeye çalışıldı.

HPG Kürt halkının meşru savunma gücüdür

PKK'nin yaşamış olduğu bütün zorlanma ve sıkıntılarının temelinde bu vardı. Bu konuda alınan idari ve pratik tedbirler, Önderliğin yoğun müdahaleleri, istenilen düzeyde sonuç alamadı. Bu konuda tedbirlerin sonuç almamasının temel nedeni, PKK'nin şiddeti ve zoru tanımlamasında, klasik zor teorilerinin dışına çıkamaması yatmaktaydı. Aslında Önderliğin son noktada fark ettiği, çözümlendiği ve aştığı temel handikap, zor ve şiddet

derlik, teslimiyetin asla kabul edilmediği, edilmeyeceği ve edilmemesi gerektiği; devlet ve sistem karşısında kendini savunmanın yeni yol, yöntem ve araçlarının geliştirilmesi gerektiğine dikkat çekerek, felsefi, ideolojik savunma yaptı. Dışarıdan birileri, Önderliğin bu duruşunu bir teslimiyet, devletle uzlaşma, bütünleşme tarzında anlamak istedi, içimizde de bu yönlü anlayışlar gelişti. Bunun sonucunda da tasfiyeciler bir çizgi olarak kendisini dışı vuran, giderek ajan provokatör bir tarzda ihanetle bütünleşen eğilim ve anlayışlar ortaya çıktı. Bunlar Önderliğin meşru savunma ve

Değişimin gerilladan başlatılması bir zorunluluktur

Meşru savunma stratejisinin örgütlenmesi HPG merkezli gelişme de giderek, mücadelenin yayıldığı bütün sahalarda örgütlenmesi gereken stratejik bir yaklaşımı esas alıyordu. Gerilla, sürekli imha tehdidi ile karşı karşıya olduğundan, doğal olarak meşru savunmanın en yoğun uygulandığı saha olması gerekiyordu. Değişimin, örgütlenmesi ve bilinçlenmenin gerilladan başlatılması bir zorunluluktur. Bu noktada, değişim dönüşümlerle edinilen bilinç düzeyi

“Öz savunma ve meşru savunma anlayışı özünde, stratejinin ve ideolojinin aynı yönünü ifade etmektedir. Her ne kadar meşru savunma güçleri, meşru savunma çalışmaları HPG ile birlikte ifade edilse ve halkın savunma kuvvetleri olarak HPG, bu konuda temel misyonu üslense de meşru savunma ve öz savunmanın özü; halkın her alanda bizzat kendisini savunabilecek mekanizmaları yaratmasıyla gerçekleştirilebilir”

det olgularının doğru çözümlenmesidir. Dolayısıyla geliştirilen bütün paradigmal değişim dönüşümün özünde, zor ve şiddet kavramlarının doğru tanımlanması vardır. Kaldı ki hareket olarak da son yıllarda bütün tartışmalarımız, sistemin saldırıları karşısında halkımızı ve kendimizi nasıl savunabileceğimiz, bu savunmanın yol, yöntem ve araçlarının devlet ve sistem dışında hangi tarzda formüle edilebileceği, örgütlenilebileceği ve harekete geçirilebileceği noktasında geliştirildi.

Önderlik, başından itibaren, eski zor anlayışının aşılmasının, kendini bütünüyle sisteme teslim etmek anlamına gelmediğini; tam tersine, sistem karşısında kendimizi daha iyi savunabilmenin yol, yöntem ve araçlarını geliştirebilmeye anlamına geldiğini defalarca ifade etti. Sistem karşısında, felsefi olarak kendini tanımlamanın esasına **‘kendini bil’** koyarken, sistem karşısında varlığını devam ettirmenin temel şiarı olarak da **‘kendini savunmayı bil’** sloganını koydu. Savunmalarında ve bütün görüşme notlarında belki de yüzlerce defa, neredeyse her sözünün başında, meşru ve öz savunmanın gerekliliğine, devlete ve sisteme asla teslim olmanın gerekliliğine vurgu yaptı. Hareketi en çok uyardığı konu da buydu.

Önderlik hakkında geliştirilen ‘bu bir teslimiyet midir, devlet ve sisteme bütünleşme midir?’ yönündeki ithamlara da Önderliğin

öz savunma çizgisini doğru anlamadıklarından dolayı bu noktaya gelmişlerdir.

Yine meşru savunmanın askeri çizgisi temelinde HPG'nin yeniden örgütlenmesi, bütün bu alanlarda kendisini devletin zoru, şiddeti ve baskısı karşısında nasıl savunabileceği noktasında yoğun tartışmalar yürüttük. KKK sistemiyle, halkın, devletli toplum sistemi dışında, kendi demokratik komünal sistemini demokratik konfederalizm tarzında geliştirmesinin anlayış, bilinç ve örgütlenmesi, giderek bunun kurumları yaratılmaya çalışıldı. Geline aşamada bu bilincin edinilmesinde, bu kurulumaların örgütlenmesi yaratılmasında önemli bir mesafe kat edilmiştir. 2004 ve 2005 yılı, yaşanan sapma ve tasfiyeciler eğilimlerin önemli oranda bertaraf edildiği, Önderliğin çizgisine uygun demokratik konfederal sistemin geliştirildiği bir süreç oldu. Halkın meşru savunma gücü olan HPG içerisinde, klasik komuta anlayışından kaynaklı eski zor, şiddet anlayışlarının bir devamı, kalıntısı olarak kendisini var eden yanlış yaklaşım ve anlayışlar belli oranda etkisizleştirilip, Önderliğin yeni meşru savunma çizgisi temelinde örgütlenmelere gidildi. Buna uygun yoğun bir eğitim süreci gerçekleştirildi. Önderliğin savunmaları ekseninde oluşturulan eğitim çalışmalarıyla, anlayış, zihniyet, giderek alışkanlık ve pratik düzeyde belli bir mesafe kaydedilmiştir.

nin gerilladan halka taşınması, halkın bu ekseninde bilinçlendirilip, örgütlenmesi, işin doğası gereğidir. Bunun bir gereği olarak da gerilla, kendi içerisinde geliştirmiş olduğu örgütlenmesi, birbir halkın savunması gereken alanlara taşınmanın yol, yöntem, araç ve örgütlenmelerini geliştirmeye çalıştı.

Bu çalışmalar, bir yönüyle demokratik serhildan örgütlenmesinin geliştirilmesi, bunun temel taktik haline getirilmesiyken; diğer yandan da özel kuvvet tarzında, sistemin yönelimlerini karşılayabilecek, onlara cevap verebilecek örgütlemeler geliştirilmeye çalışıldı. Bu noktalarda yetersizlikler yaşansa da aslında bunun örgütlenme mantığı ve zihniyeti önemli oranda oluşturulmuş durumdadır. Ama bunun derinliğine oturtulup, bütün halka mal edilmesi noktasında hala büyük yetersizlikler vardır. Önderliğin **‘Bir Halkı Savunmak’** adlı eserini HPG'ye ithaf etmesi, HPG'ye yüklenen bir misyonu aslında, Bu, Önderlik ideolojisinin meşru savunma esasına dayalı yaklaşımının, öncelikle HPG tarafından bilince çıkarılması, kavranılması ve halka taşınmasında HPG'nin görevlendirilmesi anlamına geliyordu. Burada anlayış ve yaklaşım düzeyinde ciddi bir sorun olmasa da bunun pratikleştirilmesi noktasında ciddi sorunların yaşandığı rahatlıkla belirtilebilir.

KKK sistemi, kendi anayasasında meşru savunma ve öz savunmayı tanımladığı, bu doğrultuda kendi çalışma ve örgütlenme

çerçevesini belirlediği halde, bunun gereklilikleri henüz yeterince yerine getirilmemiştir. Öz savunma ve meşru savunma anlayışı, özünde stratejinin ve ideolojinin aynı yönünü ifade etmektedir. Her ne kadar meşru savunma güçleri, meşru savunma çalışmaları HPG ile birlikte ifade edilse ve halkın savunma kuvvetleri olarak HPG bu konuda temel misyonu üslense de meşru savunma ve öz savunmanın özü; halkın her alanda bizzat kendisini savunabilecek mekanizmaları yaratmasıyla gerçekleştirilebilir.

Geline aşamada, KKK sistemi içerisinde oluşturulan konfederal örgütlenmelerin kendi bünyelerinde öz savunmanın gereklerini yerine getirmediği, halkın henüz yeterli bir öz savunma örgütlenmesine kavuşturulmadığı görülmektedir. Yine halkın kendi kendisini korumasının biçimi olan öz savunma çalışmalarını çok sağlıklı bir tarzda örgütlenmediği, istenilen düzeye getirildiği halen söylenemez. Bunun bazı temel nedenleri var; birincisi, bunun örgütlenme mantığı ve zihniyetinin henüz yeterince anlaşılmasıdır. İkincisi ise bu alanda görevlendirilen kadronun, işin örgütsel ve ideolojik yönünden ziyade, askeri eylemsel yönünü ön planda tutmasıdır.

Bu alanda görevlendirilen kadronun yeterli bir ideolojik bilince ve örgütsel tecrübeye sahip olmaması, birçok sorunun yaşanmasını beraberinde getirmektedir. Mevcut öz savunma çalışmaları eskiden klasik milis örgütlenme tarzını aşmadığı gibi, bu alanda çalışma yürüten kadro da daha çok ‘pratikçi’ yönü ön planda olan, savaş tecrübesi olan, halka ilişkileri kendine göre düzenleyen bir anlayış ve zihniyeti temsil etmektedir. Bu alandaki kadronun ideolojik donanımının yetersizliği, çalışmanın uzun vadede yozlaşması ve bozulmasının önünü açık tutmaktadır. Son dönemde öz savunma çalışmalarında bazı alanlarda yaşanan tasfiyeler, kaçışlar, bu alandaki kadroların o çalışmada çok fazla ön plana çıkarılması nedeniyle çalışmaya oldukça zor durumda bırakılmaktadır.

Bu konuların temelli çözümü ise meşru savunma ve öz savunma anlayışının yaratılmak istenen KKK sisteminin merkezinden örgütlenmesi, yönlendirilmesi ve denetlenmesi ile gerçekleşebilir.

KKK sistemi, halkın bütün alanlarda baştan tırnağa öz örgütlenmesine kavuşturulması anlamına gelmektedir. KKK ile, egemenlikli devlet sisteminin dışında, bütün sorunlarını kendisi çözebilecek, örgütlü, alternatif bir toplumsal gerçeklik yaratılmaya çalışılmaktadır. Bir zor ve baskı sistemi olan egemenlikli devlet sistemi karşısında, kendi savunma sistemini oluşturamayan herhangi bir halkın, bırakalım sistem karşısında alternatif olmayı, en sıradan basit haklarını bile koruyabilmesi mümkün değildir. Kaldı ki bu, Kürdistan gerçekliğinde; tamamiyle işgal ve istila altında bulunan, günlük olarak inkar ve imha siyasetinin çok yoğun ve şiddetli bir tarzda dayatıldığı bir gerçeklikte hiç mi hiç mümkün değildir.

KKK sistemi oturtulmak isteniyor ve sistem karşısında toplumun ihtiyaçlarına cevap vermek istiyorsa; öncelikle yoğun imha, inkar tehdidi ve dayatması altında yaşayan halkın kendi kendisini savunabilecek mekanizmaları yaratması gerekmektedir. Önderlik, bunları ideolojik ve teorik olarak öngörmüş, aslında sistemin kendi program ve planlamasında da bunun çerçevesi oluşturulmuştur. Ancak örgütlenme sahasına geçtiğinde, bunun kadrosunu yaratması, topluma taşınması, toplumun bu tarzda örgütlenmesi noktasında ciddi sorunlar olduğu görülmektedir.

KKK sisteminin kendisini örgütlemesi, mahalle, köy, sokak komünlerinden demokratik konfederal örgütlenmenin merkezi ve idaresi olan KONGRA GEL'e kadar geniş ve çok boyutlu bir örgütlenmeyi öngörmektedir. Bu sistemin içerisinde öz savunma

çalışmalarının nasıl örgütlendirileceği noktasında yürütülen tartışmalar, Önderliğin perspektif olarak koyduğu özerk örgütlenme esası üzerine oturtulmuştur.

Meşru savunma ve öz savunma bilinci geliştirilmelidir

Özerk örgütlenme de yanlış yorumlanmamalıdır. Özerk örgütlenme kimi zaman sanki sistemin dışında, sistem içerisinde çok ciddi yeri olmayan bir çalışmaymış gibi ele alınıyor. Bu, yanlış bir yaklaşımdır. Tam tersine, bütün çalışmaların merkezine öz savunma ve meşru savunma oturtulabilirdiği oranda çalışmaların güvenceye kavuşturulması ve süreklileştirilmesi mümkün olabilecektir. Özerklik ise, devlet alanına, devletin denetim ve egemenlik alanına yönelik yürütülen demokratik ve siyasal mücadeleyi bir nevi yasal çerçevenin içerisinde tutmanın bir gerekliliği olarak oluşturuluyor.

Sivil toplum çalışmaları, olabildiğince militarizasyondan arındırılmış bir zihniyetle, bir pratikle ancak gerçekleştirilebilir. Özerklik, bu ikisinin iç içe geçirilmesinin gereği olarak ortaya çıkan bir yaklaşımdır. Tabii sivil toplum demek, tamamıyla kendi savunmasını başkalarının ellerine bırakmış, kendi savunmasını sürekli dışarıdan bekleyen bir örgütlenme tarzı değildir. Tam tersine, sivil toplum, devletin zor ve şiddet dayatmaları karşısında kendi savunmasını çok güçlü oluşturabildiği oranda sistem dışı bir toplum olarak varlığını gerçekleştirebilir, koruyabilir ve süreklileştirebilir.

Meşru savunma anlayışını bunun üzerine oturtmaya çalışan KKK sistemi de bütün çalışma alanlarında bunun gerekliliklerini yerine getirebildiği oranda sağlıklı bir örgütlenme olarak varlığını devam ettirebilir. Eğer öz savunma halkın içerisinde örgütlenirilecekse; bunun en alt birimlerden, en üst temsil organlarına kadar örgütlenilip bir sisteme kavuşturulması gerekiyor. Mevcut durumda, HPG tarzında özerk bir örgütlenme olan askeri örgütlenmenin bütün öz savunma mekanizmaları içerisinde oturtulması çok fazla gerçekçi değildir. Ya da ikisinin iç içe ele alınması da çok fazla doğru değildir. Şu anda yürütülen öz savunma çalışmaları çoğunlukla HPG bünyesinde, bir yerde HPG'nin ihtiyaçlarına göre örgütlenmektedir. Bu, çok fazla doğru değildir. KKK sistemi içerisinde HPG'nin yeri konuşulurken, aslında kendi varlığını korumak isteyen bütün KKK organlarının HPG'yi sürekli besleyen, büyüten ve geliştiren bir tarzda olması gerekiyor.

Bunu, HPG'yi kendi içerisinde özerk bir örgütlenme olarak gerçekleştirerek yapmak durumundadır. Ancak halkın öz savunmasını gerçekleştirecek yerel savunma organlarını; bir güvenlik sorunu haline gelmiş devletin kolluk kuvvetleri, sivil militarist güçleri, rantçı güçleri karşısında savunmasını yapabilecek organlarını da oluşturması gerekiyor. Bu, saldırılar kapsamlılaştığı, çok şiddetlendiği dönemlerde HPG ile birlikte gerçekleştirebilecek bir savunmayken; günlük savunmanın mutlak silahlı ve şiddet tarzında olmasının gerekmediği koşullarda, sivil savunma kuvvetlerinin ve sivil savunma mekanizmalarının da oluşturulması gerekiyor. Bunların hepsi, imha dayatması karşısında ortak hareket edebilecek, bütün bir toplumu koruyabilecek bir perspektifle oluşturulmak durumundadır.

Bu noktada yaşanan temel sorun, meşru savunma ve öz savunma bilincinin yeterli düzeyde oturtulmamış olmasıdır. Dolayısıyla KKK sisteminde öz savunmaya ilişkin yapılacak en öncelikli çalışma, halkı bu konuda eğitecek, bilinçlendirecek, perspektif oluşturacak bir eğitim çalışması ve merkezinin oluşturulmasıdır. Bu eğitim merkezi de HPG bünyesinde olacak bir çalışma değildir. HPG daha çok profesyonel askeri yönü ve çalışması ön planda olan ve bunun gerekliliklerine göre örgütlenmiş bir yapılandırmadır. Bu eğitim çalışmalarının Halk Savunma Komitesi içerisinde örgütlenmesi daha uygun olacaktır. Bunun için de hem KKK sisteminin bütününde bu bilincin yaratılmasına dönük seferberlik tarzında bir bilinçlendirme sürecinin başlatılması hem de bunu merkezi olarak sürekli kılacak, denetleyecek, bunun

gerekli mekanizma ve kadrolarını yaratacak bir karargahlaşmaya gidilmesi gerekmektedir. Bu karargahlaşma da Halk Savunma Komitesi bünyesinde Öz Savunma Karargahı tarzında örgütlenilerek gerçekleştirilebilir.

İşin bir yönü bilinç ve kadro yaratma boyutuyla, diğer boyutu devletin yönelimlerinin hangi düzeyde olduğu, bu yönelimlerin kimler tarafından gerçekleştirildiği, anı anı, günü gününe bunların hangi yol, yöntem, araç ve biçimlerle gerçekleştirildiği hakkında ciddi bir bilgi akışının sağlanabilmesi

tır. Güçlü bir rapor talimat ve bilgilendirme, halktan kadroya, kadrodan örgüt merkezine yönelik bir bilgi yaratma geleneğimiz var.

Öz savunma demek örgütlülük demektir

Halkla iç içe olmamızın getirmiş olduğu yoğun enformatif çalışma zemini vardır. Bu çalışma zeminlerinin bir mekanizmaya kavuşturulması çok zor olmayacaktır. Sorun bunun merkezi bir tarzda örgütlen-

me bir örgüt ve örgütlenme mekanizması ve anlayışı oluşturulmalıdır.

Bu çalışma, bütün çalışmaların merkezinde ve içinde yer alacak, ama aynı zamanda diğer çalışmalara zarar vermeyecek bir özerklik karakterini de korumak durumundadır. Herhangi bir birim içerisinde, öz savunma örgütlenmesini gerçekleştiren kadronun veya birimin bütün örgütlerle ilişki içerisinde olması, ama öz savunmayı şiddetli bir tarzda uygulamanın örgütlülüğünü, özellikle silahlı örgütlülüğünü onların dışın-

zamanlarda onu tamamlayabilecek bir zihniyetle hazırlanmalıdır. Diğer taraftan da günlük güvenlik sorunlarını, asayiş sorunlarını da cevaplayabilecek çalışmaların perspektifine sahip olmalıdır.

Bu dört ayak üzerine oturtulmuş çalışmanın içinde örgütlenileceği merkezi yapılanma, elbette KKK sistemi içerisindeki mevcut meşru savunma mekanizmaları ile bir bütünlük arz etmek durumundadır. Ama çalışmanın özgünlüğü, çok boyutluluğu, çok yönlülüğü ve hayatiyeti, kendi merkezi örgütlenmesini gerekli kılmaktadır. Bugüne kadar, meşru savunma çalışmaları, öz savunma çalışmaları, Halk Savunma Komitesi bünyesinde örgütlenilmeye çalışıldı. Ama çoğunlukla HPG çalışması olarak örgütlenildi. Yine öz savunma çalışmaları da HPG bünyesinde örgütlenildi. Ama gelinen aşamada, özellikle 2006 yılı itibarıyla, önümüzde çok yoğun bir savaş gündeminin bulunduğu dikkate alındığında, bu çalışmaların farklı bir merkezden, kendi merkezinden, karargahından örgütlenmesi gereği vardır.

Bu karargah yine Halk Savunma Komitesi bünyesinde örgütlenilebilir. Kaldı ki Halk Savunma Komitesi de sadece HPG'yi yönetip yönlendirmek değil, aynı zamanda halkın bütün savunma ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir role sahiptir. Bu yönlü çalışmaların geliştirilip oturtulmasında, bugüne kadar yaşanan yetersizliklerin temelinde meşru savunma anlayışının yeterince oturtulmaması vardır.

Bu noktada Halk Savunma Komitesi'nin her ne kadar bazı çalışmaları olmuşsa da henüz bu çalışmaları yeterince örgütlediği, kendi mekanizmalarını oluşturduğu söylenemez. Öz savunma çalışmalarının belirtilen tarzda örgütlenilmesi, oturtulması, aynı zamanda Halk Savunma Komitesi'nin kendi gerçek rolünü oynamasının da önünü açacaktır. Bunun için belli bir alt yapı, kadro birikimi, zemin de oluşturulmuştur. Bu zemin üzerinde bir örgütlenme çalışmasının geliştirilmesi, acil bir görevdir. Bu aciliyetin temeli hem halkın ve kadronun buna hazır olması hem de düşmanın inkar ve imha siyasetinin giderek şiddet tarzında kendini dayatması ile bağlantılıdır.

2006 yılı, bu anlamda hem meşru savunmanın bir üst boyutta, ikinci aşamada uygulandığı bir yıl olacak hem de çözümün çok yoğunca tartışılıp gündeme geldiği bir süreç olacaktır. Bu iki ihtiyaca da cevap verebilecek çalışma, iki durumda da halkın savunulmasını sağlayacak gerekli mekanizmaların yaratılmasıyla ancak çözülebilir. Bu mekanizmaların oluşturulmasından sorumlu olan Halk Savunma Komitesi, önündeki bu görevlere cevap verme açısından bu yönlü çalışmalarını giderek oturtmaya çalışmaktadır.

Yine yaşanan bir pratik süreç vardır. Bu pratik süreçten çıkarılan derslerin gereği olarak, öz savunma çalışmalarının kapsamı belirlenmiştir. Yaşanan yetersizliklerden çıkarılan sonuçlar vardır. Bunların en önemlilerinden birisi de HPG çalışması ve öz savunma çalışmasının doğru bir ilişki içerisinde ele alınması gereğidir.

Bu anlamda Halk Savunma Komitesi kendi bünyesinde merkezi bir öz savunma çalışmasının karargahını oluşturmayı öngörmektedir. Bu yönlü yürütülecek olan çalışmalar, her ne kadar Halk Savunma Komitesi bünyesinde örgütlenilirse de aslında KKK sisteminin temel bir sorunu olarak öngörülmemek durumundadır. Kendini savunmayı ve korumayı, onun mekanizmalarını yaratmayı başaramayan bir halk gerçekliğinin ne demokrasiden, ne barıştan ne de sistem dışında kendi demokratik komünal sistemini yaratmasından asla bahsedemeyiz. Bu anlamda, meşru savunma ve öz savunma anlayışı, demokratik mücadelenin de vazgeçilmez bir gereği olarak ele alınmak durumundadır.

Belirtildiği gibi, bu çalışmaların hepsinin yürütülmesi sürecinde bunun ayrıntılarının belirlenmesi, projelerinin oluşturulması gerekmektedir. Yürütülecek bütün çalışmaların bu perspektif ekseninde oturtulması, çalışmanın geleceği açısından büyük önem arz etmektedir.

dir. Dolayısıyla sistemi ve sistemin saldırılarını günlük olarak takip eden, sistemin şiddet mekanizmalarını; toplum içerisinde toplumu sindiren, bastırın unsurlarını açığa çıkaran, bu konuda gerekli tedbirleri alan bir mekanizmanın da oluşturulması gerekiyor.

Sistem, özellikle sivil toplum ve demokratik siyaset alanında çalışma yürüten kadro ve halka karşı kendi zor, baskı ve denetim aygıtlarını oluşturmaktadır. Bu aygıtları çözebilen, bu aygıtlar karşısında kendi mekanizmalarını oluşturabilen bir örgütlülüğün gerçekleştirebilmesi için de sistemin bu yönlü çalışmalarını enforme eden bir merkezin oluşturulması gerekiyor. Bu enformasyon, klasik istihbarat tarzında gerçekleştirilecek bir çalışma ile yürütülemez. Bütün KKK sistemi içerisinde, devletin yönelimlerini, devletin bu konudaki mekanizmaları hakkında yoğun bilgi akışı sağlayacak bir mekanizmanın oluşturulması gerekiyor. Bilgi Biriktirme ve Ayıklama Merkezi olarak adlandırabilecek böyle bir çalışma, öz savunma çalışmasının temel ayaklarından birisi olarak Öz Savunma Karargahı bünyesinde oluşturulmak durumundadır.

Böyle bir bilgi enformasyon merkezi, sadece bilgileri toplayan, istihbari bilgi toplayan ve bu konuda gerekli tedbirleri alan bir çalış-

ma işlemidir. Elde edilen bu bilgileri derleyen, ayıklayan ve ona uygun tedbirleri geliştiren bu merkez, daha önceden Önderliğin öngördüğü Hakikatleri Açığa Çıkarma ve Adalet Komisyonları'nın işlevini görecek bir çalışmayı da örgütlenilebilir. Gerek devletten, gerekse hareketin kendi içerisinde bu yönlü yanlış yaklaşımları, eğilimleri deşifre eden ve bunun gerekli tedbirlerini oluşturabilecek mekanizmaların da oluşturulması gerekiyor. Zira halkın adalet duygusunun en çok zedelendiği alanlardan birisi de bu noktada yaşanan yetmezlikler ve sapmalardır.

Öz savunma çalışmasının üçüncü bir ayağı da örgütlenme ayağıdır. En merkezi örgütlenmeden, en alt örgüt birimine kadar bütün çalışmalar içerisinde öz savunmayı örgütleyen birimlerin, kadroların oluşturulması, öz savunmanın esası ve özüdür. Öz savunma demek, bir yerde örgütlülük demektir. Öz savunma çalışmalarını normal bir sivil toplum çalışması ya da ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenme tarzında ele alamayacağımıza göre; öz savunma birimlerinin ve örgütlerinin gerekliliklerine uygun kadrolar ve örgütlenmeleri yaratacak mekanizmaların oluşturulması gerekmektedir. Bunun, en alt komün biriminden en üstteki meclis iradesine kadar halkın öz savunmasıyla ilgilenen, öz savun-

ma tutması gerekiyor. Yani hem hepsinin içinde hem de hepsinin dışında bir örgütlülüğün yaratılması gerekiyor. Bu da çok profesyonel bir örgütlenme zihniyeti ve kadro donanımının gerekliliğini bir görev olarak önümüze çıkarmaktadır.

Dolayısıyla öz savunma örgütlenmesi, herhangi bir alanda örgütlenme yapan kadronun yapabileceği bir çalışma değildir. Diğer çalışmalara zarar vermeden, hem sürekliliğini ve varlığını koruyan hem de diğer bütün çalışmaları gerektiğinde kendisi etrafında harekete geçirebilecek etkinlikte, yetkinlikte ve güçte bir örgütlenme gücünü temsil etmesi gerekmektedir. Bu da ancak merkezi bir karargah çalışması bünyesinde gerçekleştirilebilecek bir çalışmadır.

Çalışmanın üzerine oturtulacağı dördüncü ayak ise eylem ve taktik alanında perspektif oluşturabilecek mekanizmaların yaratılmasıdır. Yani bilinçlenmiş, örgütlenmiş bu mekanizmaların, günlük eylem ve taktik hattını belirleyecek, hayata geçirebilecek bir perspektife sahip olması gerekiyor. Eylemler çok boyutlu olacağından dolayı, bu çalışmalar çok yönlü kadroyu örgütlemeyi gerekli kılmaktadır. En profesyonel şiddet eylemlerinden Serhıldanı Koruma Birlikleri'ne, halka yönelik geliştirilen şiddet karşısında halkı ko-

“Öz savunma örgütlenmesi, sadece alanlarda örgütlenme yapan kadronun işi değildir.

Diğer çalışmalara zarar vermeden, hem sürekliliğini ve varlığını koruyan hem de diğer

bütün çalışmaları gerektiğinde kendi etrafında harekete geçirebilecek etkinlikte,

yetkinlikte ve güçte bir örgütlenme gücünü temsil etmektedir. Bu da ancak

merkezi bir karargah çalışması bünyesinde gerçekleştirebilecek bir çalışmadır”

ma değil, günlük olarak devleti takip eden, devlet karşısında halkın nabzını tutan, yine gerek halk içerisinde gerekse devlet yönelimli nedenlerden ortaya çıkan tahribatları gidermenin perspektifini de oluşturan bir merkez olmak durumundadır. Hareketin kendi içerisinde de çeteci eğilimleri deşifre edecek, bunlar karşısında gerekli yaklaşımın perspektifini oluşturabilecek böyle bir çalışma, meşru öz savunma çizgisinin oturtulması açısından hayati önemdedir. Kaldı ki hareketin geleceği böyle bir çalışmanın bütün mekanizmalarını oluşturabilecek bir zemine sahip-

me örgütlenmesini gerçekleştiren, bu örgütlenmeyi gerçekleştiren de diğer örgütlenme ve çalışma sahalarını zorlamayacak bir tarzda yürütülmesi gerekiyor.

Hem örgütlülüğün sürekli kendini büyütmüş beslemesi hem de sürekliliğini koruyabilmesi açısından örgütlenme çalışmaları merkezi ve planlı bir tarzda ele alınmalıdır. Yine öz savunma meşruyeti esas alındığından ve kimi zaman yasallığın dışına çıkabilen, çıkmayı gerektirebilen bir karaktere sahip olduğundan dolayı, legal çalışmalar ile bu yönlü çalışmaları birbirine karıştırmaya-

ruyabilecek, hatta halkın günlük asayiş sorunlarını bile çözebilecek savunma mekanizmalarını temsil edebilecek bir eylem sahasının oluşturulması gerekiyor.

Bu eylem sahasında eylemi gerçekleştirecek olan kadronun yönlendirilmesi, günlük olarak yaratılması ve sürekli kılınması da ancak merkezi bir çalışmayla yapılabilir. Bu anlamda dördüncü ayak, eylem ayağıdır. Eylem ayağı da bir yönüyle gerilla ile bağlantı içerisinde; gerillanın meşru savunmayı şiddetli bir tarzda, savaş tarzında uygulamak zorunda kaldığı

PKK, sadece ulusal toplumsal özelliğe çakılıp kalsaydı değil 1980'ler sonrasına gelebilmek, daha o yıllarda dar bir mahalli grup olarak tükenmekten kurtulmamaçaktı. PKK'yi kavramaya çalışıyoruz. Oluşumunda, çağdaş ideolojiler içinde bilime en yakın, hatta toplumsal gelişmenin bilimi diyebileceğimiz bilimsel sosyalizmi esas almıştır. Reel sosyalizme ikinci planda yer vermiş, ona daha çok eleştirel yaklaşmıştır. Bunu yaparken, kendi ülkesinin ulusal, toplumsal özelliğine değer vermiş, buna alabildiğine bağlı kalmaya çalışmıştır. Tabii bütün bunları teorik düzeyde gerçekleştiren; 1970'li yıllar, teorik inceleme, araştırma ve onun propaganda ile yayılması yılları olmuştur. Diğer yandan onun kurumlaştırılması, yani örgütlenmesine doğru yol alınmıştır.

1980'lere doğru geldiğimizde, artık sadece teorik doğrularla yetinmeyip, örgütsel, maddi, kurumsal bir ifade olmaya karar verme, hatta bununla da yetinme, giderek halkla bağlantısını sağlam kurmayı başarmıştır. Böyle olduğu içindir ki 1980'lere doğru geldiğimizde düzen, PKK'yi baş hedef olarak seçiyor. PKK tarihini iyi incelemek gerekir derken bu noktalara dikkat çekiyoruz.

PKK'nin şekillendirdiği insan, önemli oranda sosyalist insandır; ulusal insandır, halktan insandır. Ve bu da çağımızın sınırlı da olsa kendi örneğinde, PKK somutunda çözüme kavuşturulmasıdır. Partimizin içinde gerçekten büyük mücadeleler yaşıyoruz. Her gün bütün kadrolara, son yılların kapsamlı çözümlenmeleriyle, ardi arkası kesilmeksizin derinleşerek oluşan gerçeği kavramaya çalışıyoruz ve hala bu çaba bitmemiştir. Bunun nedeni de sosyalizmin dev gibi sorunlarının olmasıdır.

Sosyalizme tali bir biçimde bağlılık olmaz. Günümüzde, reel sosyalizm ve yaşanan tikanıklık, sosyalizm değerlerinin adeta alt üst edilmesi bu gerçeği çok iyi göstermektedir. Buna karşı çözümlü PKK'de yaşayacağız. PKK'de çözüm gücü olacağız. Yani bir bütün olarak sosyalizmi değerlendirecek, sosyalizmi bu temelde alternatifli kılacak, onu savunacak, bununla da yetinmeyerek, onu örgütleyerek mevcut tikanmalarda bir çözüm aracı olarak benimsetecek, onun için sava-

savunmanın adıdır

Demokratik Konfederalizm Önderi Abdullah Öcalan değerlendiriyor

leştirilmesidir. PKK bu anlamda bir çözüm oluyor.

Sosyalist tipin şekillenmesi adına gerçekten sağlananları bir kez daha özetlersek, bunun öyle salt ulusal ya da sadece sınıfa dayalı bir çözümlenme olmadığı anlaşılacaktır. Ve sadece askerî, siyasi bir görevi başarmak amacıyla da bağlantılı değildir. Daha fazlasını kapsıyor. Biz, günlük olarak savaşımızda, eski din kitaplarında 'ideal insan, melek insan, evliya insan' denilen ve biraz da bize hikaye gibi gelen insanı yaratmaya çalıştık. Ortaya çıkarmaya çalıştığımız biraz da buna benzer bir insan. Yani çözüme ulaşmış insandır. Bir defa, kapitalizmin bütün değer yargılarına karşı aşama yapmış insandır. İşte bu, reel sosyalizmin oluşturduğu tipi de aşan bir insandır. Hele bizdeki yan feodal, yani kof burjuva diyebileceğimiz tipi de aşan bir insandır. PKK savaşını veren insan böyle bir insandır. Buna, aşama yapmak için gereksinin duyuldu. Bugün PKK'yi PKK yapan gerçek budur. Aynı zamanda gelişme sağlayabilmek için de yapılması gereken buydu. Yapmasaydık, kendi mücadele tarihimizden iyi biliyoruz ki gelişme olmayacaktı.

Sosyalizm adına dayatılan sosyal sovenizme karşı mücadele olmasaydı; ulusallık adına kaba, sahte bir milliyetçilikle mücadele olmasaydı; yine militanlık adına kaba, lümpen bir dayatmaya karşı mücadele olmasaydı, biz neyi halledecektik, neyi geliştirecektik? Bireyin özgürleşmesi, PKK'de çok yönlü bir eğitilme, çabayla hazırlanmasaydı, gönüllülük ilkesini ne kadar geliştirecektik? Ve bu ilkeyi geliştiremediğimizde, PKK'yi kaç gün yürütebilecektik? Bunlar çok önemli sorulardır ve biz, bu sorulara biraz cevap vermeye çalıştık.

"İyi kadrolar olmadı mı programlar kararlar bir hiçtir"

Biz, militan çözümlenmeyi niye bu denli geliştirdik? Toplumsal özelliklerimiz bizi buna mecbur etti. Kürt kişiliği bin yıldır düğüm düğüm olmuş bir kişiliktir. Çözmek zorundaydık, onun için yöneldik denilse de bence bu sınırlı bir yaklaşımdır. Daha da önemlisi, militan çözümlenmeyi yapmak, sosyalist kişilikteki tıkanmayı görmek, onu aşmak ihtiyacını sürekli hissetmekten kaynaklanmıştır ve bu, uluslararası deneyimden daha fazla etkili olmuştur.

Türkiye'deki militanlık sefaleti, bizi militanlık çözümlenmeye, alabildiğine ağırlık vermeye zorlamıştır. Yine sahte ya da içi boşaltılmış komünist partilerdeki parti üyeliğinin yazılması, hatta en yoz kişiliklerin bu komünist partiler içinde ortaya çıkması, bizi militan çözümlenmeye itmiştir. Hiç şüphesiz ulusal, toplumsal özelliklerimiz de bunda son derece etkilidir, ama belirleyicidir. Demek ki sosyalizmin sorunlarına kendi küçük çapımızda, PKK ölçeğinde cevap aramaya çalışırken, aslında genelde bir sosyalist tıkanmayı, bireyde kilitlenmeyi de çözmeye çalıştığımızı iyi biliyoruz.

Ulus çapında sosyalizmi kurdum dersin, parti çizgisine egemen kıldım dersin, ama militanlık çözümlenme, doğru militanlık bulamazsan bütün bunlar boşa gider. Aslında bu sorunlar görülmemiş değildir. Ustalar da sık sık, "iyi kadrolar olmadı mı programlar, kararlar bir hiçtir" der. Ama bu yetmiyor, daha fazlası gerekiyor. O da nedir? Bizzat militanlık nasıl yetiştirilecek? Militan nasıl ortaya çıkacak? PKK deneyimi herhalde bu konuda en iyi, önde gelen bir okuldur.

Biz, insanla çok uğraştık, yani devrimin dış cephesi kadar, direkt düşmanla uğraşan cephesi kadar, hatta ondan kat kat daha fazlasını kendi içimizde yapmak zorunda kaldık. Buna çok mu istedik? Hayır. Gelişmek için bunun kaçınılmaz olduğunu gördüğümüz için yaptık. Kaçınılmazdı, çünkü sosyalizmin genel durumuna baktığımızda; herkes sosyalizmden rahatlıkla vazgeçebiliyor, sorunlarına kimse çözüm gücü olmak istemiyor. Ulusal, toplumsal koşullarımıza baktığımızda; herkes düğüm olmuş, kimse açılmamak, çözümlenmek istemiyor. Bu durumda, böyle dönemlerde ilerlemenin kaçınılmaz koşulu o bireyi çözümlenektir. Sosyalistleşmeyen, uluslaşmayan, demokratlaşmayan kişiliği operasyona tabi tutmaktır, ameliyat masasına yatırmaktır. Ve bu, bizde iyi yapıldı. Görülüyor ki PKK'de gerçekleşen, aslında sadece ulusal toplumsal özellikli ihtiyaçlardan kaynaklanan bir gerçekleşme değil, genel çapta reel sosyalizmdeki bir tıkanmanın, ciddi bir engelin, yerine getirilmeyen bir görevin gerçek-

leştilmesidir. PKK bu anlamda bir çözüm oluyor.

Sosyalist tipin şekillenmesi adına gerçekten sağlananları bir kez daha özetlersek, bunun öyle salt ulusal ya da sadece sınıfa dayalı bir çözümlenme olmadığı anlaşılacaktır. Ve sadece askerî, siyasi bir görevi başarmak amacıyla da bağlantılı değildir. Daha fazlasını kapsıyor. Biz, günlük olarak savaşımızda, eski din kitaplarında 'ideal insan, melek insan, evliya insan' denilen ve biraz da bize hikaye gibi gelen insanı yaratmaya çalıştık. Ortaya çıkarmaya çalıştığımız biraz da buna benzer bir insan. Yani çözüme ulaşmış insandır. Bir defa, kapitalizmin bütün değer yargılarına karşı aşama yapmış insandır. İşte bu, reel sosyalizmin oluşturduğu tipi de aşan bir insandır. Hele bizdeki yan feodal, yani kof burjuva diyebileceğimiz tipi de aşan bir insandır. PKK savaşını veren insan böyle bir insandır. Buna, aşama yapmak için gereksinin duyuldu. Bugün PKK'yi PKK yapan gerçek budur. Aynı zamanda gelişme sağlayabilmek için de yapılması gereken buydu. Yapmasaydık, kendi mücadele tarihimizden iyi biliyoruz ki gelişme olmayacaktı.

Sosyalizm adına dayatılan sosyal sovenizme karşı mücadele olmasaydı; ulusallık adına kaba, sahte bir milliyetçilikle mücadele olmasaydı; yine militanlık adına kaba, lümpen bir dayatmaya karşı mücadele olmasaydı, biz neyi halledecektik, neyi geliştirecektik? Bireyin özgürleşmesi, PKK'de çok yönlü bir eğitilme, çabayla hazırlanmasaydı, gönüllülük ilkesini ne kadar geliştirecektik? Ve bu ilkeyi geliştiremediğimizde, PKK'yi kaç gün yürütebilecektik? Bunlar çok önemli sorulardır ve biz, bu sorulara biraz cevap vermeye çalıştık.

Başka ulusal özellikler içinde varolmak bizim için yok olmadır

Unutmayalım ki reel sosyalizmin kalıplarında tüketici bir sosyalist olsaydınız, karnınızı doyurmak için bir parti kurmak gerekirdi. Bu, bir ikincisi, bir ağa taslağı olarak parti içinde sizi yaşatmaya çalışmak için de bir parti gerekliydi. Üç, Türkiye koşullarının, Türk kapitalizminin etkilediği bir tip olarak sizi yaşatmak için de bir parti gerekcekti. Bunların masrafını düşünelim. Değil sizi bir mücadelede örgüt olarak tutmak, yürütmek, karnılarınızı doyurmak ve amanız siz düşmanın üzerine yürütmek, kendinizi bile yürütmek, sizi ayakta tutmak bile böyle kaç parti isterdi. Şimdi partimiz içindeki hırsızları, soytarlanı, lümpenleri değerlendirirken, ağacıları veya jandarmacıları bu gerçeklerin derin bilinciyle anlamaya çalışacağız.

Değer nedir, nasıl üretilir? Bunları biraz gösterdik. Sosyalist parti istiyoruz. Bizde uygulanan, yaratıcı sosyalizmin uygulanmasıdır diyoruz. Bu denli görmek ve büyük değer vermek gerekir. Yaratığımız sosyalist insan, bu saydığımız hastalıklarla boğuşan bir insan değildir. Dikkat ederseniz, hatta kendinizdeki gerçekleşmeyi göz önüne getirirseniz, çok farklı bir türün veya insan tipinin geliştirilmesiyle karşı karşıya olduğumuzu anlarsınız. Gelişme bundan başkasına fırsat vermiyor. Zaten PKK'yi PKK yapan da tamı tamına budur.

Eğitilmenizi sürdürüyorsunuz. Çok çeşitli amansız mücadelelere hazırlandığınızı söylüyorsunuz, ama bunun nasıl sosyalist bir kadroyla yürütülmek istendiğini de anlamak zorundasınız. Ancak böyle bir kişilikle bu mücadelenin yürütülebildiğini bir an bile göz ardı edemezsiniz. PKK işleri başka türlü yürütülemez. Çünkü dünya çapında sosyalizmin bunalımı had safhada. Daha doğrusu, sosyalizm adına büyük bir bunalım yaratılmıştır. Onun aşılması gerekir. PKK, buna çözüm olmak zorunda. Bizim de toplumsal tarihi gerçeklerimiz kendi özgürlüğünü yitirmiştir ve önemli oranda özgür bir irade olmaktan çıkarılmıştır. Kendisi için çalışan, kendisi için yapan bir emeğin

PKK sosyalizmi ısrarla

men çok sağlam bir partiye, somutumuzda, PKK dediğimiz bir partiye ihtiyaç kesin gösterir. Bunun kavgası büyük oranda verildi. Sizler ne kadar bu kavganın içinde yer alırsanız, bu kavgayı layıkıyla ne kadar verebilirsiniz, sizin sorununuz. Ben, kendi açımdan buna yeterli kadar cevap vermeye çalıştım. Gerçekten toplumun geneline şurada bırakalım, kişinin çözümlenmesi, kişinin özgürleşmesi için aklı hayale gelmez mücadeleler verildi. Bir kişide ne gerçekleştirilmek istendi? Özgürleşmek, ama toplumsal ve ulusal boyutlarda. Dolayısıyla özgürleşmenin bilime irtibatı, savaşla irtibatı, örgütle irtibatı hep kurulmak istendi. Çünkü bunlar olmadan bireyi çözmek, onu özgürleştirmek mümkün değildir.

Özgürleşmeyen bireyi partileşmez

Özgürleşmeyen bireyi partileşmeye içine aldın mı, işte bizdeki ucube örnekler ortaya çıkar. Özgürleşmemiş, toplumsal, ulusal varlık haline gelmemiş, sosyal mücadeleyi kendisinde başlatmamış, kendi ilişkilerini örgütlenmemiş olan şahıs, bir bütünün örgütünde beladır. Böyle her türlü sahtekar, rezil, kendini bilmez, kabadayı, ağa vb her ne dersersen, her gün çıkıyor karşımıza. Çok iyi biliyoruz ki partileşemediği için ortaya çıkıyor. Partileşmemizde bugün söz konusu olan Kürdistan ise, Kürt insanı ise, işte bunlara günümüzde, 'insanlığın trajedisi' deniliyor. Şimdi belki bazıların gözleri fal taşı gibi açılıyor. Ben söyledim, aslında üzülüyorum. Çünkü ben bu gerçeğin çoktan bilincindeydim.

Dünya bugün hayret ediyor, 'böyle insanlar var mı' diyor. Bizde en uyutulmuş, en kendini inkar etmiş olanlar bile bu dehşet karşısında, 'vey be, bizden bazı insanlar da bu duruma düşer mi!' diyor. Hayır, sen önceden de böyleydin, bugün düşmedin bu duruma. Bu ortaya çıkan sürgünü neden bayram olarak değerlendirdim, neden üzülme yerine sevindim? Biz rak çözümlü hızlandırıyor da ondan. Siz eskiden beri kötü duruma düşmüşünüz, hatta daha kötü durumdasınız, sürgünsünüz ve kaçış içindedesiniz. Bundan ürkmüyorsunuz, işte bunun için bireysel çözümlenmelere yöneldik. Kapkara yürekler, örümcek bağlanmış beyinler, ne sap olur, ne saman. Ne yapacağız bu insanlarla? 'Belayım ben' diyor. Unutmamak gerekir ki bela olan taşa toslar.

Şimdi bu haliele örgüte gelmeyen, kural kaideye uymayan, düzene ve disipline uygun davranmayan insanı kim idare eder? Ki bu insan, bu yaşamla neyi kurtarır. İşte en zorlandığımız tutumlar bunlar. Yürek gücü yok, düşünce gücü yok, kolektifleşme gücü yok, yani ulusal toplumsal varlık haline gelme iddiası yok. Onun yol ve yöntemini bilmiyor. Hele sosyalist bir temelde şekillenmeye adım bile atmıyor. Ne yapılar insanı o zaman? 'Dağa böyle çıkarız' diyorlar. Çıkarlar, ama aletin rezili olurlar. Büyük kaybederler. Bizi zaten böylesine bir mücadeleye iten durum

bir şey yok. Canı bir şeye sıkılırsa, karşı çıkmayacağı herhangi bir değer kalmıyor. Canı bir şey isteyince, onun için kendini savurmuyacağı yer, içine girmeyeceği olumsuzluk kalmıyor. Bu insanla ne yapılabilir? Bu insanlardan oluşmuş bir partiye ne yapılabilir? İşte burada büyük parti olma ihtiyacı ve parti bağlanma büyük ihtiyaç kendiliğinden anlaşılıyor. Kişi olarak bile onurumuzu kurtarmak için önemli bir parti bağına ihtiyaç var. Bunu mübalağasız söylüyorum.

Sosyal mücadeleler insanlığın toplumsal varlık haline gelmesiyle başlar. Sosyalizm de onun ifadesidir diyoruz. Bizde bunun uygulanması şudur: İlk çağdaki toplumsallığa adım atan insandan belki daha fazla toplumsallığa adım atmak, insanlığa adım atmak, sosyal mücadeleye, hele hele sosyalizme, sosyalist mücadeleye adım atmak baştan itibaren ciddi bir parti bağına ihtiyaç gösteriyor. Gerçekten bilme inanıyor, gerçeklerimiz bilimin, sosyalizmin işi altında anlamak istiyorsak, bu konuda kaba ya da yüzeysel değilsek, kendimizi aldatmayı esas alıyorsak, toplumsal ve ulusal varlığımızda, ulusal ve sosyal mücadeleye ilk adımı atmak için gerekli olan en önemli nokta, parti bağdır ve bizde bunu PKK bağı biçiminde yakalayabilmektir. Bunun gerekliliğini, ciddiyetini, vazgeçilmezliğini, önemini, özellikleriyle kavramasızınız, uygulama gücü elde edemezseniz toplumsal varlık olarak yok sayılırsınız. Toplum içinde yeriyebilirsiniz. O kendi özgünlüğünüz açısından bir yitirilmedi, yok olmadır. Ulusal varlık açısından da böyledir.

Sosyal ulusal mücadele, sosyalizm mücadelesi açısından daha da yok edilmiştir. Kargaşa, kaos, sen ben çekişmesi, hiçbir kural tanımadan parti içinde değerlere saldırarak, varlık olmak değildir, daha kötüsü bireysel tükeniştir. Bunların bizde nasıl sık sık kendisi gösterdiğini göz önüne getirirsek, parti bağı deyip geçmenin öyle kolay olmadığı görülecektir. Parti bağı, parti ilişkisi yaratmanın ne kadar önemli olduğunu bütün yönleriyle anlaşılır. Onun için PKK'leşmek, henüz bu kadar gelişebilmiş ulusal, toplumsal koşullarda bu sosyal mücadele tarihinde dayanıp, bunu, sosyalizm geleneği olan bir toplumun ya da bir ulusun içinde oluşmuşçasına yanlış yanıtımsak değildir. PKK'nin özgünlüğü buradadır. Yoksunluk ortamında ilk toplumsal sosyal bağları geliştirmek ve ulusal bağları oluşturmanın için partileşmemiz gerekiyor.

Sosyal mücadele zaten partisiz mümkün değildi. Bu, sosyalist mücadeleye doğru yol aldı mı, tama-

"Yaşamak istiyorsan, ister bütünüyle halkımız açısından olsun, ister bireyimiz açısından olsun bu noktada yakalanan dönüşümün imkanını iyi kullanacaksın veya PKK'de ifadesini bulan çözüm gücü olmayı bileceksin. Başka türlü yaşama yol açılmıyor, yollar kapalı. Bin defa çıkmaz yola girmek, yürümek değildir. Hep bir çıkmazla sonuçlansın, bizim yaşam zaten şimdide kadar buydu. Herkes her türlü çıkmazı yaşıyor. Biz, bunu biraz yola döndürdük ve sonuç aldık"

geri olduğunuz veya zorlandığınız için, ya çok yüzeysel yaklaşıyorsunuz ya da inkar ediyorsunuz. Tabii bu da dediğim gibi çözüm değil. Sizi büyütmez, kurtuluşa götürmez. Ya çok ucuz kaybeden bir savaşı olursunuz, ya kaçarsınız ya da yenilip hak etmediğiniz bir sonuçla karşılaşırsınız. Bunlar bizim için kabul edilemez. İşte böylesine bir duruma verilmesi gereken karşılık, her zaman iyi bir parti karşılığı olmalıdır diyoruz. Emeğin, emek sahiplerinin dayanışması budur. Ve bunu Kürdistan'da en iyi yapan PKK'dir. PKK'de emek adına hareket edenlerin birliği var, dayanışması var. Eğer PKK'de daha da güçlü olunmak isteniyorsa, PKK tarihi bunu her isteyene çok iyi öğretebilir. Ondaki mücadele görkemlidir. Bizim sözümüz gerçekten emeğe sadakatle bağlı ve emeğe saygısı olanlardır. Sosyalizm onunla başlar. Onun birliği, dayanışması, kurulmasıdır. Çok iyi biliyorsunuz ki PKK bunun amansız hareketidir”

“PKK'de emek adına hareket edenlerin birliği var, dayanışması var. Eğer PKK'de daha da güçlü olunmak isteniyorsa, PKK tarihi bunu her isteyene çok iyi öğretebilir. Ondaki mücadele görkemlidir. Bizim sözümüz gerçekten emeğe sadakatle bağlı ve emeğe saygısı olanlardır. Sosyalizm onunla başlar. Onun birliği, dayanışması, kurulmasıdır. Çok iyi biliyorsunuz ki PKK bunun amansız hareketidir”

Gerçekleri görmeyenin bağı kopanın her şeyi bitmiştir

Emeğin sahiplerinin, kendi ülkelerindeki emeklerini yoğunlaştırıp insanca yaşamak için vermesi gereken mücadeleleri vardır. Onun için de partileri olmalıdır. İşte bu düşünceyle PKK'ye adım atılıyor.

Ülkenin özgürleşmesi ne için gereklidir? Ülkede emeği yoğunlaştırmak istiyor. Emek, birleşik sarf edilirse bir değeri ortaya çıkarabilir. Tek bir kişinin emeği fazla bir şey yaratmıyor. Onun için topluluk, toplum bilinci gerekir. Bu da olsa olsa ancak bir partiyle mümkündür. Görüyorsunuz ki bu çok gerekli. Kendi ülkenizden kopuşunuzu ve toplumun çözülüşünü iliklerinize kadar göz önüne getirin ve anlayın. Şimdi bir milyon Güney Kürt'ü dağa çıkıttı diye kıyamet koparıyor. Biz, 12 Eylül döneminde birkaç milyon, hem de en kötü bir biçimde sökülüp eyledik, kimsenin kılı kıpırdamadı. Daha büyük bir facia ve trajedi oldu. Biraz gerçekleri görelim. Gerçekleri görmeyenin, gerçeklerle bağı kopanın her şeyi bitmiştir. Bunu da kulaklarınıza küpe edin. İnsanlık deyip kolay yerimizde oturmayalım. Temel değerlerden kopmuş, insanın trajedi dediği durumu kendi ellerimizle, irademizle yaşıyorsak, burada bir trajediden öteye bir facia var, bir dehşet vardır. Onun içinde biz varız ve bağlanmıyız. Çok amansız koşullarda da olsa birleşmek istedik.

Şimdi sizin örgütsel bağlarınıza bakıyorum, değerlerle bağlarınıza bakıyorum, inanılmaz ölçüde bana zayıf, ölü geliyor. Nasıl yaşıyorsunuz? Bir türlü anlayamadım veya kendime kabul ettiremediğim durum budur. Her şeyden sökülüyorsunuz, bir bağlanma gereği duyuyorsunuz.

Bu neyi yaşamaktı? İnsanınızı bir de siz kaçırtıyorsunuz. Hazır insanı bile bir araya getirmekten ziyade, kaçırtıyorsunuz. Bu ne demektir? Bunlar facia ve pratiklerinizde var. Dehşete kapılmanız gereken yerde çok normal görüyorsunuz. Bu meseleleri böyle ucuz atlamak kolay değil. Kaybedilen toptan bir insanlıktır. Bu da kaybedildi mi sen yaşamışsın, bunun hiçbir anlamı yok. Bırak o yaşamı. O yaşam saygılı bir yaşam değildir. O yaşama namuslu, onurlu yaşam diyenlere gülüyorum. Nerede onurlu yaşam, nerede namuslu yaşam? Sen temelli kaybetmişsin. Temelli kaybettikten sonra, artık sokakta terk edilmişsin, sokaklarda yalnızsın, bir başınasın. Bin sefer sürseler seni, yerindedir. Bunu da anlamıyorsunuz, fakat anlamamız gerekiyor.

İnsanlık, bu kadar trajik konumda kalmak kolay bir şey değil. Hayvanlar gibi yollara sürülmek, öyle kolay yenilir, yutulur bir durum değil. Ama çoğunuz seyrediyorsanız, sizde hastalık çok derinleşmiş demektir. Bütün bunların küçümsenmeyecek boyutlarda sizde yaşadığını biliyorsunuz. Aşka geldiğim için veya çok kudretli olduğum için değil, vazgeçilmez bir insani yeri yakaladığım için, ülkeden kopuş kolay olamaz, topluluk olmaktan çıkmak kolay olamaz diyorum.

Her düzeyde kaçış öyle basit bir mesele olarak değerlendirilemez. Çok tehlikeli

buldum. İliklerime kadar etkisini yaşadım ve bu beni ülkeye yöneltti. Ülkeye yönelik yurtseverlik duygusuna yol açtı. Topluluğa yönelik, topluluk yaratma fikri bizi parti fikrine götürdü. Emeklerimize bağlılık, emeklerimizin sonuçlarına sahip çıkma bizi parti mücadelesine, toplumsal mücadeleye götürdü. Karşıma çıkan engeller adım adım bizi halk savaşına götürdü. Biz, halk savaşına böyle geldik. Öyle büyük bir silahtör olduğum için veya buna çok tutkun olduğum için değil –ki, zaten o koşullarda böylesine bir savaşı göze almak mümkün değildi– kendimize, kendi emeğimize sadece bir saygıyı bile göstermek için, bundan başka hiçbir yol olmadığı, yerde bunu gördüğümüz için yönelidik. Ve bunu nefes nefese iliklerimize kadar yaşadığımız için dedik ki, işte parti fikri, işte mücadelesi, işte halk savaşı, işte gerillası ve bugüne kadar gelmeyi zorunlu gördük. Bunlar PKK'de iyi konulmuştur diyorum.

Son yılların çözümlenmeleri ve amansız pratikleri, insanlık değerlerinden büyük bir kopuşu önlemek ve mümkünse yeniden büyük bir insanlığı kendi koşullarımızda yaratmak içindir. Esasında, bunun emeğin ülkesine, emeğin sahiplerine bağlanması ve bu temelde yaşamı mümkün kılması içindir. Büyük mücadele tamı tamına bunun içindir. Buna baktık, bunu esas aldık, her şeyi buna bağladık. Bunun dışında bir şeyin, hiç mi hiç değer ifade etmeyeceğinden emindik, bunu iyi bildik, bundan şaşmadık. Sonuç; kahramanlaşan bir parti hareketidir.

Kendi pratiğimde, örneğimde çözümlendiğim, sonuna götürdüğüm olay, bir ulus için benden bin kat daha gerekli. Birey olarak kendimi çözmüşsem, bu benim için kurtuluşu ifade eder. Ama bir ulus için bin kat daha fazla onun muhtaç olduğunu da gösterir. Sizlerin de benden daha fazla muhtaç olduğunuzu gösterir. Çözümlemeden, aşama yapmadan, yaşama hakkınızı savunamazsınız. Hatta yaşama iddiasını bile öyle karşınızda ileri süremezsiniz. İnsanlık karşısında ileri süremezsiniz. Aksi halde 'yaparız' dersiniz, 'yaşadığımızı sanıyoruz' dersiniz, gülünç duruma düşersiniz. Ciddiyeye alınmazsınız. Nitekim alınmıyorsunuz.

Büyük yanlıgı kimler yaşıyor? Rezaleti, trajediyi, komediyi kimler yaşıyor bu dünyada? Bunu göz ardı edemeyiz. Partimiz içinde zayıflığı, güçsüzlüğü, zararlı kimler yaşıyor? Bunları hiçbir zaman göz ardı edemezsiniz.

Ulus ve toplum olarak kendimizi sosyalizm öncülüğünde var ettik

Bizim yaşantımız, destan olsun diye değil, bilmem şöyle anı şanı tutsun diye değil, çok zorunlu bir gereksinmeyi karşılamanın diye bu işlere adanmıştır. Yapılması gereken basit ve sadedir. Ama mutlaka anlamda da gereklidir. Bunu böyle anlayacaksınız. Bunun için bir fırsat, bir imkan yakalamışsınız, bunu büyük mutluluk vesilesi bileceksiniz. Buna yüklenecesiniz, bundan çıkış arayacaksınız. Ancak bununla biraz kendinizi var edebileceğinizi,

ulusal olarak, toplumsal olarak var edebileceğinizi asla unutmayacaksınız veya bunun dışında bir rota, bunun dışında bir varlık nedeni kendiniz için tanımayacaksınız.

İnanıyorum ki bu aşamada PKK'de gerçekleşen, bu vazgeçilmez değerlere bağlanma durumudur. Bu yeni hamleimizde her zamandan daha fazla ülkeye bağlanmak durumu gelişmiştir. Yine emeğin sahiplerinin durumu, dayanışması gelişmiştir. Partinin öncü güç olarak buna yol açma, büyük engellemelerle de karşılaşıp çözüm gücü olma, onun hem teorik, hem pratik ifadesi ilerlemiştir. Öyle ki toplumsal mücadelelerin anlamlılığı bu yıl içinde kendini yüze vurmuştur. Serhildanlar çok ciddi bir toplumsal mücadele örneği olarak halkın gündemindedir. Yine öncü gücün savaş tarzı olarak gerilla, yol alacağı benziyor. Ne kadar da engel dikilse, yine sağdan soldan ne kadar çekiştirilmek, boşa çıkarılmak istenilse, öncü gücün yol açıcılığı halkın ülkesine, emeğine sahip çıkmasını, korumasını, onun örgütlenmesini ilerletiyor. Bunlar önemli gelişmelerdir.

İddialı olanlar, bir şeyler yapmak isteyenler, kendini bulmak isteyenler, var etmek isteyenler için her gün yeniden doğuş anlamına da gelir. Eğer insan olarak kalmak istiyorsak, bu yeniden bir doğuştur. İmkanlar bunun için oldukça gelişmiştir. Bütün bunları gerçekten ilerlemiş bir sosyalizmle sağlamamız unutulmamalıdır ki bizi tarihin her türlü geriliğinden alabildiğine kurtaracağı gibi, insanlığın önündeki temel sorunları aşmada da iddialı kılar. Birey olarak, toplum olarak iddialı kılar.

PKK gerçekten bunu başarıyla bugüne kadar sağlayabilmiş bir harekettir. İnsanın özgücüne dayanma, giderek onu bir halkın özgücüne dönüştürme, örnek bir biçimde hem de çok geri koşullardaki halkımız için de gerçekliğine göre onur vericidir, coşku sağlayıcıdır. Biz, bununla kendimizi bulduğumuz eminiz. Sosyalizmden esinlenmemiz giderek sosyalizmin bilimine daha fazla sarılmamız, onu ödünsüz, tavizsiz bir biçimde, başta parti içinde olmak üzere, giderek halkımızın mücadelesinde hem savunmamız, hem eylem kılavuzu olarak altında yol almamız bizi var etmiştir.

Denilebilir ki her haktan daha çok bizim halkımız için sosyalizm temel yaşam değeri anlamına gelir.

Diyebiliriz ki ulus ve toplum olarak kendimizi sosyalizmin öncülüğünde tanıdık. Tanımdan da öteye var etmeye çalıştık. Halen de çalışıyoruz. Eğer PKK bugün sosyalizmin en iddialı partilerinden biriyse, bunun anlamı biraz da bir halkı bu ideolojinin kılavuzluğunda gerçekleştirmiş olmasıdır. Dolayısıyla bizim sosyalizmi savunmamız sürekli bir süreçtir.

Sosyalizmi hiçbir halkın, ulusun içindeki partiyle kıyaslanmayacak düzeyde savunmamız anlaşılmalıdır. Bu temelde 1 Mayıs işçi sınıfının birlik ve dayanışma gününde diyoruz ki;

– Yaşasın Sosyalizm!
– Yaşasın 1 Mayıs!

Şehitlere bağlılığı şehitlerden öğrenelim

Mücadele arkadaşları adına Mustafa Karasu anlatıyor

Haki, taşıdığı enternasyonal duygularıyla mücadele tarihimize büyük bir yere sahiptir. Kürt hal-kının özgürlük mücadelesinde her yoldaşımızın, her önder kadronun büyük bir değeri olmakla birlikte, Haki'nin ayrı bir yeri olduğunu belirtmek gerekir. Haki, bu hareketin ahlakını, kültürünü veren yoldaşımızdı. Başta Kürt halkı olmak üzere halkların kardeşliğini savunan, unutulmayacak bir devrimci önderlikler.

Haki Karer yoldaşı, 1975 yılında bir defa görmüştüm. Fakat kişiliğini tanımam 1976 yılında oldu. 1976'da, Dikmen'de yaptığımız toplantıya Haki ve Kemal de katılmışlardı. Bu arkadaşların toplantıya katılması bizi heyecandırmıştı. Hareketimizin doğru bir çizgide olduğuna olan inancımız böylece daha da arttı. Daha önce Kürdistan devrimcileri olarak tanımladığımız Apocu hareketin devrimci çizgisinin doğru olduğunu, milliyetçilik değil, halkların kardeşliği temelinde bir sosyalist anlayışla Kürt halkının özgürlük mücadelesinin başarıya olacağını söylüyorduk. Haki Karer ve Kemal Pir yoldaşların bu toplantıda bulunmaları, benim açımdan Kürt özgürlük hareketinin sosyalist çizgide ve halkların kardeşliği temelinde yürütüleceğinin güvencesi olmuştu.

Haki Karer yoldaşla Antep'te, 1976'nın sonbaharından sonra birlikte çalıştık. 1976'nın yazında Antep'e belli çalışmalar yürütmeye gitmiştik. Bu sırada Haki yoldaş bir kısım arkadaşla Kürdistan devrimcilerinin ideolojisini yaygınlaştırmak ve kadrolaşmasını yaratmak için Adana'da bulunuyordu. Daha çok da işçiler ve gençler arasında çalışma yürütüyorlardı. Haki Karer yoldaşın Adana'daki çalışmalarında tam bir halk devrimcisi olarak çalıştığını, yaşadığını tüm arkadaşlardan dinledik. Bu mücadeleyi yürütmek için ihtiyaç olan parayı inşaatlarda çalışarak kazanmışlar ve işçi kahvelerinde ideolojik çalışma yürüterek Türk ve Kürt işçilerini etkilemeye çalışmışlardı. Ayrıca Adana'da bulunduğu süreçte devrimci gençlik hareketi ve öğretmenler arasında da hareketimizin düşüncelerini yayma ve tanıtma konusunda değerli çalışmalar yapmışlardı.

Haki tertemiz bir su gibiydi

Antep'e geldikten kısa bir süre sonra, Antep çalışmalarının sorumluluğu Haki arkadaşına verildi. Diğer arkadaşlar da vardı, ama onlar daha çok diğer alanlara gidip geliyorlardı. Haki yoldaş sürekli Antep'te kaldığı için çalışmaların sorumluluğunu üstlendi. Haki yoldaşın Antep'teki çalışmalarında hareketin devrimci kültürünü, ahlakını, terbiyesini, yoldaşlık ilişkisini, yaşam tarzını, mücadele kararlılığını duruşuyla, tutumuyla, kararlılığıyla, çalışmasıyla ve yaşam ilişkileriyle yarattığını söylemek gerekir.

O sadece bir devrimci militan değil, aynı zamanda devrimci bir ruhtu. Kendisini herkese yansıtan, herkesin yüreklerine, beyinlerine yediren devrimci bir ruh, tarz ve üsluptu. Bizler Haki yoldaşı hep böyle tanıdık. O'nun yanındayken bir din adamının mabette bulunduğu huzuru bulurduk. Su gibi tertemiz bir arkadaşta. O'nunla arkadaşlık yapan her insan da bu tertemiz su gibi arınırdı. Her insan Haki ile yoldaşlık, arkadaşlık yapmaya can atardı. 'Bir devrimci için en büyük değer, Haki gibi bir yoldaşı ve arkadaşta olmasıdır' desek doğru bir değerlendirme yapmış oluruz.

O zamanlar komün evleri denilen evlerde 7-8 arkadaş birlikte kalırdık. Tabii bu komün evlerinde yaşam tamamen kolektifti. Hiç kimsenin ne özel parası, ne özel eşyası ne de özel herhangi bir ihtiyacı olurdu. Ortak yaşam, ortak ruhun, duyguların, düşüncenin oluşmasına en güçlü zemini sunan bir yaşam tarzı olurdu. İşte bu yaşam tarzının oturtulmasına Haki öncülük yaptı. Bir komün evinde nasıl yaşanır, nasıl ilişkililir, bunu davranış ve tutumlarıyla hepimize öğrettirdi. Hepimizin eksiklik ve yanlışlarını tutum ve davranışlarıyla bize gösterirdi. Haki ile yaşamak, aynı zamanda bir devrimci yaşam, yoldaşlık eğitimidir. Bu nedenle Haki ile kalan arkadaşlar devrimci eğitimden geçmiş arkadaşlar oluyor.

Kaldığımız komün evlerinde birçok iş olurdu. Haki bu işleri herkesten fazla yapardı. Hatta bütün işleri kendisi yapmak isterdi. Arkadaşların yemeğinden tutalım çamaşırlarına, buluşmalarına kadar her konuda komün evinin işlerini yapmaktan ve bu konuda arkadaşlara hizmet etmekten zevk duyardı. Bu yaklaşımı tabii ki arkadaşların birbirine bağlanmasında, birbirini sevmesinde ve birbirlerine değer vermesinde önemli rol oynadı.

Haki büyük bir dava adamıydı ve davaya inanan arkadaşlarına karşı da çok büyük sevgi ve bağlılık duyardı. Bütün arkadaşlar kendilerinin Haki tarafından sevildiğini bilirlerdi. Bir arkadaş hastalandığında, Haki o arkadaşla bir ana titizliğinde ilgilenirdi. Devrimci görev Haki'de yaşamın temel ilkesi haline gelmişti.

Nasıl ki bir insan yiyerek, içerek günlük ihtiyaçlarını karşılasa, karşılamak zorunda ise, Haki de devrimci görevlerini yeme içme gereksinimi kadar kişiliğinin, yaşamının kopmaz parçası durumuna getirmişti. Haki tam bir görev adamıydı.

Haki için devrimci görevin küçüğü büyüğü olmazdı. Büyük göreve de küçük göreve de aynı ciddiyetle yaklaşırdı. Zaten O'nun çalışma alanlarında başarılı ve etkili olmasının sırrı da buradaydı. Bir devrimci, dava adamı olarak davasının başarıya ulaşması için sadece kendisi işlerini en iyi biçimde yapmaz, bütün arkadaşların da işlerini en iyi biçimde yapmasını isterdi. Yetersizlikleri ve eksiklikleri eleştirirdi. Bu yönü arkadaşlar arasında çok sevilirdi. Zaten eleştirilerini yaparken öyle sert yapmazdı. Eleştirisini bile alçakgönüllü tarzda yapmasını bilen bir arkadaşta. İncitmeden, kırmadan eleştirerek arkadaşların hatalarını onlara gösterirdi. Tabii bunu yaparken, hareketin yeni olduğunu da gözönünde bulundururdu.

Haki'nin tarzı dinlerin, felsefelerin ilk öncülerinin tarzına, üslubuna, yaşamına benzerdi. Bir nevi hareketimizin derişi gibiydi. Davaya adanmış, saçından tırnağına maneviyatla yüklenmiş bir kişilik olarak çalışmalarını yürütürdü. Onun duygularında, düşüncelerinde, yemeden de içmeden de hiçbir maddi imkan olmadan da yaşanabilirdi. Zaten arkadaşların içinde, en eski eşyaları o giyerdi. Bir yerden bir yere giderken, eğer şehir içindeyse arabaya binmezdi yol ne kadar uzun olursa olsun. Yemede içmede de azla yetinirdi, yanındaki arkadaşları da hep böyle bir kültürle yetiştirirdi. Haki denince aklıma bir derviş gelir. Kişiliği o kadar etkiliydi ki, Haki ismini her duyduğumuzda, andığımızda bir sıcak gülümseme belirirdi yüzümüzde. İnsan O'nu gördüğünde, değerli bir şeye kavuşmanın, uzun ayrılıktan sonra en sevdiği insanlarla buluşmanın ya da bir hazine elde etmenin sevincini duyar ve tebessüm ederdi.

"Haki sadece bir devrimci militan değil, aynı zamanda devrimci bir ruhtu. Kendisini herkese yansıtan, herkesin yüreklerine, beyinlerine yediren devrimci bir ruh, tarz ve üsluptu. Bizler Haki yoldaşı hep böyle tanıdık. O'nun yanındayken bir din adamının mabette bulunduğu huzuru bulurduk. Su gibi tertemiz bir arkadaşta. O'nunla arkadaşlık yapan her insan da bu tertemiz su gibi arınırdı. Her insan Haki ile yoldaşlık, arkadaşlık yapmaya can atardı. 'Bir devrimci için en büyük değer, Haki gibi bir yoldaşı ve arkadaşta olmasıdır' desek doğru bir değerlendirme yapmış oluruz"

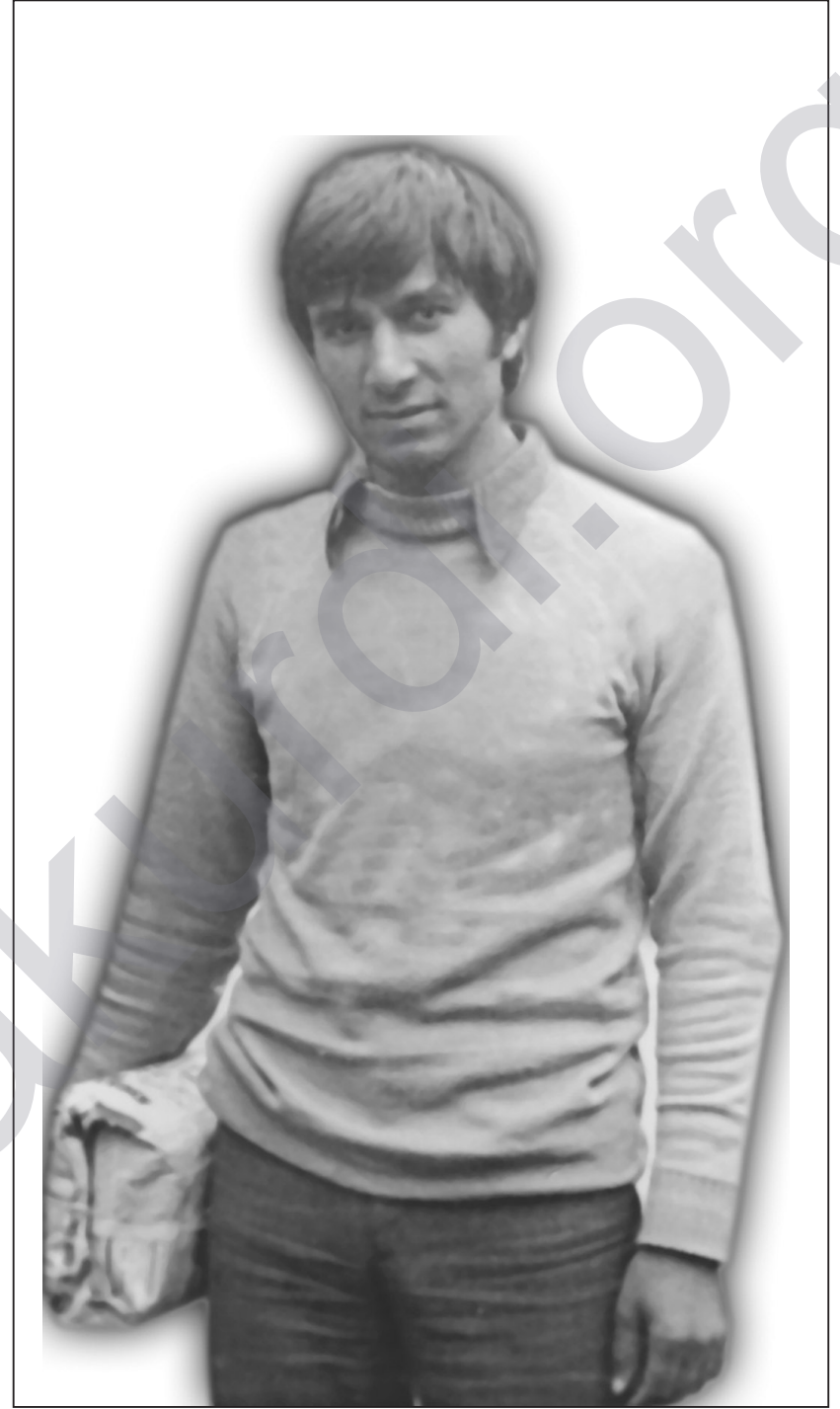
Haki saygı ve sevgiyi duruşuyla kişiliğiyle kazanmıştır

Haki'yle yaşanan her an, unutulmayan bir tattı. Bu nedenle Haki yoldaşın şehadetini duyunca, böyle bir tadı kaybetmenin, bir daha yaşayamayacak olmanın boşluğunu hissettik derinden. Bir yoldaş, bir dava insanı olmasının getirdiği kayıp yanında, böyle bir kaybı, boşluğu da çok derinden yaşadık. Artık dünyada, hareket içinde Haki gibi bir arkadaş bulunmayacaktı. Nazım Hikmet bir şiirinde,

"omuzda olmayan kolun boşluğunu hissetme" diyor. Haki yaşamımızda bundan daha derin bir boşluk bıraktı ve bu boşluk tüm yaşamımız boyunca da kendisini hep hissettirecekti, bunu biliyorduk.

Cenazesini Ordu'ya götürdüğümüzde, bütün Ulubeyliler cenazesine geldiği gibi, oradaki bütün Türk sol örgütleri de Haki'nin cenaze törenine katılmıştı. O dönemde Türk solundaki sosyal şoven eğilimler göz önüne getirilirse, Haki Karer'e her yelpazede sol örgütlerin sahip çıkması, O'nun kişiliğindeki örnek duruşu gösteriyordu. Haki, mütevazılığıyla gönüllerde yer alan ender goncalardan biriydi. Cenazesine Türk solunun hemen hemen bütün grupları gelmişti.

Bir devrimcinin cenazesine gittiğimiz halde, devrimciler gibi yaklaşmadık; sulu gözlü ve çok aşırı duygusal davrandık. Oysa Haki, o kadar kitlenin gözünde bir isyan bayrağı gibi dalgalanmaktaydı. Aramızdan birisinin, Haki'nin şehadetinin anlam ve önemi üzerine kitleye konuşma yapması gerekiyordu, ama hiçbirimiz O'nun şehadetini kabullenmediğimiz için konuşamıyorduk. Hepimiz birbirimize bakıyorduk. Aramızda, 'en iyi konuşmayı ancak Kemal yapar' dedik. Çünkü Kemal, ajitatörümüz ve propagandistimizdi. Kemal "yapamam" dediyse de yüreğimize söz geçiremediğimiz için O'nu kitlenin önüne çıkardık. Kemal'e bakan kalabalığın gözünde isyan için dalgalanmayı

bekleyen bir bayrak vardı. O, soluklarını dizginleyerek ancak bir iki cümle konuştuktan sonra, göz yaşlarını hüznüne katıp hüngür hüngür ağladı. Kemal'in boğazında düğümlü kalan kelimeleri biraz da olsa kitleye aktarmak için Haki söz aldı. Var gücünü toplayarak kısa bir konuşma yaptı. Cenazeyi azad ettiğimiz göz yaşlarımızla toprağın koynuna bıraktık.

Haki bu saygıyı, sevgiyi ve sempatiyi duruşuyla, kişiliğiyle kazanmıştır. Örgüt içinde nasıl etki yapmışsa, yaşadığı Ulubey kazasında da lise öğrencisiyken bulunduğu Ordu'da da aynı sempatiyi ve sevgiyi kazanmıştı. Biz bunu cenaze töreninde bütün çıplaklığıyla gördük. Herkes törene gönüllü bir katılım sağlamıştı. Bu vesileyle Haki Karer yoldaşın şehadetinde böyle bir tutum gösteren bu örgütleri de Ulubey halkını da burada saygıyla anıyoruz.

Ulubey'de defnedilmeden önce yüzünü gördüğümüzde, sakalları biraz uzamış, yüzünde, insanlarla konuşurkenki alçakgönüllü ifade asılı kalmıştı. Haki arkadaşın bütün yaşamı boyunca yüzünde asılı duran bu ifadeyi, şehit düşüğü anda da gördük. Haki'yi defnetmeden önce bu tertemiz yüzünü böyle görmek de büyük bir şanstı.

Haki'nin kişiliği, duruşu, yoldaşlarının harekete, halka, mücadeleye bağlılıklarında oldukça belirleyici bir rol oynadı.

Önderliğimiz Haki'nin anısına çok büyük bir değer biçti. Cenaze törenindeki duygusal tavırlarımız için Önderliğimiz birçok eleştiri de bulundu. "Haki'nin şehadetine böyle layık olunmaz, Haki'nin şehadetine sıradan bir insanın ölümü gibi yaklaşılamaz. O'nun şeha-

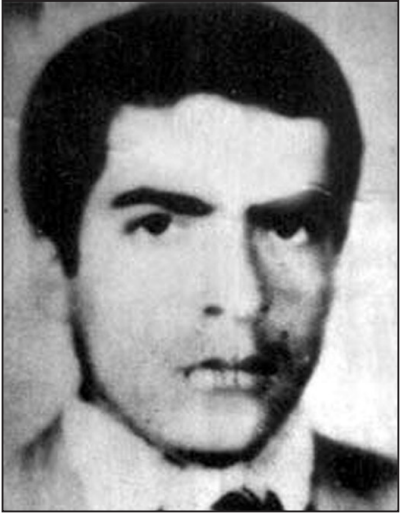
deti her yerde bize devrimci görevleri hatırlatır. Orada halkla ilişkilerinizi ve diğer sol gruplara karşı görevlerinizi yerine getirememeniz, Haki'nin şehadetini anlayamamanızdır" dedi. Bizim eksikliğimizi gidermek için kendisi Ulubey'e gitti, halkla görüştü, ailesiyle görüştü ve Haki'nin şehadetini ilk ciddi yaklaşımı böylelikle ortaya koymuş oldu.

Daha sonra da Önderliğimiz, "bu davaya, bu ideolojiye, bu inanca kendisini feda eden insanlar ortaya çıkmıştır, dolayısıyla bu inanç, bu ideoloji ve hareket artık vazgeçilmez bir dava haline gelmiştir" değerlendirmesini yaparak, Haki yoldaşın anısına bağlılığın gereği olarak partileşme sürecini başlattı. Bir tarafta Haki'nin alçakça katledilmesine karşı örgütün kendisini korumak için silahlı savunma içine girmesi gerçekleşmiş, diğer yandan da Önderliğimiz partileşme sürecini başlatarak, Haki yoldaşın anısına en güçlü cevabı vermiştir.

Denizlerin Hakilerin Kemallerin Mahirlerin 'halkların kardeşliği' özlemi başarıya ulaşacaktır

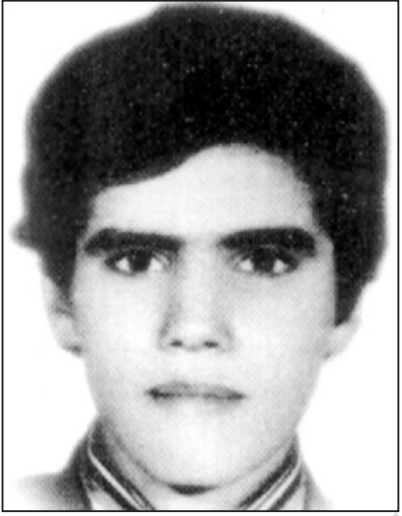
PKK'yi PKK yapan süreci devrimci kişiliğiyle, kültürüyle başlatıp kendine özgü kimliği olan bir hareketin yaratılmasına en büyük gücü verdiği gibi, şehadetiyle de arkasındaki tüm köprüleri yıkarak, geleceği kazanacak bir mücadelenin öncü gücü ve partisini ortaya çıkarmıştır. Bu yönüyle Kürdistan halk özgürlük mücadelesinin gelişmesinde Haki'nin etkisi, özgürlük ve demokrasi tarihinin sonuna kadar devam edecek bir niteliğe sahiptir.

Öte yandan milliyetçilik yoluyla halkların birbirine boğazlatıldığı, dış güçlerin egemenliğini sürdürdüğü Ortadoğu coğrafyasında, halkların kardeşliği açısından çok büyük bir adım atarak, Ortadoğu halklarının kardeşçe özgür geleceğinin ortaya çıkarılmasında önemli bir süreç başlatmıştır. Haki Karer'in bu enternasyonalist çıkışının, özellikle sosyal şovenizmin çok güçlü olduğu Türkiye'de, Ortadoğu halklarının kardeşliği temelinde bir düzen kurulmasının imkanlarını oluşturması açısından da büyük bir değeri vardır. Türkiye'de şovenizm ve sosyal şovenizm hala güçlü olsa da 1970'lerde Denizlerin halkların kardeşliği için attığı adımı Haki ve Kemal güçlü bir biçimde sahiplenerek, yeni boyutlar kazandırmıştır. Çünkü Haki'nin, Kemal'in, Denizlerin mücadele ruhu, onların kişiliği, her türlü engeli aşarak başarıya ulaştıracak bir niteliğe sahiptir. Biz hareket olarak, Denizlerin, Hakilerin, Kemallerin, Mahirlerin 'halkların kardeşliği' özleminin başarıya

ulaşacağına inanıyoruz.

Haki ile birçok anımız olmuştur. Kömün evinde her zaman gece yarlarına kadar kitap okurduk, doğal olarak en son yatan ışıkları söndürürdü. Bir gece en son ben kalmıştım. O sırada bir arkadaş, "yatarken ışığı söndür" dedi. Zaten yatırdığımda ışığı söndürecektik, öyle dediği için bende şaka olsun diye ışığı sö-

dürmeden yatağa doğru yöneldim. Tam o sırada bizim **Şehit Doğan Kılıçkaya (Yasin)** yataktan kalktı. Işığı söndürmeye gidiyordu. Geçerken koluma hafiften çarptı, dirsek kemiğime çarpınca, tansiyonum düştü ve bir baygınlık geçirdim. Bir süre sonra ayıldım, baktım başta Haki yoldaş olmak üzere bütün arkadaşlar başucumda toplanmış. Haki nasıl olduğumu sordu, "iyiyim" dedim. Sonra herkes uyumak için yerine çekildi. Ben de uyudum. Bir süre sonra kalktım, baktım Haki halen başucumda bekliyor. Daha önce de hastalandığımda böyle başımda durmuştu. Tüm ısrarlarımıza rağmen Haki uyumadı. Haki'nin bu davranışı O'nun yoldaşlık konusundaki hassasiyetini göstermektedir. Çok ciddi bir şeyim olmasına rağmen, ne olur ne olmaz diye yatağa başucumda beklemişti.

Antep'e ilk gittiğimizde, ekonomik olarak imkanlarımız yoktu, öğrencilerin köyden getirdiği mercimekler vardı, bunları en önemli yiyecek malzemesi olarak kullanıyorduk. Çoğu zaman günde iki öğün, bazen üç öğün de mercimek yediğimiz oluyordu. Sabahları hep mercimek yiyorduk, akşam başka bir yemek yoksa, yine

mercimek yiyorduk. Sürekli aynı şeyleri yediğimiz için bir gün Haki yoldaşa, "kahvaltılar zeytin yiyeelim" dedi. "Paramız, imkanımız yok" dedi. Biraz ısrar dana edince, zeytin aldı. Üzerine biraz limon, pul biber, zeytinyağı dökerek daha lezzetli hale getirdik. Sabahları zeytin yemeye başladık. Fakat biber ve limon da eklenince bayağı lezzetli olan zeytin, sıcak pidesiyle birlikte epey tüketiliyordu. Birkaç gün böyle devam etti, sonra paramızı planladığımızdan daha çok harcadığımızı gördük. Haki, "artık yeter, imkanımız yok, bundan sonra zeytin almaya cağız" dedi. Böylelikle bizim birkaç günlük zeytin soframız da son bulmuş oldu.

Yine, yanlış hatırlamıyorsa 1977 Newroz'u idi, birçok bankanın bombalanması planlanmıştı. Biz de iki grup halinde, Karacadağ yolundaki birkaç bankayı bombalayacaktık. Haki de bu bankalardan birini bombalamayı üzerine almıştı. Haki'nin grubu kendi üstlendiği bankayı bombalıyor, ne var ki diğer grup, çok uğraştığı halde camı kıramadığı için bombayı atamıyor. Buna kızan Haki yoldaş gidip, çok şiddetli yumruk ve tekmelerle camı kırıp bombayı bankaya atıyor, bu sırada elinde kesikler oluşuyor. Haki bir işi yaptı mı büyük bir itinayla, zamanında ve temiz yapardı. O, bütün davranışlarıyla örnek bir insandı.

Dörtler büyük bir direniş köprüsüdür

17 Mayıs'ta Diyarbakır Cezaevi'nde bedenlerini tutuşturan değerli yoldaşlarımız **Ferhat Kurtay, Eşref Anyık, Mahmut Zengin, Necim Öner** yalnız cezaevi ve PKK tarihi açısından değil, Kürdistan tarihi açısından da önemli bir dönüm noktasıdır. Mazlum yoldaşın 1982 Newroz'u'ndaki eylemiyle, PKK öncülerinin öncülük ettiği 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu arasındaki direniş köprüsüdür.

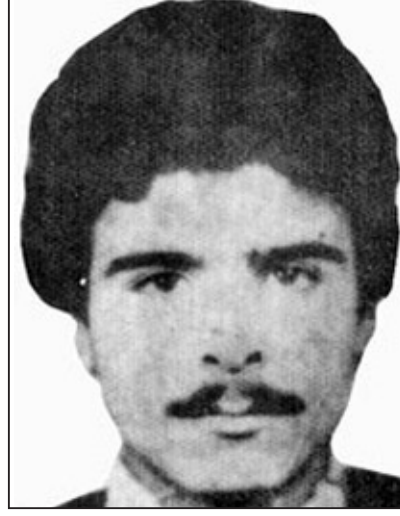
Bu kahramanca eylemi anlamak için, 12 Eylül askeri darbesinin Kürdistan'daki amaçlarını bilmek ve bu politikanın cezaevinde nasıl pratikleştiğini görmek gerekir. 12 Eylül darbesine karşı büyük ve kahramanca direnişlerin ortaya çıkması, 12 Eylül darbesinin uğursuz emellerinin kapsamlıya ilgilidir.

12 Eylül, Kürdistan'ı, Kürtlüğü yok ederek, Türkiye'nin bir uzantısı haline getirmek istiyordu. Temel amacı, Kürt halkının varlığını ortadan kaldırmak, direnişi bir daha ortaya çıkamayacak düzeyde etmek, Kürt halkının inkarcılığa ve sömürgeciliğe karşı direnemeyeceğini göstermek olduğu için, uygulamalar da acımasız olmuştur. 12 Eylül'le birlikte, Kürdistan yeniden boydan boya işgal edilmiş, bir bütünün zindana çevrilmiştir. Kürtlüğünü savunan, bunun için direnen ve Kürt halkının taleplerini dile getiren tek bir ögeyi bırakmamacasına bir bastırma ve sindirme operasyonu geliştirilmiştir.

Kürdistan'da gelişen özgürlük eğilimi, sessizliğe büründürülmüş tüm Kürdistan coğrafyasını ayağa kaldırmıştı. Bu uyanış da Önder Apo öncülüğünde başlatılan PKK hareketiyle sağlanmıştır. Kürdistan'da halkın uyanışını gerçekleştiren, PKK'nin öncülük ettiği direnişti. Bu açıdan 12 Eylül, hedeflediği amaçlarına ulaşmak için, cezaevlerine doldurduğu PKK tutsakları üzerinde teslim alma politikası yürüttü. PKK kadrolarını teslim almak için de zulüm ve işkenceyi dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş biçimde uyguladı. Tutsakları, inançlarına ve halka verdikleri sözlere pişman ettirerek, inançlarına ters kişilikler haline getirip toplum içine salmayı, bu temelde pasifikasyonu yaygınlaştırmayı hedefliyordu. 'Size söz veren, bunun için iddialı konuşan kişilerin hallerine bakın' deyip, teslim aldığı kişiler şahsında halkın özgürlüğü, ulusal demokratik yaşama olan umudunu tümünden kirmayı amaçlıyordu. Bu çirkin ve insanlık dışı amaç için, Diyarbakır Cezaevi yaşanmaz bir yer haline getirilmişti. Mazlum Doğan yoldaş 1982 Newroz'u'n-

da, Demirci Kawa gibi "artık bu yaşam kabul edilemez" diyerek, zindandaki yoldaşlarına bir isyanı başlatmanın işaretini verdi bu isyanın kılıcını çıkararak.

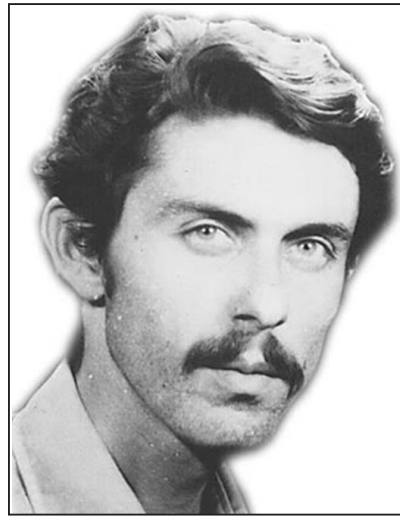
Bedenlerini ateşe veren Dörtler ise, "PKK tutsaklarını amaçlarına ters düşürmezsiniz, PKK tutsaklarının birbirine bağlılığını ortadan kaldırıp direnişi költürünü yok edemezsiniz" diyerek, PKK yoldaşlığının, halka ve birbirine söz vermenin kararlılığını inkarcı sömürgeci rejime tüm açıklığıyla göstermenin eylemini gerçekleştirdiler. Inkarcı sömürgeci rej-

min boyun eğdirme politikalarına karşı, kendi şahıslarında Kürt özgürlük hareketi kadrolarının ve halkın onurunu korumak, en zor koşullarda da olsa bu dayatmalara boyun eğilmeyeceğini göstermek için bu dört yoldaşımız, önceden kararlaştırılmış, birbirine verilmiş sözler temelinde 17 Mayıs'ta bedenlerini özgürlük meşalesi gibi tutuşturdular.

Bu eylem büyük bir eylemdir. Bir ay öncesinden kendilerini yacakları günü kararlaştırmışlar ve bu konuda birbirine söz vermişler. Eylem günü ve saati geldiğinde, hiç birinde en ufak bir tereddüt ortaya çıkmamış, kol kola girerek, üzerlerine yanıcı malzemeleri sarıp nefi dökmüşler ve kibritle ateşleşmişler. Eylemlerinin kırılmaması için de ateşin verdiği acıya rağmen sessiz kalmışlardır. Arkadaşları fark edip yanan vücutlarını söndürmek isteyince de "söndürmeyin, eyleme ihanet etmeyin" diyerek, kendilerini söndürmek isteyen arkadaşlarına karşı çıkmışlardır.

Diyarbakır Zindanı'ndaki bu eylem ve diğer direnişler, Kürt halkının evlatlarının özgürlük ve demokrasi için nasıl bir yurtseverlik göstermeleri gerektiğini, nasıl bir halk sevgisinin ortaya konulması gerektiğini göstermiştir. Bu direnişlerle, bu eylemlerle, Kürdistan'da yurt sevmenin, halk sevmenin ölçüleri yükseltilmiştir.

Halkımız bu eylemlerle özgürlük ve demokrasi için daha büyük fedakarlıklar vermenin bilincine, kişiliğine varmıştır. Bu eylemler sadece güncel önemi olan ve sadece özgürlük hareketinin gelişmesi açısından ateşleyici, özgürlük mücadelesini harlandırıcı eylemler değil, halkın kimliğini, kişiliğini, bilincini yoğuran yeni kültür, yeni düşünce, yeni moral değerler kazandıran halk yaratımı, kişilik yaratımı eylemleridir. Eğer halkımız sonrakı yıllarda ölümüne yüreğinde, beyninde yenerek düşmanın her türlü zulmünün üzerine yürüdüyse, düşmanın saldırıları karşısında en kahramanca eylemleri, direnişleri ortaya koyabildiyse, bu eylem-

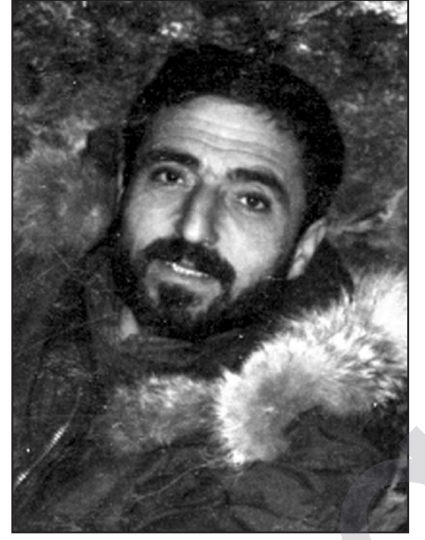
lerde Dörtler'in kendilerini meşale yapmasının rolü önemlidir. Dörtler'in Kürt yurtseverliğinin, fedakarlık ölçülerinin yükselmesindeki payı büyüktür. Uluslararası komplo süresince Kürt insanının kendisini ateş topu yaparak komploya karşı duruş göstermesinin, bu tür direnişlerin yarattığı yeni Kürt yurtseverliğiyle, özgürlük ölçüleri, ulusal demokratik değerlere bağlılıkla bağı vardır. Yine Newrozların sembolü haline gelen **Zekiye Alkan, Rahşan, Ronahi, Berivanların** ve daha nice Kürt gencinin "yaşam olacağına özgür olmalı" felsefesiyle yola çıkıp "uğruna ölünecek düzeyde bir yaşam" yaratma mücadelesi içine girmeleri, tabii ki bu direnişlerle gerçekleşmiştir. Daha sonraki kahramanca eylemler, yoldaşlarımızın bu büyük eylemlerle ortaya koydukları yeni ölçülerle yoğrulan insanların yaptığı eylemler olarak tarihe geçmiştir.

Dörtler'in direnişi daha büyük eylemler için bir emirdir

Dörtler'in eylemini duyduğumda, Diyarbakır Zindanı'nın 35. koğuşunda, hücrede bulunuyordum. Dörtler'in eylemi 33. koğuşta gerçekleşti. Bu eylemden sonra, 33. koğuş bulunan bütün arkadaşlar ağır işkenceden geçirildi. 12 Eylül'ün amaçlarına ve zindan işkencesine karşı Dörtler'in isyanı bu koğuşta gerçekleştiği için, koğuş cezalandırılıp dağıtılmıştı. Bu koğuşa bir süre tutuklu da konulmadı. İşkence görüp dağıtılan tutuklulardan birkaçı bizim bulunduğumuz katın bir hücrelerine getirildi. Onlar çok gizli biçimde, böyle bir eylemin gerçekleştiğini, bazı arkadaşların şehit düştüğünü duyduklarını, bazılarının durumlarının ağır olduğunu iletiler. Bu durum bizleri sarstı. Bundan önce de **Mazlum** yoldaşın direniş kivilcimını çakması gerçekleşmişti. Dörtler'in eylemi ile birlikte, daha güçlü, daha büyük, daha etkili bir eylem yapma zamanının geldiği kararına vardık. Daha önce **Kemallerin, Hayirilerin, Mazlumların** içinde bulunduğu arkadaş grubunun son savunma zamanı yaklaştığında, etkili bir eylem yapma kararı vardı. Dörtler'in eylemi, bu kararın uygulanmasının daha erkene alınmasını beraberinde getirdi. Nitekim Dörtler'in eyleminden sonra, ölüm orucunun başlatılması kararına varıldı. Bu karar, 14 Temmuz'da uygulamaya geçirildi.

Dörtler'in eylemi duyduğumuzda gösterdiğimiz tepki; Diyarbakır Zindanı'ndaki bu baskıların, bu zulüm düzeninin artık kabul edilemeyeceği, buna karşı kapsamlı bir direniş gerçekleştirme zamanının geldiği idi. Hatta bu eylem duyulduğunda, daha sonra 14 Temmuz'da şehit düşen yoldaşlarımız, önceden kararlaştırılan eylemlerin artık geciktirilmemesi gerektiğini, hatta Dörtler'in eyleminden önce bir eylemliliğin esas olarak kendileri tarafından gerçekleştirilmesinin sorumluluk duygusu içindeydiler. Bu yönüyle Dörtler'in eylemi, 14 Temmuz eyleminin başlatıcısı olmuştur. Dörtlerin eylemi, 14 Temmuz'u başlatılan için daha kapsamlı, büyük bir direniş başlatılmasının emri olarak görülmüş, kabul edilmiş ve bunun gereği yapılmaya çalışılmıştır.

Bu eylemler, PKK kadrolarının ruh hallerinin, yoldaşlık duygularının ve birbirine yaklaşımının anlamını en ince ayrıntısına göstermektedir. Dörtler, Mazlum Doğan yoldaşın Newroz'daki eylemini duyunca, "bu eylemi aslında biz yapmalıydık, şehitlerimize karşı, arkadaşlarımıza karşı sorumluluğumuzu yerine getiremedik" diyerek, yoldaşlarına, halka karşı sorumluluklarını yerine getirememenin ezikliği ve duygusu içinde, böyle bir eylemi bir an önce gerçekleştirme kararı almışlardır. 14 Temmuz direnişçileri de Dörtler'in eylemini duyduklarında, "bu eylemleri bizim yapmamız gerekirdi" diyerek, yoldaşlık ilişkilerini ortaya koymuşlardır. Mazlum arkadaşın şahadetinden etkilenen 14 Temmuz direnişçileri ölüm orucuna başladıklarında, "keşke Mazlum Doğan arkadaş da

şimdi aramızda olsaydı, bu eylemi birlikte yapsaydık" diyerek, Mazlum Doğan yoldaşa yan yana bu eylemi yapmanın gururunu, sevincini, sıcaklığını dile getirmiş, PKK militanlığının, PKK'nin yarattığı yoldaşlık sevgisinin, halk sevgisinin düzeyini ortaya koymuşlardır.

Bu eylemi gerçekleştiren arkadaşların kişiliklerini de belirli yönleriyle ortaya koyabiliriz: **Ferhat Kurtay** yoldaşımız, Kızıltepe yurtsever bir aileden geliyordu. Bilindiği gibi Kürt melleleri Kürtlerin ilk aydınları sayılmaktadır. Dünyayı sorgulama, tanıma imkanları olduğu için, Kürt yurtseverliğinin geliştiği kesimlerin başında gelmişlerdir. Ferhat Kurtay'nin ailesi de yurtsever özellikleri olan bir melle ailesidir. Eskişehir'de üniversiteyi bitirmiş, elektrik mühendisi olmuştur. Üniversite sıralarında örgütü tanımış, daha sonra giderek bu katılımı profesyonel düzeye ulaşmıştı. PKK'nin Kürt halkının özgürlüğünü, ulusal demokratik yaşamını gerçekleştirebilecek bir hareket olduğuna tüm yüreği ile inanan bir arkadaşımızdır. Aydın bir kişiliği vardı. Olgun, oturmuş kişilik özelliklerine sahipti. Bu nedenle de çevresini etkileyen, insanlar saygı duygusunu uyandıran bir kişiliği vardı. Hareketimizin Kızıltepe'de gelişmesinde, Ferhat Kurtay'nin bu özelliklerinin etkisi büyük olmuştur.

Diyarbakır Cezaevi'nde, bulunduğu koğuşta arkadaşların ağır baskılara rağmen devrimci özelliklerini korumaları, partiye ve halka bağlı kalmalarında Ferhat Kurtay yoldaşın belirleyici rolü olmuştur. Olgun, etkileyici kişiliğiyle koğuş içinde arkadaşların kendi etrafında toplanmış; baskılar karşı arkadaşlarının kötü ve zor duruma düşmesini engelleyen, baskı ortamında olabildiğince arkadaşların düşüncelerini, tutumlarını, duruşlarını korumasını sağlayan bir arkadaş olmuştur. Nitekim bir direnişin yapılması gerektiği düşüncesi kendisinde gelişip bu düşüncüyü arkadaşlarına açıklar açıklamaz da birlikte eylem yapacağı arkadaşları rahatlıkla bulmuştur. Direnişin disiplinli, sonuç alıcı ve etkili olmasında Ferhat arkadaşın kişiliğinin, duruşunun payı belirleyicidir.

Necmi Öner arkadaş, Çermikli bir arkadaştı. Lise öğrencisiydi. Çermik'te PKK'nin gençlik hareketinde yer almış, mücadelelerini gelişmesinde aktif bir militan olarak çalışmıştı. Cezaevine düştüğünde de gençlik heyecanını, coşkusuunu koruyan bir arkadaşımızdı. Necmi'de gerçekten gençlik heyecanının her türlü özelliğini görebilirdik.

devamı 22'de

güneşin sarısından çalınmıştı gözlerin

*Bir şiir yazmak isterdim
biraz gerçek, biraz hayal
onunla ulaşmak
ulaşılması zor olana, olanlara
oradan yürümek yıllar yılı çocukluğa
iç çekişler biraz da orada gizlidir
işte o gizleri zuladan çıkarmak
sayfalarını karıştırmak
Bagok'un o ilk görüştüğümüz,
"işte bak sözümde durdum ve geldim"
dediğim o bağ evindeki
ateşin başında
yazdıklarımı okumak istedim
güneş sarısı gözlerine*

Kişiliğinde bütünlüğe ulaşanlar ya da bunun arayışı içinde olanlar vardır, bir de sadece bir organizma gibi yaşayanlar. Yaşamı anlamlı kılmak için gece gündüz demeden çalışıp didinen, bir değil bin canı olsa seve seve verenler, verecek olanlar vardır, bir de gün doğuşu ve gün batımının farkında olmayanlar.... Gidenler ve gidenleri ant bilen yürekler için yaşamın anlamı özgürlükle eşdeğerdeydi. Biri diğerinin izdüşümü...

Kaç defa yazmaya çalıştım, kaç defa yarım bıraktım, kaç defa başlamadan bıraktım yazılarımı, bilmiyorum. Bazen çocukluk anılarımız izin vermedi, bazen gidişini kabullenemeyişimin isyancılığı.... Sanki hiç değişmemiş olacaksın bir dahaki görüşmemizde. Sanki o bağ evinde yarım kalan sohbetlerimize kaldığımız yerden devam edeceğiz yine ağır dolusu gülüşlerimizle. Sanki yıllar yıldır her anımı işgal eden o birlikte geçirdiğimiz anların hala belleğimde dipdiri duran detayları, varlığıyla ebedi bir bütünlüğe dönüşecek içimdeki acılar gibi. Ve her sanki yerini derin bir sessizliğe bırakıyor fırtınaların ortasında. Sonra keşkelerin zamanı başlıyor içimde. Çünkü her giden, yaşanan anılarla ve yaşanmayanlarla kalanın hayatında bir keşkeye dönüşüyor. Keşkeler her anımızda sarıldığımız en değerli parçamız, umudumuz oluyor isyancılığımızın ortasında.

Aradan çok uzun zaman geçti belki, ama içimin zamanı kaç parçaya bölündü ve her bölündüğü parçada bir daha ilerlememek üzere kaç defa durdu, bilmiyorum. Ve yüreğimde biriken acılarla anlıyorum ki zaman, güneşin doğuşu ve batışıyla geçmiyordu. Biyolojik olarak değişmemiz de zamana dair bir şey ifade etmiyordu. Ölüm de soluğun kesilmesi değildi. Dışımızda bana rağmen ilerleyen bir zaman kavramı, ama zamanın akrep ve yelkovanı hala aynı anı gösteriyor, gidenlerin derin acısında takılı kalmış içimde. Sonra yine anlıyorum ki biz halk olarak gücümüzü, umudumuzu acılarımızdan alıyoruz. Bildiğimiz ne varsa da acılarımızdan öğrenmişiz.

İnsanlar sürekli geleceğe, yarınlara bakarken biz, o belki de bin yarınlara değişmeyeceğimiz sızlı zamanlara bakıyor, onlara sarılıyoruz bütün ağırlığıyla. Küçük şeylerle bile mutlu olmayı bildiğimiz, içimizin huzurla dolup taşıdığı zamanların derinliklerinden gelmiştik bugünlere bedenen. Yüreğimiz sizlerle kaldı ve hala ardi kesilmeyen ardıllarımızla sizlere doğru gelmeye devam ediyoruz.

Senli zaman dilimlerine dokunuyorum her zamanki gibi. Sana anlatmak istediğim ne de çok şeyim vardı. Üzerimize yağmur gibi yağın mermilerin ortasında bile sana anlatacağım şeyleri düşünüyordum bütün acımasızlıklardan uzakta. Sonra anlatmak isteyip anlatamadığım bütün sözcükler derin bir acıya dönüşerek her gittiğim yere benden önce vardı. Varlığın en temel özelliği olarak görülen

değişim yarası da bu acıların yanında sadece birer safsataya dönüşüyor. Öyle olsa, insan durmadan yaşar mı içinde bu depremleri?

Bütün masallar bir varmış bir yokmuş ile başlar. Bizim masallarımız ise sadece varmış ile başlar ve her bir masalımız yokmuş ile noktalanır.

1993 Mart'ında Bagok'a düzenlemem olmuştu. Bölge komutanımız Rauf arkadaş, "artık Bagok'ta bir aile grubu kurarsınız" deyip takılıyordu. Eylem hazırlığında olduğunuzu duymuştum ve "eğer yetişebilersen, sen de katılırsın eyleme" demişti arkadaşlar. Çok heyecanlıydım. Bu benim ilk eylemim olacaktı. Bir yıldır katılmama rağmen birçok şeyi yeni yaşadığım ve yaşayacağım için yeni katılmış gibi hissediyordum kendimi. Uzun bir yol yürüyüşü ardından, nihayet gecenin

"sözümde durdum ve geldim" demiştim seni görmüş olmanın mutluluğuyla. Birkaç yıl önce görev için indiğin şehir merkezinde görüşmüştük bütün sözcüklerin suskunluğuyla. Sana bir tek, "iyileşirsem, söz ben de geleceğim" demiştim. O zamanlar yüzünün ifadesini okuyabilecek, gözlerindeki anlamı çözebilecek durumda değildim. Şimdi okuyabiliyor ve çözebiliyordum. Yüzünde savaşın o sert, meydan okuyan çizgileri vardı, gözlerin sanki güneşin sarısından biraz daha çalınmıştı. Artık karşımda durmadan kavga ettiğimiz o çocuk değil, genç bir gerilla duruyordu.

Dışarıda, Mart'ın yıldızları gökyüzünde pırıl pırıl parlarken, otlar düşen çiğ taneleriyle kristalleşirken, bağ evinde yakıtığımız ateşin bir kenarında oturmuş, demli sohbetlere dalmıştık seninle. Üstelik çocukluk anılarımızı tazeliyorduk gülererek. Okul tatilinde hepimiz köyde topl-

yükler bile müdahale etmişti kavgalarına, ama nafile, hiçbir sonuç alamamışlardı. Ben daha küçük olduğum için pek anlam veremez, ağlardım. Çocuktuk belki, ama hepimiz de erken tanışmıştık halkımızın acılarıyla. Yürütülen bir mücadelenin olduğunu biliyorduk, bunu bilmek bile erken büyümüşü hepimizi. Anaların gözyaşlarına, işkencelere, tut-saklıklara yabancı değildik. En çok da sen biliyordun.

En son 1988 yazında bir araya gelmiştik, bu kez tatilden dolayı değil, amcamız *Delil (M.Latif Yıldırım)*'in şehadeti bir araya getirmişti bizi. Küçük yüreklerimizle durmadan intikam yeminleri ediyorduk. Bizim topraklarımızın çocukluk zamanlarına bile, gidenlerin acısı işlenir ilmek ilmek. Bunu yüreğinde en çok hissedenden birisi de sendin Piling. Zaten orada bulunma sebebin dağlara

koşmalıydım hem de hiç durmadan ve koştum senin gibi, senden önce ve sende sonra dağlara koşan herkes gibi...

*Bir kuş olsam
konsam o dağ doruklarına
Seyre dalsam sonsuzluğa
Ciğerlerimi
o özgürlük havasıyla doldursam
uzansam yarınlara*

Evet artık sana yoldaş diyecektim, üstelik artık kavga da etmeyecektik, bu defa aynı saftaydık. Savaşın ortasında savaşın acımasızlıklarından habersizim. Çünkü dağ başlarındaki herkes tertemiz birer çocuk yüzüydü. Sanıyorum ki hep böyle güleceğim ve güldükçe gülüyorum, herkesin yüzünde baharın renkleri var, bütün yoldaşlar gülüyor, en çok da sen. Bir başak gibi acele ediyordu yaşam, belki de bundandı bu kadar içten gülmemiz...

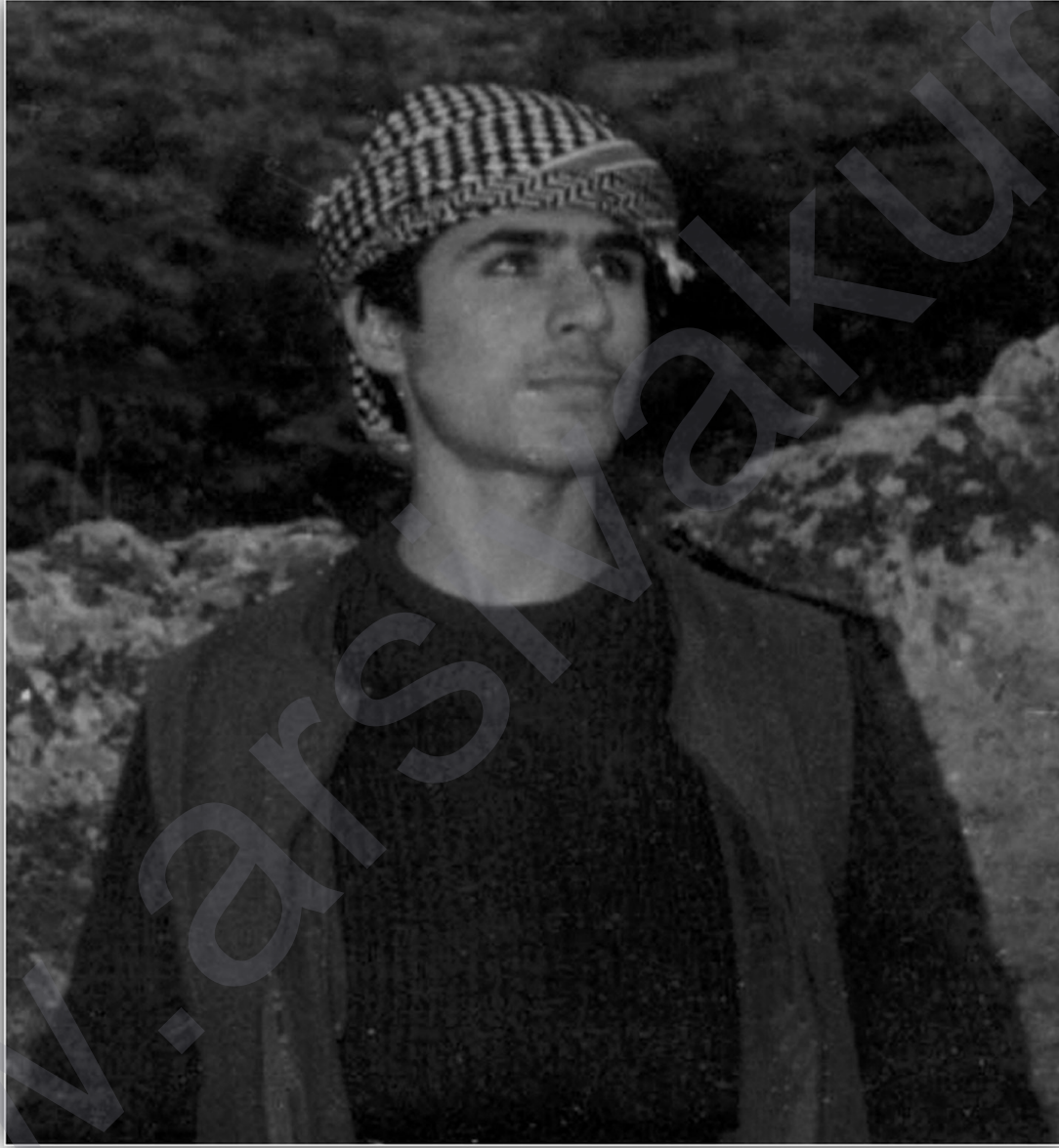
Bağ evinin ortasında yakılan ateşin etrafında oturmuş, sohbet ederken, ateşin alazını gözlerinde seyrediyorduk. Ateş gözlerini kıskanıyor gibiydi, yıldızlar da misafirdi bize. Karanlıklar yorgun yorgun çekiliyordu, gün doğdu doğacak, farkına bile varmamıştık. Çoban yıldızının ışıltısını seyretmiştik ve sen, "biz devrimciler de birer çoban yıldızıyız, çünkü o en zifiri anda ev sahipliği yapar gökyüzüne" demiştin. Ardından güneşin doğuşunu seyretmiştik. Güneşe bakarak, "maviyi yüreğinde taşıdığın sürece yarınlar senindir, unutma" demiştin. Söylediklerinle, gökyüzünün mavisinin yansımasını görüyordum yeryüzünde, her ikisi artık tekti. Sanki zaman geride kalmıştı da biz zamanın bir adım ilerisindeydik.

Güneş yolculuğunu yarlamıştı, ben de sanki yeniden doğmuş gibiyim bu güzel cennet parçasında. Bir yeri güzelleştiren insanlardır derler. İnsanın nasıl güzelleştiğini burada, dağlarda görüyordum. Asabi, dik kafalı, hep kendi bildiğini okuyan, etrafındaki herkese kızan çocuk gitmiş, yerine yepyeni bir insan doğmuştu. Yeni insanın doğuşuna tanık oluyordum, ne kadar güzelleştiklerini görüyordum, bütün davranışlarının nasıl anlam kazandığını seyrediyordum. O geçmişteki Ferhat gitmiş, yerine yepyeni kişiliğiyle Piling gelmişti. En fazla da gözlerindeki anlam değişmişti. Bana gerillayı anlatıyordun. Dağlara geldiğimden beri ilk defa kendimi gerilla gibi hissediyordum. Katıldıktan kısa bir süre sonra bayan arkadaşlar cephe faaliyetlerine verilmişti. Ama şimdi eyleme gidecektik.

Hatırlıyor musun, sen eylemlerin nasıl yapıldığını anlatıyordun. Arkadaşlar, "ayrılın, birbirinize alışsınız ve ayrılmak size çok zor gelir" dedikçe, "rahat bırakın, daha konuşacağımız çok şey var" diyardın. Aslında onlar haklıydı, savaş ortamında alışkanlıklar çok acı veriyordu, onlar bunu biliyordu, sen de biliyordun, ama sonsuz ayrılıkları hiç düşünmediğimiz için her şeyi bir kenara bırakıyorduk. Ve ben sana alıştım, hem de yıllara meydan okuyan bir alışma...

Ve gün batımından önce, eylem yerine daha yakın bir noktaya gitmek için yola koyuluyordun. Tüm yol boyunca dağların güzelliğini anlatmıştın. O kadar güzel anlatıyordun ki noktaya nasıl vardığımızı anlamamıştım.

Bagok dağının ovasıyı kucaklayan yüksekçe bir noktada konumlanıyorduk, yemyeşil ova ayaklarımızın altında uzuyor. Küçük bir mağaraya yerleşiyorduk. Yarın eyleme gideceğiz. Zaman geçmek nedir bilmiyorum. Odun toplayıp, mağaranın ortasında her zamanki adetlerden olan bir ateş yakıyoruz. Eylem önce-

Adı Soyadı: **Ferhat YILDIRIM**

Kod adı: **Piling**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin
1974**

Katılım tarihi: **1988**

Şehadet tarihi: **2 Mart 1993**

Bagok ovası/Nusaybin

nırdık genelde. Genç, çocuk demeden sabahtan akşama kadar koşar, oynardık o tozlu köy yollarında. Dolunaylı gecelerde de tarlalara gider, birkaç oynardık geç saatlere kadar. En çok da küçük okulun arka bahçesi ev sahipliği yapardı oyunlarımız. "Hatırlıyor musun, sen oyuna girdiğinde sana bağırırdım ve çekip giderdim" demiştin. Ben oyundayken de sen geldiğinde ben giderdim... "Bizi herhangi bir oyunda birlikte oynar görme, köy ahalisine hiç nasip olmadı" dedin sonra. Bü-

bilmem hangi vaktinde, Bagok alanının bulunduğu noktaya ulaşmıştık. 15-20 arkadaş, eylem için bir bağ evinde toplanmıştınız. Hepiniz ateşin etrafında yeni gelen bizlere hoş geldiniz merasimi düzenliyordunuz. Birlikte katıldığımız **Şehit Kazım (Ezin Yıldırım)** yoldaş da oradaydı. O, her zamanki gibi yine gülüyordu. **Şehit Hevidar (Safura Yıldırım)** yoldaş da oradaydı, O'nu görmeyeli yıllar olmuştu. Gerilla kıyafetleri ne de çok yakıştıyordu O'na. Yaşamın tecrübelerinin izlerini taşıyordu yüzünde. Ve işte birbirinize diğer Ferhat diye takıldığınız Şiyar. Bütün arkadaşların yüzünde ateşin alazının dansı. İşte durduğu yerde bakıp bakıp gülen sen, yeni isminle **Piling**. Kimse orada olduğunu söylememişti. Hem çok olmuştu hem de tarifi imkansız bir seviye yaşamıştım. Seni görünce, verdiğim sözü yerine getirmiş olmanın gururu göğsümü kabartmıştı. Hepimiz kardeş gibi büyütülmüştük, kimilerimiz de kardeşlik Kazım ve Hevidar gibi.

Merasimden sonra hemen yanıma gelmiştin ve "büyümüşsün" demiştin. Ben de

si moraller de gerillada vazgeçilmezler arasındaydı. İşte yine ateşin etrafında çember kuruyoruz ve sırayla şarkı söylemeye başlıyoruz, bir arkadaş da kasete kaydediyor. Komisyon, "şimdi Piling yoldaş bize bir şarkı söyleyecek" diyor. Sen de, "en sevdiğim şarkıyı sizlerle paylaşmak istiyorum" deyip başladın

"gelini de gelini Kürt'ün gelini,
dağlara verir, mavzere verir,
işgalciye vermez elini..." bizler de sana eşlik ediyorduk, sonra bir sessizlik

çöktü hepimizin üzerine, sessizlikle birlikte yorgunluk... Ateş alazının dansına daldık hep birlikte. Yarın akşam ateşin dansının sırası bizdeydi. Resimler çizecektik, yarın her birimiz birer ressam olacaktık. Daha şimdiden, çiçekler yaşama merhaba demenin telaşı içindeler, tablonun zeminini onlar oluşturuyor.

Dışarı çıkıp yüzümüzü doğuya çeviriyoruz, gökyüzünde yıldızlar ne kadar da parlak, üstelik hepsi de sessiz, bu gece kayan hiçbir yıldız da yok. Hem bir pınar kadar berrak hem de biraz puslu gökyüzü. Anlam veremediğim bir sessizlik sahiplik ediyor içime. Bak çiğ düşüyor heval, sabah güneşle yeşillikler kristalleşiyor, yaprakların üzerinde şebnemler toprağa düşüyor usulca.

Sonra ovayı seyre dalıyoruz. Hala gecenin mahmurluğu var üzerinde, keseceğimiz İpek Yolu görünüyor belli belirsiz. Akşamla birlikte o yolu keseceğiz. Silahları temizliyoruz ve düzenleme okunuyor; yol kesme grubu, pusu grupları, savunma grubu, isimler bir bir sıralanıyor, kalbim ne kadar da hızlı atıyor. Piling, B-7'yi kullanacak bir pusu grubunun başındaydı. Beni de BKC'nin olduğu pusu grubuna düzenlemişti arkadaşlar.

Güneş bugünle vedalaşmaya doğru ilerlerken, yola çıkıyoruz. Karşiki yamaçta engin bir kayalık ve hemen ortasındaki manastır dikkatimizi çekiyor. İndiğimiz dağ o kadar yüksek ve dik ki, bir türlü inemiyorum. Bütün arkadaşlar ince bir su gibi süzülüp ovaya inerken, inmek için büyük mücadelelere vermem gerekiyor ve Piling bu mücadelede yanımda yer alıyor. Nasıl inceğimin taktiklerini öğretiyor yardım ederken. Düşe kalka ilerle-

meye çalışırken, "korkma, düşmene izin vermeyeceğim, ben yanımdayım" diyor. Kendine güveninden çok etkilenmişim. Daha dün durmadan kavga ettiğimiz çocuk, bugün, yani en zor koşullarda hevaliğin o sıcak elini uzatıyordu.

Anlıyorum ki Kürdistan'da katledilen sevginin tohumları hevalin sıcaklığında gizliymiş.

Gözlerimiz ufuk çizgisindeki kızılıklıkta. Arkadaşlar bizi beklerken, baharın keyfini çıkarıyorlardı, gün batımının o serin rüzgarı okşuyordu yüzümüzü. Onların yanına varır varmaz hemen yola koyulduk. Artık ovadaydık. Ovanın dağa yakın bir yerinde, bir tepeliğin başında kurulan bir köyün arkasına geldiğimizde, ova gün batımının kızılığına bürünmüştü. Karanlığı beklerken arkadaşlar hayal çekiyordu, bir arkadaş çantasından ARGK bayrağını çıkardı. Bayrağı alıp boynuna taktın. "Şehit düşersen beni bayrağa sarın" dedin. Kimsenin bir şey söylemesine fırsat vermeden de "sanırım beni taşıyamazsınız, biraz ağırlım galiba. Şehit düştüğüm yerde kalacağım" dedin ansızın.

Bayrağı elinden alarak, "ne olur öyle söyleme" diyebildim sadece. Sözleriyle, savaşın acımasızlığının denizinde boğalmak üzere olduğumu hissettim. Sözcüklere gerek bırakmayan bir savaş gerçekliğini dillenişiyordun. Bundandı herkesin o anda sessiz kalması. Sessizlik elini boğazıma dolamıştı, boğulacak gibi oluyordum, titriyordum, korkuyordum. O anda güneşin sarısının gözlerinde nasıl hapşolduğunu, yıldızların nasıl birer birer gözlerine aktığını izliyordum. Gözlerin her zamankinden daha fazla parlıyordu. Sanki zuhal yıldızı gökyüzünden önce senin gözlerinde belirmişti. Sanki bahar değil de sonbahardaydık, baharın yüzümüzü okşayan bu yumuşak rüzgarı bile kışın dondurucu soğuğu gibi üşütüyordu içimi. Halay çeken arkadaşların elleri birden bire ayrıldı, halayı bıraktılar. Türkü söyleyen dilleri sustu. Bu sessizliği dağıtmanın bir tek yolu vardı, zaten zamanı da gelmişti, yola çıkmak, yerimizi almak, eylemimizi gerçekleştirmek. Yola koyuluyoruz. Buluşma noktaları belirtiliyor, paralo dolaşılıyor dilden dile. Ve sa-

yunma grubunu yerine bırakıyoruz, vedalaşıp kendi yerlerimize doğru yola devam ediyoruz. Yıldızlar utanırcasına, çekine çekine gökyüzünde belirmeye başlıyor. Sanki başarı gökyüzünde belirleyen yıldızlarda. Pusu gruplarının yerlerine yakın bir yere geliyoruz. Aynı hizada duracağız, her bir mevzi arası 15-20 metre olacaktı. Biz de vedalaşıyorduk. Sonra beni çağırıp, o küçük tepenin başında kurulan köyün ışıklarını göstererek, "eğer kopma ve benzeri bir şey olursa o ışığa doğru ilerle, orada buluşacağız" demiştin. Tam gideceğin sırada, "söz, bir dahaki eylemde aynı mevzide birlikte savaşaacağız, kendine dikkat et" demiştik. Karanlığın içinde gittikçe kaybolan silüetini izliyorum.

Dümdüz ovanın her tarafı tarla. Taş bulamadığımız için, toprağı kazarak mevzilerimizi yapıyoruz. Aynı mevziyi paylaştığımız Şehit Yaser arkadaş, ilk eylemim olduğunu bildiği için uyarılarda bulunuyor; "sakın başını kaldırma." Yol kesme grubunun yerini aldığı duran arabalardan anlıyoruz. Bu, eylemimizin başladığı anlamına geliyordu. Pür dikkat yola bakıyorum, her gelen farın hangi araca ait olabileceğini düşünüyorum. Yaser arkadaş "bunlar panzer değil mi?" dememle, O'nun BKC ile atışa başlaması bir oldu. Aslında ilk atışı bizim ilerimizde bulunan B-7 mevzisinin yapması gerekiyordu. Ama onlar gecikmişti. Sonra bizden sonraki B-7 mevzileri atışa başladı. Panzerler aydınlatma mermileri atıp, A-4 ile etrafı tarıyordu. O anda geri çekilme komutu verildi. Bütün pusu gruplarımız 100-200 metre arkamızda bulunan su kanalında birleşecektik. Biz iki grup su kanalına ulaşmıştık. Piling'in ve diğer pusu grubunun gelmesini bekledik. Onlar gelmeyince, ikinci buluşma noktasına doğru yola koyulduk. Biz ilerleyince, yol kesme noktasının diğer tarafında bulunan pusu grupları da geldi, hep birlikte geri çekilmeye başlıyoruz, ama atılan aydınlatma mermileri yol almamıza izin vermiyor, ikide bir kendimizi yere atmak zorunda kalıyoruz. A-4 mermileri üzerimizden vızıldayarak geçip karanlıkta kayboluyor. Bütün gruplar geldi. Bir

tek sizler gelmemediniz. Hepimizin içindeki merak, tufana dönüştüyordu, "nerede kaldılar" diyoru bütün diller. Ayaklarımız gitmek istemiyor, her gördüğüm gruba, "Piling'ı gördünüz mü?" diyorum. Onlar da 'beraber gelecektiniz, gelmediler mi?' diyerek, soruma soruyla cevap veriyorlar. Ovada kendimizi yere attığımız bir yerde durduk. Yıllarca aynı birimde birlikte kaldığımız ve halen aynı birimde birlikte olduğumuz Şehit Zeki, "ben onları aramaya gidiyorum" dedi. "Ben de geliyorum" dedim. O, "onları getireceğim" diyor. Sanki sözcüklerinde bir söz vardı, kendisine söz verir gibiydi. Sanki, 'gide-mezsün' dercesine isyan ediyordu sesi. Ve O, sizleri aramak üzere geri döndü. Biz de istemeye istemeye buluşma noktasına doğru ilerliyorduk.

Zaman geçmiyordu. Hiç kimse ne yaptığını konuşmuyordu. Herkesin gözü karanlığı bölüp gelecek olan gölgelerdeydi, bekledik, bekledik ve nihayet ayak seslerini duyduk. Bir ses 'arkadaşlar geldi' diyor. Gelmiştiniz, o kadar mutluydum ki, sana anlatacağım o kadar çok şeyim vardı ki Piling. Artık aynı mevziye çatışacağız o eylemi sabırsızlıkla bekleyecektim. Karanlıkta gelen arkadaşları seçmek zor oluyordu. Seni neden göremiyordum, neredeydin? "Piling nerede" diyorum, ama sorduğum arkadaşlar da benim gibi bilmiyordu. Sonra Ş. 'arkadaşlar toplansın, bir şey söyleyeceğim' dedi. Sesin geldiği yöne doğru gidip, "nerede kaldınız, sizi çok merak ettim, Piling nerede" dedim, sorum karanlıkta asılı kaldı öylece cevapsız. "Arkadaşlar, biz de geri çekilme yaptık, sonra Piling heval 'uygun bir yerde mevzilenip panzerlerin geri dönüşünü bekleyelim, geldiklerinde birlikte vurur, imha ederiz' dedi ve dönüp bir su kanalına girdik. Panzerlerin geri dönmesini bekledik. İkimizin B-7'si hazır, birlikte vuracağız. Panzer belirir belirmez silahları ateşledik, panzer imha oldu. Sonra diğer panzer yerimizi tespit edip ateş etmeye başladı. İmha etmenin sevinciyile başka bir roketi namlaya takıyordum ki, haydi şimdi sıra diğerinde dedim, ama ses yoktu. O'ndan yana döndüm, bir taşın yanına da sanki sessizce oturmuştu. Seslendim,

ses yoktu, dokundum, elime ıslak bir sıcaklık geldi. Omuzlarından tuttum, oluk oluk kan akıyordu, vurulmuştu. Onu getiremedik, çok ağırdı, silahını, rextini, yeleğini, üzerindeki her şeyi getirdik, ama O'nu getiremedik" diyor. Halen kimin şehit düştüğünü anlayamamıştım, savaşta uzun yıllar kalan arkadaşlar sanki hiç şehit düşmezmiş gibi geliyordu bana, hala karanlıkta yüzleri seçmeye çalışıyordum, Piling'ı arıyordum. Ses "Piling arkadaş şehit düştü" dedi. Bu sözlerle fırtınalara tutuldum, içimde ardı arkası kesilmeyen depremler, kendi enkazımın altında can çekişiyordum. Sessizlik elini boğazıma dolamıştı, boğulacak gibi oluyordum, titriyordum, binlerce parçaya bölünüyordum. Sağanaklar başlamıştı gözlerimde, sele dönüşüyordu. Gözünü aç, yoksa bu sessiz hava dağılmayacak, çiğ damlaları toprağa geçmeyecek, ne olur gitme dedim avazım çıktığı kadar, ama gelmedin. Hani bir dahaki eylemde birlikte aynı mevzide savaştık, bana söz vermiştin, neden bırakıp gittin Piling! İnanmıyordum, nasıl bulmuşum yeleğinin içinde olduğu çantayı bilmiyorum. Çantayı açar açmaz kanın o ağır kokusu çarptı yüzüme, anılarımızı seyrettiriyordu, yarımaları anlatıyor gösteriyordu sessizce. Hani söz vermiştin, bir dahaki eylemde birlikte aynı mevzide çatışacaktık, hani bir daha hiç ayrılmayacaktık, neden böyle erken gittin, neden beni yalnız bıraktın? Ve göz yaşlarım aktıkça akıyor kendini sınırlamadan. Yeleğinin üzerindeki kan hala sıcaktı. Yeniydim, etkilenmeyeyim diye arkadaşlar elimden almaya çalıştılar, ama başaramadılar. İlk o anda durdu içimin zamanı. İlk o anda paramparça oldum, sonra yeni parçalanmalarla defalarca bölündüm. Seni hala ilk günkü kadar çok özliyorum. O kadar çok acı yaşadık ki şu yürekler, acıya yer kalmadı biliyor musun hevalim?

Bizim masallarımızdan geriye, tarifi imkansız bir acı, yarımalar kalır anlatılacak, bir de yürek fırtınalarının ortasında susarak özmek...

Mücadele arkadaşları adına
Rojin Uğur

Şehitlere bağlılığı şehitlerden öğrenelim

baştarafı 19'da

Kabına sığmayan, yürüyüşünde bile bir coşku, enerji saçan kararlı bir duruşu vardı. Gençliğin her türlü özelliklerine sahipti. Gençliğin sembolü olarak kabul ettiğimiz 14 Temmuz direnişçilerinden Ali Çiçek arkadaşın birçok özelliği bu arkadaşta da bulunuyordu. Ferhat yoldaşın eylem geliştirme fikrini açar açmaz hemen benimsemesi ve bu eylem içinde yer alması, Apocu hareketin, PKK'nin yarattığı yeni gençlik ruhunun kendisinde varolmasıyla ilgilidir. Baskılar ilk başladığında da tam bir isyancı tutum içindeydi. Gençliğin her türlü zulmü, baskıyı reddeden, mevcut gerici düzenle uzlaşmayan isyancı özellikleri Necmi yoldaşta vardı. İlk başladığında da baskılara karşı tutum koyan, bu konuda afaki çıkışlar yapan bir arkadaşımızdı. Bugünkü Kürt gençliğinin duruşuyla, eylemiyle, mücadelesiyle, kararlılığıyla örnek alması gereken arkadaşlardan biridir. Bu yönüyle Necmi Öner yoldaşımız, Ali Çiçek'in şahsında somutlaşan yurtsever devrimci Kürdistan gençliğinin özelliklerini en fazla taşıyan arkadaşlarımızdan biridir. Kürt gençliği, Ali Çiçek yoldaşın kişiliğini olduğu gibi, Necmi Öner yoldaşın kişiliğini de öğrenip yaşamlarında, kişiliklerinde ve mücadelelerinde pratikleştirmelidir.

Mahmut Zengin arkadaş da hareketi-

mize gerçek kimliğini kazandıran Hilvan direnişinin ilk militanlarından. Hilvan direnişisi sırasında cezaevine düşen ilk arkadaşlardan biri Mahmut Zengin arkadaştır. İlk girişinde 5-6 ay zindanda kalmış, çıkarılmaz tekrar mücadeleye aktif bir biçimde katılmıştır. Daha sonra gelişen Siverek mücadelesi sürecinde tekrar yakalanarak zindana düşmüş bir arkadaştır.

Cezaevine ilk girdiğinde 5-6 ay aynı koşu altında birlikte kaldık. Sessiz, bağlılığını derin sessizliğinde ortaya koyan, sade kişilik özellikleri olan bir arkadaştı. 1938 Dersim isyanından sonra Kürdistan'da ilk defa ortaya çıkan silahlı grupların -tabii ki daha çağdaş bir ideolojinin öncülüğünü taşıyan silahlı gruplarımızın- ilk gerillalarından.

Yoksul bir ailenin çocuğuydu. Mahmut yoldaş yoksul Kürt halkının ayağa kalkışının sembolüdür. Mahmut arkadaşın tarihsel olarak nasıl bir misyona sahip olduğunu tanımlayacak en iyi ifade budur. Diyarbakır Cezaevi'ne ikinci defa girdiğinde, zor koşullarda bağlılığın ve yoksul halkın ayağa kalkışının sembolü olarak karallılığını sürdürerek, bulunduğu koşuştaki ilk direniş fırsatını bu eyleme katılarak gösterdi. Mahmut arkadaş, Hilvan-Siverek direnişinde şehit düşen yoksul Kürt halkının gençleri gibi, Kürt halkının boyun eğmiş kaderini kıran bu gençliğin zindandaki direniş temsilcisi olmuştur.

Eşref Anyık arkadaş bir defa uzaktan gördüm. Aynı mekanda hiç kalmadık. O da Hilvan-Siverek mücadelesine ilk katılan gençlerden biriydi. Hilvan-Siverek'te halkın uyanışının sıcaklığını, coşkunu bütün yüreğiyle hissetmiş, bu sıcaklığı bütün işkencelere, baskılara inat cezaevi ortamına da taşıyan bir arkadaştı. Düşmanın baskılarına karşı Kürt halkının özgürlük eğilimini korumak, bu eğilimin boyun eğmeyeceğini göstermek için direnişlere katılmış, Kürt halkının yeni yaşam felsefesinin oluşmasında rolünü oynamıştı.

Mayıs bütün değerlerimizin yeniden hatırladığı bir aydır

Mayıs ayı, hareketimiz tarafından şehitler ayı olarak ilan edildi. Partinin kuruluşuna vesile olan Haki yoldaşımızın şehadeti mayıs ayında olduğu gibi, halk özgürlük eğiliminin ortaya çıkışının kimliği olan Hilvan direnişinin başlatıcılarından Halil Çavgun da 18 Mayıs şehidi olarak Kürdistan tarihinde yerini almıştır. Kürt özgürlük hareketinin ilk askeri oluşumunda yer alan ve PKK MK Üyesi olan Mehmet Karasungur yoldaşımızla İbrahim Bilgin yoldaşımız da 2 Mayıs'ta şehit düşmüştür. Hareket olarak çıkışımızda büyük bir ilham kaynağı olan Denizlerin, Yusufun, Hüseyinlerin idamı da bu ayda

gerçekleşmişti. Mayıs ayında tarihsel rolleri olan bu yoldaşlarımızın şehadeti yaşadığı gibi, gerilla mücadelemizde en çok şehit verdiğimiz aydır mayıs.

Mayıs ayı, şehitler şahsında bütün değerlerimizin yeniden hatırladığı, yurtseverliğimizin, halka bağlılığımızın, özgürlüğe sevdamızın nasıl olması gerektiğini şehitlerden öğrendiğimiz bir aydır. Şehitler bir halkın özgürlük bilincini, mücadele bilincini oluşturan temel değerlerdir. Onlar esas olarak bir halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncüleridir. Nitekim Öndeliğimiz, "PKK, şehitler partisidir" derken, halk özgürlük eğiliminin öncüsü olan PKK'nin esas sahibinin şehitler olduğunu ortaya koymuştur. Kürt halk özgürlük eğiliminde şehitlere verilen anlam çok yüksektir. Haki Karer yoldaşın şehadeti mücadelesinin gelişimine vesile olduğu gibi, parti kuruluşunun adını o başlatmıştır. Zindan şehitleri 15 Ağustos'a giden yolu döşemiştir. Mahsum Korkmaz yoldaşımızın şehadeti gerilla ordulaşmasına vesile olmuştur. Nusaybin ve Cizre'de şehadetlere sahiplenme serhildanları ortaya çıkarmıştır. En son Diyarbakır serhildanında olduğu gibi halkımızın şehitlere sahip çıkması, esas olarak da özgürlüğüne, demokrasisine, kendi kimliğine, varlığına sahip çıkması olarak bir daha kanıtlanmıştır. Bu bakımdan şehadet gerçeği hiçbir halkta olmadığı kadar

Kürt halkında uyanışın, özgürlüğün ve demokrasinin esas gücü haline gelmiştir. Kürt halkında şehadet gerçeğine verilen önem ne nedenlidir. Halkımızın kendi şehitlerine her türlü fedakarlığı göze alarak sahiplenmesinin nedeni, şehitlerde yüklü olan büyük anlamdır. Bu anlam da halkın özgürlüğüdür, demokrasidir. Kürt halkı kendi şehitlerinde kendi saygınlığını, kendine güveni, özgürlüğünü, demokrasisini görüyor. Onları yüceltirken, onlara sahiplenirken kendisini yüceltiyor, kendisini sahipleniyor. Kendi özgürlüğünü ve demokrasisini sahiplenmiş oluyor. Bu bakımdan tabii ki hareketimiz de halkımız da şehitlerimizle bağlılık temelinde dönüştüğü gibi bugün de mücadelesini yükseltecek, şehitlerin özlemi olan özgürlük ve demokrasi gerçekleşene kadar da bu tutumunu devam ettirecektir. Tabii ki şehitlere bağlılık, sadece onların bu devrime ne kattığını, bu halka nasıl bağlı olduğunu, ne verdiğini bilmek ve söylemek değildir. Bu esas olarak da onların özelliklerini pratikleştirmede yer alarak gösterilecektir. Şehitlere bağlılık, diğer şehitlerimizden yaptığı gibi kendilerinden önce şehit düşen yoldaşlarımızın özelliklerini pratikleştirmek için yaşamı dahil bütün enerjisini, çabasını ortaya koyma biçiminde gerçekleşebilir. Şehitlere bağlılığımızın ne olacağını yine şehitlerden öğrenmeliyiz.

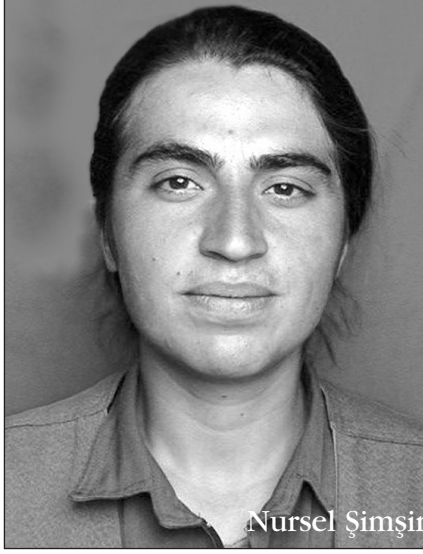
Yenilmez gücü şehitleri doğru anlama ve sahiplenme ile yarattık

başararı ...'da

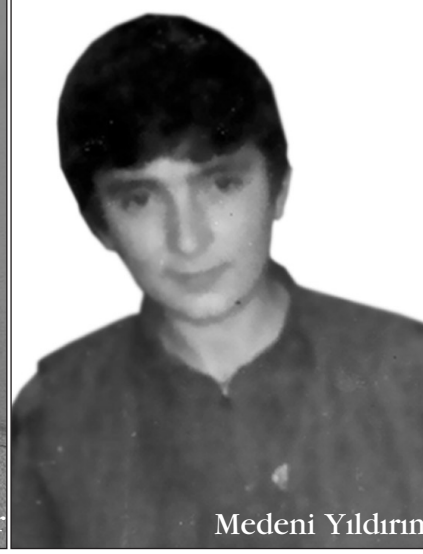
Bu büyük özgürlük mücadelesi, 29 yıldır böyle bir şehadetin anısının gereğini yerine getirebilmek için yürütülüyor, geliştiriliyor. Hareketimizin tümü şehitler gerçeğimizi doğru anlamının ve onların anısına doğru sahip çıkmanın bir gereği oluyor. Tabii şehitler gerçeğini doğru anlamak kadar, anıya doğru bağlanmanın, doğru sahip çıkmanın yolunu yöntemini de bilmek, gereğini edinmek, bu temelde görev ve sorumluluklarımızın bilincine ulaşarak başarılı bir biçimde onları pratikleştiren bir konumda olmak gerekiyor. Bu bakımdan bunun dışında olan her şeyin sahte olduğunu, yalan olduğunu iyi anlamamız lazım. Yaşamsa şehitler gerçeğinde var. Özgürlükse, demokrasi ise şehitler gerçeğinde var. İddiaysa, iradeyse, samimiyetse, dürüstlükse, bağlılıksa şehitler gerçeğinde var. Başarıysa, yaratıksa bunlar da şehitler gerçeğinde var. Bunun dışında bir yaşamın olduğunu söylemek yalandır. Şehitler gerçeği dışında bir özgürlüğün, demokrasinin olduğunu sanmak, aramak yalandır.

Şehitlerin izinde doğru yürüme dışında bir ulusal demokratik duruşun, mücadelenin olduğunu, Kürt sorununun çözümünün geliştirileceğini söylemek, iddia etmek en büyük yalancılıktır. Dolayısıyla dün, ulusal diriliş devriminin başarısını nasıl şehitler çizgisinde kararlılıkla yürüme yarattıysa, bugün de Önder Apo'nun özgürlüğü ve Kürt sorununun demokratik çözümünü, Kürdistan demokratik konfederalizminin Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında inşasını yine şehitlerimizin izinde doğru, kararlı, başarılı bir yürüyüş sağlıyor ve sağlayacaktır. Bu gerçeği bu biçimde derinliğine anlayıp sahiplenmek insan olmanın, yoldaş olmanın, şehitlere ve Önderliğe bağlı olmanın, devrimci olmanın, yenilikçi ve yaratıcı olmanın en temel koşuludur. Bu tür değerleri başka yerde aramak, başka yolda bulmaya çalışmak kadar sahte, ikiyüzlü, gerçek dışı, yalancı bir tutum olamaz. Bu nedenle de gerçekten bir doğru yaşam, özgür yaşam varsa bu, şehitler gerçeğidir. Bir başarı tarzı, üslubu varsa bu, şehitlerimizin tutumudur. Bir değer yaratılmışsa, en büyük değer şehitlerin kendisidir. Bütün bu değerlerin yaratıcısı şehitlerimizdir. Dolayısıyla halkımızın 30 yıldır yaşadığı bu büyük gelişme içerisinde gerçekten bir hak sahibi varsa, onun da Önderlik gerçeği, şehitler gerçeği olduğu tartışma götürmez bir doğrudur.

Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek anlamında, gerçekten de özgürlük ve demokrasi hareketimizin gelişiminde şehitler gerçeğini doğru anlamak, tanımlamak, hakkını tam vermek; onları doğru anla-

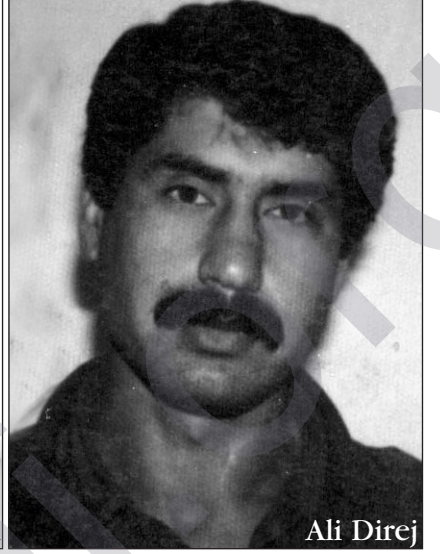
Nursel Şimşir

Medeni Yıldırım

Leyla Wali Hüseyin

Ali Direj

yan, özümseyen, iyi bağlanan ve izlerinde kararlılıkla yürüyerek görev ve sorumluluklarını başaran bir konuma gelmek, militan olmanın tek ölçüsüdür. Bunun dışında bir özgürlük militanlığı olamaz. Bunun dışında bir Apoculuk yoktur. Bunun dışında bir PKK'lilik yoktur. Bunun dışında bir HPG savaşçılığı da yoktur. Herkes, hepimiz bu gerçeği çok iyi anlamalıyız. Çok doğru değerlendirmeliyiz.

Dolayısıyla da bu şehitler ayımız boyunca, duygumuzu, düşüncemizi, ruhumuzu bütün kirden, pastan arındıran Önderlik çizgisinde, şehitler çizgisinde kendini tekrar tekrar arındırarak, yıkayarak, çizgi gerçeğini derinliğine özümseyerek, görev ve sorumluluklarına sahip çıkan, Önderliğimizin yeni demokratik ekolojik cinsiyet özgürlüğü toplum paradigmasını derinliğine özümseyip, uygulayan militanlar konumuna gelmek, hepimizin en temel görevi, takinacağımız tek doğru tutumdur. Bunun dışında bir tutum olmayacağı gibi, böyle bir duruma zayıf, yetersiz yaklaşım da olamaz, kabul göremez. Başka ölçüler bu hareket içerisinde asla var olamaz. Hiç kimse Önderlik öyledir, şehitler böyledir ben ise ayrıyım diyemez. 'Benimki de bana göre olsun' arayışında, isteminde olamaz. Bu nankörlük olur, ihanet olur, şehitler gerçeğinden kopmak olur. Bunun kesinlikle bu biçimde bilinmesi lazım.

Bu kadar canlı, güncel, her şeyin yaratıcısı olan şehitler gerçeği karşısından başka bir düşünce, ruh, duygu, başka bir arayış, davranış, başka bir yaşam tutumu, başka ölçü kesinlikle olamaz. Doğru ölçü, doğru ruh, doğru anlayış şehitler gerçeğidir.

İçinde bulunduğumuz dönem olağanüstü yaklaşımları gerektiriyor

En son, nisan ayının ikinci yarısında, KONGRA GEL IV. Genel Kurul Toplantısı da başarıyla yapılarak tamamlanmış bulunuyor. Bu toplantıların sonuç-

“Örgütümüzle başarılı olabilir miyiz kaygısını taşıyanlar varsa Önderlik çizgisine baksınlar, şehitler gerçeğine baksınlar. O şehitler ki her biri birer başan abidesi, kahramanlık abidesi. Hepsisi, her biri yalnız başına milyonluk ordulara kafa tutmuş insanlar. En zor koşullarda beyinleriyle, çıplak yürekleriyle savaşmış ve kazanmış insanlar. Dolayısıyla her türlü zorluğu yenmiş, her türlü engeli aşmış, başanın doğru yolunu binlerce kez ortaya çıkarmış güçler oluyorlar”

ları, kuşkusuz kendi özgünlüğü içerisinde yazılı olarak tüm yoldaşlara sunuluyor. Hem yürütülen tartışmaların içeriği hem de alınan kararlar, yine toplantılara ilişkin yönetimlerimizin değerlendirmeleri yazılı biçimde sunuluyor. Şimdiye kadar bir bölümü sunulmuştur. Diğerleri de bu süreçte sunulacaktır. Biz, bir yandan hem toplantılar yaparak kendimizi yeni yılın görevlerine göre örgütleyp planlamaya çalıştık hem de pratik çalışmaları kesintisiz, hatta zayıflatmadan yürütmeyi esas aldık. Bundan sonra da toplantıların sonuçlarını okuyup incelerken, aynı zamanda pratik çalışmaları da görevlerimizi başarma temelinde yürüteceğiz. Bunlar ne birbirinin alternatifini ne de birbirinin önünde engel eden şeylerdir. Pratik görevlerimizden kopmadan, onları başarıyla yerine getirme temelinde, toplantılarda ortaya çıkan kararların neler olduğunu öğrenme ve özümsemeyi ifade eden toplantı ve tartışmaları da yerinde ve gerektiği kadar elbette yapacağız.

Bu konuda genel olarak şunları ifade edebiliriz: Bu yıl toplantılar geçen yıllara göre daha erken gerçekleştirildi. Bu da içinde bulunduğumuz pratik mücadele sürecinin bir gereği idi. Hatta gördük ki, biraz daha erkene almak gerekiyordu. Pratik mücadele sürecinin gereklerine daha uyumlu yaklaşabilmek; düşman saldırıları karşısında daha örgütlü ve hazırlıklı durabilmek, yine zamanı daha iyi değerlendirebilmek için biraz daha erkene çekilebilirdi. Artık önümüzdeki süreçte bunlar da değerlendirilebilecek hususlardır.

İkinci bir konu da bu yılki toplantılarımızın geçen yıldan önemli ölçüde farklılık

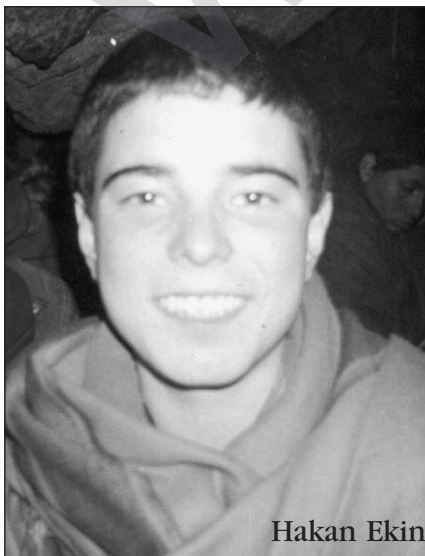
görmesidir. Biliniyor; geçen yılki konferans ve kongrelerimiz, onların içerisinde KONGRA GEL III. Genel Kurul Toplantısı, aslında bir yeniden kuruluş kongre ve konferansları niteliğindedir. Önder Apo'nun 2005 Newroz'u'nda ilan ettiği KKK sisteminin yaratılmasını tüm kurum ve örgütlerin bu sisteme katılarak, kendilerini bu temelde yeniden yapılandırmasını ifade eden toplantılardı. Ağırlıklı olarak toplantılarımızın temel gündemini sistem tartışmaları oluşturmuştu. KONGRA GEL Genel Kurul'u'nun hazırladığı KKK Sözleşmesi, yine iç tüzüğü, böyle bir sistemin temel ilkelerinin ve işleyişinin ortaya çıkartılmasını sağlamıştı. Diğer tüm kurum ve örgütler de bu temelde kendilerini yenileyen, yeniden yapılandıran, demokratik konfederalizm sistemine kendilerini katan toplantılar yapmışlardı. Bununla birlikte, kuşkusuz 2005 yılını kararlaştırılan, planlanan çalışmalar da yapılmıştı. Bu yılki toplantılarımız ise daha çok süreci tartışan, değerlendiren, 2006 yılının görevlerini ortaya çıkartarak, kararlaştırıp, planlanan toplantılar oldu. Sistem tartışmaları yönü azdı. 2006 yılının olağanüstü özellikleri yanında, çok acil, mutlaka tartışılıp çözümlenmesi gereken hususlar da değildi. O nedenle öncelikli gündem olarak ele alınmadı. Bazıları daha sonraya bırakıldı. Esas olarak, geçen yıl toplantılarla oluşturulan sistemin mücadeleye ve örgütlenme alanında pratikleştirilmesinin temel doğru tutum olacağı anlayışıyla hareket edilerek, toplantılarımızın gündemleri daha çok içinde bulunduğumuz çalışma yılının görevlerinin ortaya çıkartılıp, kararlaştırılması ve planlan-

ması üzerinde oldu. Bu temelde süreci değerlendiren, tartışan, aydınlatan kapsamlı çalışmalardı.

İçinde bulunduğumuz süreç ayrıntılı bir biçimde değerlendirilip çözümlenmiş, olası gelişmeler belirlenmeye çalışılmıştır. Bu anlamda toplantılarda kapsamlı siyasal durum değerlendirmeleri yapılmıştır. Bunun sonucunda, içinde bulunduğumuz dönemin olağanüstü talepleri derinliğine değerlendirilerek, bu olağanüstü sürece cevap verecek bir olağanüstü yaklaşım ve tutum içinde olmamız gerektiği belirlenmiştir. En başta bir olağanüstü durum değerlendirmesi ve kararlılığı ortaya çıkartılmıştır. Olağanüstü döneme cevap olacak olağanüstü tutumların, tarzın ne olacağı kararlaştırılarak, her alana ilişkin böyle bir olağanüstü yaklaşımın geliştirilmesi gereği tespit edilmiştir. Bu bakımdan içinde bulunduğumuz dönem, aylar, olağanüstü yaklaşımları gerektiriyor. Bu tür özellikleri taşıyan bir süreç oluyor. Buna göre değişik güçlerin bu sürece yaklaşımlarını da değerlendirme, buna göre izlememiz, her güce karşı yürütmemiz gereken politikaları, taktikleri tespit edip kararlaştırılan bir çalışma içinde olunmuştur.

Yapılan toplantılar büyük bir moral düzeyi ortaya çıkarmıştır

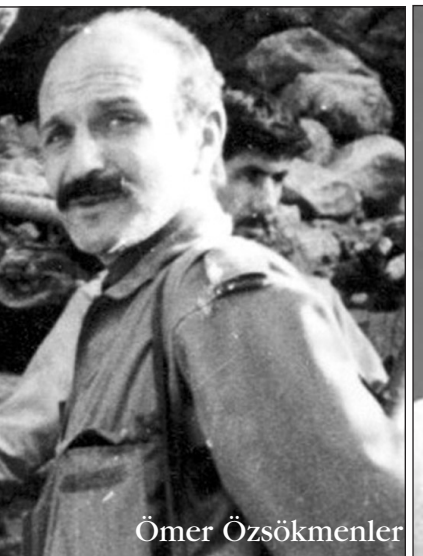
Bununla birlikte, 2005 yılının pratik çalışmaları da bu toplantılar süresince çok yönlü ve ayrıntılı bir biçimde tartışılıp değerlendirilmiş bulunuyor. Arkadaşlar biliyorlar; böyle bir süreci 2005'in ekiminden itibaren hareket olarak başlatmış bulunuyoruz. Kış boyu, tamamen 2005 yılının pratik derslerini ortaya çıkarmayı hedefleyen bir çalışma içerisinde olduk. Tüm eğitim çalışmalarımız, tartışmalarımız böyle bir yaklaşımla yürütüldü. Bu tartışmaları bahar toplantıları ile bir sonuca bağladık. 2005 pratiğinin derslerini çıkartarak, 2006 yılı pratiğinde kullanmak, yararlanmak üzere tartışmayı öngördük. Yine derin bir eleştirel özeleştirel yaklaşımla kadrolar olarak, militanlar olarak, örgüt olarak kendimizi 2006 olağanüstü mücadele yılının görevlerine, gereklerine göre hazırlamayı esas aldık. Bu da önemli bir sonucu yaratmış bulunuyor. Bunların sonunda, 2006 yılının görevlerinin tespiti, kararlaştırılması, planlanması çalışmalarını da kapsamlı bir biçimde yürüttük.

Hakan Ekin

Sinan Altun

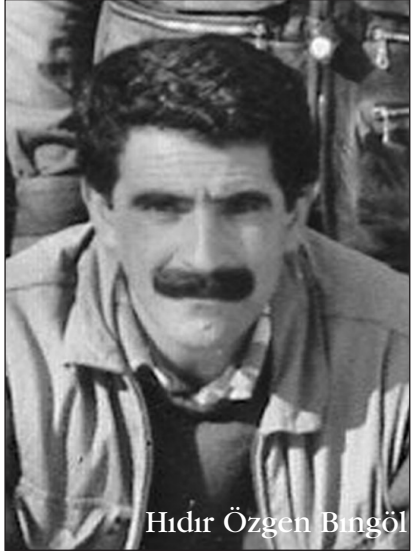
Ömer Özsökmenler

Leyla Adanır

Dara Reşit

Hıdır Özgen Bingöl

Ziver Sarıyıldız

Hem kongre ve konferanslarla hem de yönetim toplantılarımızla bu olağanüstü mücadele yılının görevlerinin kapsamlı belirlenmesi, kararlaştırılması, ayrıntılı planlanması, bu temelde tüm kurum ve örgütlerimizin kendini yapılandırarak pratik çalışmaya yönelmesi önemli ölçüde sağlanmış bulunuyor. Bu anlamda toplantılarımızı başarıyla yaparak, 2006 yılının mücadelesini daha örgütlü, kararlı, planlı, hazırlıklı yürütme düzeyine ulaştığımız durumdayız. Bu toplantılarımızın önemli bir diğer yönü, kadro ve örgüt düzeyimizin yaşadığı gelişmenin, yine yüz yüze olduğu sorunların daha iyi açığa çıkması durumudur.

Şimdi karşı karşıya olduğumuz sorunlar gelişme büyüme sorunlarıdır

Öncelikle şunu ifade edebiliriz: Hareketimizin 1 Haziran Atılımı temelinde yaşadığı toparlanma, yine KKK sistemi doğrultusunda yürüttüğü yeniden yapılanma çalışmaları, örgütsel açıdan önemli bir düzeye ulaşmış bulunuyor. Bu bahar sürecinde yaptığımız bütün toplantılarda, böyle bir düzeyin önemli ölçüde gelişmiş olduğunu netçe gördük. Bu, elbette daha çok moral verici, güven verici, irade kazandırıcı bir durumu ifade etti. Şunu söyleyebiliriz: Hareketimiz her zamankinden daha fazla bir kararlılığa, örgütlülüğe, iradeye ulaşmış bulunuyor. Bu toplantılar büyük bir moral düzeyi ortaya çıkarmış durumda. Kadro yapısında pratik çalışmaya yönelmede büyük bir isteklilik var, kararlılık var, netlik var. Azim, irade var. Böyle olağanüstü özellikler taşıyan bir yıla, kadro ve örgüt gerçeği olarak bu temelde yönelmemiz, kuşkusuz en büyük güç kaynağımız oluyor. Yılı kazanmak, öngördüğümüz, Önderliğimizin önümüze koyduğu görev ve sorumlulukların gereğini başarıyla yerine getirmek bu temelde mümkün olacaktır. Sadece kağıt üzerinde önüne büyük görevler, sorumluluklar koyan bir hareket durumunda değil, bunları her alanda başarıyla yerine getirmek için çok daha istekli, arzulu, coşkulu, heyecanlı olan bir kadro topluluğuyla kendini bu görevleri başarıyla yerine getirecek örgütsel sisteme kavuşturmuş bir hareket gerçeğine sahibiz. Bu da bu toplantılarımızın örgütsel bakımdan ifade ettiği önemli bir düzey oluyor.

Kuşkusuz bu gelişme yanlarıyla birlikte

eksiklikleri de zayıflıkları da var. Yaşadığı sorunlar da var. 'Her şey çok iyidir, güllük güllüştür' demek ne doğrudur ne de bilimsel bir ifade olur. Kuşkusuz sorunlarımız ve zayıflıklarımız var. Ancak bu noktada net söyleyebiliriz ki, karşı karşıya olduğumuz sorunlar geçen dönemde yaşananlardan ciddi biçimde farklılıklar ifade etmektedir. Şimdi karşı karşıya olduğumuz sorunlar, esas olarak gelişme sorunlarıdır, büyüme sorunlarıdır, mücadele sorunlarıdır. Önder Apo'nun yeni çizgisini mücade-

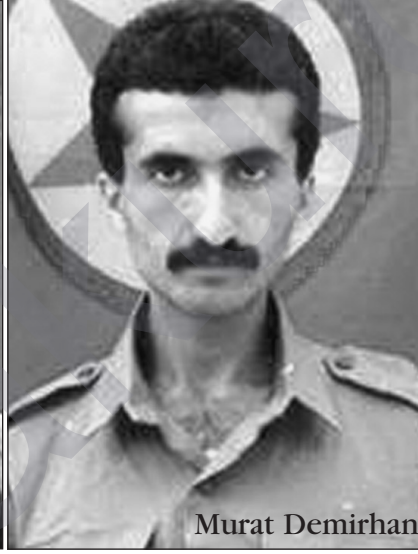
ğil. Dolayısıyla da bu kadar çok şikayetçi, çok eleştirel olmak doğru olmuyor. Yine nerede olursa olsun, çevrelerindeki bunlar bu işi yapamaz deniliyor. Herkes kendisini biraz yapar görüyor, ama yanındaki, örgütü, yoldaşları o düzeyde yapar görmüyor. Adeta, "bunlar kongre olamaz, bunlar yönetim olamaz, bunlar komutan olamaz" deniliyor. Peki kim olur? Bu noktada hala bir yönünün dışı dönük olduğu, sahte biçimde doğru yolu arama durumunun varlığı az da olsa sürüyor. Adeta iki

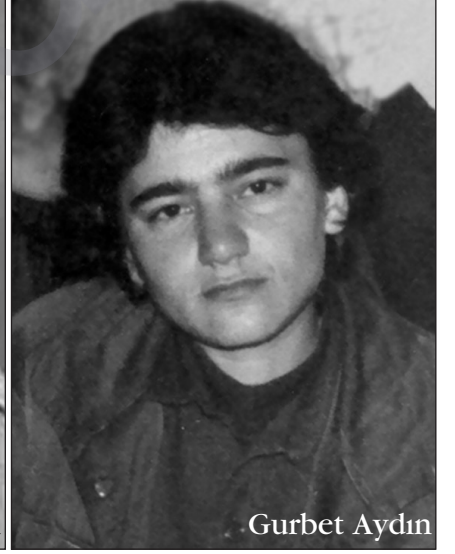
Uta Schneiderbanger

Aevat Reşit

Murat Demirhan

Gurbet Aydın

leye ve örgütlenmeye başarıyla nasıl aktaracağımız noktasında ortaya çıkan sorunlardır. Dolayısıyla daha çok pratikleşme sorunları, daha çok mücadeleye çalışmaya yönelme, daha fazla başarı elde etmeyi aramanın ortaya çıkardığı sorunlar oluyor. Bu anlamda da sorunlarımızın her zaman şu veya bu düzeyde olacağı, onları çözümlerle ilerleyeceğimiz, gelişeceğimiz bir gerçek. Şimdi de öyle yapıyoruz.

Örgütsel bakımdan, ideolojik olarak, güncel durumda pratikleşme üzerinde engel oluşturan en önemli sorunlar neler? İçinden geçtiğimiz aylarda en çok tartıştığımız bu hususları yeniden belirtebiliriz. Bireyci yaklaşımlar zorluyor, grupçu yaklaşımlar zorluyor. Kendine görelilikler var. En önemlisi de kendine güvensizlik var. Yoldaşlara ve örgüte güvensizlik var. Adeta provakasyonun, "olmaz, başarılmaz" biçiminde ifade ettiği şeyi değişik bir dilden ifade ederek, bir karamsarlık, kötümserlik, umutsuzluk, güvensizlik yayma durumu söz konusu. Herkes çok eleştiriyor, şikayet ediyor. Bu, şu anlama geliyor: Kendinden değil de dışarıdan bekliyor, başkasından bekliyor. Olmaz, bu yanlıştır. Dışarıdan bu kadar beklentili olmak kesinlikle doğru de-

keçi güdemeyen, iki insanı bir araya getiremeyen, ama burnundan da kıl aldırma-macasına kendini Kürt halkının önderleri sanan o yolunmuş, tüysüz kalmış zavallı, küçük burjuva bireycilerini, liberallerini; aydın olduğunu söyleyen, ama hiçbir şeyi aydınlatamayanları büyük görme, iş yapar görme, adeta onlara özenir tutum içinde olma gibi yaklaşımlar az da olsa varlığını sürdürüyor. Bunlar doğru değildir. Gerçek dışıdır. Şunu net söyleyebiliriz: Bu yaklaşım bir yandan uluslararası komplonun üzerimizdeki etkisini ifade ediyor. Arkasından komplonun baskısı var, çabası var. Günlük olarak ruhumuzu, duygularımızı, örgüt olarak içimizi etkilemeye çalışıyorlar. Baskı altında, bizi böyle bir düşünceye, duyguya yöneltmeye çalışıyorlar.

Başanlı olur muyuz sorusuna en kesin cevabı şehitler gerçeğimiz veriyor

Yine komplonun bir parçası olarak provakatif tavsiyeci eğilimin etkileri var. Onun ruhumuzda, bilincimizde, duygularımızda yarattığı dalgaların, sel

alanda bu tür eğilimlere karşı da ideolojik mücadeleyi geliştirerek sürdürmemiz gerekiyor. Bu anlayışlar kesinlikle gerçeği yansıtmıyorlar, doğru değildir. İnkarcı sistemin, hiyerarşik devletçi düzeyin ideolojik etkilerini ifade ediyorlar. Önder Apo hep şunu söylüyordu: "PKK kadrolarıyla çalışamayan, devrimci çalışmalarını geliştiremeyen birisinin devrimciliği yalandır. Ben devrim yapacağım, halka öncülük edeceğim, halkı yeni yaşamlara taşıyacağım iddiası yalandan öte bir şeyi ifade etmez" diyordu. Eğer bunlar gerçekleşecekse, bunu en iyi yapacak olan PKK kadrolarıdır.

Bütün eksikliklerine, hatalarına rağmen, hepsi de fedai düzeyinde kendisini bu mücadeleye katmış insanlardır ki, bunların başaramadığını hiç kimse başaramaz. Şimdi çevremizde hep fedai yoldaşlarla doluyuz. Onlara güvensiz yaklaşıyoruz, onların başarılı olamayacağını düşünüyoruz. Kendini bu kadar fedai çizgisinde mücadeleye katmış, örgüte katmış, tepeden tırnağa halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişimine vermiş insanlar başaramayacak da iki keçi güdemeyen, iki keçi bir arada tutamayan,

cevabı, Önderlik gerçeğimiz, şehitler gerçeğimiz veriyor. Bu konuda kaygısı olan, ikirciklik taşıyanlar, ürkek olanlar bu gerçeğe daha derinden baksınlar. Önderlik gerçeğini, şehitler gerçeğini daha iyi anlasınlar, daha doğru bağlansınlar. Bireyci, bencil tutumlarını biraz daha aşabilsinler. Daha fedakar, daha cesur, daha paylaşımcı olsunlar. Özgürlük, eşitlik, demokrasi çizgisini daha çok özümseyinler. Dolayısıyla paylaşımcı, sosyalist kişilik gerçeğine daha fazla yaklaşsınlar. Bu başarı çizgisine girmenin doğru ve kesin yolu ancak böyle bir gelişme ile olur. Bu da büyük bir ideolojik, örgütsel çalışmayı, mücadeleyi ifade ediyor.

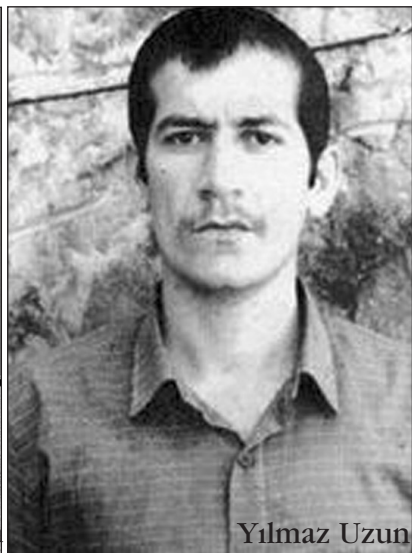
Son dönemde yapılan toplantılarımızda, içinde bulunduğumuz dönemin pratiğini başarıyla geliştirme yönünde engel oluşturan bu tür eğilimleri, anlayışları açığa çıkartıp eleştirme, mahkum ederek aşma, kendimizi bu temelde ideolojik örgütsel bakımdan yenileyerek, 2006 mücadelesinin büyük görevlerini başarıyla yerine getirecek bir konuma ulaştırmada hareketimiz önemli bir düzeyi yakaladı.

Hepimizin, hareketin genelde ulaştığı bu düzeye doğru yaklaşarak, onun gereklerini pratikte yerine getiren bir konumda olmamız gerekiyor. Önderlik çizgisini özümsemeye, uluslararası komplonun bizi etkileyen çabalarına karşı daha dirençli mücadele etme, derin bir özleştirilme sorgulama ile ruhumuzu, duygularımızı, düşünce yapımızı yenileyerek, kendimizi dönemin görevlerini başarıyla yerine getirecek bir ruh yüceliğine, duygu netliğine ve sağlam bir duruşa ulaştırıp devrimci görevlere yönelmemiz, şehitler günümüzün bize yüklediği en temel görevi oluşturuyor. Bunu da tüm yoldaşların gerçekleştireceği kesindir.

– Şehitlerimizin anları ölümsüzdür!
– Yaşasın özgürlük ve demokrasi mücadelemiz!
– Biji Reber Apo!

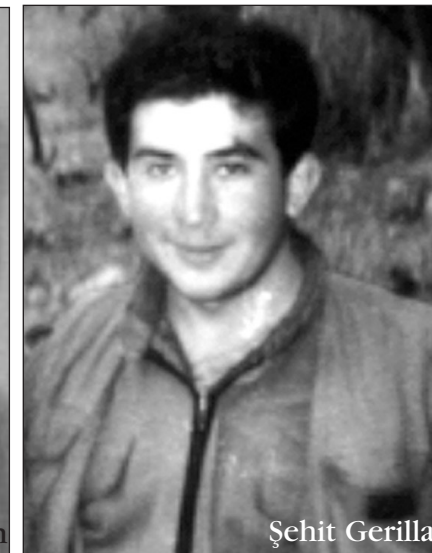
Aydın Altın

Yılmaz Uzun

Rahime Seyhan

Şehit Gerilla

SOSYALİZM TOPLUMSAL YAŞAMIN ÖZÜNÜN İDEOLOJİSİ VE SİSTEMİDİR

Sosyalizm, toplumsal yaşamı kendi komünal demokratik değerleri üzerinden yeniden düzenlemeyi öngören bilimsel bir ideolojidir. Sosyalizm, toplumsal yaşamın bilimi, toplumla iç içe gelişen yaşamın insani özelliklerinin ifadesi, fikridir. Bir bilim, fikir ya da ideoloji olarak 19. yüzyılda sistemli hale gelmesi, onun bu özelliğini değiştirmez. İnsan toplumsal bir varlıktır. Sosyalizm de toplumla ilgili bir kavram ve sistem olduğundan hep vardı ve varolacaktır. Çünkü 'sosyalizmden kuşku duymak insandan kuşku duymaktır.' Sosyalist toplumun kapsamı, öngördüğü toplumsal yaşamın biçimi, bu yaşamın kültürü ve ahlaki genel hatlarıyla nettir. Bu nedenle bir ideoloji ve sistem olarak sosyalizmin günceldeki durumu anlaşılmalıdır. Çünkü sosyalizm ve insan ilişkisi birebir bir ilişkidir. Bugünün insanların hem birey hem de toplum olarak yaşadıkları durum, sosyalizmin durumudur. Dolayısıyla baştan şunu belirtmek gerekir: Sosyalizmin 20. yüzyılda bir ideoloji ve sistem olarak ağır darbeler alması, genel insanlık durumunun darbe almasıdır. Bugün dünyanın toplumsal alanda ciddi sorunlar yaşaması, sosyalizmin toplumsal alanda yaşadığı sorunların boyutunu ifade etmektedir. Sosyalizm toplumsal bir sistem olduğundan, insanlığın yaşadığı sorunlar aynı zamanda sosyalizmin sistem olarak yaşadığı sorunlar olmaktadır. Bu açıdan, insanlığın yaşadığı sorunlar üzerinden sosyalizmin sistem olarak yaşadığı sorunları tartışmak ve anlamak gerekmektedir.

Devletçi toplumların mayasında eşitlik yoktur

İnsanlık, 20. yüzyılı kapitalist sistem ve reel sosyalist kamp arasındaki soğuk savaş politikalarıyla geçirdi. Bu yanlış ve haksız mücadele öyle bir boyuta vardı ki toplumlar bile kendi içinde kamplaştı. Kapitalist ülkelerde, sosyalist olmak en tehlikeli terörist; reel sosyalist ülkelerde de liberal eğilimler, pek haklı olarak sınıf düşmanlığı olarak tanımlandı. Özellikle kapitalizmin ortamı terörist eden politikaları toplumsal yaşamı oldukça gerginleştirdi. İki sistemin karşılıklı antipropaganda kuşatmasında kalan toplum, bir yüzyılın tümünü olmazsa da büyük bir dönemini soluksuz geçirdi demek yerindedir.

Kapitalizmin reel sosyalist kampa eleştirilerinden yola çıkarak sistem olarak kapitalizme bakıldığında, tam bir toplum düşmanlığı olduğu halde yaşamaya devam etmesini reel sosyalizmin zayıflığı olarak anlamak gerekir. Çünkü reel sosyalizmin sosyalist ideolojiyi ne kadar temsil ettiği, tartışılması gereken en önemli sosyalist görevdir. Sosyalist teorinin marksist ve leninist aşamalarında yapılan çözümlerinde, kapitalizmin özellikle ekonomi politiği oldukça geniş açılmıştır. Dolayısıyla hem kapitalist sistemin hem de sosyalizmin öngördüğü ekonomik politikalara fazla değinmeden, bu sistemlerde toplumun ve bireyin aldığı biçimleri değerlendirmek daha yararlıdır. Sosyalizmin ekonomik eşitliği esas aldığı, kapitalizmin ise tam eşitsizlik üzerinden geliştiğini herkes şu ya da bu düzeyde bilebilir.

Kapitalizmin pratiğinde ortaya çıkan durum, tam bir toplumsal eşitsizlik durumudur. Bireysellikteki duruş olarak da insanları bireycileştirdiğini çok fazla değerlendirmeye gerek yoktur. Kapitalist sistemin kendi içinde eşitsizlik yaratmasına rağmen görece özgürlüğü olduğu söylenebilir. Liberalizm olarak ifade edilen kapitalist biçim kendi insanını yaratmaya koyulurken feodalizmin ağır toplumsallığını iyi çözemediği için, bi-

reysel duruşlara nefes aldırma imkanlarını reel sosyalizmden daha iyi değerlendirmişti. Bu ortaya çıkmıştır. Karl Marks'ın ekonomik (üretim ve üretim ilişkileri, emek-değer teorisi) tahlillerine dayanarak sistemleşen reel sosyalizmin eşitlikçi olduğu, ama özgürlükçülüğü tam olarak tanımlamadığı da ortaya çıkmıştır. Bu temel iki olgu, eşitlik ve özgürlük düzeyleri, soğuk savaş politikalarının merkezindeki iki öge oldular. Kapitalizm, reel sosyalizmde tam gerçekleştirilmeyen özgürlük durumunu fırsat bilip, 'demir perde, antidemokratik, diktatörlük' gibi kavramlarla antisosyalistliğini reel sos-

şısında yenilmekten kurtaran durum budur. Eşitlik ve özgürlük arasındaki bu güçlü bağın toplumsal izahını yapan ve ilkesi böyle kurulan sosyalist ideolojinin reel sosyalizm biçiminde pratikleşen boyutundan hareketle belirtmek gerekir ki, reel sosyalizm 'sosyalizmin çürüğüdür.' Sosyalizm demek reel sosyalizm demek değildir. Onun için 20. yüzyılın soğuk savaşı kapitalizm ile sosyalizm arasındaki bir mücadele değildir. Olması gereken kapitalizm ile 'sosyalizmin çürüğü' arasındaki mücadeledir. Sosyalizm için, zihinlerde yerleşmiş 'sosyalizm eşittir reel sosyalist sistem' mantığı doğru değil-

Marks'ın ciddi yetersizlikler içinde olduğunu söylemekten ziyade, marksizmin ele alınışında, ardılları için kişiliğin oluşumu noktalarında ciddi hatalara götürmeye açık olmasıdır. Yaşanan bütün sosyalist pratiklerden ortaya çıkan sonuçlardan hareketle; sosyalizmin en ciddi hatasının, ekonomik düzenlemesine göre kendi insanını yaratmasındaki zaafıdır denebilir. Bu zaaf, somutta eşitlik ve özgürlük ilişkisinde kendini açığa vurarak, bir dönemin sonunu getirdi. Dolayısıyla 21. yüzyılda, bilimsel sosyalizmin, zafiyet oluşturan bu yanlarını tahlil etmesi, bunun üzerinden insan-

lık ve cinsiyet özgürlüğü toplumsal paradigmasıyla sosyalist ideolojide yaptığı çıkış, hiç kuşkusuz sosyalizmin teori ve pratiğinde yeni bir aşamadır. Dolayısıyla önder olarak Reber Apo'yu, parti olarak PKK'yi sosyalist yapılanmaların gelişim seyirleri içinde çağdaş düzey olarak ele almak gerekecektir. Böylesine bir gelişim seyri içinde hak ettiği noktayı yakalamış Önderlik gerçeğinin, felsefi, ideolojik olarak özgünlüğü, farkı nedir bilmek gerekir.

Daha başından itibaren Reber Apo'nun dikkat çektiği husus, sosyalizmin insanlık davası olduğu ve sosyalizmin kendi insanını yaratmadan başarı sağlayamayacağıdır. Daha önce genel kabul gören üretim ilişkileri düzenlenirse insan da buna paralel sosyal ilişkiler içine girecek yaklaşımı, Reber Apo'da uygulandığı biçimiyle kabul görmemiştir. En son, ideolojilerin toplumsal kuruluşları rollerine ilişkin yaptığı çözümlerle ideolojinin en az ekonomide kadar toplumu kurup kurulaştırdığını belirterek, düşüncenin insandaki gücünü ortaya koydu. İnsanın zihniyet kazanması ile düşüncenin sistemleşmesi gerçekleştiği sonra, maddi yaşam tarafından birebir şekillenen varlık olmaktan önemli oranda çıkmayı başaracaktır. Bunu bilmek ve uygulamaya çalışmak basite alınacak bir ilke değildir. Çünkü bu insana olan güveni açıklar. 5000 yıllık devletçi toplum geleneğinin baskı ve yoldan çıkarma yöntemlerinden dolayı oldukça zayıf düşmüş insana güvenmek, insanlara hizmet etmek, eşitlik ve özgürlük diyalektiğini doğru kurmak, sosyalist olursa bile bunların kolay gerçekleşmediği ispatlanmıştır. Bu yaklaşım, özellikle sosyalizmi kurma mücadelesinde yöntem belirlemede önemli olduğu kadar, teorik zenginlik de doğuran bir yaklaşımdır. Bu temel fark Reber Apo tarafından, önce sosyalist birey ve toplumu kurmak gerekir biçiminde dile getirilmiştir. PKK'de bir model olarak tüm yetersizliklerine rağmen yaşanan budur. Reber Apo'nun en son 'Bir Halkı Savunmak' adlı eseri dikkatle incelendiğinde, bu eserin tam anlamıyla bir toplum çözümlenmesi olduğu görülecektir.

21. yüzyılda sosyalizm için çözümlenmesi gereken temel sorunların başında, sosyalist birey nedir ve bu birey öncülüğünde kurulacak toplum nasıl bir toplumdur soruları olacağı benzer. Reber Apo bu gerçeği, "21. yüzyıl devrimciliği sosyal bilim devrimciliğidir" sözleriyle dile getirdi. Demek ki çağımızın sosyalistliği toplum çözümlenmesi yapmak, toplumu ve bileşenlerini doğru tanımlamak üzerinden gelişmek durumundadır. Toplum ve birey değerlendirmesi yapılırken, sorulan soruların cevabı konusunda temel eleştiri konuları devletçi toplum geleneği ve soldan bir parçası olarak reel sosyalizmin mantığı sonucu sistemleşen onun aşırı toplumsallığı olurken; özgür birey tanımlaması için geliştirilecek belirlemelerin temel olarak kabul etmeyeceği noktalar da kapitalist sistemle beraber gelişen Batı bireyciliği olacaktır. En azından günümüz özgür birey duruşu, bireyciliği eleştirmek üzerinden bir mesafe kat edebilir.

Özgür birey olmanın birinci koşulu, bireyciliğin tersine, kişinin toplumsal geleneği bilmesi, ona saygılı olması, onun içinde varolma mücadelesi vermesiyle çok yakından bağlantılıdır. Toplumsallık inkar edilerek birey olunmaz. Çünkü toplumsallık reddedilirse, birey, insan olmanın tarzını reddetmiş olur. Ancak toplumun gücü de bir insan rahatlıkla yok edebilir. Bireyden, topluma saygılı olmasını istemek kadar, toplumun da bireylerine merhametli davranmasını istemek gereklidir. Toplumun herhangi bir kuralını rasgele reddetmek ya da bir toplumun bireyini özgürleştiriyorum adı

yalizm pratiği ile güçlendirirken; reel sosyalist kamp da kapitalist sistemdeki eşitlikçi olmayan durumu toplumsallığının verdiği güçle eleştirerek, kapitalizmin barbarlığını ilan etti. Aslında her iki sistemin de birbirine eleştirilerinde doğruluk payı vardı. Ancak burada reel sosyalizmi çöküşe götüren nedenlerin başında gelen özgürlükçülüğündeki sakatlık kadar, hep eşitlik ülküsüyle yaşayan insanların kapitalizmdeki eşitsizliğe rağmen bu sistemi yıkıma götürememesi, düşündürücüdür.

Kapitalizm, eşitlikçi olmayarak yanlış bir şey yapmış olmamaktadır. Çünkü devletçi toplumların mayasında eşitlik yoktur. Bahsettiğimiz görece özgürlük durumuysa, kapitalizmin Rönesans ile başlayan komünal

dir. Kapitalizmin kendi içindeki aşamaları gibi, reel sosyalizm de sosyalist ideolojinin bir aşamasıdır. Sosyalizm önemli bir insan ütopyasıdır. Yanlış ve yetersizliklerine rağmen gerçekleşen reel sosyalizm uğruna milyonlarca insanın fedakarlıkta bulunması, insanın insan olarak yaşamasının sosyalizmle mümkün olacağına olan inançtan kaynaklanmıştır. Nihai düzey olarak komünizmi ana hatlarıyla bilen bir insanın bu ütopya peşine düşmemesi çok zordur. Bu gücüne rağmen kendini yenileyememesi, çıkış yapamamasını, sosyalizmin ideolojik olarak yaşadığı evrelerle değerlendirmek gerekmektedir.

Sosyalist ideoloji ağırlıkta Avrupa kapitalizminin 18. ve 19. yüzyıl çelişkilerinin

lığı kurtuluşa götürmesi gerekir. Çağımızın tüm sorunlarını sosyalist bilimsellik de değerlendirmedikçe hiçbir sorunun çözülemeyeceği görüldü ve görülecektir.

"21. yüzyıl devrimciliği sosyal bilim devrimciliğidir"

Sosyalizmin 21. yüzyıldaki düzeyi, onun kendi sorunlarını aşmasıyla gerçekleşecektir. Bu konularda giderek yoğunlaşan arayışların olduğu bilinmektedir. Bu arayışlar içerisinde hangisinin daha köklü olduğu, hangisinin bilimsel ve demokratik sosyalizme götüreceği, farklı görüş ve öneride bulunan arayış içindeki güçlerin

"Sosyalizm eşitlik ve özgürlük demektir. Özgürlükçü veya eşitlikçi olmayan bir özgürlük sosyalizm olamaz. İşte kapitalizmi reel sosyalizm karşısında yenilmekten kurtaran durum budur. Eşitlik ve özgürlük arasındaki bu güçlü bağın toplumsal izahını yapan ve ilkesi böyle kurulan sosyalist ideolojinin reel sosyalizm biçiminde pratikleşen boyutundan hareketle belirtmek gerekir ki reel sosyalizm 'sosyalizmin çürüğüdür'"

özelliği toplumsallığın çağdaş arayışlarına vermek zorunda olduğu tavizlerdir. Dolayısıyla kapitalizm eşitsizliği ile kendisi olurken, 'özgürlükçülüğü' ile de topluma ve cüzi oranda bireyselliğe taviz vermiş olmaktadır. Ancak reel sosyalizmde sosyalist ideolojiden dolayı zaten olması gereken eşitlik kendi yaşam gerekçesi iken, özgürlükçülüğü tam sağlayamaması kendine karşıtıdır. Çünkü sosyalizm eşitlik ve özgürlük demektir. Özgürlükçü olmayan eşitlik veya eşitlikçi olmayan bir özgürlük sosyalizm olamaz. İşte kapitalizmi, reel sosyalizm kar-

eleştirisi üzerine kendini sistemleştirdi. Teorik olarak en çok dayandığı zemin, Fransız aydınlanmasıdır. Fransız aydınlanmasında felsefik olarak güç olan kartezyenci yaklaşımların dünya tahlillerinin, özellikle sosyal yaşama indirgenmiş düzeyinin çok mekanik olduğu bilinmektedir. Hegel diyalektiğini ayakları üzerinde oturttuğunu söyleyen Marks'ın, bilimsel sosyalizme katkıları inkar edilemez. Ancak, Marks'ın ekonomi politiğinde ortaya koyduğu başarısının aynısını toplumsal çözümlenmesinde gösterdiğini söylemek güçtür. Bu noktada

mücadele düzeyleri kadar hangisinin daha bilimsel ve gerçekçi olduğu ile ortaya çıkacaktır. Bu arayış içinde 30 yılı aşkındır Reber Apo öncülüğünde Kürdistan'da bir mücadele verilmekte ve bu arayış önemli gelişmeler de sağlamış bulunmaktadır. Koca reel sosyalist kamp ve birçok sosyalist komünist partinin dağılmasına rağmen, Reber Apo'nun tam tersine sosyalizmdeki ısrarının vardığı son nokta heyecan vericidir. Bütün zorluklara rağmen, birçok sol kesimin vebadan kaçır gibi sosyalizmden kaçtığı bir süreçte, Reber Apo'nun demokratik eko-

altında onu serbest bırakması da doğru bir toplumsal birey ilişkisi olmamaktadır. Bireysel duruşlara izin verecek doğru bir toplumsallaşma, toplumu güçlendirecek gerçek bir bireysellik için de özgür birey olmaya ihtiyaç vardır. Eğer bir toplumsal biçimleniş, kendi fertlerinin azami insani ihtiyaçlarını dahi karşılayamıyorsa, o toplumsal biçim, birey olmaya imkan sunacak özellikleri kendi içinde taşıyor demektir. Beslenme, barınma, sosyal güvenlik gibi zorunlu ihtiyaçların giderilmesi için, toplum ya da topluluk gerekli giderici mekanizmalara sahip değilse, orada birey olma değil, basit insan olarak yaşamının imkanları da olmaz. İşte toplum, bireye karşı bu biçimi de olumsuzluğu farz kılan bir yöntemi de geliştirebilir. Bu durum ya tamamıyla bireyin teslimiyetine ya da bireyin başkaldırısına neden olur. Diğer taraftan, fertler birey olma adına toplumsallaşmanın en temel taşlarını, yani temel ahlaki örgüsünü sarsacak anlayışlarıyla kendilerini özgür kıldıkları sanısına kapılırlarsa, bu da bireysellik değil, bireycilik olur.

Özgür birey toplumsal yaşamın tek bir kişideki gerçekleşmesidir

Özel mülkiyetçi ve bireycileştiren duygu ve düşünceler ile sistemin iktidarı olan yapıları dışında kalmayı başarak gelişmiş toplumsal değer yargıları, bir insanı ne kadar çok yapılandırmışsa, o kişi özgür birey olma yolunda o kadar avantaj sahibidir. Bu ilke üzerinden, bireyin hangi aşamalardan geçtiğini az çok çözümlenmeye tabi tutmak, imkan dahilindedir. Binlerce yıllık insanlık tarihine ışık tutacak somut verilerden hareketle, bugünkü toplum ve birey tanımlamamızın gerçekçi olması, geçmişte ele alış tarzımızla yakından bağlantılı olacağı için, önemli olan özgür birey derken neyin kastedildiğidir.

Özgür birey, tek bir insan olarak toplum dışında varolamayacağını bilen bireydir. Çünkü toplum dışında yaşamak, kişilik kazanmak, teorik olarak da mümkün değildir. Özgür birey, toplumsal yaşamın tek bir kişideki gerçekleşmesidir. Özgür bireyin toplumsallaşma bağından söz ederken, bu toplumu herhangi bir toplum olarak değil, demokratik komünal toplum olduğunu bilmek gerekir. Yani bu toplum, inanç ve ahlak ilkeleri üzerinden kurulmuş toplum biçimi demektir. Özellikle devletçi toplumun kendini meşrulaştırmak için kullandığı kölecilik ve feodal dönemlerdeki aşırı toplumsallaşma ile kapitalizmin ahlaksızlaştırdığı toplum gerçeği özgür bireyin kabul edeceği ve saygı duyacağı toplum biçimleri olamaz. Dolayısıyla özgür birey –günümüzde bu zorunluluktur– devletçi topluma karşı irade kazanma mücadelesi vermekle gerçekleşir. Bu mücadeleden kaynaklı, özgür birey sorumluluk duyan insan demektir. Bireyciliğin tarihten kopmuş, köksüzlüğü ifade eden, yine bencil ve haklılık terazisindeki 'benim faydam ne kadardır' ölçüsünü aşan bir düzey gerçekleşmeden, özgür birey olunmaz. Toplumun bir parçası olarak varolduğunu bilen, ama toplumun geriliklerine boyun eğmemeyi de içeren özgür birey, zihniyet düzeyi en gelişkin insan olma anlamına gelmektedir. Dil, din ve ırk ayrımı gözetmeden tüm kültürleri saygılı, tüm dünyayı yurdu kabul eden, aynı zamanda kendi toplumu ve yurduna da derinden bağlı olmayı, köklerine sahiplik olarak bilmektedir. Bunlar özgür birey tanımlamasına girer. Kadın ve erkek olarak, cins bilincinden önce insan olmak ve kadının günümüzdeki toplumsal düzeyini kabul etmemek de bu çerçeveye içine alınabilir.

Bu tanımlamalarla bakıldığında, özgür birey olmak için daha çok yol alınması gerektiği ortaya çıkacaktır. Toplumsallık için

de, ona kimi noktalarda karşı olacak, tek bir insan duruşuyla tanımlanacak bireysellik oldukça çelişkili bir kavramdır. Birey toplum ilişkisi ve çelişkisinde bireyin toplumu reddeden, ona saygı göstermeyen duruşunun neye yol açacağı, son yüzyılda defalarca ispatlanmıştır. Hem toplum içinde hem de onun dışına çıkmanın kolay bir durum olmadığına en iyi örnekleri, atom bombasını insanların başında patlatma kararı alan insanlarda ortaya çıkmıştır. Demek ki birey yaklaşımında önemli olan, birey ve bireyciliği karıştırmamaktır. Bu, sorumluluk ile sorumsuzluğu, tarihselliği ile köksüzlüğü karıştırmamak demektir. Birey, daha doğrusu özgür birey toplumsallaşan insandır. Bireycilik ise tek bir insanın sadece kendi çıkarları için hemen her şeye saldırmasıdır.

Bireyci kişinin yaşam anlayışını belirleyen, içinde yaşadığı toplum gerçeğidir. Bunun için, bir model olarak –çok zor da olsa– özgür birey olmak mümkünse de genel bireysellik için uygun toplumsal koşullar gerekmektedir. Bozulmuş, yozlaşmış, güç ve iradeden düşmüş bir toplumdaki fertlerin bireysel olmaları çok zordur. Hata mümkün değildir de denebilir. Bu biçimdeki toplumlarda bireysellik yönünde çok engel vardır. Eğer bir toplumda toplumun kendisi ağır toplumsallıkla yaşıyorsa, yani inanç ve ahlaki kurallar dogmatik ve katıysa, bu toplumlarda ortaya çıkan bireyler, küçük bir adım atma imkanını özgür birey olmakla eş tutabilir. Konuşurken hitap değiştirmek, hatta fiziksel biçim değişikliği dahi tatmin olmaya neden olabilir. Ters toplumlarda, yani toplumsal ahlakın yozlaştırıldığı, bireyciliğin hakim olduğu toplumlarda da basit insani görevler yerine getirilirken, bireyin sanki toplumla olan bağından kaynaklı görevlerini yerine getiriyormuş gibi algılaması ve tatmin olması yaşanabilir. Batı insanında görülen çevrecilik anlayışı, duyarlılık düzeyi, yoksul toplumların sorunlarıyla ilgilenme biçimi buna örnek olarak verilebilir.

İnsanın en önemli ayırt edici özelliği değişim dönüşümüne kendisinin cevap olmasıdır

Bu noktalardan hareketle ulaşacağımız sonuç, doğru bir toplum tanımlaması ve kuruluş gerçeği olmadan genelleşmiş bireyselliğin gerçekleşmeyeceğidir. Kavram olarak toplumun ne olduğu ve neden toplumsallık biçiminde insanların maddi bir varlığa dönüştüğü az çok bilinmektedir. Toplum konusunda daha önemli olan, toplumsal yaşamı vareden değerlerin içinde temel olanlarının hangileri olduğu ve toplumsal yaşamın kuruluşunun temelinde hangi değer yargılarını almamız gerektiğidir. İnsanlık tarihi değerlendirildiğinde, insanın biyolojik evriminin tamamlanmasından sonra toplumsal olarak yaşadığı evrelerde yarattığı değerler, bugünün düşünce gücüyle rahatlıkla analiz edilebilir. Böylelikle hangi değerlerin ya da hangi toplum biçiminin daha çok insani olduğu ve insana hizmet ettiği de rahatlıkla ayrıştırılabilir.

İnsanın bir tür olarak insanlaşmadan önce, primatlar biçiminde hayvanlar alemi bir kolu olarak yaşadığı bilinmektedir. Biyolojik evrim, buna paralel olarak gelişen toplumsal evrim ile insanlaşmanın başarılı olduğu, bu başarının kendisinin doğal toplum biçiminde ifadeye kavuşturduğu tespitlidir. Bu gelişme, maddi olguların değişim ve dönüşüm yasalarının bilimsel izahı olarak ele alındığında, tür olarak insanın varolması, insanın varoluşunun tezi olmaktadır. Gelişme için maddi olgularda tespit edilen özellik, olgunun içinde olan ikilik halidir. Bilimsel yorumlamada bu tez, antitez olarak ifadeye kavuşturulmuştur. Doğal toplum dö-

neminde, komünal tarzda varolmuş insanlık durumu bir tez olarak ele alındığında, devletçi toplum bunun antitezi olmaktadır. Devletçi toplumun toplumsallığın kendisinden bir sapma olduğu, onun antitez karakterinden ileri gelmektedir. Antitez, karakteri gereği tezi durumundaki olgu ile çatışır. Ona karşıt anlam ve değerler yaratır. Özellikle temel belirleyenlerde bir farklılık yaratma, antitezin karakteri gereğidir. Bilimsel olarak tez-antitez çatışmasında karşıtların birbirini tümden yok etme hali gerçekleşmezse, sentez ağırlıkta antitezin karakterini taşımakla kendini ifadeye kavuşturur. Toplumun komünal biçiminde eşitlik, özgürlük, adalet, ortaklık ve toplumsallık gibi özellikler, toplumun kendisi olmaktadır. Devletçi toplumda bu özellikler farklı bir içeriğe kavuşturularak, yeni anlamlar yaratılır ve topluma yeni bir şekil verilir. Buna benzer ilişki ve çelişkilerle yaşanan yenilenme şekli, bu aşamaya toplumsal tarihe yerleşerek hep devam edegelmiştir.

Bir maddi varlık olarak insanın en önemli ayırt edici özelliği, değişim dönüşümüne kendisinin cevap olmasıdır. İnsan kendi iradesi oranında değişimin nerede, ne zaman, nasıl olması gerektiğini belirleme güç ve yeteneğine sahiptir. Kısaça mücadele dediğimiz bu özellik, en önemli insan özelliği olmaktadır. Bu temel kuraldan hareketle, insanın yarattığı gelişmelerin sonuçları bir zorunluluk veya mutlaklık olarak değil, o sonuçları ortaya çıkaran insanların duygu ve düşüncelerine göre ele almak gerekmektedir. Değişimin zorunluluğu yanında, bu değişimin ihtiyaçlara azami cevap olması da gerekmektedir. Toplumsal sistemlerde meşruluk, ihtiyaçlara verilen cevapların oranı kadardır. İnsan aynı zamanda eğitilip yetiştirilen bir varlık olduğu için, her zaman olması gereken ihtiyaçlarının yanında suni ihtiyaçları da yaratabilmektedir. Durum böyle olunca, en zor olan şey, neyin insan için gerektiği ya da gerekmediği noktasında yapılması gereken ayırım noktaları olmaktadır. Bu karmaşıklığın giderilmesi için insanın bulduğu çare, yöntem olmaktadır. İnsan olgusunu, toplumsallığın komünal biçimini esas alarak yöntem belirlemek, bu karmaşayı en aza indirgeyecektir.

Önderlik paradigmasına göre esas alacağımız bu yöntem, toplum tanımlamasını doğru yapma yöntemidir. Toplum doğru tanımlanır ve esas bileşenleri yerli yerine oturtulursa, yaşamı belirleyen ayrıntılar da bu tanımlamaya göre değişmek durumunda kalacaklardır. Toplum tanımlamamızın özü, doğal toplumun komünal tarzda ki

varolma biçimidir. Bugünkü 'büyük toplum'un karmaşıklığı, bu toplumun zihinlerde yarattığı tahribatlardan kaynaklanmaktadır. İnsanın karmaşık bir varlık olduğu doğrudur. Tek başına bile karmaşık olan insanın, bir arada yaşamaya başlamasıyla oluşan toplumun daha karmaşık bir hal alması kaçınılmaz olur. Ancak insanın karmaşıklığı yanında sade ve saf olan yanı da vardır. Burada önemli olan, toplumun kendi ilkelelerini insanın bu sade ve saf yanı üzerinden mi, yoksa karmaşık yanı üzerinden mi kuracağı meselesidir. Her insanı çok ayrı bir şey olarak ele almanın sonuçları, toplumsal buhrandır. Oysa özünde toplum, tüm insanlarda varolan zayıf yanların –beslenme, korma, çoğalma– giderilmesinden doğan güçlenme durumudur. Sade ve saf insanlığın ortaklaşmasının yaratacağı bir çeşitlilik ile toplumu ele almak daha doğrudur. Burada çeşitlilik, farklılık, zenginlik gibi ayırım noktaları ifade edilmektedir.

Toplum insanın varlık koşuludur

Uğraş alanları doğrudan insan olan bilimlerin, toplumsal zenginlikleri sadeleştirmek için toplumun ana özelliklerini ele alması henüz başlanmamıştır. Bugün sosyal bilimlere hakim olan anlayış, sorunların kaynağına incek ve onu hakim paradigmanın dışında ele alacak düzeyde değildir. Daha da kötüsü, birçok sosyal bilim dalı uygulamadıkları yöntemlerle sorunları daha da ağırlaştırmaktadır. Toplumu toplum olarak doğru tanımlayamamaktadırlar. Toplum doğru tanımlanmadığından, onun değişik temel alanları da doğru tanıma kavuşturulamamaktadır. Dolayısıyla bugün açısından, hem insanların zihniyetine yerleşmiş dogmalardan ötürü bir tanımsızlık vardır hem de yapılagelmüş tanımlamaların yanlışlıklarından ötürü yaratılmış bir karmaşa durumu söz konusudur. Buradan şu basit sonuca ulaşmaktayız: Bugün, insanlığın en büyük mücadelesi, hem cehaletine karşı hem de bilgisini edinme yöntemine karşı verilmektedir. Bugün cahil insan kadar bilgili insanın da tehlikeli yanları vardır. Bugünkü cehalet, toplum biliminin yöntemlerinden doğmuş, bilgi yığınının sonuçlarından oluşmuş 'bilgillilik' cehaletidir. En çok bilenin en cahil olması bugün itibarıyla mümkün olabilmektedir. Çünkü insanın kendisi bilinmemektedir. İnsanın kendini bilmemesi, tüm tahribatlarının temelinde yatan en önemli nedendir. Bu sorunu aşmak günümüz sosyal bilimcilerinin başta gelen görevi olmalıdır. Önemli olan, akademilerde kurulmuş sosyal bilim ekollerine insan uyarlamak olmamalıdır. Sosyal bilimi insan gerçeğine uyarlamak esas alınmalıdır. Sosyal bilim 'sosyal olanın içinde' olmadıkça, kendi uğraş alanına yabancı olmaktan kurtulamaz. Dolayısıyla bu sosyal bilim toplumu, doğru tanımlama yöntemini de geliştiremez.

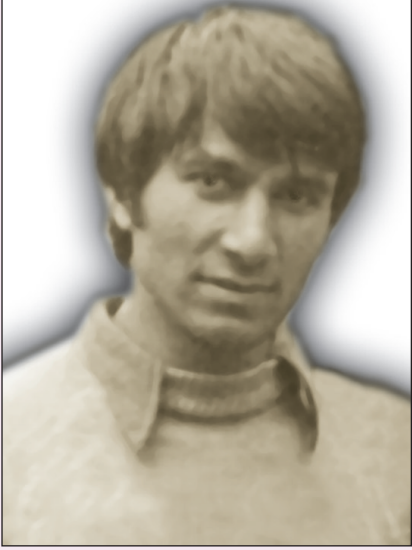
Toplum, özünde ahlak ve inanç birliğidir. İnanç olgusunu sadece bir varlığa inanıp inanmama olarak değil, insanların kendi

aralarındaki güven, bağlılık, sevgi ve sadakat biçiminde toplumda ifadeye kavuşmuş duygu ve düşünceleri kapsayan olgu olarak anlamak gerekir. Toplumsal ahlak ise, toplum yaşamını var eden olgulara herhangi bir yaptırım gücü duymadan gönüllü bağlanma ve yerine getirmedir. Dolayısıyla ahlaki sadece gündelik yaşama indirgenmiş düzeyi ile ele almamak gerekir. Bu ilkeler üzerinden kurulmuş toplum, varoluşunun özü gereği komünallığı şart koşar. Dolayısıyla toplumsal yaşamın içindeki her ilişkiyi toplumsal bir ilişki olarak değerlendiremeyiz. Örneğin özel mülkiyet, iktidar, hiyerarşi, baskı ve şiddet, toplumun kabul etmeyeceği ilişkilerdir. Bu ilişkileri temel alan toplum, devletçi toplum olmaktadır. Dolayısıyla toplum derken bir insanın içinde kişilik ve kimlik kazandığı eşit, özgür ve demokratik ilkeler üzerinden kurulmuş, bunu özü kabul eden toplumsal gerçeklikten bahsetmiş olmaktadır. Devletçi toplum olarak biçim almış ve gerçek toplumsallıktan sapmayı ifade eden, az bir kesimin çıkarlarını güvenceye alan bu toplum biçimini, insanın içinde maddi bir güce dönüştüğü komünal toplumla karıştırmamak gerekir. İnsan, pratiği ile kendisini toplumsal yaşam içinde yaratıp anlamlandırdığı için, tüm yaratımlarının karakteri ile toplumsal biçimi arasında direkt bir ilişki vardır. Devletçi toplumda kabullenmesi mümkün olmayan insanlık dışı yaptırım ve uygulamalar, bu toplumun temel özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Toplum, insanın varlık koşuludur. Toplumsallaşıldığında, insanca olan yaşamın hep bir gelişmeyi yaşaması gerekirken, toplumsal yaşam içinde gerçekleşen, bazı yanlarıyla hayvanlara da aşan uygulamaların kimi insanlara gerçekleştirilmesi ne doğal, ne insani, ne de mecburiyetten olmaktadır. Bu uygulamaların içinde gerçekleştiği toplumsal kuruluş, böyle öngörüldüğü için bu durumlar ortaya çıkmaktadır. İnsanın içinde olgunlaştığı bir olgunun insana karşı hale gelmesi, akıllı olan insan gerçeğine göre bir eylem olamaz.

Toplumsal yaşam sosyalistçidir. Sosyalizm toplumsal bilim olması, toplumsal yaşamın özünden kaynaklanmaktadır. Sosyalizmin özgür birey ve toplumsal yaşamla ilişkisi doğru kurulmadıkça, hiçbir toplumsal sorunun köklü çözülemeyeceği gerçeği de buradan ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla sosyalizm, sadece bir ihtiyaç olarak emekçi sınıfların çıkarını egemenlere karşı koruyan ve iktidar değişikliğini öngören bir ideoloji ve sisteme indirgenemez. Sosyalizm, demokratik komünal değerlere dayalı toplumsal yaşamı, devletçi toplumun sapmalarına karşı geliştirme ideolojisi ve mücadelesinin bugünkü ismi olmaktadır. Buradan hareketle sosyalizm demek demokrasi demek, sosyalizm demek komünallık demektir. Demokratik komünal toplumun bilimsel ifadesi olarak demokratik sosyalizm, özgür birey ve devlet olmayan demokratik toplum kuruluşunu öngören bugünkü bilimsel ideolojinin adıdır.

“Özgür birey olmanın birinci koşulu kişinin toplumsal geleneği bilmesi, ona saygılı olması, onun içinde varolma mücadelesidir. Toplumsallık inkar edilerek birey olunmaz. Çünkü toplumsallık reddedilirse, birey insan olmanın tarzını reddetmiş olur. Ancak toplumun gücü de bir insanı rahatlıkla yok edebilir. Bireyden topluma saygılı olmasını istemek kadar, toplumun da bireylerine merhametli davranmasını istemek de gereklidir”

Yenilmez gücü şehitleri doğru anlama ve sahiplenme ile yarattık

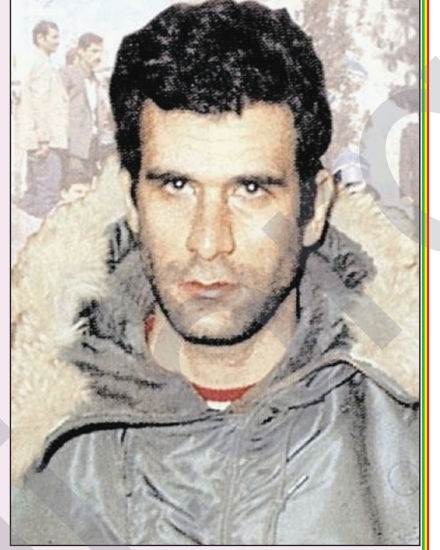
cel, halkımıza ve tüm insanlığa yol gösteren en temel değerler olarak yaşıyorlar. Çok iyi biliyoruz ki her zaman, her yerde bütün zorlukları yenme ve engelleri aşma gücünü bize şehitler gerçeği verdi. Sıkıştığımız her anda onu yenme gücünü şehitlerimizden aldık. Doğru yolu onların anılarına bağlılıkta bulduk. Yenilmez gücü onları doğru anlama ve sahiplenme ile yarattık. Özgürlüğü için her şeyini feda ederek yaşayan ve insanlığa coşku, heyecan yayan bu büyük halk gerçeği, böyle büyük bir şehitler ordusunun izinden yürüyerek, ona doğru sahip çıkarak yaratıldı. Bu bakımdan şehitler gerçeğimiz üzerinde her zamankinden

şu bir ortamda bu büyük çıkış, Önder Apo'nun çıkışı, PKK'nin çıkışı ve bu büyük şehadet gerçeği ortaya çıktı. Kürt halk tarihini tersine çeviren ve bu tarihin en temel milatlarından biri olan 18 Mayıs gerçeği, şehitler günümüz gerçeği böyle ortaya çıktı.

Bu, tabii 6 Mayıslarla birleşerek, yine her mayısta şehitler günümüze doğru sahip çıkmanın, onu özgürlük mücadelesinde yaşatmanın bir gereği olarak, yeni ve artan şehadetler yaşanarak büyük bir mücadele gücü, iradesiyle şehitler ayımız ortaya çıktı. Mücadelelerle 18 Mayıs ile mayıs ayı böyle kutsal bir gün ve kutsal bir ay düzeyine ulaştı. Kürt halkı, öz-

dırılar karşısında Önderliği ve PKK hareketini, Kürt halkının özgür, demokratik yürüyüşünü her koşulda sahiplenmenin temel fedai duruşu, fedai ruhu, fedai gücünü yarattılar.

Uluslararası komponun saldırıları karşısında gerilla olarak, gençlik olarak, halk olarak, Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında, 'Güneşimizi Karartmazsınız' kampanyasının büyük kahramanları, dünyanın birleşerek gerçekten de yok etmek için saldırdığı bir ortamda Önder Apo'yu sahiplenmenin, devrimci değerlerimize sahip çıkmanın, kısaca Kürt halkının özgürlük iradesinin ve özgür geleceğinin sahiplenilmesinin en te-

Başama kararlığının kesin ölçüsü şehitler gerçeğimizdir

18 Mayıs şehitler günümüzde, **Haki Karer** yoldaşa başlayan, en son **Yıldız, Sorxwin** ve **Şoreş** arkadaşlara kadar uzanan tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Ne mutlu, böyle büyük ve yiğit şehitler ordusunu yaratmayı başarmış olan halka. Ne mutlu, şehitler gerçeğimizi doğru anlayan ve onları doğru izleyenlere. Bu temelde şehitler gerçeğimizin yaratıcısı olan ve onları temsil eden Önder Apo'yu, şehitlerimizin izinden başarıyla yürüyen tüm militan savaşçı yapıyı ve kendi büyük değerlerine, şehitlerine ölümüne bağlı olan yurtsever Kürt halkını saygıyla selamlıyoruz.

Haki Karer yoldaşımızın şehadetinin 29. yıldönümünde, O'nun izinden yürüyerek bugüne gelmiş, yeni bir yaşam ve bu temelde yürüyen dipdiri bir halk yaratmış olmanın büyük değerinin bulunduğu, bunun kıvancının yaşandığı bir süreçte bulunuyoruz. Bu 29. yıldönümünde, şehitler gerçeği her zamankinden daha canlı, daha diri, bizlere daha yakın ve yolumuzu daha çok aydınlatan bir gerçeklik durumundadır. Bu temelde hareket ve halk olarak, kendi gerçeğimizi daha iyi tanıyoruz. Yürüyeceğimiz doğru yolu daha net tespit ediyoruz. Daha inançlı, kararlı, iddialı ve iradeli bir duruşla, özgürlük ve demokrasi yolunda kararlılıkla yürüebiliyoruz. Bu bakımdan şehitler gerçeğini daha derinden anlama, daha iyi tanıma, şehitlerin yolundan doğru ve başarılı yürümeyi kesin başarmakla yükümlü bulunuyoruz.

Önder Apo her zaman, doğru yaşamın şehitler kendisi olduğunu söyledi. Şehitlerimizi, Özgürlük hareketimizin gelişimi içinde yaşayan canlı gerçekler olarak ifade etti. Şehitlerimiz bugün, insanlığı aydınlatan bir Önderlik ve parti gerçeği, her türlü saldırıya karşı kahramanca direnen gerilla gücü, insanlık için yepyeni bir yaşamı ifade eden demokratik konfederalizm sistemi ile dipdiri, gün-

"Bu kadar genç ve bilinçli insan yaşamlarını ne için verdiler? Nasıl bir yaşam tutkunuydular? Son nefeslerinde neyi düşündüler, neyi haykırdılar ve neyi bulmak için gözlerini kırpmadan kendilerini kahramanca feda ettiler? Bu soruların cevabını ne kadar derin ve doğru anlarsak o kadar kendi gerçeğimizi doğru çözümlemiş ve anlamış oluruz. Kendimizi doğru yaşama çekmiş oluruz. Geleceğe dönük daha güçlü, daha bilinçli, daha net ve kararlı durarak yürürüz"

fazla yoğunlaşma, onları anlamaya, tanımaya çalışma ve onlar karşısında derin bir iç sorgulama, özeleştirel yaklaşımla kendimizi yenileyerek, görev ve sorumluluklarımızın gereğini başarıyla yerine getirme düzeyine ulaşma, her militanın, hepimizin yapması gereken temel bir görev oluyor.

Şehitler yaratabilmek özgürlük mücadelesinin en temel gerçeğidir

Sunu iyi biliyoruz ki şehitler vermeyen, şehitler yaratamayan, şehitler öncülüğüne ulaşamayan halklar, en zayıf, en geri, giderek tarihten silinen halklar oluyorlar. Tarihte bunun çok sayıda örneği var. Kürt halkının tarihinde de bu durum oldukça öğretici bir yer tutuyor. Ne zaman ki şehitler vermeyi göze alabilen, yaratabilen bir konuma ulaşıyor ve özellikle onu bilinçli yürüten bir düzeye geliyorsa, Kürt halkı işte o zaman tarihinin en güçlü, en yenilmez en örgütlü ve birlik olan bir konumuna ulaşıyor. Yine ne zaman ki bu tür değerler zayıflıyor, şehitler vermekte zorluklar çıkıyor, onun bilinci kaybediliyor, örgütlenmesi dağılıyor, böyle büyük bir iradeden yoksun kalınıyorsa, işte o zaman tarihinin en zayıf, en geri, en kötürüm dönemini yaşıyor. Kürt halkı işte böyle bir dönemdekken şehitler günümüz ortaya çıktı. Halk, tarihinin en baş aşığı gidişini yaşıyor; inkar ve imha siyaseti uygulayan despotik ulus devlet yapılarının soykırımı en ileri düzeyde geliştirmeye çalıştıkları; halkın bilincinin, örgütlülüğünün ve birliğinin büyük ölçüde kayboldu-

gürlük iradesini, geleceğe doğru bakışını, bilincini, örgütlülüğünü, cesaretini, fedakarlığını ve her türlü saldırı karşısında yenilmez iradesini böyle bir şehitler ordusunu geliştirerek kazandı. Bugün bu temelde büyük bir mücadele yürütülüyorsa, tamamen yenilmez, inkar edilmez, yok edilmez, her zaman özgürlüğü, demokrasiyi temsil eden, her zaman bugünü aydınlatan, geleceğe ışık tutan böyle büyük bir şehitler ordusuna, şehadet gerçeğine sahip olmasından kaynaklanıyor. Bu bakımdan şehadet yaratabilmek, böyle bir şehitler ordusu yaratabilmek, Kürt halkının Önder Apo öncülüğünde yürüttüğü özgürlük mücadelesinin en büyük, en temel, her zaman varolacak gerçeğidir.

Bu büyük özgürlük yürüyüşünde, biliyoruz ki **Haki Karerler** özgürlük iradesinin doğuşunu ifade ettiler. Zindan direnişçiliği, yani **Mazlumlar, Hayriler, Kemaliler, Ferhatlar**, Önder Apo'nun deyimleriyle kölelikten özgür yaşama yürüyüşün köprüsü oldular. Büyük komutan **Agit** yoldaşın izinden yürüyen şehitler gerçeği, Kürt halkı kahramanlığını temsil ettiler. Kürt halkının kahramanlık dönemini ortaya çıkardılar. Yine halkımızın serhıldan döneminde, gelişen halk serhıldanlarına güç veren, öncülük eden **Vedat Aydınların** şehadeti, ulusal diriliş devriminin başarısını, halk içerisinde kökleşmesini sağladı. 1990'lı yıllarda **Beritanların, Zilanların** direnişi, bu devrimci değerlere bağlılığın, onları korumanın, her türlü saldırı karşısında onları ölümüne sahiplenerek halkı bu temelde özgürlüğe yürütmenin sembolleri, temel değerleri ve içilmiş andları oldular. Yine Önder Apo'ya yöneltilen sal-

mel duruşunu yarattılar. Bu duruş, 2001 yılında Güney'de YNK'nin saldırıları karşısında direnen kahraman şehitlerimize kadar ulaştı. Daha sonra da Kürt sorununun demokratik çözümü, Önder Apo'nun özgürlüğü ve uluslararası komponun bu temelde parçalanıp yenilgiye uğratılması amacıyla gerçekleştirilen 1 Haziran Atılımı temelinde yeni bir kahramanlık dönemi, yine büyük şehitlerimizin öncülüğünde açıldı ve bu süreç devam ediyor.

Hareketimizin yiğit, fedakar militanı, halkımızın büyük öncüsü **Erdal** yoldaşın şehadeti ile başlayan bu süreç, Kürdistan'ın dört bir yanında, yine Kuzey Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde **Munzurların, Hüseyinlerin, Şevgerlerin, Tekoşinlerin, Seyit Rızaların, Nucanların, Şilanların, Serxwebunların, Viyanların** öncülüğünde gelişen büyük kahramanlık direnişleriyle günümüze kadar geldi. Şimdi de Dersim'de, Amed'de, Erzurum'da, Botan'da, Kürdistan'ın dört bir yanında büyük bir cesaret ve fedakarlıkla direnen, yaşamını Kürt halkının özgür, demokratik geleceğine veren büyük bir şehadet gerçeği ile bu süreç devam ediyor. Muş'ta, Kürdistan'ın dört parçasından bir olup, birlikte şehit düşen 14 kahraman yoldaş, yeni mücadele sürecinin gelişiminde ön açıcı bir rol oynadılar. En son Yıldız, Sorxwin ve Şoreş arkadaşlarımızın, düşmanın bütün gücünü sevk ederek, her türlü teknik aracını kullanarak yürüttüğü saldırı karşısında gösterdikleri kahramanca direniş ile hepimize, tüm halkımıza, insanlığa yön veriyorlar, ışık tutuyorlar. Özgür ve demokratik geleceğin yolunu kanlarıyla, bilinçleriyle, büyük amaçlarıyla aydınlatıyorlar.

18 Mayıs şehitler günümüzde, sayıları 15 bini bulan bu kahraman şehitler gerçeğimizi doğru anlamak, derinliğine bunun bilincine varmak ve onlara doğru sahip çıkabilmek büyük önem arz ediyor.

Bu kadar genç ve bilinçli insan yaşamlarını ne için verdiler? Nasıl bir yaşam tutkunuydular? Son nefeslerinde neyi düşündüler, neyi haykırdılar ve neyi bulmak için gözlerini kırpmadan kendilerini kahramanca feda ettiler? Bu soruların cevabını ne kadar derin ve doğru anlarsak o kadar kendi gerçeğimizi doğru çözümlemiş ve anlamış oluruz. Kendimizi doğru yaşama çekmiş oluruz. Geleceğe dönük daha güçlü, daha bilinçli, daha net ve kararlı durarak yürürüz. O nedenle tümüyle bir şehitler gerçeği olan Özgürlük hareketimizin gerçeğini de doğru anlamış oluruz. Onun felsefesini, ideolojik ilkelerini, yaşam çizgisini, politik amaçlarını, stratejisini, taktiklerini, tarzını, üslubunu, temposunu, kısaca her şeyini doğru kavrar, Önderlik çizgisini doğru özümser, bu temelde kendimizi doğru ve yeterli yapılandırarak özgürlük mücadelesine daha güçlü, daha etkili katılabiliriz. Çünkü bunlar değişmeyen gerçeklerdir. Çünkü bütün gelişmelerin yaratıcısı olanlar bunlardır. Çünkü her türlü zorluğu yenen, engeli aşan, her koşulda başarıyı yaratan gerçeklik budur. Dolayısıyla büyük amaçlar edinen ve başarmakta kesin kararlı olan herkesin edineceği ölçü şehitler gerçeğimizdir. Şehitler gerçeğimizin derin bilincine varmak, onların anısına doğru sahip çıkmayı bilmektir. Önder Apo, PKK hareketinin Haki Karer yoldaşın anısına doğru bağlı olmanın ve sahip çıkmanın bir gereği olarak geliştiğini ifade etti.

devamı 24'te

